

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF ILLINOIS
AT URBANA-CHAMPAIGN

Emblems

x272

B54s

v.2

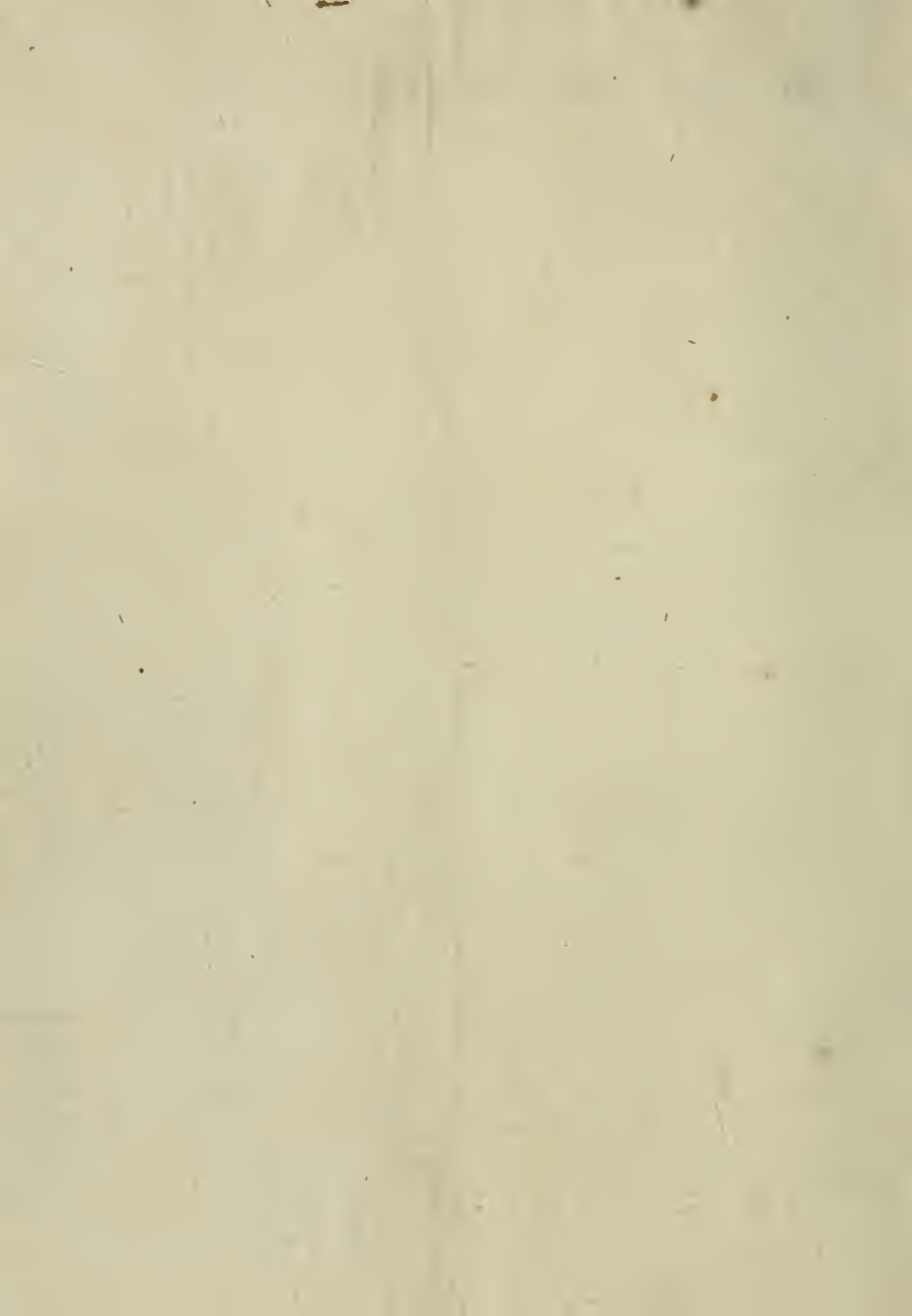
RARE BOOK ROOM

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
University of Illinois Urbana-Champaign

ex Libris e Brahami e Maillard

SACRI
 SANCTVARIII
 CRVCIS
 ET
 PATIENTIAE
 PARS SECVNDA
 DE
 SVBDITIS CRVCIFIXIS
 ET CRVCIFERIS.

Figura CRVCIS vbique inuenitur, apud Prin-
 cipes, apud SVBDITOS, apud mulieres.
Chrystomus, Quòd Christus sit Deus.

T

THE
LIBRARY OF THE
CONGRESS

PHOTODUPLICATION SERVICE
UNIVERSITY MICROFILMS INT'L

300 NORTH ZEEB ROAD
ANN ARBOR, MICHIGAN 48106
U.S.A.

I M A G I N E S
 E M B L E M A T I C Æ
 P A R T I S S E C V N D Æ
 S A C R I S A N C T V A R I I.

Boni Latronis.

Discipulorum Petri & Pauli.

S. Vitalis.

S. Agricola.

SS. Cosma & Damiani.

S. Vincentij.

S. Alexandri.

S. Theodori ducis.

S. Theodori militis.

SS. Marci & Marciani.

*Exercitus decem millium Mar-
 tyrum.*

S. Lycarionis.

S. Lucilliani.

S. Venantij.

S. Timonis Diaconi.

S. Fausti.

S. Pionij.

S. Apollonij.

S. Theoduli.

SS. Scillitanorum.

S. Balsami.

SS. Theophimi & Thali.

SS. Leontij & Carpophori.

SS. Zotici & Discipulorum.

SS. Claudij, Asterij & Neonis.

SS. Diomedis & sociorum.

S. Gemelli.

S. Philemonis.

SS. Decem crucifixorum.

SS. Incognitorum.

*SS. Cleonici, Eutropy & Basi-
 lisci.*

S. Marini.

BB. in Iaponia crucifixorum.

Hiorami.

Alphonsi Castrij.

Venerabilis Sacerdotis.

Petri Helcij.

Puerorum crucifixorum,

Simonis,

Guilielmi,

Hugonis,

Richardi,

Christophori.

Sanctus Laurentius Iustinianus cap.21.
de Humilit. Sanctoꝝ.

Religionis præclarum speculum, ac diuini cultus quamdam prætendebant imaginem, per quam ad benè viuendum alliciebantur, considerantes illos tantò vehementiùs, quantò ardentius proficere cupiebant. Et quidem in hoc perlucido speculo, & vita Sanctoꝝ perfecti viri conspiciunt.

Prodeat in publicum spectaculum bonus LATRO, in quo perlucido speculo apparet effigies ferentis iustum supplicium & morbum.

Mille mihi lucas peperissent mille dolores:
16. Unica nunc peperit gaudia mille dies.

EMBLEMATICA IMAGO XVI.

BONI LATRONIS CRVCIFIXI

EXPLICATA.

PRIMUM subditorum crucifixorum apparet in Sanctuario bonus LATRO, qui pro Rege suo glorioso primus stetit : stetit ille, socius corruit. *Vnus autem de his, qui* ^{Luc. 23, 39.} *pendebant, latronibus, blasphemabat eum dicens : Si tu es CHRISTVS, saluum fac te ipsum, & nos. Respon-* *dens autem alter increpabat eum, dicens : Neque tu times Deum, qui in eadem damnatione es. Et nos quidem iustè, nam digna factis recipimus : hic verò nihil mali gessit. Bonus LATRO se reum esse fatetur, & supplicium sibi inflicturn æquum ducit, & admittit. Quàm pretiosa sit, & quanti valeat iniunctæ pœnæ acceptatio cum vera CHRISTI fide & fideli confessione rei coniuncta, hæc declarant : Et dicebat ad IESVM : Do-* ^{Luc. 23, 42.} *mine, memento mei, cùm veneris in regnum tuum. Et dixit illi IESVS : Amen dico tibi : hodie mecum eris in paradiso. Dignas pœnas luis pro culpis atque flagitiis commissis ; patiens esto, vt boni huius LATRONIS crucem feras & sustineas. CHRISTVS ipse quæ non rapuit exsoluebat, soluebat tamen, vt bonum doce-* ^{Sympathia Christi crucifixi & boni Latronis Artificum acceptari supplicij.} *ret*

ret LATRONEM, pro rapinis, quas exercuit, dignam reddere solutionem. Quid inde? Respondet Augustinus Scrim. de bono LATRONE: *Latro de crucis ligno vindemiat immortalitatem, & latrocinatur caeleste imperium. Vim facit regno calorum, non virtute propria, sed per fidem vincens, ipso Domino dicente: Regnum calorum vim patitur, & violenti rapiunt illud.* Iterum Augustinus lib. de Origine animæ cap. 9. *Nemo fit membrum CHRISTI, nisi aut Baptismate in CHRISTO, aut morte pro CHRISTO. Unde & LATRO ille non ante crucem Domini sectator, sed in cruce confessor, de quo nonnumquam præiudicium captatur, siue tentatur contra Baptismatis Sacramentum, à Cypriano sancto inter Martyres computatur, qui suo sanguine baptizatur.*

Crux boni LATRONIS, Crux acceptati supplicij.

Instrumentum artis bene viuendi.

Nihil prorsus inultum, nihil omnino impunitum Deus relinquit: Deus enim ultionum est. Cùm pius ac clemens sit, pœnis nostris ille non gaudet: cùm sit Iudex æquus & iustus, exigit debitam à nobis satisfactionem. Quæ quidem crux in commodum nostrum vertitur, dum pro meritis inflictum nobis supplicium, & à nobis patienter admissum Deo offertur. Huc pœnitentiæ impositæ in Confes-

Confessione, huc amissiones honorum & fortunarum, huc iactura parentum, propinquorum & amicorum, huc detrimenta salutis siue valetudinis pertinent. Qui culpam dolet, pœnam non sentit: dicit enim S. Bernardus de Altitudine cordis: *Culpa ipsa, si intus sentitur perfectè, vtique exterior pœna parum aut nihil sentitur.* Non sentitur pœna, ex qua Excitatio laborantis. prouenit lucrum, quod ex sententia Cyrilli Ierosolymitani memorat Petrus Damianus cap.2. de Principis officio: *Mors qua pœnae causa infertur pro peccato, purgatio est peccati ipsius pro quo iubetur inferri.* Sic itur ad Paradisum: iuit LATRO, nec non fortissimi Martyres, de quibus agit Ephræm Sermone de Pœnitent. & patient. *Martyres, inquit, in terra certantes crimina deleuerunt, & munera non acceperunt in hac vita, sed, quod amplius est, regnum calorum atque paradisum consecuti sunt.*

CRUX boni LATRONIS, CRUX morbi pro meritis acceptati.

Nemo salutis gaudet dominio. *Domini est salus:* Instrumentum benè moriendi. hic est, qui dat salutem Regibus. Deus est, qui sanitatem impendit, vt benè valentes sibi debitum Psal. 3, 9. Psal. 143, obsequium reddant. Cùm quis salutis abutitur be- 10. neficio, & in malos vsus impendit, inuito Domino:

V

facit,

facit , & furtum committit. Furti reus lecto crucis affixus æger caueat , ne mali latronis instar impatienter crucem ferat , & pereat ; boni potiùs LATRONIS exemplo ductus , recognoscat crimen suum , pœnam acceptet & dicat : *Iustus es Domine, & rectum iudicium tuum.* Discat in lectulo infirmus agere bonum infirmum , cum bono fateatur LATRONE, *Nos quidem iustè, nam digna factis recipimus.* Non id solùm fateatur cùm patitur infirmitatem , sed etiam cùm Medici & medicinæ non profunt. Nouit Deus iustus & æquus iudex scientiam Medicorum fallere , & vim à medicinis auferre , vt iustè puniat ægrotum. Nouit sibi reseruare facultatem restaurandæ sanitatis , & tunc potestate sua vtitur , cùm æger peccatum suum recognoscit. Reseruauit sibi Paralytici curationem , quem cùm in Euangelio curasset , monuit , caueret sibi in posterum , ne recidiuam pateretur. *Ecce sanus factus es , iam noli peccare , ne deterius tibi aliquid contingat.* Interim dum lecto affixus luit pœnas miser homo , cor suum dabit in similitudinem boni LATRONIS , totusque supplex orabit : Rex gloriose , qui LATRONEM exaudisti , audi miserum ægrum gementem , & simul reum confitentem atque dicentem : *Nos digna factis recipimus.* Sic itur ad paradisuin , sic salus aterna comparatur.

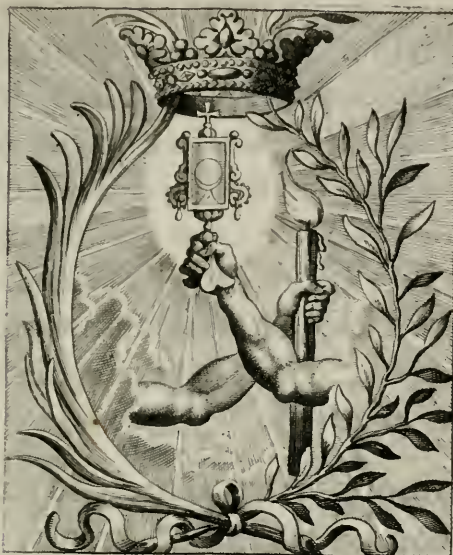
Leua-

Excitatio
ægrotantis.
Psal. 118,
137.

Luc. 23,
39.

Ioan. 5,
14.

Luc. 23,
39.

*Fax, hoſtia, corona
Subditi, leuaminiſ, honoris.*

Leuamen laborantis & ægrotantis.

R Ex glorioſus in ara crucis ſuæ , quæ non ra- Virtus Eu-
chariſtia.
puit exoluebat , vt furta boni LATRONIS
compensaret : idem ipſe nunc conſecratur, & immo-
latur pro venia & indulgentia peccatorum , & ſimul
proponitur laborantibus & ægrotantibus, vt ſuppli-
cium ſibi inſlictum meliùs & faciliùs ferant. Hæc
virtus venerabilis Sacramenti, cuius inſtitutor & au-
ctor morbis , laboribus , & etiam peccatis grauatos
vocat & inuitat ad ſe , dum ait , *Venite ad me omnes*, Matth. 11,
28.

qui laboratis, & oneratis estis, & ego reficiam vos. Confirmat hoc ipsum S. Bonaventura in Compendio Theologiæ lib. 6. cap. 15. vbi munitus D. Bernardi testimonio, inquit: *Corpus CHRISTI est agris medicina, peregrinantibus via, debiles confortat, languorem sanat, sanitatem conseruat.* Errat igitur ægrotus, cum existimat actum esse de se, si Viaticum percipiat: sæpè namque è lecto sacratissimum Corpus CHRISTI fanos eleuat, quos facinora commissa lectulo doloris addixerunt.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

*Honor alit
artem be-
nè viuendi
& moriendi.
Psal. 50,
19.*

PER crucem boni LATRONIS itur ad illud martyrium, siue sacrificium illud, quod est gratissimum Deo, *sacrificium Deo, spiritus contribulatus, cor contritum & humiliatum Deus non despicias.* Accedit Iustinianus disceptans de Iustitia, cap. 6. *Quemadmodum omnis professio, omnisque ars certum habet modum & exercitium, quo ad sui finem faciliùs ducatur; ita & virtus iustitiæ tantò efficitur Deo propinquior, quantò in his exequendis extiterit promptior, quia reuerà nulla maior est iustitia, quàm seipsum Deo offerre sacrificium immaculatum.* Primum enim sacrificium, propter quod homo ad perfectam proficit iustitiam, est sacrificium contriti cordis,

cordis, pro perpetracione scelerum suorum. Quisquis in mente tolerat hoc martyrium, vt iustitiam sibi acquirat, propter iustitiam patitur, cui merces magna in cælo promissa est. Laureola tolerati supplicij.

Hac laureolæ illustri merces respondet sacrificio iustitiæ, quo delicta omnia tolluntur, additque propterea citatus Iustinianus: *Aliud quoque est sacrificium iustitiæ, quo nihil in hac peregrinatione perfectius gratiusque Deo offerri potest, de quo sic legitur: Tamquam aurum in fornace probauit eos, & quasi holocausti hostiam accepit illos. Utique tales sunt, qui pro veritate & iustitia animas suas tradiderunt tormentis, conuitiis, & morti. Consummatio autem huius est introitus ad gloriam. Ad eò enim placet hoc sacrificium Deo, quòd per ipsum omnia mundantur peccata. Huic patent regna cælorum. Nulli namque tam securè datur exire de corpore, quàm cui donatum est per iustitiam se Deo offerre. Hic est cursus, & hæc est perfectio veræ iustitiæ, pro qua quicumque occubuerit, perpetuam recipiet à Domino coronam gloriæ.* Hanc optabat, hanc postulabat bonus LATRO, cùm esset constitutus in extremis, & extrema verba pronuntiaret, & rogaret, *Domine, memento mei, cùm veneris in regnum tuum.* Exaudiuit Deus LATRONEM, donauit veniam & regnum. Hoc ipsum cupiebat sibi, cùm animam ageret, clarissima & sanctissima

Extrema verba morientis. Luc. 23. 42.

femina Galla, cui D. Petrus apparuit, & intrepida rogavit, *Quid est, Domine mi, dimissa sunt mihi peccata mea? Cui ille, benignissimi, vt est, vultus, inclinato capite annuit, dicens: Dimissa, veni.* Hæc Gregorius libro 4. Dialog. cap. 13.

Prodeant in publicum spectaculum DISCIPVLI
P E T R I & P A V L I, perlucidum speculum patientiæ
in labore calumniæ & morbi.

Sæuiat immanis ferro, flamma, cruce tortor;
17. Hoc plures aditus aula Tonantis habet.

EMBLEMATICA IMAGO XVII.
 DISCIPVLORVM PETRI ET
 PAVLI CRVCIFIXORVM
 EXPLICATA.

DISCIPVLI Principum Apostolorum PE-
 TRI & PAVLI per calumniam delati
 sunt apud Neronem, quòd urbem variis
 in locis inflammassent; quam ob cau-
 sam de mandato eiusdem Cæsaris multi feris, mul-
 ti flammis, multi crucibus addicti sunt. Calumnia
 impiorum hominum grauissima crux est. Confir-
 mat idipsum Ambrosius Serm.17.in Psalm.118. *Non-
 unum genus est nostræ afflictionis: est & tentatio, est &
 calumnia; sed tentatio leuior, calumnia grauior: siquidem
 tentatio potest esse calumnia, calumnia in se & tentatio-
 nem habet. Est humana tentatio, quam ferre possumus; ca-
 lumnia autem grauis est. & ideò Dominus quæ sunt gra-
 uiora suscepit, & calumniis appetitus silentium detulit
 triumphale.* Quantò maior & acerbior est humanæ
 calumniæ afflictio, tantò maior & sublimior pa-
 tientia est, quam DISCIPVLI Apostolorum in suo
 martyrio ostenderunt, præ oculis habentes CHRI-
 STVM, & hunc crucifixum, grauibus calumniis af-

Martyrol.
 Rom. Ba-
 ron.tom.1.

Sympathia.
 Christi
 crucifixi
 & marty-
 rum Arti-
 ficum to-
 lerata ca-
 lumnia.

Heb. 12, 1. *fectum, de quo Paulus : Ideoque & nos tantam habentes impositam nubem testium, deponentes omne pondus, & circumstans nos peccatum, per patientiam curramus ad propositum nobis certamen : aspicientes in auctorem fidei, & consummatorem IESVM, qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem, confusione contempta, atque in dextera sedis Dei sedet. Recogitate enim eum, qui talem sustinuit à peccatoribus aduersum semetipsum contradictionem : ut ne fatigemini, animis vestris deficientes.*

CRUX DISCIPVLORVM PETRI & PAULI, CRUX calumniæ.

Instrumentum artis benè viuendi.
Psal. 118,
134.

DVra ac dira crux falsa calumnia est, à qua liberum se esse cupiens Dauid, orabat : *Redime me à calumniis hominum, ut custodiam mandata tua.* Magnum obstaculum seruandæ legis, calumnia ; & species quædam redemptionis est, ab ea posse liberari. Nouit Salomon quantus sit iste labor, cum testis oculatus fateatur, & simul deponat : *Verti me ad alia, & vidi calumnias quæ sub Sole geruntur, & lacrymas innocentium, & neminem consolatorem : nec posse resistere eorum violentiæ, cunctorum auxilio destitutos. Et laudaui magis mortuos quàm viuentes : & feliciorum utroque iudicauit, qui necdum natus est, nec vidit mala quæ sub sole fiunt.* Cum sit adeò grauis crux, vix inueniun-

ueniuntur homines , qui pares ferendo sint : sunt DISCIPVLI Apostolorum , & quidem non omnes , cùm lib.2.de Perfect. Religiofor. cap.36. dixerit Bonauentura : *Plures videmus castos , abstinentes , pauperes , semetipfos humiliantes , eleëmofynas facientes , bona discentes , fide constantes , sed paucos admodum contumelias , & detractiones , & despectiones humiliter portantes.* Inuenietur vnus Achilles Abbas , cuius memoria est inter Apophthegmata Patrum , cùm ex ore eiiceret sanguinem , rogatus quid esset , respondit : *Sermo contumeliosus est cuiusdam fratris , qui me contristauit. Et deprecatus sum Deum , vt auferretur à me , & factus est sermo ille sanguis in ore meo. Ecce expui illum , & requieui , & dolorem illum oblitus sum.* Cruci huic subiecta vita humana est , vt Epist.54. Athanasio scripsit Excitatio laborantis. Basilius : *Quòd quidem vita hominis calumniis non sit obnoxia , difficillimum esse , ne dicam impossibile , & ipse persuasus sum , & bonitatem tuam non ambigere.* Ferebat hanc crucem Gregorius , de quo Basilius Epist.84. *Lugget & ipse cum omnibus aliis , irremissis contumeliis quasi quibusdam insolentibus plagis percussus.*

CRUX DISCIPVLORVM PETRI & PAULI,
CRUX ægrotantium.

*Instrumentum artis
benè moriendi.*

PRinceps calumniatorum diabolus est, & tunc maximè calumniatur, cùm in extremis est homo. Felix æger, quem calumniæ istæ non tangunt, per omnia similis DISCIPVLIS Apostolorum, & simul beato Martino, qui cùm ageret iam animam, increpauit calumniatorem. *Quid adstas, inquit, cruenta bestia? nihil in me funeste reperies.* Felix ille, in quo tantus calumniator nihil damnationis esse deprehenderit. *Etenim generosi athletæ, teste Basilio Orat. 27. quamuis omni tempore vitæ suæ superarint, tamen cùm animam agunt, à principe huius sæculi examinantur, num vulnera in luctaminibus acceperint, aut maculas aliquas, vel typos à peccatis impressos retineant. Quòd si nulla vulnera accepisse reperiantur, nullasque maculas concepisse, tamquam inuicti existentes ac liberi, à CHRISTO reficiuntur: atque hoc ab ipso discere potes, qui tempore passionis suæ dixit: Venit princeps huius mundi, & in me non habet quidquam.* Satis generosè certauit S. Catharina Senensis, & tamen cùm ageret iam illa animam, vt eius historia tradit, quasi aliquid ipsi obiiceretur, respondit: *Vanam gloriam numquam, sed veram gloriam & laudem Domini vtique.*

Ioan. 14,
30.

Felix

Felix anima, quæ in extremo agone posita, suam sic agere causam possit. Interim vir Christianus, dum calumniis impetitur, exercetur & instruitur ad subeundum certamen, quod cum dæmone calumniatore tandem initurus est. Quisquis in hoc exercitio est, virtutem patientiæ colat, imitator sanctorum Martyrum factus, qui per calumnias satanæ & ministrorum eius crucibus adiudicati, cælestem aulam intrarunt. Quotusquisque sanus & æger similes labores patitur, *Cor suum dabit in similitudinem picturæ*, recurret supplex ad Deum, orabitque: Rex gloriose, in quo nihil damnationis esse deprehendit princeps mundi huius, *redime me à calumniis hominum*, dum apud homines viuo; & à calumniis dæmonum, dum morior: vt tam viuens quàm moriens mandata tua custodiam. Non est cur timeat calumnias, nec timeat satanam calumniatorem, qui viuens & moriens CHRISTVM suum habet patronum, defenforem ac redemptorem, suadentem excitantemque ad patientiam, de qua agens S.Ephræm ait: *Quantum in nos malignus insurgit, tantò nos in patientia inueniamur viriles ac strenui vsque ad mortem, sicque omnes eius insidia mox dissoluentur.*

*Excitatio
agrotantis.*

*Eccli. 38,
28.*

*Psal. 118,
13.*

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Virtus Eucharistia.

REx gloriosus in sacra sua passione summis est impetitus calumniis, quarum passionis memoria agitur in sacrosancta Eucharistia, quæ virtutem hausit ex cruento sacrificio, vt sumentibus se afferat robur, quo falsas criminationes faciliùs sustinere queant. Magnum hoc munimentum est, quo se munit æger contra diaboli calumnias; Viatico hoc refectus, vel ipsi dæmoni terribilis in lecto apparet. Hostiæ apud veteres dicebantur sacrificia, quæ immolabantur antequam exercitus ad copias hostium accederet: & dux noster IESVS CHRISTVS sacram obtulit hostiam, & adhuc offert & præfert commilitonibus suis, vt tanto sacrificio innixi, non solùm cum morte, sed etiam cum ipso mortis auctore, animosè confligant. Quòd si veteres pro comparanda victoria suas hostias immolabant, & post hostes iam deuictos victimas sacrificabant, vtrumque hoc sacrificium inuenitur in Eucharistia, quæ victima est & hostia: hostia, cuius vi atque virtute mors vincitur, atque prosternitur hostis: victima, cuius ope & opera parva de hoste victoria celebratur ab eo, qui post acceptum Viaticum victor & triumphator post obitum in cælum recipitur.

Viaticum.

Glo-

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

CAlumnias patientis martyris vox illa esto: *Honor alit
artem be-
nè uiuen-
di & mor-
riendi.*
*Principes persecuti sunt me gratis: & quidem ex
ore & calamo diui Ambrosij Sermon. 21. in Psalm. 118.*
*Benè hoc martyr dicit, quòd iniuste persecutionum tormen-
ta sustineat, qui nihil rapuerit, nullum violentus oppresserit,
nullius sanguinem fuderit, nullius torum putauerit esse
violandum; qui nihil legibus debeat, & grauiora latronum
cogatur sustinere supplicia: qui loquatur iusta, & non
audiatur: qui loquatur plena salutis, & impugnetur; vt
possit dicere: Cùm loquebar illis, impugnabant me gratis.
Gratis igitur persecutionem patitur, qui impugnatur sine
crimine: impugnatur vt noxius, cùm sit in tali confessione
laudabilis: impugnatur quasi veneficus, qui in nomine Do-
mini gloriatur; cùm pietas omnium virtutum fundamen-
tum sit. Hic martyr sic impetitus calumniis, dixerat
paulò antè: Principes persecuti sunt me gratis; subiun-
gitque consequenter: *Laetabor ego super eloquia tua,
sicut qui inuenit spolia multa.**

*Psalm. 118,
161.*

*Psalm. 118,
161.*

Spolia multa aureæ coronæ, & laureolæ martyrio *Laureola
tolerata
calumnia.*
calumniæ debentur, & pro meritis suis patiens gra-
ues calumnias rogat & orat Dauid, *Redime me à ca-
lumniis hominum.* postulatque dein præmium: *Faciem
tuam*

*Psalm. 118,
134.*

tuam illumina super seruum tuum. postulat visionem Dei, coronam nimirum gloriæ, & illam quidem illustrem, cælesti laureola decoram. Hæc magna & debita merces, quæ persecutionem patientibus falsæque calumnias subeuntibus adiudicatur in Evangelio: *Beati estis, cum maledixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne in malum aduersum vos, mentientes, propter me. Gaudete, & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in calis.* Verbum quidem asperum calumnia est, de quo Dauid Psalm. 90. *Ipse liberabit me de laqueo viuentium, & à verbo aspero.* Basilii in Scholiis: *A calumnia dixit. Tales autem sunt calumniatores. Attamen & horum multi sunt per spem in Deum facti victores, utpote magnus Ioseph, & Susanna, & alij quotquot in calumniam inciderunt, coronati que sunt.* Liber à criminationibus, verbisque asperis calumniatorum Leo martyr agens iam animam dixit: *Lator, quòd in manus Angelorum tuorum, Domine, trado spiritum, liber conseruandus à iudicio improborum.*

Matth. 5,
11.

Extrema
verba mo-
rientis.

Prodeat in publicum spectaculum sancti VITALIS, in quo veluti in speculo apparet imago ferentis feruitutem & morbum.

*Hic vitalis erit : disrumpere liuide serpens .
18: Si mortem intuleris, sic mage talis erit.*

[Faint, illegible text or a signature located below the illustration.]

EMBLEMATICA IMAGO XVIII.

S. VITALIS CRVCIFIXI

EXPLICATA.

DIVVS VITALIS seruus Agricolaë Martyris, post varios ac diuersos cruciatus vitali crucis ligno adstrictus est. Seruitutis cruci adstrictus, CHRISTI Domini cruci affigitur. Et quidem in vna & altera conditione instructionem CHRISTI habuit, cùm CHRISTVS accipiens formam serui, seruituti natus sit. *Sympathia Christi & Vitalis Artificum solerata seruitutis. Matth. 20,* Non enim veni ministrari, sed ministrare. Huc pertinet quod dicit Bernardus Homilia 1. super Missus est: *28.* Disce homo obedire, disce puluis obtemperare. De auctore tuo loquitur Euangelista: Et erat subditus illis, haud dubium quin Mariae & Ioseph. Erubescere superbe cinis: Deus se humiliat, & tu te exaltas. Deus se hominibus subdit, & tu dominari gestiens hominibus, tuo te preponis auctori. Utinam mihi aliquando tale aliquid cogitanti, Deus respondere dignetur, quod & suo increpando respondit Apostolo, Vade post me satana, quia non sapis ea quae Dei *Math. 8,* sunt. Accedit Basilus in Regula breuiori 125. Alij *35.* aliis obedientiam prestabimus tamquam serui dominis, conuenienter precepto Domini: Qui vult esse in vobis *Luc. 22,* *26.*

magnus, sit omnium Ultimus, & seruus omnium: sicut filius hominis non venit vt ministraretur ei, sed vt ministraret. Humana seruitus, quæ homini propter hominem impenditur, mortalis est, vitalis verò Christiana, quæ homini propter Deum exhibetur.

CRUX VITALIS, CRUX seruitutis Christianæ.

Instrumentum artis bene viuendi.

Qui se mancipat alieno seruitio, se alterius iure constringit: & cum homo homini obsequium præstat, adstrictus in cruce agitur. Quisquis hoc patitur iugum, non terram inspiciat, sed cælum sublime intueatur. Cælum, non terram; Deum, non hominem suspicit in cruce seruus VITALIS, & officij sui Christianum famulum monet è cruce, quod monuit S. Augustinus Serm. 3. de Dedicat. Ecclesiæ: *Audi quisquis temporaliter seruus es, & quisquis teneris iure dominationis adstrictus. Quisquis conditione qualibet obnoxius es, esto seruus, & esto liber: esto seruus, humiliter obediendo; esto liber, fideliter seruiendo.* Hic seruus funibus seruitutis adstrictus, liber aliquando dicet,

Excitatio laborantis.

Psal. 115, 6.

Funes ceciderunt mihi in præclaris, etenim hereditas mea præclara est mihi. Et quidem Christiana obedientia, quid nisi decora seruitus est? Rogat Basilius Epist. 115. quomodo alius alteri obedire debeat. Respondet: *Sicut seruus Dominis, iuxta quod à*

Domino

Domino præceptum est: Qui vult inter vos esse magnus, ^{Luc. 22;} sit omnium postremus, & omnium seruus. Præstat alic- ^{26.} næ voluntatis seruum esse, quàm suæ, quemadmo- dum adstruit Ephræm, agens de rectâ viuendi ratio- ne. Propriæ voluntati, inquit, ne te seruum feceris. Filij Israël è seruitute liberati, incolumes mare rubrum transie- runt, in continenti naufragati sunt, quòd propriæ volunta- tis imperio nimium se subderent.

CRUX VITALIS, CRUX ægrotantis.

DVM homo iustus in hoc mundo detinetur, ^{Instrumẽ- tum artis} corruptioni suæ seruit; tunc incipit esse vitalis, ^{benè mo- riendi.} cùm ad vitam accedit æternam. accedit autem, cùm iam extremè laborat. *Iustorum animæ in manu Dei sunt, ^{Sap. 3, r.} & non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori, illi autem sunt in pace. Ergo vir sanctus, ^{Excitatio ægrotan- tis.} cùm desinit esse mortalis, incipit esse immortalis; & affixus lecto suo, similis est VITALI. Excitet seipsum, & dicat: *Conuertere anima mea in requiem tuam, quia ^{Psal. 114.} Dominus benefecit tibi. Quia eripuit animam meam de ^{7.} morte, oculos meos à lacrymis, pedes meos à lapsu. Placebo Domino in regione viuorum. Hæc regio cælestis est, quæ mortuos & mortales reiicit, admittit vitales & immortales. Mortalis non potest non ægrotare; non potest, dum viuuit, valere & benè habere; ac proin-**

de neceſſe eſt vt, adhuc vitalis cùm ſit, ſuſtineat crucem VITALIS. Homo ſemper vtitur medicinis, ſemper enim occulta ægitudine laborat, vt oſtendit Auguſtinus in Pfalm. 102. *Stando laſſatus eras, ſedendo reſiceris: ipſum ſedere medicina eſt laſſitudinis. In ipſa medicina ruruſus laſſaris, diu ſedere non poteris. Quidquid enim eſt, vbi fatigationi ſuccurritur, alia fatigatio inchoatur. Quid ergo iſta deſideras languidus? Aliquando ægrotat homo in domo ſua, in lecto ſuo ægitudine maniſteſtiore. Semper ſua corruptioni ſeruit, tunc maniſteſtius, cùm iam laborat in lecto, & gemens ſub onere crucis, diuinumque implorans auxilium ait: Rex glorioſe, qui natus es ſeruituri, & conditionem ſeruilem VITALI tuo tribuiſti, ſuccurre miſero homini corruptioni naturæ ſuae ſeruienti, & pro libertate ſua ſuſpiranti. Haud dubiè, dum homo viuít, libertate ſua caret, cùm in carcere corporis ſit: & ſi quis è miſeris vinculis, quibus captus detinetur, exire non curat nec optat, VITALIS non eſt. Captiui, qui in publica detinentur cuſtodia, ſi ſuam ſperant liberationem; exitum ſuum deſiderant: ij verò, qui adſtricti vinculis ſunt, & reos ſe eſſe cognofcunt, timentque pro meritis damnationem & extremum ſupplicium, egreſſum è carcere minimè amant, ſed horrent. Myſticus ergo VITALIS corſuum dabit in ſimilitudinem*

nem pictura, & optabit se à nexibus corporeæ seruitutis liberari, & in libertatem filiorum Dei cooptari.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

REx gloriosus formam seruilem induit, nec illam ad extremum vsque spiritum posuit: in cuius seruitutis memoriam, sacram Eucharistiam relinquit, quam seruis humilibus elargitur, vt onus humanæ & mortalis subiectionis patienter tolerant. *O res mirabilis, manducat Dominum seruus, pauper & humilis!* Manducat Dominum pauper, & ditescit; manducat seruus, & in libertatem vindicatur; manducat humilis, & in cælis exaltatur. Qui corruptioni naturæ seruit, de carne CHRISTI, quam sumit, non corruptionem metet, sed potiùs incorruptionem. Eapropter cùm vicina iam est mors, & vt metat, falcem mittit, sapienter æger recurrit ad sacram Hostiam, vt pro carne sua mortali immortalem *viaticum.* CHRISTI carnem sibi assumat. Magnum certè hoc scœnus est, vt pro serua, domina, pro humana, diuina caro detur & accipiatur, in quam mors nullam iam habet ditionem. *Mors illi vltra non dominabitur:* *Prou. 6, 9.* quin potiùs in mortem illa suum exercet dominatum, & ad eius postea imperium, quam humanam carnem capit, tempore suo restituet.

Glo-

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

Honor alit
artem be-
nè uiuen-
di & mo-
riendi.

VEra seruitus propriæ voluntatis abnegatio est, cui adiunctum martyrium est, quemadmodum Thomas Kempensis libro de Fideli dispensat. cap.3. notauit: *Si est aliquod genus supplicij, quod martyres facit, tunc maximè illi martyres fiunt, qui toties verbo Dei tamquam gladio submissi plectuntur, quoties sibi ipsis per obedientiam moriuntur.*

Laureola
rolerata
seruitutis.

Ephel.6,8.

Hoc igitur genus martyrij dignum corona, dignum laureola est, cuius consideratione animans seruos Apostolus, *Scientes, inquit, quoniam vnusquisque quodcumque fecerit bonum, hoc recipiet à Domino, siue seruus, siue liber.* Accedit Ambrosius cap.3. ad Coloss. *Si benè egerit, non erit apud Deum seruus despectui, sed remunerabitur quasi liber inter homines.* Liber vtique inter homines cupiebat Simeon esse, cum re & nomine seruus obediens foret, dicens: *Nunc dimittis seruum tuum Domine secundum verbum tuum in pace.*

Luc.2,29.
Extrema
verba mo-
rientis.

Prodeat in publicum spectaculum sanctus AGRICOLA; in quo, veluti in speculo, conspicitur forma amoris Dei & patientiæ in morbo.

19. *Parcite tot clavis: me lanca vincla ligabunt:
Hæc si defuerint, in cruce figet amor.*

EMBLEMATICA IMAGO XIX.
S. AGRICOLÆ CRVCIFIXI
EXPLICATA.

BONONIAE S. AGRICOLA martyr, Mar- Ambros.
Paulin.
Lipoman.
tyris Vitalis Dominus, sub Diocletiano
Imperatore in crucem sublatus est, in
qua sacri eius corporis iuncturæ clavis
perforatæ sunt, cuius tormenti vi, breui temporis
interuallo, vitæ suæ finem imposuit. Celebrarunt
sacrofanctam eius memoriam Paulinus, Gregorius
Turonensis, & Ambrosius, qui in Exhortatione ad
virginem ait: *Nomen utique habuit. AGRICOLA*
aptum Martyris: nam & bonus agricola cùm parat ter-
ræ solum vertere, & vitæ alimenta perquirere, non nisi
per signum crucis facere conatur. Dum enim aratro denta-
le subiicit, affigit aures, stiuam ingerit, formam crucis
imitatur. Qui timore Dei percellitur, alter AGRICOLA
est, qui & crucem CHRISTI portat, &
clavis simul configitur. Expende axioma non mi-
nùs certum quàm sacrum illud Apostoli, Qui sunt Gal. 5, 24.
CHRISTI, carnem suam crucifixerunt. Non manus &
pedes solùm, sed totum etiam corpus crucis clavis
confixerunt. Prædicti clavi diuini timoris sunt, qui-

bus artus omnes sui corporis transfigi cupiebat, simulque petebat Dauid, cum diceret: *Confige timore tuo carnes meas.* CHRISTVS ipse tempore passionis timuit, *cœpit pauere, & tædere*: cum expauit, sacrosancta eius caro quasi quibusdam clavis confixa est.

Psal. 118, 120.
Symphathia Christi & Agricola Artificum diuini timoris.
Marc. 14, 33.

CRUX AGRICOLÆ, CRUX timoris Domini.

Instrumentum artis benè viuendi.

Dan. 13, 22.

Luc. 23, 40.

Excitatio laborantis.

Psal. 118, 120.

Qui Deum timet, ad omnem eius offensam omnino immobilis est, eius voluntati ac legi infixus adhæret. Cruci diuini timoris affixa Susanna erat, cum diceret: *Angustia sunt mihi vndique.* Hærebat profus immobilis, nec vlla violentia poterat dimoueri. Quanti referat in cruce clavis AGRICOLÆ capi, vel ex hoc intelligi potest, quòd cum illis malus latro careret, vel in ipsa cruce peccauit, & illum peccantem plenus diuino timore socius redarguerit, *Neque tu times Deum, qui in eadem damnatione es?* Si timuisset, non deliquisset: nec bonus latro perstitisset fidelis, nisi clavis timoris diuini confixus foret. Crede Basilio in Psalm. 33. *Nisi timor instituenda vitæ nostræ rudimenta iaciat, impossibile fuerit castitatem sanctimoniamque legitime obseruari.* *Confige, inquit Dauid, timore tuo carnes meas.* Nam quemadmodum qui corporis membra habent

habent confixa, ad actionem quamlibet immobilia ea retinent: sic ij quorum animam occupauit Dei timor, omnem prorsus importunam peccati & obstreperam occasionem vitant. Accedit & Augustinus in Psalm. 118. Tali timore carnes crucifiguntur, quando carnales delectationes, quæ legis litera vetantur potiùs quàm vitantur, spiritualium bonorum delectatione vincuntur, & eadem vsque ad perfectionem, crescente victoria, perimuntur. De his clauis Iustinianus cap. 2. de Sobrietate benè monet. *Non est in hac vita tempus euellendi clauos, de quibus Psalmus,* *Confige clauis à timore tuo carnes meas.* Psal. 118,
110.

CRUX AGRICOLÆ, CRUX ægrotantis.

Q Vis tam fortis ac robustus æger, vt diram mortem non timeat? Fortis ac robustus Abbas Elias erat, & relatus in Apophthegmatis Patrum ait: *Ego tres res timeo: Unam, quando egressura est anima mea de corpore; aliam, quando occursurus sum Deo; tertiam, quando aduersum me proferenda est sententia.* *Instrumentum artis benè moriendi.*

CHRISTVS ipse, cùm partes infirmi ageret, cæpit *pauere & tædere.* Tædium & pauorem tulit, cùm diceret, *Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma.* Marc. 14,
23.
Matth. 26,
41. Magnus Arsenius, vt memorat Metaphrastes, mori timebat, rogantibusque discipulis, *Et tu, Pater, times mortem?* Reuerà, inquit, *hic metus, quo nunc me*

*videtis affici, numquam omnino à me recessit, ex quo factus sum Monachus. Non derogat sanctitati, quòd vir iustus, more CHRISTI, mortem timeat, & affixus suo lecto martyris AGRICOLAE clavis transfiguratur. Transfixus CHRISTVS clavos ipsos dulces omnino reddidit. Dulce lignum, dulces clavos, dulcia ferens pondera. Et quidem ita timet iustus mortem, vt & non paruam suauitatem & dulcedinem experiatur, illam hauriens à crucifixo Rege, qui pendens è cruce crucem & clavos dulces effecit. Habes in cruce Martyrem totum confixum clavis, qui & exemplo suo confirmat, quod iam antè cap. i. dixerat Ecclesiasticus: *Timenti Dominum benè erit in extremis, & in die mortis suæ benedicetur.* Certus & verus hic aphorismus est. Timor diuinus salutaris est medicina, & hæc cum agricultura magnam habet consonantiam. vnde mirum non est, quòd AGRICOLA partes medici è cruce agat. Basiliius in Ascet. *Postquam paradiso exules in hanc terram venimus, & sententiam hanc à Deo**

Gen. 3, 19. *audiuimus, In sudore vultus tui vescèris pane tuo; per longam experientiam, propter accisum terræ prouentum, agricolandi artem ad solatium molestiæ, quæ est ex terræ maledictione, intellectu cognitionem nobis eius artis largiente Deo, instituimus, ita etiam posteaquam iussi sumus reuerti ad terram de qua sumpti sumus, & dolorosæ carni*

ad

Excitatio
agrotan-
tis.

ad corruptionem propter peccatum condemnata coniuncti, & ob eam causam passionibus istis subiecti, data est nobis etiam hic laborantibus ex medendi arte refocillatio, quæ vel aliquò vsque nos recreet. Et quidem in eo posita est ars agriculturæ, vt terram purget, scindat & componat, vt iacta semina recipiat, foueat & fructum ferat: & ars medica circa terram corporis nostri negotiatur, vt illam scissione venarum & purgationum medicamine curet, aptet & ordinet, vt salutarem recipiens cibum homo alatur ac sustentetur. Terra non nisi in patientia fructum producit, nec æger sine tolerantia poterit corpore & animo conualescere.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus, dulce lignum, dulces clauos crucifixus mirabiliter effecit, & ad perpetuam sui recordationem, *memoriam fecit mirabilium suorum misericors & miserator Dominus, escam dedit timentibus se.* Virtus Eucharistia. Psal. 110. 4.
 Dedit se timentibus escam, non vt clauos diuini timoris tolleret, sed vt eos dulces ac suaues redderet. Eapropter qui vel ipsam timent mortem, admonendi serio sunt, vt sacra se reficiant Eucharistia, viaticum. cuius ea virtus est, vt cor humanum confirmet, & totum hominem contra mortis impetum firmet.
 Habet

Habet hic mundus magnam consonantiam cum mari, in quo tres virgines vel potiùs meretrices fingebantur, sirenæ scilicet, quæ illectos nauigantes suo cantu in naufragia traherent. Vna canebat voce, altera tibiis, tertia verò lyra mulcebat auditum. Et ne earum melodia deciperetur, & simul traheretur Vlysses, dum nauigaret, nauis arbori se fortiter alligari permisit. Nauigat in mundo homo, quem vt capiant & deducant in naufragium, cantionibus & simul incantationibus alliciunt *concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum, & superbia vitæ*. Ne rapiatur & trahatur ad miseram ruinam, nexibus ac vinculis, quæ secum sacrosancta Hostia defert, alligetur & vinciatur. Vincit & ligat, qui dicit: *Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet*. Manet clavis affixus cruci, manet affixus lecto, in quo iturus è mundo, virtute sacri Viatici appetitionibus carnis, oculorum & vitæ humanæ minimè mouetur.

I. Ioan. 2,
16.

Ioan. 6, 57.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

Honor alit
artem be-
nè viuendi
& moriendi.
Psal. 2, 11.

CVM dominorum Dominus vnus & solus necessariò Deus sit, omnino timendus est, ac proinde Dauid ait: *Seruite Domino in timore, & exul-*

tate

tate ei cum tremore. Comes martyrij diuinus hic timor est, quandoquidem vox illa martyri adscribitur: *Principes persecuti sunt me gratis, & à verbis tuis* Psalm. 118,
161. *trepidauit cor meum.* Adscribitur, auctore Ambrosio Serm. 21. in Psalm. 118. vbi martyrem trepidantem proponit ac repræsentat in hæc verba: *Pone ergo martyrem inter pericula constitutum, cum inde immanitas bestiarum ad incutiendum terrorem infremat, aliunde candentium stridor laminarum, & flamma ardentis fornacis exæstuet, ex parte alia personent tractus grauium catenarum, hinc carnifex cruentus assistat: pone, inquam, circumspèctantem omnia plena suppliciiis; deinde cogitantem mandata diuina, illum ignem perpetuum, illud sine fine incendium perfidorum, illam pœnæ recrudescentis ærumnam; trepidare corde, ne, dum præsentibus cedat, perpetuis se dedat exitiis; trepidare animo; dum futuri iudicij rhomphæam illam terribilem quadam conspèctus specie constituetur. Nónne ad hanc trepidationem fiducia viri constantis æqualis in eundem concurrat affectum confidentia cupientis æterna, & diuina trepidatio?*

Clauis diuini timoris totus confixus Martyr, concupiscit æterna præmia, coronam gloriæ, & laureolam quæ viris virtute præditis destinata est. Quòd si timere infirmitatis est, & infirmis negatur laureola, fortibus conceditur; occurrit sapienter Ambrosius,

*Laureola
timoris.*

sius, qui martyris constantiam cum eius trepidatione coniungit. Constans animo vir timoratus, est dignus corona & laureola, qui martyrem clavis confixum exprimit in seipso, & de quo canit Dauid:

Psal. III, 1. Beatus vir qui timet Dominum, in mandatis eius volet nimis. Potens in terra erit semen eius, generatio rectorum benedicetur. Gloria & diuitia in domo eius. Hæc gloria viri timorati est cælestis remuneratio, cuius consideratio dulce lignum, dulces clauos efficit. Mysticus Agricola clavis timoris confixus Hilarion erat, qui iam moriturus dicebat: *Egredere, quid times? Egredere anima mea, quid dubitas? septuaginta propè annis seruisti CHRISTO, & mortem times?* Quibus in verbis spiritum exhalauit.

*Extrema
verba morientis.*

Prodeant in publicum spectaculum sancti COSMAS & DAMIANVS; in quibus, velut in speculo, ferentis ingratitude & morbum forma conspicitur.

*Arte Machaonia vitæ producere metas
20. Quis piâ cura fuit, quî meruere mori?*

Very faint, illegible text or a caption located at the bottom of the page, possibly describing the illustration above.

EMBLEMATICA IMAGO XX.

SS. COSMÆ ET DAMIANI

CRVCIFIXORVM

EXPLICATA.

RATRES germani COSMAS & DAMI-
NVS ; nobiles Medici, ægrotis sine sti-
pendio seruibant : dominante Diocle-
tiano , rogati de fide , fidei Christianæ

Antonin.
Metaph.
Martyrol.

cultores se esse coram Lysia responderunt. Quam
ob causam in mare præcipites acti , & diuinitus li-
berati , ad palum tandem damnati , lapidibus im-
petiti , sagittis transfixi , cæsi gladio , martyrium
suum absoluerunt. Venit è cælo CHRISTVS , vt

Sympathia
Christi &
Sanctorum
Artificum
tolerata
ingrati-
tudinis.

ministraret ægrotis , quibus opitulatus gratis , loco
mercedis crucem , clauos & lapides benefactor in-
uenit. *Sustulerunt ergo lapides Iudei, vt lapidarent eum.*
Respondit eis IESVS: Multa bona opera ostendi vobis ex

Ioan. 10.
31.

Patre meo, propter quod eorum opus me lapidatis? Glo-
riofum CHRISTI obsequium , quod humanam
mercedem nec quærit , nec expectat. Pulchrè Am-
brosius lib. 1. de Abraham c. 3. *Minuit fructum trium-
phi mercedis susceptio, & beneficij arrodit gratiam. Plu-
rimum enim refert, vtrum pecunie, an gloriæ dimicaueris.*

Alter mercenarij loco ducitur, alter dignus habitus conferuatoris gloria. Maluerunt itaque martyres COSMAS & DAMIANVS conferuatorum potiùs quàm mercenariorum loco haberi, vt feruatori suo similes per omnia euaderent.

CRUX COSMÆ & DAMIANI, CRUX obsequij
exhibiti ingratis.

Instrumentum artis bonè viuendi.

CRUCEM suam secum humanum obsequium adfert, & exhibitum ingratis, præter crucem, ictus lapidum & sagittarum importat. Qualis sit is qui pro meritis gratiam non refert, definit Ambrosius libro 1. de Officiis cap. 31. *Conferre gratiam bonum est, & qui referre nescit, durissimus.* Quòd si loco gratiæ lapides & sagittas simul mittat, summus iste labor est, summa iniuria, nec tamen propterea gratia omittenda est. Pecunia mutua non datur, si refundenda non sit, conferenda tamen gratia, quamuis irremunerata existat. Adhuc, quod amplius est, benefacere oportet homini, licet malum pro bono reddat, Deus enim compensabit. Monet hoc ipsum Augustinus lib. de Verbis Apostoli Serm. 22. *Benefecisti homini? ingratus est homo? non te pœniteat benefecisse, ne fundas pœnitendo, quod impleuisti miserando. Dic in corde tuo: Non videt iste in quem feci, videt ille propter quem*

Excitatio laborantis.

quem feci. Hoc est militare gloriæ, vt dixerat ante Ambrosius. Militarunt gloriæ fratres COSMAS & DAMIANVS, militauit gloriosus noster IGNATIVS, qui gratuitum obsequiũ suum multis ingratis contulit, præcepitque Sociis, *Quæ gratis accepistis, gratis date.* Matth. 10, 8. Hanc regulam sibi propriam statuit & constituit in Societate, quæ Natalitiis sanctorum COSMAE & DAMIANI ad maiorem Dei gloriam nata est.

CRUX COSMÆ & DAMIANI, CRUX ægotantium.

COSMAS & DAMIANVS de ingrata eorum manu, quorum prosperam salutem procurauerant, mortis supplicium receperunt, & patienter illud portarunt. Curam ingratorũ egisti, & morbum contraxisti adeò grauem, vt parua aut nulla spes salutis affulgeat: ad tolerantiam morbi excitant te Instrumentum artis bene moriendi. COSMAS & DAMIANVS, quibus cura ægotantium crucem & mortem attulit. Ambidexter vterque est, quando non solùm corporibus, sed curandis etiam mentibus operam suam impendit, & instruit Medicos, quales se gerere debeant in curatione infirmorum. COSMAE & DAMIANI instar procedebat Eustachius medicus apud Basilium, de quo Epist. 80. ita legimus: *Est quidem omnium vestrum officium, quotquot* Excitatio ægotantis. *artem*

*artem medendi exercetis, in philanthropia positum. At tibi maximè ambidextra est ista scientia, latioresque tibi ipsi philanthropie terminos constituis, dum non medendis dumtaxat corporibus scientiæ istius gratiam adstringis, sed & de animarum languentium restitutione cogitas. Et quidem quemadmodum salus animæ pendet à Deo, & nemo sibi eam adscribere potest; ita etiam valetudo corporalis à Deo prouenit, ac proinde Medici nec debent nec possunt attribuere sibi restitutionem fanitatis. Discant ex vtroque Martyre, vtriusque salutis auctorem Deum ipsum recognoscere. Iudicabant sic faciendum, & instruebant ægros suos vt facerent, COSMAS & DAMIANVS. Caucant ægri, ne illum committant errorem, quem damnat S. Basilii in Ascet. *Proprie salutis spem in manus ponere Medicorum, irrationale est & absurdum, quod miseris quibusdam accidere videmus, qui Medicos non verentur suos vocare saluatores. Saluator quidem vnus est CHRISTVS, qui cunctis laborantibus & ægrotantibus ait: In patientia vestra possidebitis animas vestras. Hoc fac, & viues.**

LUC. 21,
19.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Virtus Eu-
charistia.

REX gloriosus cum instituit sacrosanctam Eucharistiam, in ipsius institutione ingratum Iudæ animum expertus est, nec tamen propterea desti-

tit

tit tantum Sacramentum condere, vt cùm eius serui indignè compensari præstita beneficia sentirent, recurrerent ad Eucharistiam, in qua malè remuneratus CHRISTVS ipse continetur, reficit, solatur ac recreat malè remuneratos Christianos, qui post eius refectionem humanæ ingratitude iugum leue & suaue inueniunt, præsertim ægri, qui, vt ingratis benefacerent, grauem sibi morbum contraxerunt. Et quidem sacrosancta altaris Hostia nominatur & est *gratiarum actio*, quam exhibuit Patri Filius, & exhibendam tradidit, ac reliquit, vt quod deerat in homine gratitudinis, sua ipse gratitudine suppleret. Hæc autem virtus sacri Viatici est, vt hominis ægro- *viaticum.* tantis ingratitude medeatur, soluat & compenset per se, quod in homine desiderabatur. Si quid gratitudinis erga se deesse cognoscat infirmus, nouerit compensare defectum, quem CHRISTVS in ipso sacrorum oblatione & communicatione mysteriorum omnino suppleuit.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

R Ex Martyrum CHRISTVS, quàm sibi acerba *Honor alie*
fuerit ingratitude Iudæ, declarat ipse Psalm. 54. *artem be-*
nè uiuen-
di & mo-
riendi.
Quoniam si inimicus meus, &c. Hæc passio adeò grauis

Psal. 54, 3. CHRISTO erat, vt dixerit in eodem Psalmo: *Contristatus sum in exercitatione mea, &c.* Hoc opus, hic labor confessoris CHRISTI est, qui, teste Ambrosio Serm. 21. in Psalm. 118. *loquatur iusta, & non audiatur; qui loquatur plena salutis, & impugnetur.* Cùm hæc pars magna martyrij sit, erit etiam causa præmij & remunerationis patienti viro, qui diuino ductus obsequio beneficia ingratis confert. Nam, vt Ambrosius declarat, *minuit fructum triumphi mercedis susceptio, & beneficij arrodit gratiam.* Ergo vt maior existat triumphus, maior corona, & laureola fiat illustrior, permittit interdum Deus, ne gratia pro impensa gratia habeatur. Eapropter Eugenius Abbas suorum saluti consulens, in puncto mortis suæ exhortabatur: *Oro ergo omnes & obsecro, filioli, vt accepta ac tradita Patrum instituta in omnibus inuiolabiliter ad gaudium meum, Sanctorumque omnium ac vestrum, ad palmam victoriæ perducatis.*

*Laureola
solerata
ingraticu-
dinis.*

*Extrema
verba mo-
rientis.*

Prodeat in publicum spectaculum sanctus VINCENTIVS; in quo, veluti in speculo, fulget imago ferentis carnis passiones & morbos.

21. *Nil opus est flammis, occumban vt victima Christo:
Sat mihi diuino pectus ab igne calet.*

EMBLEMATICA IMAGO XXI.
S. VINCENTII CRVCIFIXI
EXPLICATA.

FERAX Sanctorum patria, quæ Lauren-
tium victorem protulit, & VINCENTIVM
martyrem laureatum produxit. VINCENTI-
TIVS Diocletiano & Maximiano Impp.
sub Præsìde Datiano diuersa tormenta passus, cru-
cis patibulo adiudicatus est. Non multò pòst è cru-
ce iam depositus se subduxit, & vltro ad crucem
rediit, flammisq̃ue sacra eius latera concremata sunt.
Non poterat auelli à cruce, qui crucem ardentè
amabat. Ablatus Martyr è cruce, de mandato Da-
tiani in culcitra molli iacuit; assuetusq̃ue gloriosæ
crucis deliciis, lectuli floridi pœnas ferre non potuit.
Ergo VINCENTIVS molles ac floridas delicias per-
tæsus, nec ferens mollitiem teneræ culcitæ Datia-
ni, mortem deliciosæ vitæ prætulit, & gloriosè mor-
tuus est. S. Ephræm de Patribus agens ait: *Vocem ex-
spectant quæ ipsos excitet, & instar florum suauem odorem
spirantium efflorescant.* Floridus moritur, floridus exci-
tabitur VINCENTIVS. Crux, & satis grauis, est æ-
gro, cum ciborum fastidio laborat, ad escam capien-

Metaph.
Surius.
Prudent.

dam compelli : nec parua crux accedit & incumbit
cælestibus viris diuino amore languentibus , & car-
nales delicias horrentibus, si quando ad illas captan-
das vi tentationis impellantur. Hæc crux VINCEN-

Heb. 12, 3. T I I est, imò & ipsius C H R I S T I, qui *proposito sibi*
Sympathia *gaudio, sustinuit crucem.* Maluit CHRISTVS crucem
Christi & quàm thronum , maluit V I N C E N T I V S crucem
Vincenij quàm thorum , maluit cruciatum quàm volupta-
Artificum tem, maluit mori quàm non pati. *Res tristes, vt scri-*
contemptus bit Basilio Gregorius, *quæ sponte feruntur, coactis deli-*
voluptatis. *ciis potiores habentur.*

CRUX VINCENTII, CRUX terrenæ voluptatis.

*Instrumentum artis
benè vi-
uendi.*

Voluptas lenis & blanda , dura & dira crux est
iis qui sublimes cælo gaudent , & Deo suo re-
creantur. Arsit in cruce V I N C E N T I V S, cùm eius la-
tera tosta sunt, nec non cùm in lectulo molli iacuit:
& qui carnis deliciis pulsatur, vtrunque tormentum
patitur ; inflammatur cum V I N C E N T I O, & cum
V I N C E N T I O decumbit. Erat in hoc statu Augu-
stinus , cùm inter molles flammam positus ac tor-
tus diceret in Meditat. *Sapè sine causa alicuius utili-*
tatis cum aliquo loqui incipio, in tentationem incurro, vel
vitio curiositatis ineptæ succumbo, vel malarum cogitatio-
num

num turpitudinis motus illicitos & impudicos in ipsis interioribus meis sustineo. *Uæ tantæ infelicitati, tantæ perditioni!* Dum enim quæ retrò sunt obliuiscens, ad ea quæ antè sunt extendere me volo, subita, nescio qua, miseria relabi ad inania & noxia me conspicio, & tamquam mors subita interueniens, vel quemadmodum canis rabidus, qui nec percussus à laceratione hominis se non temperat; ita delectatio perforat mentem meam. Non defuit in cruce & Excitatio laborantis. lecto VINCENTIO martyri Deus, non defuit Augustino patienti, nec deerit tentationes istas sentientibus, si tamen mori malint, quàm earum suggestionibus acquiescere. Huc pertinet quod Dei Mater lib. 4. Reuelat. cap. 16. Birgittæ significauit: *Qui omnem voluntatem suam committunt Deo, & stant reluctantes discretè motibus carnis suæ, hos quasi gallina pullos subiicit sibi Deus, faciens eis iugum suum leue, & consolando eos in difficultatibus.* Huc pertinet quod cap. 2. de Sobriet. asserit Iustinianus: *Congruit statui nostro, ut donec peregrinamur in hac miseriarum & periculorum valle, reprimendarum carnalium voluptatum crucem nobis ipsis faciamus, sicut Apostolus dicit cap. 5. ad Galatas: Qui autem sunt CHRISTI, carnem suam crucifixerunt cum vitiiis & concupiscentiis.*

CRUX VINCENTII, CRUX ægrotantis.

*Instrumen-
tum artis
benè mo-
riendi.*

CVM ætas iuuenilis floret, Deus efficere solet, vt flos ille iuuentutis infirmitatibus emarcescat. Præstat ægro cum VINCENTIO flammæ & ardentes febres subire, quàm blanditiis & deliciis floridæ iuuentutis perire. Cedat igitur blandus lectus Datiani asperæ & duræ cruci. Cedat lectulo grauis & molestæ infirmitatis deliciofa adolescentia. Custodia castitatis, ægritudo corporalis est, ac proinde pro eius fida custodia gaudebant Sancti se morbis & infirmitatibus afflicti. De horum Sanctorum numero vnus, & satis notus propter morbos à iuuentute contractos, S. Basilius est, qui plus mœroris in deliciis quàm in morbis esse adstruit, cuius hæc sententia est in Psalm.33. *Oleſtatio humana plus habet sæpenumerò doloris quàm voluptatis. Deliciæ, & satietas, & mollis victus multos ac varios secum trahunt morbos, ac afflictionum varia genera.* Ex morbis itaque iuuentutis sanitas imanat, ex adolescentiæ deliciis vlcerosus morbus procedit, cùm Sermon.146. dixerit Augustinus: *Periculofum vlcus est iuuentutis, quod cupiditatibus ignescit, spe tumescit, voluptatibus tabescit.* Detexit Augustinus morbum adolescentiæ, qui & morbo pellendus est, sicut & ipse Sermon.1. de Visitat. infirmorum

firmorum ostendit, & monet: *Certè si toto corpore prauales, infirmitatem medicinalem à Deo debueras omnibus votis expetere, & ne sanitas corporis infirmitas esset animæ, metuere. Nihil aliud scio; sed quia infirmaris, utiliter debes gaudere; quia iusta est vocatio diuina, debes ei totis visibus letus adesse.* Adfuit crucifixo VINCENTIO Deus, aderit & crucifero, qui cor suum dabit in similitudinem picturæ, deprecabiturque suum Regem, vt & ipse sibi assistat: Rex gloriose, qui proposito tibi gaudio, passionem crucis prætulisti, ac VINCENTIO præluxisti, vt crucem spinosam sibi mallet, quàm floridum Daciani lectum; concede, vt & ego potiùs eligam tecum extremè infirmari, quàm sine te benè habere atque valere.

*Excitatio
agrotan-
tis*

*Eccli. 38.
28.*

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus, qui, proposito sibi gaudio, passionem crucis tulit ac prætulit, hanc indidit vim venerabili Sacramento, in quo memoria passionis eius celebratur, vt quisquis eius particeps efficiatur, crucem laboris & morbi deliciis carnalibus anteponat. Consonat Bernardus, dum Serm. de Cœna Domini ait: *Quis poterit tam efferos motus frangere? quis prurimum ulceris ferre queat? Confidite, quia & in hoc gratia subuenit, & vt securi sitis, Sacramenti Domini*

Virtus Eucharistia.

nici Corporis & Sanguinis pretiosi inuestituram habetis.

Psal. 77,
25.

Hæc sacra inuestitura cælestis omnino est. Panem Angelorum manducauit homo, vt desinat esse homo, & Angelus esse incipiat, cui non officiant, sed proficiant corporis & animæ febres. Clauus clauo truditur, & carnalis ignis igne hostiæ Sacramentalis extinguitur, ac proinde, sic monente & hortante Damasceno lib. 4. fidei Orthodoxæ, *accedamus desiderio ardenti, manus in Crucis modum formantis crucifixi corpus suscipiamus, & apponentis oculos, & labia, & frontem diuinum carbonem concipiamus, vt ignis in nobis desiderij eo ex carbone comburat peccata nostra, & illuminet corda nostra; & participatione diuini ignis igniamur & deificemur. Carbonem vidit Isaias, carbo autem simplex non est, sed vnitus igni: sic panis Communionis non panis simplex est, sed vnitus diuinitati.* Carbo Isaiæ emundauit eius labia, carbo autem Eucharisticus emundat animam, vt pura degat, & munda è mundo exeat.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

Honor alit
artem be-
nè viuendi
& moriendi.

COronam clari VINCENTII, & laureolam Laurentij demereri sibi contendit, qui igne tribulationis, ægritudinis & tentationis probatur & afflicatur. Quisquis in hoc statu est, meminerit

CHRISTUS

CHRISTI dicentis: *Sint lumbi vestri præcincti, & lu-* Luc. 12,
cernæ ardentes in manibus vestris. & vos similes homini- 35.
bis expectantibus dominum suum, quando reuertatur à
nuptiis. Expectet seruus fidelis dominum remune-
ratozem, dicit enim statim ipse: Beati serui illi, quos Luc. 12,
cùm venerit dominus, inuenerit vigilantes: amen dico 37.
vobis, quòd præcinget se, & faciet illos discumbere, &
transiens ministrabit illis. Et si venerit in secunda vigilia,
& si in tertia vigilia venerit, & ita inuenerit, beati sunt
serui illi. Summa hæc felicitas est, summus honor, in
tali mensa discumbere, vbi seruitium seruitio com-
pensat Deus, coronatiq̃ue & laureati Laurentius &
VINCENTIVS sedent. Mortifica ergo corpus tuum, &
crucifige, & accipe huius martyrij coronam. Hæc coro- Laureol
na VINCENTII est, hæc laurea vincentis Epipodij vieta vo-
martyris est, qui oblatas sibi delicias recusauit, & luptatis.
dixit crudeli tyranno: Non ita me CHRISTI ac fidei Extrema
Catholicæ armauit affectus, vt sensum meum misericordiæ verba mo-
tuæ figmenta permoueant. Pietas enim ista crudelitas est: rientis
vobiscum viuere, mors est æterna. Ceterùm à vobis per-
ire, gloriosum est. Post hæc Martyr gloriosus purus &
mundus obiit. Mysticus certè VINCENTIVS Vrsi-
nus presbyter erat, de quo Gregorius lib. 4. Dialogor.
cap. 11. Hic ergo venerabilis Presbyter, cùm longam
vitæ impleset ætatem, anno quadragesimo ordina-

tionis suæ inardescente grauitèr febre correptus , ad extrema deductus est. Sed cùm eum presbytera sua conspiceret, solutis iam membris, quasi in morte dissentum , si quod adhuc ei vitale spiramen inesset, naribus eius apposita curauit aure dignoscere. Quod ille sentiens , cui tenuissimus erat flatus , quantulo adnifu valuit vt loqui potuisset , inferuescente spiritu collegit vocem, atque erupit, dicens : *Recede à me mulier , adhuc igniculus viuit , paleam tolle.*

Prodeat in publicum spectaculum sanctus ALEXANDER ; in quo , veluti in speculo , conspicitur forma euiscerationis & infirmitatis.

*Improbe cur imas animæ scrutare latebras?
.22. Quanta sit hæc, durâ certior esto cruce.*

EMBLEMATICA IMAGO XXII.
ALEXANDRI CRVCIFIXI
EXPLICATA.

SANCTVS ALEXANDER martyr sub An- Beda. Vuard. Afto.
tonino Vero fustibus cæsus, donec eius
viscera diffluerent, panè iam euisceratus
palo crucis affixus est. Retulit in cruce
CHRISTVM, qui tempore passionis suæ viscera cha-
ritatis suæ profudit. *In finem dilexit eos.* Post CHRI- Ioan. 13, 2. Sympathia Christi & Alexandri Artificum euiscerationis.
STI obitum sacrum eius latus punctum ac perfora-
tum est, & interna præcordia patuerunt, & simul
apparuerunt exemplaria, ad quorum imitationem
ALEXANDER crucifixus viscera sua effunderet, vt
gratam de se victimam Deo facraret. Carpens aua-
ritiam, & in auaros inuehens Ecclesiasticus cap. 10, 9:
ait: *Auaro nihil est scelestius. Quid superbit terra & ci-
nis? Nihil est iniquius quàm amare pecuniam; hic enim &
animam suam vendalem habet, quoniam in vita sua proiecit
intima sua.* Quod vitiosum in auaro est, honestum
in ALEXANDRO, quo patiente nihil melius. Cùm
terra & cinis sit, sanctè & altè sic se effert, vt cruci-
fixo similis esse affectet. Nihil æquius, quàm pre-
tiosam crucem amare: hic enim & animam Deo
ipsi

ipsi venalem habet, quoniam in vita sua effudit viscera sua, vt de præcordiis suis oblationem arduam & sublimem, operosam & laboriosam conficiat CHRISTVS & ALEXANDER ara crucis vsi sunt, vt in ea præcordia sua litarent. Omnes igitur qui portatis crucem CHRISTI, *effundite coram illo corda vestra*, vt gratum & acceptum Deo sacrificium immoletis.

CRUX ALEXANDRI, CRUX euiscerationis.

*Instru-
mentum artis
benè vi-
uendi.*

Prou. 23,

26.

Psal. 107,

2.

*Excitatio
laboran-
tis.*

DEus maiestatis rogat: *Fili, præbe mihi cor tuum.* Quis ergo tam excors sit, vt non occurrat roganti, & petenti non respondeat: *Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum*, addens deinde, *Quoniam ego in flagella paratus sum?* Multi Deo offerunt præcordia sua, sed an vera eorum immolatio sit, laboriosa crux probare debet. Ecce ALEXANDER euisceratus in crucem agitur, & in cruce ostendit, veram & non fictam esse cordis donationem & oblationem. Ad crucem per emblemata erectæ scalæ apponuntur & appinguntur, vt qui Deo cor obtulerit, animosè in crucem ascendat, & veraciter ostendat, quàm certa ac vera sit interna sui ipsius immolatio. Ostendit sancta Catharina Senensis, dum Orat. 13. clamaret: *O resurrectio nostra, alta & aterna Trinitas, euiscera animam meam!*

CRUX ALEXANDRI, Crux ægrotantis.

SI facultas ægio non datur vt fundat vocales pre-
ces, præ oculis constituat sibi ALEXANDRVM, Instrum-
tum artis
benè mo-
riendi. cuius viscera effusa sunt, & CHRISTO simul oblata.

Lectò doloris affixus, cor suum sacrificet Deo. Da-
uid, cùm labiis orare posset, dicebat, *Tribulationem* Psal. 141,
meam ante ipsum pronuntio; cùm nequiret, corde so-³
lùm utebatur, *Tibi dixit cor meum*, & audiebatur. Be- Psal. 26, 8.

nè Augustinus in Psalm. 124. *Quia cor querit Deus,* Excitatio
ægro-
tantis.
cor inspicit: intus testis est index, comprobator, adiutor,

coronator. Sufficit vt offeras voluntatem, & cùm potes,
ore confitearis ad salutem. Cùm autem non potes ore, cor-
de credis ad iustitiam, corde laudas, corde benedicis, cor-
de in ara conscientie victimas sacras imponis. Quas vt

præbeat æger, cor suum dabit in similitudinem picturæ, Eccli. 38,
28.
& ita adscendet in lectum; quasi cruceim ascendat:

Nemo cruceim CHRISTI scandit nisi per scalam
patientiæ, scalæ instar habet gradus tolerantia, per
quas ALEXANDER; & similes ALEXANDRO ægri
ascensus suos componunt, vt patienti se CHRISTO
iungant, cuius cor in cruce patuit, & ex eo aqua &
sanguis simul promanarunt. Sanguis ille semen
Martyrum extitit, & etiam Confessorum Christiano-
rum, qui patientes morbos & ægrotudines cor-

porum , imitatores Martyrum euaserunt. Quòd si accidat , vt æger difficultatem patiatur in detegendo corporis morbo quo laborat , consideret apud se, quid acciderit ALEXANDRO , quando secreta præcordia propter amorem CHRISTI patuerunt , & consideratione eius martyrij conetur pudorem ponere , imò & vincere , cùm oportet , in qua quidem victoria multum solet esse difficultatis iis , quibus innata verecundia est. Tunc gloriosior , cùm pro animæ salute quidquid intus in corde habet , effundit in confessione , quam morti vicinus facit.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Virtus Eucharistia.

REx gloriosus , cuius in cruce cor patuit , viscera amoris sui aperuit , & effudit in Eucharistia , qua dignus ille est qui nouerit cordis sui penetralia examinare , & in confessione Sacramentali explicare , cùm dicat Apostolus : *Probet autem seipsum homo , & sic de pane illo edat.* Edat de pane altaris , in quo non solùm CHRISTVS aperit viscera sua , sed aperta clauibus confessionis præcordia mirabiliter recreat. Vnde & communicans dicit : *Cor meum & caro mea exultauerunt in Deum viuum.* Habet ars medica certa quædam in apotheca remedia , quorum vsu per violentiam renitentes intus humores foras attrahat;

1. Cor. 11,
28.

Psal. 83, 3.

attrahat ; ars verò sanctæ Crucis inuenit & dedit
 Confessionis Sacramentum , cuius virtus nec tor-
 quet nec extorquet viscera , sed sponte ac volunta-
 riè aperit & referat. Vnde monetur vnusquisque no-
 strûm : *Probet autem seipsum homo ; & omnibus sua-* Psal. 61, 9.
detur, Effundite coram illo corda vestra. Cùm vltimum
 vale dicunt, solent homines notis & amicis sua secre-
 ta detegere , & quamuis viri Christiani , sani & in-
 columnes sua corda aperuerint in Confessione , tunc
 maximè id præstent, cùm extremum vale dicunt, &
 sacrum accepturi sunt Viaticum. Viaticum.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
 corona aurea & laureola.

CRUX euiscerationis , qua seipsum immolat Honor alis
 Deo, martyrium secum importat. Auctore Isi- artem be-
 doro lib. 7. Originum. cap. 11. *Duo sunt martyrij gene-* nè viuend-
ra, vnum in aperta passione, alterum in occulta animi vir- di & mo-
tute. Talis est qui tanto est animo præditus, vt quod riendi.
 intus in corde habet, effundat exteriùs, & commissã
 sua Deo & eius Vicario aperiat. Rubet cruore mar-
 tyrium , rubet & roseo sanguine vultus verecunda
 confessio , vt & ipsa martyrium colore, præmio, &
 remuneratione referat & æmuletur.

Pulchrum monitum Ecclesiastici : *Pro anima tua* Eccli. 4, 24.

ne confundaris dicere verum. Est enim confusio adducens peccatum, & est confusio adducens gloriam & gratiam. Euiscerata confessio, & veræ pœnitentiæ erubescencia atque confusio gloriosam secum adducit coronam vitæ. Quapropter Pacianus agens de Pœnitentia & confessione, inquit: Desinite vulneratam tegere conscientiam. Peccator erubescat perpetuam vitam præsentis pudore mercari? Nec solum dignus est corona gloriæ, qui sic aperit præcordia sua, sed etiam laureola triumphatoris, cum S. Gregorius Nazianzenus Orat. de Baptifimo, idem argumentum vertat in eius elogium, qui detegit conscientiam suam: Hoc quoque sempiterni illius supplicij pars est, atque perspicuum facies, te serio atque ex animo peccatum odisse, dum illud tamquam contumelia dignum traducis, ac velut ludibrio exponis, deque eo triumphum agis. De tanto hoste triumphus dignus palma, dignus laureola est. Hunc eundem celebrem triumphum agens de peccato Leo Martyr, morti vicinus dicebat: Letor iis, que facta sunt, nempe quod pro meis prioribus peccatis nouum Vindicium accipio martyrrium.

*Laureola
victi pu-
doris.*

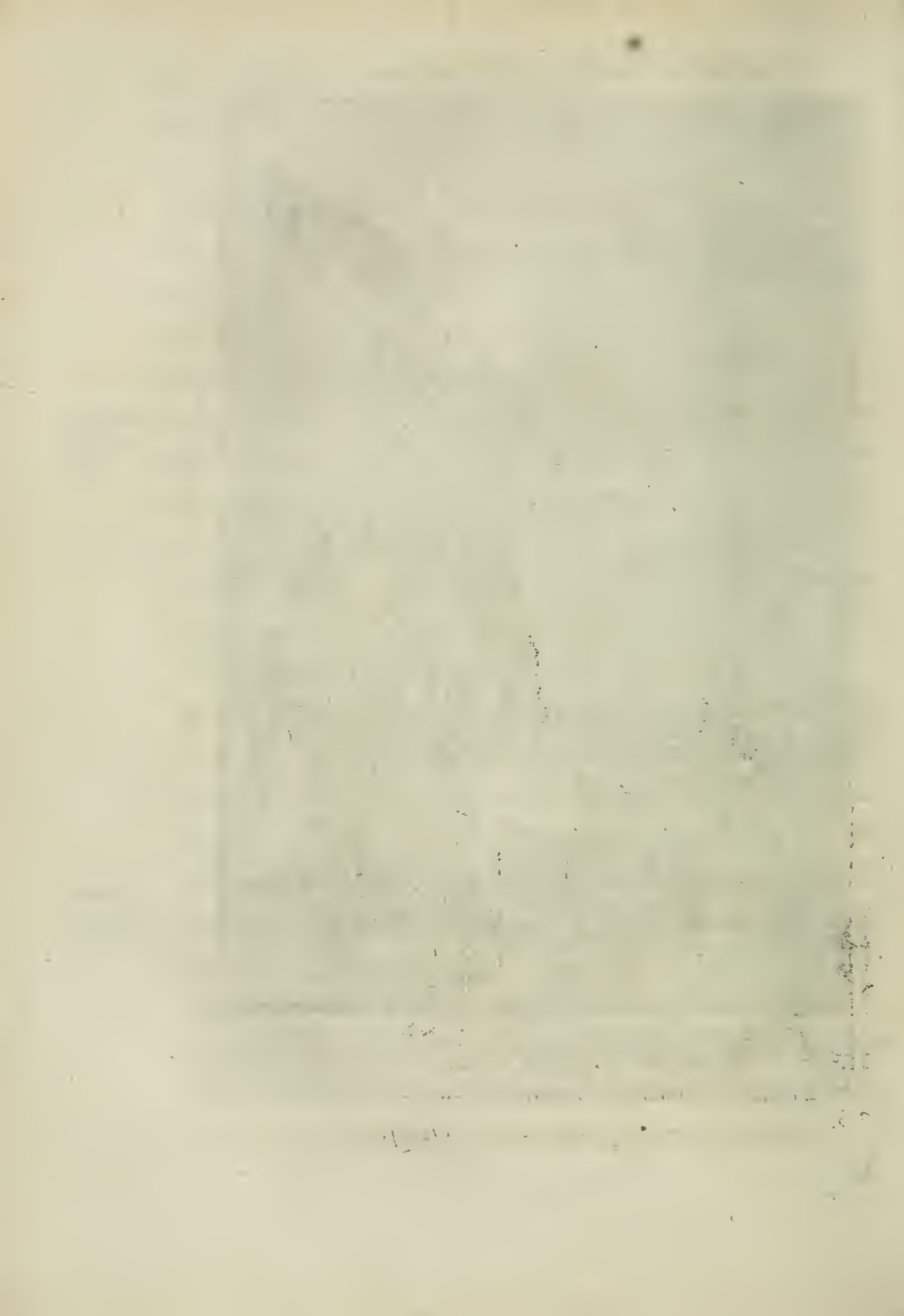
*Extrema
verba mo-
riensis.*

Prodeat in publicum spectaculum sanctus THEODORVS Dux; in quo, veluti in speculo, carentis superiore & laborantis capite forma conspicitur.

EM-

*Fimereas a gedum linate in vulnera taxos;
23. Dummodo de patulo vulnere vita fluat.*

EMBLEMATICA IMAGO XXIII.

S. THEODORI DVCIS CRVCIFIXI

E X P L I C A T A.

ANCTVS THEODORVS Dux & martyr Metaph. Niccephor. Martyrol.
 sub Licinio Imperatore , delatus quòd
 pauperibus fracta idola distribuisset , elatus in crucem , sagittis transfixus , capite tandem truncatus in cælum receptus est. THEODORVS crucifixus pro CHRISTO, & pro CHRISTO capite plexus, ornamentum suum amisit, vt ab eodem CHRISTO in cælestibus ornaretur. Quò maior ornamenti iactura in terris , eò maior ornatus in cælis est. Pertinet huc quod Serm. 20. in Psalm. 118. de capitis portione affirmat Ambrosius : *Caput est, vt formam generis humani consideremus , quod fouet membra omnia, & dirigit, atque implet sensibus ; sensus enim sapientis in capite est.* Eccles. 2, 14. *Inde ductus venarum, meatusque spiritus , sanguinis vires , & totius corporis partes deriuantur. Lustrat omnia, ornat omnia. Sublato capite corpus sine nomine est, non agnoscitur, nec vlla superest vsura viuendi. Propterea, qui in aliquo damnantur crimine , eò quòd ornamentum est totius corporis , capite abdicatur. Miserum sine capite corpus, totum informe , totum indecorum*

decorum est. Magna & summa miseria, ingens labor, cùm corpus Reipublicæ, exercitus, & etiam domus sine capite est, ac truncum è cruce priuatum regimine pendet. Hunc eundem laborem Ecclesia experta est, cùm CHRISTVS eius sponfus defecit, cuius defectum plorans & lamentans Ieremias, clamabat: *Recordare Domine, quid acciderit nobis, intuere & respice opprobrium nostrum. Hereditas nostra versa est ad alienos, domus nostræ ad extraneos. Pupilli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi viduæ.* concludit: *Cecidit corona capitis nostri.*

*Sympathia
crucis Ec-
clesiæ &
Theodori
Artificum
patientia
in iactura
superioris.
Thren. 5, 1.*

CRUX THEODORI, CRUX amissi capitis regentis.

*Instrumentum
artis
benè vi-
uendi.*

CORPUS, si capite careat, cunctis opprobriis exponitur: sic exposita sine viro, mulier; sine Duce exercitus, sine Principe Respublica, quibus omnibus dira ac dura crux ista est. Quam ob rem septem illæ mulieres Reipublicam Hebræorum adumbrantes, nec pares crucem ferendo, apprehenderunt virum vnum, atque dixerunt: *Panem nostrum comedemus, & vestimentis nostris operiemur, tantummodò inuocetur nomen tuum super nos, aufer opprobrium nostrum.* Hoc idem periculum, hoc discrimen imminere solet Reipublicæ, cùm Princeps officio suo non vacat, guber-

1. ai. 4, 1.

gubernationem deserit , ac publica negotia quasi aliena omittit , arma non attendit , nec curat. Clamat populus , nec Princeps audit. Clamores verò Excitatio laborantis. populi Deus non respuit , prouidebit de capite , totumque Reipublicæ corpus , ne pereat , ipse seruabit. Et quidem THEODORVS Dux, & qui similis illi est, non carent optimo capite, si Deum apud se habent , quemadmodum de recta viuendi ratione monet Ephræm: *Quemadmodum inter corporis tui membra nullum est tibi præstantius capite, & siue lapide, siue claua, siue etiam gladio petaris, reliqua tui corporis membra obiicis, vt ictum à capite repellas, certò sciens te absque illo non posse viuere; ita rebus tibi anteponenda est omnibus fides sanctæ & consubstantialis Trinitatis, quòd sine ea vitam, quæ verè vita sit, viuere nemo queat.*

CRUX THEODORI, CRUX ægrotantis.

HVMANA vita species militiæ est, in qua ducatum suum gerit caput, quod imperat, ordinat & disponit ceterorum aciem membrorum. Instrumentum artis bene moriendi. Quòd si ingruente & simul sæuiente infirmitate, suo officio & simul functionibus caput priuetur, corpus totum quasi truncum est: lecto affixum, ictibusque dolorum transfixum refert Ducis THEODORI corpus, quod truncum capite in cruce apparet.

E c

Cùm

Cùm caput suis functionibus caret, iam desiit esse, rogandusque corde CHRISTVS, vt vices capitis gerat. Dicat æger: Rex gloriose, qui caput omnium gentium es, adesto mihi ægrotanti, vt qui functionibus capitis sum omnino destitutus, à te, qui meum caput es, non destituar, sed instituar, quò pacto corpus infirmum regere ac moderari valeam. Ergo, cui forma huius regiminis desit, quæ in capite constituta est, *cor suum dabit in similitudinem picture*, & eam sibi formam resumet, & loco capitis substituet, quam assignat Ambrosius lib. i. de Iacob & vita beata, cap. 8. *Illam formam iusti quis abnuat, vt nihil metuat, nihil reformidet, nisi virtutis dispendia, aliorumque vanas formidines comprimat, quas habeat è periculorum sollicitudine, mortis timore, corporis infirmitate, vt doceat dissolui in corpore, & cum CHRISTO esse melius, vt ostendat, quia merita non impediuntur debilitatibus corporis, sed augentur.* Augentur capitis ipsius diminutione, si tamen non minuatur, sed potius crescat patientia, in qua salus & vita animarum sita est, dicente CHRISTO: *In patientia vestra possidebitis animas vestras.* Serpens, cuius tota vita pendet à suo capite, illud omnibus modis seruat, & reliquum corpus periculis opponit & obiicit; patiens verò ægrotus, cùm non tam à capite quàm à virtute patientiæ pendere

Eccli. 38,
28.

Luc. 21,
19.

dere sciat salutem suam , more THEODORI , non capitis , sed patientiæ potiùs sedulam curam habeat. Nihil metuat , nihil reformidet nisi virtutis dispendia. Cùm è duobus vnum amittere debeat quis , vel caput corporis , vel virtutis ac patientiæ iacturam facere , præstat caput amittere , quàm virtutem perdere patientiæ , quandoquidem sine capite vita animæ stare potest , sine patientia verò stare nequit, cùm dixerit CHRISTVS : *In patientia vestra possidebitis animas vestras.* Luc. 21, 19.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus , qui caput est corporis Ecclesiæ suæ , defecit in passione sua , cuius memoria recolitur in Eucharistia , & in ea destitutis capite subuenit. Nec solùm Sacramentum condidit , vt mæstos de absentia sui consolaretur , sed etiam tristes de amissione chari sui superioris recrearet. Quisquis boni sui rectoris iacturam fecit , reficiat se venerabili Sacramento , & semel refectus dicet: *Dominus regit me, & nihil mihi deerit, in loco pascuæ ibi me collocauit.* Virtus Eucharistia. Psal. 22, 1. Siue caput politicum desit , siue naturale caput deficiat , cuius regimine corpus gubernatur & administratur , nihil refert , si sacra Hostia fumatur , qua dignè sumpta , viuimus in CHRISTO,

Viaticum. mouemur & sumus. Viuimus, ne vniquam pereamus; mouemur, ne vniquam deficiamus; sumus, ne vniquam emoriamur. Quòd si agamus iam animam, & omne subsidium deficiat, quod nobis nostrarum rectores animarum subministrabant, & sensus omnis, qui residet in capite, desit, nihil nobis deerit, cùm adsit Deus, quem, Viaticum sumendo, accepimus, & capitis loco illum elegimus, vt nos difficili mortis hora, qua cessat humanum penitus gubernaculum, ipse nos regat, ipse nos gubernet. Hinc pulchrè S. Dionysius sacram hanc communionem & synaxim *Sacramentum Sacramentorum*, & spiritale nostrum *caput* appellat, dicens: *Ceterorum Hierarchicorum symbolorum participationibus ex diuinis huius perfectiuisque muneribus accedere consummationem.* Et paulò post ibidem ait: *Finis autem omnium est, & caput, cùm eum qui initiatur, præcipuorum Dei mysteriorum participem efficiat.*

Eccl. Hierarch. c. 3.
Parte 1.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

*Honor alit
artem bene
vixendi & moriendi.*
Colof. 1,
18.

Capitis mystici ablatio tolerata propter Deum, secum martyrium affert. Haud dubiè CHRISTVS (de quo testatur Apostolus, *Ipse est caput corporis Ecclesiæ*) cùm sacra præsentia moriens Ecclesiam suam

suam priuauit, martyrio illam addixit. Eapropter, cum totius Ecclesiæ forma virgo MARIA foret, ex sancta Crucis passione euasit Regina martyrum, sic & ipse CHRISTVS gloriosus Rex Martyrum extitit. Corpori itaque mystico mystici capitis amissio similis martyrio est, & idcirco cum populus Turo-nensis priuandus esset Præsule suo Martino, dixe-runt discipuli: *Cur nos, pater, deseris? aut cui nos de-solatos relinquis? inuadent enim gregem tuum lupi rapa-ces.* Inuadent lupi, gregem tuum mactabunt, & di-ro martyrio afficient.

Cum caput mysticum Ecclesiæ Ecclesiam suam reliquit, vt de mundo ad Deum Patrem transfiret, & in cælum ascenderet, magna fuit occasio gau-dendi, cum dixerit ipse: *Vado parare vobis locum.* LO-Ioan. 14, 2. cum cælestem parauit, coronas & corollas adapta-uit. Magna fuit causa gaudendi, cum Serm. i. de Ascens. annuntiauerit Leo: *Quia igitur CHRISTI ascensio, nostra est prouectio, & quò processit gloria capi-tis, eò spes vocatur & corporis: dignis, dilectissimi, exul-temus gaudiis, & pia gratiarum actione letemur. Hodie enim non solum paradisi possessores firmati sumus, sed et-iam calorum in CHRISTO superna penetrauimus.* Magna hæc consolatio est, cum sanctum moritur caput, Princeps, aut pastor in regnum cælorum vocatur;

vt in eius prouectione , & simul coronatione corpus mysticum , quod in terris deserit , assumatur sursum in ipso , & in ipso tamquam in suo capite coronam gloriæ recipiat. Ergo , vt ceteri commilitones sequerentur Ducem suum , proximus morti THEODORVS in hæc verba illos monuit : *Fratres, ne succenseatis Licinio, est enim minister patris sui diaboli, & me de cetero oportet ire ad Dominum meum.* Deinde cruce sacra se obsignauit , & plexus capite , victoriam martyrij sui consummavit.

*Laureola
iactura to-
lerata su-
periorita-
tis.*

*Extrema
verba mo-
rientis.*

Prodeat in publicum spectaculum sanctus THEODORVS miles ; in quo , veluti in speculo , ferentis CHRISTI militiam & morbi malitiam forma conspicitur.

*Nunc Gradiue vale, tibi bellica cingula pono:
24. Virtutis cotem crux mihi chara dabit:*

EMBLEMATICA IMAGO XXIV.

S. THEODORI MILITIS CRVCIFIXI

EXPLICATA.

SANCTVS THEODORVS miles apud Pergen in Pamphilia, Antonino Imperatore, Præfide Theodoto, pro tuenda veritate cruci suffixus est. Totus in armis, totus fortis de carnis imbecillitate triumphauit. *Arma militiæ nostræ non carnalia sunt, sed potentia Deo ad destructionem munitionum, consilia destruentes, & omnem altitudinem extollentem se aduersus scientiam Dei, & in captiuitatem redigentes omnem intellectum in obsequium CHRISTI.* Natura nostra genuit infirmos & inermes homines, gratia verò virtutibus armatos ac munitos generat. Quid aliud virtutes nostræ sunt, quàm animæ nostræ arma? Armatus miles in crucem THEODORVS ascendit fide, charitate, virtutibusque munitus, vt in patibulo crucis cum morte ipsa confligeret. Confluxit & in cruce CHRISTVS: *Mors & vita duello conflixere mirando*, munitusque sua diuinitate, & armis virtutum ornatus, duellum pariter & triumphum egit. Commendatur à CHRISTO ipso cælestis Angelus apud Birgittam lib. I. cap. 36. quòd

Metaph.
 Nicephos.
 Martyrol.

2. Cor. 10.

Sympathia
 Christi &
 Theodori
 Artificum
 militiæ
 nostræ.

semper armatus causam animarum egerit. *Tu es quasi miles Domini, qui numquam deposuit galeam suam propter tedium, & qui præ timore numquam diuertit oculos suos à præliis.* Commendetur & THEODORVS, qui vixit semper in armis, & in armis obiit, se ipsum vincens, & calcans suæ carnis imbecillitatem pariter & infirmitatem. Commendetur miles CHRISTI, de quo Bernardus Serm. 61. in Cantic. *Vult bonus dux deuoti militis vultum & oculos in sua sustolli vulnera, vt illius ex hoc animum erigat, & exemplo sui reddat ad tolerantiam fortiozem.*

CRUX THEODORI militis, CRUX militiae Christianæ.

*Instrumentum artis
benè viuendi.*

1. Pet. 5, 8.

Laboriosa militia est, quæ milites suos semper vigilantes, semper armatos requirit. Hæc est militia Christiana, in qua promulgatum est, *Sobrii estote, & vigilate, quia aduersarius vester diabolus tamquam leo rugiens circuit, querens quem deuoret, cui resistite fortes in fide.* Memor officij sui, & memores nos omnes reddens Bernardus, loquitur in hæc verba Serm. 2. de S. Andrea: *Nos miseri & miserabiles vicinis tot serpentibus, & igneis telis undique volantibus, insurgentibus inimicis, nihilominus perniciofa securitate, & negligentia dormitamus, torpentes otio, Vanitatibus & scurrilitatibus*

rilatibus indulgemus, pigri ad spiritualia exercitia, ac si iam pax sit & securitas, & non sit militia hominis super terram. Concludit: Propterea obsecro vos, dilectissimi, ipsa nos excitet hostium malitia peruigil, & instantia eorum maligna, qua tam seduli tam solliciti sunt in nostram perditionem, nos quoque sollicitos faciat & circumspectos, ut in timore & tremore nostrorum ipsorum salutem operemur. Ecce enim in cruce salus nostra tantum, ut ei viriliter inhareamus. Viriliter inhæret suæ cruce armatus THEODORVS, & similis THEODORO Christianus, qui crucifer CHRISTI, & CHRISTO totus armatus, viuens & moriens carnis infirmitatem pefumdat & calcat, dicitque: Omnia possum in eo, qui me confortat. Mysticum THEODORVM armis omnibus munitum describit Iustinianus lib. I. de Inter. conflict. cap. 7. & agens de galeâ dicit: CHRISTVS caput tuum veluti spiritualis galea salutis ab inimicorum protegat iaculis. Hac quippe galea si fueris decenter ornatus, corporis animæque tuæ custodies sensus, non poterit mors habere ingressum, vbi vita suum collocauerit domicilium. Cum hoc eodem loquitur S. Ephræm agens de agone spirituali: Cupis in agone ac luctamine decertare? Indue te armaturâ Dei, sicut vestimento. Indue te virtutibus animæ, caue exuas.

*Excitati
laboran-
tis.*

Phil. 4, 1.

CRUX THEODORI, CRUX ægrotantis.

*Instrumen-
tum artis
benè mo-
riendi.*

DVrus ac dirus mortis conflictus expectat nos omnes : aut vincendi à morte sumus, aut mortem victuri. Si velimus esse victores, curemus ne inerimes & nudos nos vltima hora deprehendat, vltimus finis reperiat, mors inueniat. Quòd si THEODORVS miles non nisi munitus & cinctus internis potiùs quàm externis armis, cum morte certamen iniit, quis audeat lectum doloris ascendere, & cum morte manus conferere, nisi totum prius se spiritua-liter communierit? Christianum militem æger in lecto se præbeat, & quidem militem agebat Iobus, in cuius elogium Ambrosius cap. i. de Secunda interpellat. Davidis asserit : *Quasi athleta fortis in stercore sedens, in tantis vibicibus, & sæuis doloribus vulneris, totum corpus diris perfusus vlceribus mysticè loquebatur, nec acquirendis propriis remediis ægritudinis, sed sacris vacabat sermonibus. Fortiores itaque sermones ægri hominis, quàm illorum qui non ægrotabant. Quanta sit hæc sæuientis morbi militia, vel ex hoc intelligi potest, quod in Psalm. 5. dicit S. Chrysostomus : Morbi tempore huius maximè pugnae tempus est, quando dolores undique perturbant animum, quando tristitia obsident, quando adest diabolus incitans, vt acerbum aliquod verbum dicamus.*

camus. Incitat diabolus , vt acerbum verbum proferamus in Deum , qui nobis infirmitates immitit ; in homines , qui nobis ægrotantibus assistunt.

CHRISTVS econtrà nos excitat ad tolerantiam, Excitatio ægrotantis. suadet vt gratias agamus Deo , qui nostrorum est auctor morborum , patientiâ nos componit & armat , vt victoriam de diabolo reportemus. Excitat quoque nos , vt & assistentibus gratos nos exhibeamus , & cupiamus benefactoribus nostris officia accepta rependere & compensare. Hæc lex militiae Christianæ est, vt, qui nobis in lecto assistunt , gratitudinem nostram sentiant & experiantur , quemadmodum CHRISTO assistentes in cruce Mater, Ioannes & bonus Latio , eius beneficentiam experimento didicerunt. Nec vnus persecutorum , nec tortorum acerbum aliquod verbum à CHRISTO iam cruce affixo excepit. Tunc maximè apparuit benignus , cùm humana crudelitas magis in eum sæuiebat. Ergo vt per omnia militem THEODORVM referamus, *præbeamus nos veluti milites strenuos pro Rege nostro promptè alacriterque mortem appetentes,* quemadmodum hortatur agens de Patientiâ & Pœnitentia Ephræm.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Virtus Eucharistia.

R Ex gloriosus, qui non venit pacem mittere, sed gladium, & prodiens in campum cum morte ipsa digladius est, prouidit de militari annona Eucharistiæ, vt qui eius castra sequuntur, tanti Sacramenti virtute ferre labores militares queant. Gratum & faustum nuntium fanis & ægris, qui in castris CHRISTI versantur, vt se Eucharistia reficiant, & nouas vires acquirant, quales in vltima infirmitate post sumptum Viaticum D. Franciscus acquisiuit, & non multò post, militariter loquendo,

*Viaticum.**Psal. 141. S.*

Educ de custodia animam meam, sanctam animam exhalauit. Hæc sacra Hostia, hæc militaris annona extra sanctæ Ecclesiæ castra nec inuenitur, nec datur. Conceditur Christiano militi, qui viuit semper armatus; nec arma sua deponit, nisi deponat vitam, & tunc porrigitur in Viaticum sacer panis munitio- nis, quo munitur contra mortem, & vallatur contra hostem.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

*Honor alit
artem be-
nè viuen-
di & mo-
riendi.*

Luc. 12. 50.

Sacrum suum martyrrium CHRISTVS vocauit *Baptisimum.* ait enim: *Baptismo habeo baptizari, et quomodo*

quomodo coarctor vsque dum perficiatur? Hinc ortum & originem habuit, vt sacrum Confessorum martyrium *Baptismus sanguinis* appellaretur. Christianus miles sanctæ se militiæ adscribit, & castris CHRISTI tunc assistit, cùm tingitur aqua lustrali, cuius lauerum miram habet consonantiam cum sacrosancto martyrio. non enim solùm titulo & nomine, sed re ipsa martyrium nominatur Baptismus, & est. Ea propter professori artis militiæ Christianæ Homil. de Machabæis dicit Leo: *Renuntia voluptati, auertere ab immunditia, pelle luxuriam, & cùm videris te multiplicem habere pugnam, tu quoque imitator Martyrum numerosam quære victoriam.*

Cùm homo militiæ adscribitur per Baptismum, admittitur *in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti.* Matth. 28, 19. in quarum visione diuinarum personarum corona gloriæ consistit. *Qui crediderit, & baptizatus fuerit,* Marc. 16, 16. *saluus erit:* sed ita saluus fiat, vt candidato numero Martyrum aggregetur, sicut aggregata Paula Romana est, de cuius morte dolentem atque lugentem consolatur filiam D. Hieronymus in hæc verba: *Secura esto, Eustochium, magna hereditate ditata es. Pars tua Dominus, & quò magis gaudeas, mater tua longo martyrio coronata est.* Hæc Paula, & Paulus necdum à Nerone adiudicatus morti, sibi martyrij laureo-
Laureola
militia
nostra.
lam

lam promittebat, cùm miles iam emeritus affereret:

1. Tim. 4, 8. *Bonum certamen certavi, cursum consummaui, in reliquo reposita est mihi corona iustitiæ.* Magnum certamen morientis, cuius extremo agoni corona iustitiæ respondet. vnde & agonizans, & cum morte simul luctans Antoninus Florentinus diuinum implorat auxilium:

Psal. 37.

69.

*Extrema
verba mo-
rientis.*

Deus in adiutorium meum intende: & præ oculis coronam iustitiæ habens subiungit, Seruire Deo, regnare est.

Prodeant in publicum spectaculum sancti MARCVS, MARCIANVS, & SOCII; in quibus, velut in speculo, constantiæ in labore & morbo forma conspicitur.

*Cruz mentem haud satiat; variant tormenta Tyranni.
25. Quidlibet ut varient, Cruz tamen istud erit.*

Faint text at the bottom of the page, possibly a page number or a small note. The text is illegible due to fading.

EMBLEMATICA IMAGO XXV.

SS. MARCI, MARCIANI, ET SOCIOR.

CRVCIFIXORVM

EXPLICATA.

ANCTI Martyres MARCVS & MARCIA-
 NVS sanguine & spiritu fratres, cum So-
 ciis, imperante Maximiano, variis sunt
 affecti suppliciis; vna pars addicta flam-

Euseb.
 Martyrol.

mis; altera in mare præcipitata, nonnulli capite ple-
 xi, MARCVS & MARCIANVS recto corpore cruci-
 fixi, inuerso capite alij crucibus adacti sunt. Mar-
 tyres siue recto siue inuerso corpore cruci inhæ-
 reant, semper stant: quoniam ad CHRISTI for-
 mam & similitudinem crucifiguntur. Nescit pa-
 tientia ruinam, crux CHRISTI casum ignorat: cru-
 ci affixus semper stat, statumque suum vir patiens
 semper conseruat. Consonat his S. Bonauentura di-
 cens: *Seruum Dei crux defendit, comprehendit & osten-*

Sympathia
 Christi
 crucifixi
 & crucifi-
 xorum Ar-
 tificum
 constan-
 tia.

dit vitam rectitudinis. Quos nos habemus antipodas
 corpore inuerso primo aspectu, primo iudicio cen-
 semus; sed cum res se aliter habeat, & reipsa nobis-
 cum stent, in prima illa censura planè nostra mens
 lapsa est: omnes quidem recti stamus, quoniam in

vno eodemque terræ globo versamur, & cælestem orbem eodem modo spectamus. Cernimus stantes ac rectos MARCVM & MARCIANVM, Sociosque inueros in effigie contemplamur, sed Martyres omnes recti reipsa sunt, vel ex eo maximè, quòd vnã & eandem IESV CHRISTI crucem ferunt, & eundem crucifixum respiciunt atque sectantur. *Sic stete in Domino, charissimi. Iterùm Paulus I. Corinth. 15. Stabiles estote, & immobiles, abundantes in opere Domini semper, scientes quòd labor vester non est inanis in Domino. Accedit & Augustinus Sermon. de Decoll. Ioan. Si procella tempestatum fremuerit, stabiles estote in Domino. Nolite ab ipso cadere, qui semper stat, & pugnantem expectat, & adiuuat nos, vt stando & pugnando vincamus, & tunc demum coronandi veniamus.*

CRUX MARCI, MARCIANI, & Sociorum,
 Crux magnæ constantiæ.

*Instrumentum artis
 benè viuendi.*

ARdua res est statum hominis mutari, & hominem non mutari; res difficilis, sursum ac deorsum omnia verti, & hominem semper stare, sibi constare ac non peruerti. Confirmat Ambrosius lib. I. Offic. cap. 38. *Quid tam difficile, quàm despicere tamquam ex arce sapientiæ opes, aliaque omnia quæ plerisque videntur magna & præcelsa? Deinde, vt iudicium*

tuum

tuum stabili ratione confirmes, & quæ iudicaueris leuia, tamquam nihil profutura contemnas? Deinde, vt si quid acciderit aduersi, idque graue & acerbum putetur, ita feras, vt nihil præter naturam accidisse putes, cùm legeris, *Nudus sum natus, nudus exibo, quæ Dominus dedit, abstulit.* Et vtique filios amiserat & facultates. Seruesque in omnibus personam sapientis & iusti, sicut ille seruauit, qui ait: *Sicut Domino placuit, ita factum est, sit nomen Domini benedictum.* Confirmat quoque Augustinus in Psal. 86. *Attendite similitudinem quadrati lapidis; similis debet esse Christianus: non cadit; & si impellitur, & quasi euertitur, non cadit; nam quacumque quadratum lapidem uerteris, stat. Sic ergo conquadrimini ad omnes tentationes, parati quidquid impulerit vos non euertat. Stantem te inueniat omnis casus. Fortis, vt ait Cyrillus in Leuitic. lib. 12. omnia tolerat, omnia suffert, & numquam cadit. Huc pertinet quod lib. de Prouidentia vel Ethnicus Seneca docuit: Non video quid habeat in terris Iupiter, si conuertere animum velit, quàm vt spectet Catonem, iam partibus non semel fractis stantem, nihilominus inter ruinas publicas rectum. Accedit Basiliius Epist. 166. Et enim qui animo sunt inconstanti, illis haud immeritò & Vita est inconstans; quibus verò animi sententia est solida, semper constans ac eadem, consentaneum est istos vitam agere simili proposito congruentem.*

Iob 1, 21.

Iob 1, 22.

Excitatio
laboran-
tis.

CRUX MARCI, MARCIANI, & Sociorum,
CruX ægrotantium.

*Instrumen-
tum artis
benè mo-
riendi.*

CORPUS, quod variis rerum mutationibus, tem-
porumque varietatibus non cedit, idem ac si-
bi simile validum perseverat: anima quoque, quæ
modò has modò illas patitur in carne sua infirmi-
tates, & inter diuersas vicissitudines morborum ea-
dem semper manet, nec deiicitur, sed semper firma
stat, benè habet, licet corpore non valeat, sicut de
seipso censuit Augustinus Epist. 149. quam iacens in
lecto scripsit: *Quoniam & Domino placet, quid aliud
dicendum est, nisi quia rectè sumus.* Consonat Augusti-
no Basilius, & ipse æger, Epist. 60. *Ne igitur ad decer-
tandos pietatis agones defatigemur, neque per desperatio-
nem, quæ iam decertata sunt, amittamus (non enim uno
actus fortitudinis, neque modico quodam labore constantis
animi specimen datur; sed quia corda nostra probat, longa
nos ad prorogata probatione vult iustitiæ coronam adeptos
demonstrare) dumtaxat constans ac fidelis seruetur animus
noster, fidei nostræ propositum in CHRISTVM custodiatur
immutum.* Constantia laborantium atque ægrotan-
tium sine patientia consistere nequit. Haud dubiè
languidum constantia reddit patientem, reddit pa-
tientia constantem. CHRISTVS ipse summus serua-

*Excitatio
ægrotan-
tis.*

tor patientiæ, constantiæque magister, firmus in cruce stetit, & tamen totus mundus versus & inuersus est, clareque satis ostendit inter mundanas varietates ac mutationes virtutem constantiæ atque patientiæ posse seruari. Solet interdum Deus domesticum rerum statum fursum & deorsum vertere, solet humores & qualitates corporum immutare, vt animum patientem & constantem exploret. Accidit hoc B. Iobo, in cuius elogium Spiritus sanctus ait: *Vir erat in terra Hus, nomine Iob, & erat. vir ille simplex* Iob 1, 1. *& rectus.* Vir vnus erat, quia sibi similis, rectus, quia eiusdem tenoris, ac propositi tenax erat, cum tamen bonis omnibus ac valetudine corporis esset omnino priuatus. Quisquis malè habet, rectusque esse cupit, *cor suum dabit in similitudinem picturæ.* Satis benè Am- Eccli. 38, brosius Epist. 82. *Assuesce vnus esse, vt vita tua quam- 28. dam picturam exprimat, eandem seruans imaginem quam receperat.*

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus, qui constantiæ suæ, dum pate- *Virtus Eu-* retur, præclarum dedit argumentum, & simul *charistia.* exemplum, vt redderet sibi similes laborantes & ægrotantes, sacram condidit Eucharistiam, in qua sibi semper similis est, tenet eandem formam, & rectam

Cant. 2, 9. rectam quidem, in Hostia, cùm stet perpetuò. *En ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos.* Respicit ac prospicit per fenestras & cancellos accidentium, & excitat ad constantiam in labore & morbo suos: CHRISTVS in Eucharistiâ sic consecratus est, vt si frangatur Hostia, calix vertatur, inuertatur & effundatur, eius status & statura non minoretur, non minuatur: manet semper idem, & idem omnino in CHRISTO, qui CHRISTVM participet in Sacramento. *Qui manducat meam Carnem, & bibit meum Sanguinem, in me manet, & ego in illo.* Septem alia Sacramenta certis verbis formantur, conficiuntur ac perficiuntur, & statim desinant, Sacramentum verò altaris post factam consecrationem permanet ac perseverat, vtpote constantiæ symbolum, cuius admirabili virtute stantes atque constantes homines in finem vsque perdurant, & in fine vitæ, sumpto Viatico, constantiam suam confirmant.

Viaticum.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

*Honor alis
artem be-
nè viuendi
& mo-
riendi.*

Constantia Martyrem facit: fecit & puerum Machabæum, qui cùm variis promissis & minis alliceretur & deterreretur, vt vero Deo cultum debitum

debitum negaret, coleret falsos deos, audacter & simul constanter respondit, *Non faciam*. Hæc viri constantis responsio, cum tentatione graui pulsatur ut à Deo suo deficiat, & suis obsequium deferat. Hoc propositum laudabile, ut instar Martyris dicat; *Non faciam*: firmum & perpetuum votum; *Juravi, & stanti custodire iudicia tua*. Hæc firmitas & constantia ornauit martyrem Stephanum, qui vidit stantem in regno cælorum CHRISTVM, & ipse ad eius exemplum stetit. Satis benè Ambrosius in Psalm. 61. *Sacerdos præterit, Leuita pertransiit, stetit ille, qui inflicta vulnera curauit*. Concludit: *Ideò Sacerdos non potuit coronari, Leuita non potuit, quia transierunt, & tamquam umbra præterierunt. Stephanus autem martyrio coronatus est, quia stantem videbat Dominum IESVM, immobilem, non prætereuntem. Immobiles ergo fide Stephanus immobilem CHRISTVM videbat; nullo erat mortis timore commotus. Non mouit se Stephanus, non mouit & CHRISTVS.*

Dignus corona & laureola, qui stetit immobilis, nec ipse instantis mortis timore se turbauit, sed fixus ac firmus permansit. Præcessit ille martyrio & virtute constantiæ simul coronatos laureatosque crucifixos & cruciferos, de quibus diuina Sapientia loquitur: *Stabunt iusti in magna constantia aduersus eos*, Sap. 5, 1.

qui se angustiauerunt, & qui abstulerunt labores eorum. Cùm perfidi homines præter spem videbunt eos laureatos & coronatos, clamabunt: *Nos insensati vitam illorum aestimabamus insaniam, & finem illorum sine honore. Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter Sanctos fors illorum est. Hæc dignitas, hæc fors gloriosa virorum constantium est. Præditus virtute constantiæ Ambrosius, qui cùm rogaretur à suis vt Deum pro longiore vita oraret, constantissimè respondit: Non ita inter vos vixi, vt pudeat me viuere; nec timeo mori, quia bonum Dominum habemus.*

Sap. 5, 4.

*Extrema
verba morientis.*

Prodeat in publicum spectaculum Exercitus DECEN MILLIVM crucifixorum; in quibus, veluti in speculo, vitæ humanæ & infirmitatis forma conspicitur.

Macte animis generosa phalanx, noua bella capeſſe:
26. Vūcitur hīc letho vita, labore quies.

EMBLEMATICA IMAGO XXVI.

EXERCITVS DECEM MILLIVM

CRVCIFIXORVM

EXPLICATA.

SVB Cæsare Hadriano exercitus DECEM Antoninus
in Chro-
nico. Vin-
cent. in
Speculo.

MILLIVM Christianorum primùm fla-
gellis cæsus, postea spinis coronatus, de-
inde in terra prostratus, in ea extensus,

clavis confixus est. Miseri peccatores in terram sic
deiecti corruunt, vt in sua misera ruina conterantur
& confringantur. *Contritio et infelicitas in viis eorum.* Psal. 13, 3.

Felices iusti, quos vis humana deiicit, nec tamen
deiecti læduntur, nec colliduntur: *Cùm ceciderit iu-
stus, non collidetur.* Psal. 36,
24. Ad dexteram Dei iustus cadit,

peccator ad sinistram ruit: felix est casus iustorum,
infelix peccatorum. Exercitus DECEM MILLIVM
Martyrum in terra confixus iacet, iacet ad dexteram

Dei. *Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris* Psal. 90, 7.
Sympathia
Christi &
Decem mil-
lium Mar-
tyrum Ar-
tificum to-
lerata mor-
talitatis.
Ioan. 12,
24.
tuis. Rex gloriosus, flagellatus, coronatus, & cruci-
fixus copiosum Martyrum fructum sibi per omnia
similem in terra produxit. *Nisi granum frumenti ca-
dens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet: si
autem mortuum fuerit, multum fructum affert.* Dum in

terra fumus & viuimus , in consortio sacrorum Martyrum terreni corporis crucem nobiscum ferimus & portamus. Accepimus ex Annalibus Ecclesiasticis , Christianorum persecutores grande & graue tormentum inuenisse , vt Martyres viuos cadaueribus mortuorum alligarent , & alligatos tenerent , donec in mutuo complexu Martyres viui animam suam efflarent. Mortales omnes corporibus innexi sumus , & quid simile patimur , dicente Paulo : *Infelix ego homo , quis me liberabit de corpore mortis huius ?* Mori crux est , crux etiam & cruciatus est ita viuere. Accedit Bernardus de Modo benè viuendi , Serm. 10. *Vita præsens mors est , quia est plena miseriis.* Hinc fit , vt Pontius Diaconus , sicut in actis passionis S. Cypriani legimus , cùm esset adiudicatus iam morti , clamauerit : *Gratias ago Deo omnipotenti , qui me à vinculis huius corporis absoluere dignatur.*

CRUX EXERCITUS DECEM MILLIVM,
CruX vitæ humanæ.

Instrumentum artis benè viuendi.
Iob 7,20.

TErream crucem singuli nobiscum gestamus , terrena quippe vita pondus & onus est , quod sentiebat Iob in se , cùm diceret : *Factus sum mihi metipsum grauis.* Sub crucis huius onere gemebat Dauid , *Miser factus sum , & curuatus sum vsque in finem.*

Nouit

Nouit suam conditionem in Panoplia S. Ephræm,
 oratque : *Respice Domine, & vide, quia terra sum &* Excitatio
laboran-
tis.
puluis, nihilque sustinere valeo. De cruce vitæ humanæ
 hæc accipe ex D. Bernardo Serm. de Obed. patient.
 & sapientia: *Nunc in regione corporum habitantes corpo-
 ribus sumus obnoxij, & ex quo dissipauerunt legem Do-
 mini parentes nostri, non modò faciendi tempus est, sed
 etiam patiendi, & omnium nostrum amplius labor & do-
 lor. Durus quidem cibus est hordeaceus panis, sed offenso
 Rege pulsus palatio miles, quamuis delicatus, ad unum
 fortè, quem solum habet, seruulum diuertere opus habe-
 bit, ibi fouere latebras, & insolita capere prandia, apud
 eum regales delicias pultibus rusticanis, ac nobiles status
 sterquilinio mutari seruili, iuxta illud Prophetica lamen-
 tationis : Qui nutriebantur in croceis, amplexati sunt ster- Thren. 4, 5.
 cora. Ibiq; hoc maximè Propheta deplorat, oblitas pro-
 pria conditionis ingenuas creaturas tantam dissimulare mi-
 seriam : nec modò non reputare quod tolerant, sed tam-
 quam bona magna amplecti, quæ paulò minùs extrema sunt
 mala. Propterea siquidem & de seipso ait : Ego vir vi- Thren. 3, 1.
 dens paupertatem meam in virga indignationis eius. Ge-
 mamus nos sub hoc onere, fratres, & presentes deplore-
 mus erumnas, frequenter quisque nostrum in vocem pie
 querimonie erumpat & clamet : Infelix ego homo, quis Rom. 7.
 me liberabit de corpore mortis huius ? Nihil ergo miri, ^{24.}
 quòd*

quòd cùm S. Elisabetha in extremis versaretur, & sorores flentes cerneret, miserata humanam earum vitam dixerit, vt tradit Seraphica historia; *Nolite super me flere: magis autem super vos fletu madescite.*

CRUX EXERCITUS DECEM MILLIVM,
Crux ægotantium.

Instrumentum artis bene moriendi.

*Excitatio ægotantis.
1. Cor. 12,
20.*

CVm premitur homo ægritudine, perpendat, quot millia terra sustineat, quæ eandem crucem patiuntur. Cùm sint milleni & milleni, qui malè habentes, peiores moribus fiunt, quiq̃ue meliores & sanctiores efficiuntur: his se militibus CHRISTI adiungat, vt composito cum illis agmine super terram, more DECEM MILLIVM Martyrum, vim regno cælorum inferat. Humana castra validos ac fortes milites postulant, ægros verò & infirmos reiiciunt; castra verò cælestia debiles & humiles quærunt, si tamen animosè se gerant, sicut Paulus se gerebat, cùm diceret: *Cùm infirmor, tunc potens sum.* Concludit inde Ambrosius in Psalm. 37. *Noli ergo timere carnis infirmitatem, quia sanctus cùm infirmatur, potens est.* Admonendus est æger, ortum ex limo duxisse suum, ex terra habuisse principium, & in terram futurum eius regressum, ac proinde cùm regreditur, præ oculis terram habere, & eam contem-

plari debere. Consideret sibi datam & innatam conditionem, quam scribit & describit Paulus cap.8. ad Romanos: *Vanitati creatura subiecta est, non volens, sed propter eum qui subiecit eam in spe: quia & ipsa creatura liberabitur à seruitute corruptionis in libertatem gloria filiorum Dei. Scimus enim, quòd omnis creatura ingemiscit & parturit vsque adhuc.* Hæc pensio humana est, detrectet nemo, nemo recuset ferre naturæ crucem, quam terra ipsa, ex qua ortus est humilis homo, producit ac generat. Si quis crucem ferre vel sanus vel æger detrectauerit, occurrit recusanti Cyrillus lib. 12. in Ioan. cap. 27. *Dominus quidem noster IESVS CHRISTVS debitã nobis baiulans crucem, & hoc propter nos, non erubescit: nos autem calamitosi, quorum mater hæc terra est, qui ex nihilo ad esse producti sumus, non audemus labores vel paruos pro pietate suscipere: sed si fortè pro CHRISTO quidpiam nobis acciderit, erubescimus. Ita inanem huius mundi gloriam sequentes in superbiam incidimus. O temeritatem maximam!* Ad hanc deponendã ægri cor suum aptabunt picturæ, quamdiu sub vexillis CHRISTI in castris militabunt mundanis. Ad hanc formam Eugenius Episcopus Carthaginensis mori voluit, de quo Grègorius Turonensis: *Ad sepulchrum Martyris Aramanthi diu orauit solo prostratus: deinde expansis manibus & brachiis super pavementum, spiritum cælo reddidit.*

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Virtus Eu-
charistia.Luc. 23,
44.1. Cor. 11,
23.1. Cor. 15,
48.

Viaticum.

REx gloriosus, cùm pro nobis pateretur, non solum deleuit quod erat contra nos chirographum decreti, sed & terram ipsam deleuit, ac proinde *tenebræ factæ sunt super vniuersam terram*, vt virtute passionis suæ terram in cælum conuerteret. Huius conuersionis memoria recolitur in Eucharistia, de qua Chrysostronus Homil. 24. in 1. ad Corinthios asserit: *Dum in hac vita sumus, vt terra nobis calum sit, facit hoc mysterium*. Ergo qui in terra laborat, in terra infirmatur, reficiat se cælestibus Sacramentis, vt onere, quod patitur, liberetur. Et quidem Paulus, cùm esset in tertio cælo, & ab infirmitate eripi desideraret & rogaret, ad sacram Eucharistiam remissus est, cùm dicat ipse: *Ego enim accepi à Domino, quod et tradidi vobis*. Accepit quidem in cælo, quod terræ tradidit Eucharisticum mysterium, vt qui participes eius forent, desinerent esse terreni, cælestes fierent: *Qualis cælestis, tales & cælestes*. Cælestis totus CHRISTVS in Eucharistia est, & vt Christianos suos calicos omnino faciat, è terris iam decedentes Viatico cælesti donat.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

Breuis vita humana est, & simul proluxa mors, Honor alit
artem be-
nè viuen-
di & mo-
riendi.
cuius compendio Martyres vitam æternam
possident. Hoc mortis compendium quærebat &
appetebat cùm exclamaret Apostolus: *Infelix ego ho-* Rom. 7,
24.
mo, quis me liberabit de corpore mortis huius? Cùm
mortalis omnis, dum viuít & degit in terris, secum
gerat corpus mortis à natura sibi impositum, artem
crucis & patientiæ profiteatur necesse est, vt non
tam vitam quàm mortem acceptam offerat Deo,
qui inflictas iustè pœnas nouit in præmia conuer-
tere. Breuitas humanæ vitæ in proluxam mortem
abiit propter primum Adæ delictum. Venit in ter-
ras CHRISTVS, & docuit Martyres suos non mo-
dò mortalem vitam, sed etiàm mortem corpoream
Creatori consecrare, & quidem cum aureæ coronæ
& laureolæ remuneratione.

Canit propterea Ecclesia in elogium S. Stephani
primi ac primicerij Martyrum: *Patefactæ sunt ianue
cali CHRISTI martyri beato Stephano, qui in numero
martyrum inuentus est primus. Et idè triumphat in calis
coronatus: mortem enim, quam Saluator noster dignatus
est pro nobis pati, hanc ille primus reddidit Saluatori.* Cùm

Stephanus vitæ seu potiùs mortis humanæ accepit
 vsuram, pœnam infectæ atque vitiatæ naturæ in se-
 ipso expertus est; sed edoctus CHRISTI passio-
 ne, didicit abnegare se & suam mortalem vitam, vt
 non iam mortem Adami, sed illam quam Saluator
 noster dignatus est pro eo subire; eandem ipsam
 Saluatori redderet; triumpharetque propterea in cæ-
 lis coronatus & laureatus. Similis huic per omnia es-
 se optabat Richardus Episcopus Cicestrensis, qui po-
 situs in extremis, coram crucifixi imagine protesta-
 tus est: *Tu nosti Domine, quòd, si placeret, omnia oppro-
 bria atque tormenta, & ipsam denique mortem pro te pa-
 ratus sum tolerare; & sicut tu nosti me vera dicere, ita
 quaeso memineris mei, quia tibi commendo animam meam.*
 Dum commendaret animam Remaclus Episcopus,
 accedebat ad numerum DECEM MILLIVM Marty-
 rum, & dicebat: *Mors vltima rerum linea est. Puluis
 & vmbra sumus.*

*Laureola
 mortis ob-
 lata.*

*Extrema
 verba mo-
 rientis.*

Prodeat in publicum spectaculum sanctus LYCA-
 RION; in quo, veluti in speculo, salutis animæ &
 infirmitatis corporis forma conspicitur.

27. *Fruge beet campos Nilus Memphisitidos orae:
Latior ex isto sanguine messis erit.*

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

EMBLEMATICA IMAGO XXVII.
S. LYCARIONIS CRVCIFIXI
E X P L I C A T A.

 ANCTVS LYCARION apud Hermen in Martyrol. Menolog. Ægypto cruci adstrictus, membratim in ca cæsus est, vt virum dolorum CHRISTVM ad viuum exprimeret. Hanc formem sibi cupiebat Ignatius martyr cùm diceret: *Ignis, crux, bestia, confractio ossium, membrorum diuisio, & totius corporis contritio, & tota tormenta diaboli in me veniant, tantùm CHRISTO fruam.* Cùm vestis rumpitur, & corpus intactum manet, totum corpus sanum est: cumque caro vestis humana sit, quamuis illa laceretur, tota LYCARIONIS anima integra perseuerat. Non frangunt patientis animum labores, pœnæ, dolores, quin potius per mysticam antiperistasin carnis infirmitatibus spiritus roboratur. Hoc mysterium sacrosanctum primus omnium Sympathia Christi & Lycarionis Artificum salutis anima. CHRISTVS inuenit, primus sensit. *Spiritus*, inquit, Matth. 26, *promptus est, caro autem infirma.* Quò maiores & acerbiores cruciatus CHRISTVS experiebatur, eò maiores, eò sublimiores animos in sua passione gerebat 41. & ostendebat. Hoc sublime sacramentum in tertio
cælo

cælo Paulus nouit , cùm CHRISTVS ibi respondit:
 2. Cor. 12, 9. *Virtus in infirmitate perficitur.* Perficitur in LYCARIONE, dum caro in cruce infirmatur, disrumpitur, dilaniatur. Multi sæua tormenta pro salute corporis patiuntur, quid ni Christianus homo pro animæ suæ salute pœnas atroces ferat? Hoc argumento vtitur Augustinus lib. de Patient. *Intueamur, quanta in laboribus & doloribus homines sustineant, dura pro rebus quas vitiosè diligunt, & quantò se his feliciores fieri putant, tantò infeliciùs concupiscunt.* Concludit: *Deinde, vt illud dicam quod culpabile non est, si tanta suffert pro salute carnis inter manus secantium & vrentium Medicorum, quanta debet sufferre pro sua anima inter furores quorumlibet inimicorum.*

CRUX LYCARIONIS, CRUX saluationis animæ.

Instrumentum artis benè viuendi.
 Gen. 3, 18.

POST primum lapsum mulier partus doloribus addicta est. *In dolore paries filios.* nec illos enitur, nisi priùs doloribus angatur & discerpatur. Natalitia sua post obitum viri cælestes celebrant, qui quodammodò ex seipsis generantur atque oriuntur, necesse idcirco est, vt antequam cælo nascantur, more LYCARIONIS infirmentur, pœnas atque dolores sustineant. Consonat dictis CHRISTVS: *Amen amen dico vobis, quia plorabitis & flebitis vos, mundus autem*

Ioan. 16, 21.

autem gaudebit, vos verò contristabimini, sed tristitia vestra vertetur in gaudium. Mulier, cùm parit, tristitiam habet, quia venit hora eius; cùm autem peperit puerum, iam non meminit pressuræ propter gaudium, quia natus est homo in mundum. Et vos tristitiam habebitis. Iterùm autem videbo vos, & gaudebit cor vestrum.

Excitatio
laboran-
tis.

CRUX LYCARIONIS, CRUX ægrotantis.

Augustinus lib. de Grat. noui Testam. q.2. Cùm caro in doloribus est & in pœnis, profectò anima tunc habet magnum agonem patientiæ, in quo ne deficiat, laborandum & orandum est. Orafti, nec tamen meliùs habuisti; recipe verba eiusdem Augustini in Psalmum 21. Multi clamant in tribulatione, & non exaudiuntur, vt intelligat homo Medicum esse Deum, & tribulationem medicamentum esse ad salutem, non pœnam ad damnationem. Sub medicamento positus vreris, secaris, clamas. Non audit Medicus ad voluntatem, sed ad sanitatem. Sectiones & adustiones patientem visitat idem Augustinus ægrotum, & Serm.1. de Visitat. infirmor. addit: Vis scire quia infirmitas corporis salutem animæ parturit? audi Dominum Apostolo respondentem: Virtus in infirmitate perficitur. ac si dicat: Complectere quam pateris infirmitatem, quia ita proficies de virtute in virtutem. Sed in infirmitate virtus augmentatur: virtus

Excitatio
ægrotan-
tis.

1. Cor. 12,
19.

enim salus est animæ, infirmitas corporis; quandoquidem per virtutem animæ parit salutem, donum Dei est. Quòd si æger non solùm corpore, sed etiam animâ secatur & aduritur dum ægrotat, audiat Basilium in Asceticis. Quemadmodum in curandis corporibus incisiones, vsiones, & acerbæ pharmaca sanitatis gratiâ toleramus, ita & in animarum cura incisiones reprehensionum, & amara increpationum pharmaca, ut & illæ curentur, admittere debemus. Debet itaque æger admittere pro animæ curatione incisiones Confessarij reprehendentis, & amara etiam pharmaca eius culpas increpantis. Quisquis hæc patitur, non solùm exteriùs, sed etiam interiùs mysticus LYCARION est, totumque se componens in picturæ eius similitudinem, saluationis suæ causam aget, & virtute patientiæ suæ opus perficiet, perficiet messëm, quæ non sine falce aut sectionibus metitur & colligitur, nec sine sectionibus eam LYCARION collegit & messuit.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Virtus Eucharistia.

REx gloriosus, cùm esset affixus cruci, vitæ corporalis suæ curam non habuit, habuit tamen summam de salute animarum nostrarum sollicitudinem, quam adhuc in sacra sua Eucharistia seruat. Propter nos homines & nostram salutem descendit

è cælis , & in crucem ascendit , & propter eandem animarum sanitatem descendit sæpè sæpiùs in altare, vbi memoria eius recolitur. Hinc salus , hinc vita pendet. *Qui manducat hunc panem , viuet in æternum.* Ioan. 6, 60.

Qui multa pro salute animæ patitur, salutare habebit in Eucharistia leuamen, gustabit & clamabit, *Dic* ^{Pfal. 34, 3.} *anima mea : Salus tua ego sum.* & addet : *Dominus solli-* ^{Pfal. 39,} *-* ^{18.} *citus est mei.* Cùm quis sollicitus est, nescit quiescere. Parens iunioris Tobiaë sæpè recurrebat ad vias , per quas charissimum filium ad propria rediturum arbitrabatur. Frequens quidem itus & reditus in locum eundem est signum & argumentum magnæ sollicitudinis. Cùm toties è cælis CHRISTVS descendat , quoties in altari consecratur , perspicuum est , quàm sit de salute humana sollicitus. Eapropter consecratam Hostiam Sacerdos ostendit populo non solum in cultum & venerationem , sed etiam in testimonium descensus , itus & reditus CHRISTI , & eius curæ ac sollicitudinis de salute animæ nostræ, vt dicat vnusquisque nostrum : *Dominus sollicitus est mei.* Tunc maximè sollicitus est , cùm affixus lecto ægrotus, diris tormentis exponitur, doloribus variis disrumpitur , & ne salus animæ periclitetur , in eius custodiam de sacro Viatico prouidet. *Viaticum.*

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

Ioan. 12,
25.

Honor alit
artem be-
nè viuendi
& mo-
viendi.

Laureola
salutis
anima.
Psal. 115,
19.

Rex Martyrum ait : *Qui perdidit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.* Custodit animã, vt corona decoretur: custodit animam, vt etiam ornetur laureola, si tamen pro eius salute tantum patiatur agonem, vt Martyribus, imò & Regi Martyrum assimiletur. Et quidem *pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum eius est*, non illa solùm qua Martyres affici solent, sed etiam illa qua zelator salutis suæ occiditur mundo, non terminatione sensuum, sed sine vitiorum. Laudabilis ex hac parte S. Benedictus Anglus, in cuius Homilia Beda venerabilis ait : *Sic longis virtutum studiis exercitatus, longo insuper anno semper infirmitatis martyrio excobtus, post centupla gratiæ præsentis munera ad vitam transiuit æternam.* Hanc vt acquireret Epipodius martyr, lubens corpus suum secandum ferro & offerebat, dicebat- que zelator salutis suæ : *Nos pro anima aduersus corpus bella suscipimus, nos pro anima aduersus vitia dimicamus.*

Extrema
verba mo-
rientis.

Prodeat in publicum spectaculum sanctus LVCELLIANVS; in quo, veluti in speculo, ferentis prauæ naturæ habitus & morbos forma conspicitur.

EM-

28. *Numinibus vanis Panthæa mæsse litaram :
Parce precor, tibi nunc sanguine, Christe, lito.*

EMBLEMATICA IMAGO XXVIII.
S. LVCELLIANI CRVCIFIXI
E X P L I C A T A.

LVCELLIANVS sub Aureliano Imperatore Martyrol. falsorum simulacrorum sacrificulus, ac Menolog. deinde cælestis Numinis cultor, Constantinoph. tinopoli post varia alia tormenta missus in ardentem rogam, mirabiliter euasit, ac denique actus in crucem, in crucis-ara se suaque omnia pariter immolauit. Dixerat Moyses Exodi cap. 8. *Abominationes Ægyptiorum immolabimus Domino Deo nostro.* Fecit idem ipsum LVCELLIANVS, qui eundem profanum habitum, in quo idolis antè seruierat, vero Numini crucifixus immolauit. Nec timuit, vt ingredienti cælum sibi diceretur, *Amice, quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem?* Ornatur veste nuptiali, qui nouit in cruce Deo abominationes gentium immolare. *Qui sunt CHRISTI, carnem suam crucifixerunt cum vitiis & concupiscentiis.* Habitus prauos vitiorum secum homo crucifigit, cum prauæ naturæ motibus ac passionibus reluctatur. CHRISTVS super Adami sepulchrum crucifixus esse traditur, & quidem in forma Adami crucem ipse passus est, vt

nos

Martyrol.
Menolog.
Metaph.

Matth. 22,
12.

Gal. 5, 24.

Sympathia
Christi &
Lucelliani
Artificum
crucifixæ
naturæ
prauæ.

nos omnes informaret, veteris hominis carnem cum vitiis ac vitiosis concupiscentiis crucifigendam, & in ara crucis, more LVCELLIANI, mactandam & immolandam. Ergo hoc ipsum quod Ambrosius libro de Fuga sæcul. cap.vlt. asseruit, è cruce sua loquitur LVCELLIANVS: *Etenim vetus ille homo noster affixus est cruci, distractum est peccatum, obtusus aculeus, vacuata culpa, vt vltèriùs seruire flagitiis desinamus.*

CRUX LVCELLIANI, CRUX pravi habitus.

Instrumentum artis bene viuendi.

Rom. 7,

22.

Excitatio laborantis.

Rom.6,6.

Verf.12.

CRUCEM pravi habitus expertus Paulus aiebat, *Condelector legi Dei secundum interiorem hominem: video autem aliam legem in membris meis, repugnantem legi mentis meæ, & captiuantem me in lege peccati, quæ est in membris meis. Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius? Ad crucem istam portandam tolerandamque se excitabat, proponens sibi diuinum exemplar CHRISTI, in quo vetus noster homo crucifixus est, vt destruat corpus peccati, & vltèrà non seruiamus peccato. Infert ex dictis Apostolus: Non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore, vt obediat concupiscentiis eius. Anselmus in Commentariis: Non ait, Non sit, sed, Non regnet peccatum; quippe in corpore mortali non prohibuit esse, sed regnare, quia in carne corruptibili non regnare potest, sed non esse non potest.*

Hoc

Hoc ipsum namque de peccato tentari, ei peccatum est. Quo, quamdiu viuimus, perfectè omni modo non caremus. Apostolus verò quoniam hoc expellere plenè non potuit, ei de cordibus nostris regnum tulit, ut appetitus illicitus, etsi plerumque bonis nostris cogitationibus occultè se quasi fur ingerit, saltem, si ingreditur, non dominetur. Si verò diu dominetur iniquitas, accidet id quod scribit Basilus in 1. Psalm. In peccatis diuturnitas habitum quemdam vix mobilem constituit in animis. Antiquus enim animi morbus, & mali exercitatio longitudine obdurata, vix remedium, vel potius nullum reperiet.

CRUX LYCELLIANI, CRUX ægrotantis.

Magna virtus sanctæ Crucis, quæ in profano etiam habitu virum religiosum facit. LYCELLIANVS indutus veste profana cruci affigitur, & in ea tantus Dei cultor existit, ut possit esse sitque norma cunctorum Religiosorum. Magna quoque virtus lecti, cui æger aliàs profanus affigitur, & religiosè disponitur ac componitur. Nouit Deus per morbos peccatores iustos reddere, nouit conuersos corporea sanitate donare. Quòd autem viros profanos reddat iustos, pios, religiososque ægritudo, testis est nobis Chrysostomus Epist. 4. in qua solatur Olympiadem ægrotantem, ac dicit: *Tantum bonum*

*Instrum-
tum artis
benè mo-
riendi.*

Excitatio
agrotan-
tis.

*istud est iis qui forti ac strenuo animo ferunt, vt etiam-
si hominem aliquem, qui maximis peccatis sese deuinxerit,
nanciscatur, grauissima peccatorum sarcina eum liberet.*
Haud dubiè per morbos & infirmitates peccatis ac
passionibus nostris Deus sapientissimè medetur.
Deus quippe, testante hoc D. Basilio in Asceticis,
aliquos cum morborum molestia certare permisit, probatos
eos per experientiam reddens. Ita & nos aliquando inuisi-
biliter in occulto contingit, si quando id animabus nostris
prodesse cognouerit, aliquando etiam corporalibus remediis
ad curandas passiones nostras vt dignatur, curandi proro-
gatione diuturnam gratiæ suæ memoriam efficiens, vel for-
mam quamdam, vt dixi, curandarum animarum propo-
nens. Sentiebat in se vel ipse Apostolus Paulus mo-
lestam carnis passionem, cui medicamen infirmita-
tis Deus medicus animarum adhibuit & apposuit,
dixitque infirmo Paulo, *Virtus in infirmitate perfici-
tur;* vt morbum sibi inflictum æstimaret, & medi-
camento eius vteretur, vt passione carnis liberaretur.
Cùm iacet in lecto æger, nudus iacet, & externis
vestibus exuitur & spoliatur, sed nequit ita nudari,
vt prauis passionibus exuatur: proinde decumbit
æger in lecto, si introspicias eius animam, sicut ap-
paret in cruce sua LVCELLIANVS habitu profano
indutus, quem cum vita ipsa deposuit. Deponet &
æger;

2. Cor. 12,
9.

æger ; interim tamen *cor suum dabit in similitudinem* Eccli. 38, 28.
pietura, vt qui ex prauo naturæ habitu infirmatur,
 patientia LVCELLIANI firmetur.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

REx gloriosus in sacra sua passione cruci se to- Virtus Eu-
charistia.
 tum addixit, vt veterem hominem cum acti-
 bus & habitibus suis crucifigeret, & crucifixit qui-
 dem, ac docuit virum Christianum, vt veteri homi-
 ni & eius passionibus renuntiaret. Lignum arboris,
 & eius fructus, veterem hominem induxerunt & in-
 uexerunt : nouum hominem crearunt & perfecerunt
 crux CHRISTI & eius fructus ac cibus, cuius refe-
 ctionis virtute seipso homo spoliatur, CHRISTVM
 sumit, & in CHRISTVM totus transformatur.
 Ascendit æger in lectum, vt in eo constitutus vestem
 humanam deponat, & vt illam faciliè exuat, sacrum
 Viaticum sumit, sine cuius adiumento sua se natura Viaticum.
 ac vita nudare atque spoliare nullus mortalis nouerit.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
 corona aurea & laureola.

QVi carnem suam cum vitiis & concupiscentiis Honor alii
artem be-
nè viuen-
di & me-
riendi.
 crucifixerunt, voluerunt haud dubiè spoliari,
 non superuestiri, & vt prauo naturæ habitu spolia-

rentur, vñ sunt sanctæ Crucis instrumento, quod tantæ virtutis est, vt hominem passionibus nudum & liberum reddat. Interim tamen, donec mortalis homo ad eum statum perueniat, necesse est, vt crucietur & torqueatur. Torquebatur Apostolus, & clamabat: *Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius?* Hoc habebat in cruciatu ille solatium: *Compatimur, vt glorificemur.* Qui prauas affectiones sibi subiicit, eas terit, & victor agit triumphû, insignem aurea corona, illustrem cælesti aureola, nobilem stola gloriæ, quæ crucifixis & cruciferis in cælo exhibetur.

Rom. 7.

24.

Rom. 8.

17.

Laureola
deniciti
prauis ha-
bitus.

Pulchra itaque ars sanctæ crucis & patientiæ quæ sic naturam reformat. *Huiuscemodi arte, testante Iustiano cap. 7. de Casto connub. propitiante gratia, debilitatur consuetudo inueterata, & natura rebellis reformatur in melius.* Consonat Iustiano patiens pro iustitia Epipodius, qui cùm esset in theatro, & afficiendus extremo supplicio foret, *Mihi, inquit, vita non tollitur, sed mutatur in melius. Nec interest, infirmitas corporea quo sine soluatur, dummodo anima calis inuecta ad suum reuertatur auctorem.*

Extrema
verba mo-
rientis.

Prodeat in publicum spectaculum sanctus VENANTIVS; in quo, veluti in speculo, ferentis impios & morbos forma conspicitur.

E M-

*Iam mihi non vno torsistis corpora fumo:
29. Nam tormenta mihi praeuia fumus erant.*

EMBLEMATICA IMAGO XXIX.
S. VENANTII CRVCIFIXI
EXPLICATA.

SANCTVS VENANTIVS martyr, quinde- Metaph. Surius. Prudent.
cim annos natus, primùm fustibus cæ-
sus, deinde feris obiectus, denique capite
inuerso cruci affixus est, igni supposito,
vt eius fumo obrutus suffocaretur. Passus est sub
Decio Imperatore. Crux grauis, impiorum homi-
num iactantiam, & eorum vanos & inanes fumos
tolerare. Nouit tamen Deus elatum sopire fumum,
nouit & humilitate suorum tumentem arrogantiam
retundere. Hinc apud Isaiam: *Vide vt sileas, noli ti-* Isai. 7, 4.
mere, & cor tuum ne formidet à duabus caudis titionum
fumigantium istorum. Interim verum & satis verum
est, quod affirmat Dauid, *Dum superbit impius, incen-* Psal. 9, 23.
ditur pauper. Pauper iste CHRISTVS est, qui dicit de
se, *Respice in me, & miserere mei, quoniam vnicus &* Psal. 24,
pauper sum ego. Superbiebat valdè impius, cùm esset 16.
in cruce pauper & dolens CHRISTVS, & per eius
arrogantiam inflammabatur & pariter obruebatur.
Pauper quoque iste VENANTIUS est, qui fumigan-
te superbia, ipse accenditur, ipse suffocatur. Ruti-
lantis

Sympathia Christi & Venantij Artificum tolerata impietas.

Cap. 3, 7.

lantis ignis splendorem fumus præcedit, & post fumi obscuritatem splendor flammeus succedit. *Fulgebunt iusti, & tamquam scintilla in arundineto discurrent.* Fulgebit VENANTIUS, fulgebit & ille, qui noverit mores pravorum hominum sustinere, & eorum arrogantiam humilis & humiliatus portare.

CRUX VENANTII, Crux alienæ impietatis.

*Instru-
mentum artis
benè vi-
uendi.*

QVanta crux ista sit, considerat Augustinus libro de Vera innocent. cap. 122. & post sedulam considerationem concludit: *Magnus labor bonorum est, mores tolerare contrarios; quibus qui non offenditur, parum proficit. Tantum enim torquet iustum aliena iniquitas, quantum recedit à sua.* Probantur inter pravorum mores cruciferi IESU CHRISTI: qui fumo non offenduntur, parum proficiunt; & quidem ad profectum iustorum crux alienæ impietatis data est. Accipe luculentum testimonium B. MARIAE lib. 1. Reuelat. S. Birgittæ, cap. 22. *Considera quòd mali vivere permittuntur ad bonorum probationem, ut ex eorum moribus exasperati patientiæ fructu remunerentur, sicut etiam per exemplum intelligere poteris. Rosa enim suauiter redolet, pulchra est visu, lenis tactu; & tamen non crescit nisi inter spinas, quæ sunt asperæ tactu, deformes visu, nihil boni redolentes. Sic etiam boni & iusti homines, licet lenes*

*Excitatio
laboran-
tis.*

lenes sint patientia, pulchri moribus, suaves bono exemplo, non tamen possunt proficere vel probari, nisi inter malos. Proficit rosæ elegancia inter spinas aculeatas, proficit inter tetros & tetricos fumos luminis claritas: perit fumus, splendor manet. *Novit Dominus dies im-* Psal. 36, 18.
maculatorum, & hereditas eorum in aeternum erit. Non confundentur in tempore malo, & in diebus famis saturabuntur: quia peccatores peribunt. Inimici verò mox ut honorificati fuerint & exaltati, deficientes quemadmodum fumus deficient. Non deficit iustus, qui omnem à se novit iniquitatis fumum propulsare. Pertinet huc quod ait Ephræm, agens de cordis puncto. Quis fieri potest, ut fumum arceamus, quò minùs per eas quæ patent egrediatur fores, igne contrà assiduè succenso? Quòd si fumum repellere velis, fores obserato, ne tua per res sensibiles nigrescat domus.

CRUX VENANTII, CRUX ægrotantis.

Quid rei homo est? Humus & fumus. Humus, Instrumentum artis bene moriendi. quæ calcatur & atteritur; fumus, qui extenuatur & evanescit. Cùm ita sit, vana vitæ specie homo decipitur, si quid maius se esse arbitretur. Incipiet sapere, cùm in lectum deiiciatur, & more VENANTII iam æger conditionem suam mediteretur, & se nihil aliud præter humum & fumum esse deprehen-

Excitatio
agrotan-
tis.

det. Pulchra hæc meditatio est, de qua Nazianzenus Epist. 70. scribit : *Honestum esse censeo, dolori resistere, atque animo vel nunc maximè expurgari : at morbum nihil aliud esse ducere quàm vtilem quamdam institutionem, hoc est, vt corporea omnia, & quidquid fluxum est & caducum, aspernans, totum caelesti patriæ addicas, sed futuro æuo viuas, mortisquæ meditationem, vt ait Plato, hanc vitam existimes.* Lucidus ignis est, cui Deus obscurum adiunxit & simul apposuit fumum, vt cedat luminaribus cæli, nec cum illis de splendore contendat. Prouidet quoque Deus, vt qui virtutum fulgore promicant, aliquando infirmentur, ne se efferant ac superbiant. Rutilabat Apostolus Paulus, & ne se extolleret, infirmitate detinebatur & deprimebatur. Testatur hoc ipsum de se 2. Corinth. 12. *Ne magnitudo reuelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meæ, angelus satanæ, qui me colaphizet.* Loco fumi stimulus carnis erat, & hic ipse morbus erat : cùm rogaret liberari, responsum habuit, *Virtus in infirmitate perficitur.* vnde & Paulus concludit : *Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, vt inhabitet in me virtus CHRISTI.* Nec solùm rutilantibus virtute ac sanctitate infirmitas corporalis accidit, sed etiam potestate ac dignitate fulgentibus, vt fumum & humum naturæ suæ considerantes, desinant superbire. Hanc

2. Cor. 12,
2.

ob causam in lectum decidunt qui regnant & dominantur. Et quidem quisquis naturæ fumo sic tangitur, & morbo pulsatur, *cor suum dabit in similitudinem picturæ*, referetque VENANTIVM, caput non extollet vt superbiat, inuertet capitis sublimitatem, vt humilis existat, & in omnibus se submittat.

Eccli. 38.
28.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

REx gloriosus impietatem, & simul infirmitatem humanam expertus in cruce est, in cuius Passionis memoriam condidit sacram Eucharistiam, in qua pro vtroque malo salutare antidotum remediumque reliquit. *Dum superbit impius, incenditur pauper.* dum superbit morbus, accenditur & inflammatur æger, accensusque & inflammatus recurrit ad Eucharistiam, in qua inuenit ventum roris flantem, dissipantem fumos, extinguentem incendium, & sopientem ardentem morborum flammam. Non sic refrigerat nix in summis caloribus æstus, quam recreat in magnis ardoribus febrium Eucharistiæ Sacramentum. Ergo quisquis sic in lecto iacet, vt febriles ignes ferat, & naturæ humanæ fumum patitur & experiatur in se, sacrum sic Viaticumumat, vt balnei temperati loco habeat, cuius virtute liber ab igne & à fumo *in refrigerio erit.*

Virtus Eucharistia.

Psalm. H.
10, 2.

Viaticum.

Sap. 4, 7.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

Honor alit
artem be-
nè viuen-
di & mo-
riendi.

Qui sua priùs insequitur more VENANTII, sub-
mittitur & humiliatur : & qui aliena carpit
peccata zelo amoris, exemplo eiusdem Martyris ac-
cenditur, inflammatur, & martyrium sine ferro pa-
titur. Dignum fanè corona & laureola martyrium,
cui caeleste refrigerium promittitur & conceditur :

Sap. 4. 7.

Iustus si morte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit. Erit
in refrigerio VENANTIUS, & similis VENANTIO

Laureola
sustinentis
prauos a-
liorum
mores.

martyr, qui habitat in medio prauæ nationis, &
improbos eius mores sustinet, sicut & sustinuit ille,
de quo Sapiens : *Consummatus in breui, expleuit tempo-*

Sap. 4. 13.

ra multa : placita enim Deo erat anima illius : propter hoc
properauit educere illum de medio iniquitatum. Hac ipsa
consideratione solabantur se Paulus & Iuliana, qui
immolandi iam per martyrium, ambo vno ore,

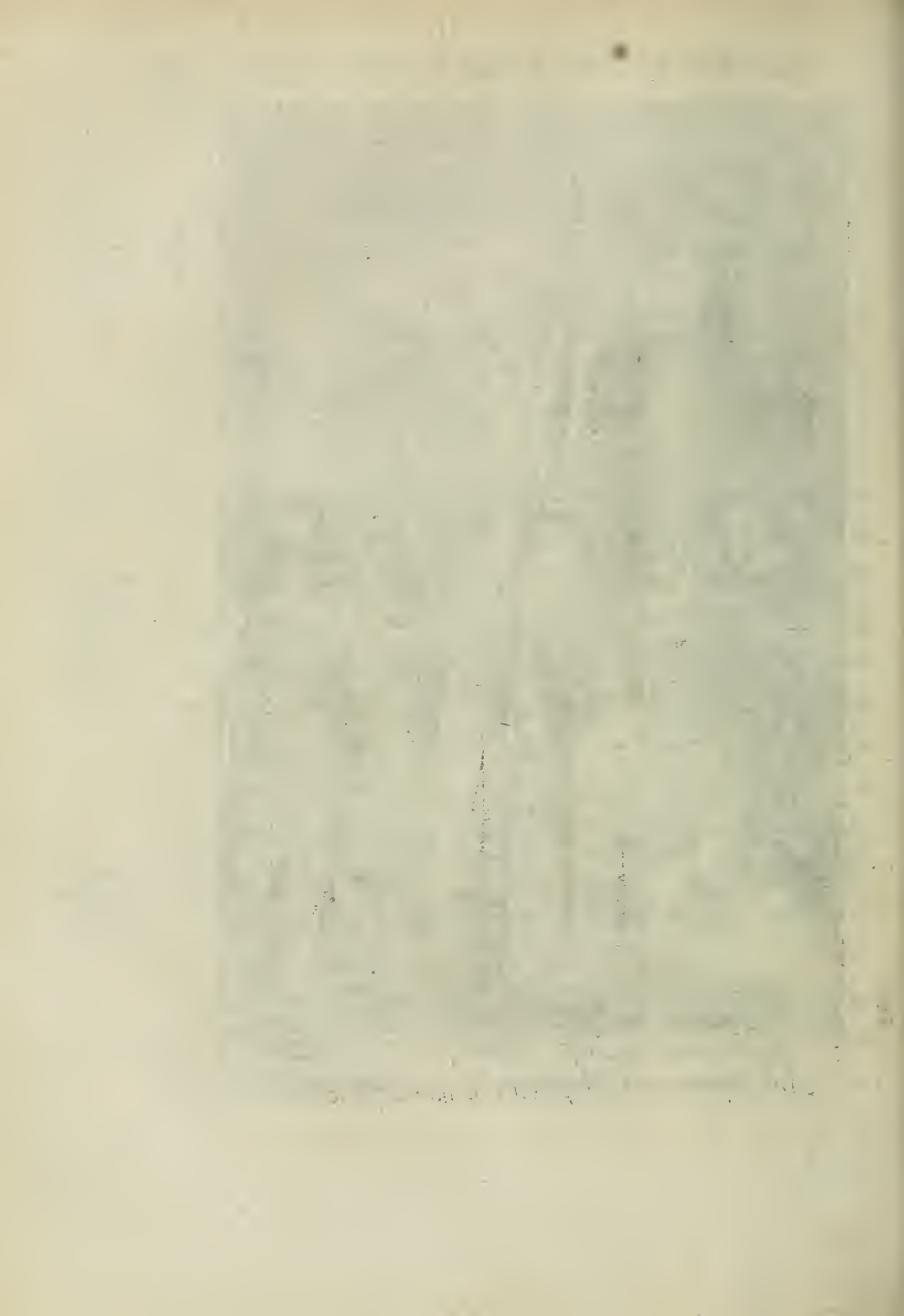
Extrema
verba mo-
rientis.

vna voce dixerunt : *Saluasti nos ab affligentibus nos, &*
odientes nos confundisti.

Prodeat in publicum spectaculum sanctus TI-
MON Diaconus ; in quo, veluti in speculo, cando-
ris vitæ & morbi forma conspicitur.

Si μισανθρώπω Τιμονι vita negatur;
30. Anne φιλανθρώπω vita neganda fuit?

EMBLEMATICA IMAGO XXX.

S. TIMONIS DIACONI CRVCIFIXI

E X P L I C A T A.

ANCTVS TIMON è septem Diaconis ^{Beda.}
 vnus, assumptus est vt socius & adiutor ^{Vguard.}
 Apostolorum esset. Memorat eius assump- ^{Ado.}
 tionem & electionem B. Lucas cap. 6.

Actor. *Conuocantes duodecim multitudinem discipulorum, dixerunt: Non est equum nos derelinquere verbum Dei, & ministrare mensis. Considerate ergo, fratres, viros ex vobis boni testimonij septem, plenos Spiritu sancto, & sapientia, quos constituamus super hoc opus. Nos verò orationi & ministerio verbi instantes erimus. Et placuit sermo coram omni multitudine. Et elegerunt Stephanum, virum plenum fide & Spiritu sancto, & Philippum, & Prochorum, & Nicanorem, & TIMONEM, & Parmenam, & Nicolaum aduenam Antiochenum.* Electus TIMON mensis & altaribus inseruiuit. Cùm in sacro Missæ Officio Diaconus cantat Euangelium, Crucis signum super sanctum librum format, vt vel ipsum Euangelium signo crucis obsignatum esse ostendat. Hoc Regio, hoc magnifico sigillo ministerium suum Euangelicum TIMON clausit & ornauit, qui & crucifixus

cifixus obiit candido habitu indutus. Quid sic? Respondet Isidorus lib. 2. de Offic. cap. 8. *Diaconi propterea altari albis induti assistunt, ut celestem vitam habeant, candidique ad hostias immaculatique accedant, mundi scilicet corpore, & incorrupti pudore. Tales enim decet Dominum habere ministros, qui nullo carnis corrumpantur contagio, sed potius eminentia castitatis splendeant. Qualis*

Cant. 5, 10. ergo Dominus, talis & minister, Dominus candidus
Sympathia Christi & Timonis Artificum candoris vita.
 & rubicundus. Candidus, propter vitæ candorem; rubicundus, propter sanguinis effusionem: minister verò candidus & rubicundus, quia candorem morum cum passione sua coniunxit.

CRUX TIMONIS, CRUX candoris vitæ.

Instrumentum artis bene viuendi.
 Psal. 50, 9.

CANDOR vitæ passione acquiritur, tolerantiam comparatur. Nouerat Dauid mysterium, & dicebat: *Asperges me hyssopo, & mundabor; lauabis me, & super niuem dealabor.* Niueus candor hyssopum passionis sequitur. Quam ob rem beata Agnes apud Birgittam lib. 3. Reuelat. cap. 30. concludit: *Deus est sicut optima lotrix, quæ pannum immundum ponens inter procellas, ut ex motione aquæ fiat purior & candidior, diligenter cauet ictus vndarum, ne submergatur pannus: sic Deus ponit in presenti amicos suos inter procellas paupertatis & tribulationis, quibus ad æternam vitam purgentur,*

Excitatio laborantis.

tur,

tur, custodiens eos diligenter, ne vel nimia tristitia vel tribulatione intolerabili demergantur. Emerferunt viri gloriosi, quos in sua Apocalypsi contemplatus est Ioannes. Vidit in candido & splendido habitu Diaconatus proceres cæli. Hi, qui amicti sunt stolis albis, qui ^{Apoc. 7.} sunt, & vnde venerunt? cui Angelus: Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna, & lauerunt stolas suas, et dealbauerunt eas in sanguine Agni. Cælestis Sanctorum candor pendet à Sanguine Agni, à tribulatione & cruce, cui adhærens apparet in albis TIMON, apparet candidatus æternitatis.

CRUX TIMONIS, CRUX ægotantis.

A Vctor naturæ Deus tempore brumali, cum malè tellus habet, mittere niues solet, quibus totam candidâ reddit. Deus ipse gratiæ auctor, cum homo aduersa vitur valetudine, nouit & eius animam dealbare, vt æger affixus lecto TIMONEM affixum cruci referat & imitetur, vnde citatus nuper dixerat Nazianzenus: *Honestum esse censeo dolari resistere, atque animo nunc maximè expurgari.* Expurgandus animus est, vt ipsis niuibus purior & candidior fiat. Hoc exigebat ab Eudoxio suo, & quidem ægro, idem ipse Nazianzenus Epist. 118. apud Basilium: *Nolo te, neque honestum arbitror, cum philagios sis, inque diuinis*

Instrumentum artis bene mouendi.

Excitatio ægotantis.

excellenter instructus, eodem modo affici cum reliqua mortalium multitudine, neque mox malè affecto corpore consternari, aut velut immedicabilem afflictionem deplorare, sed in passione tolerantem esse¹, & mentem nunc maximè expurgare. Linea tela primùm aspergitur aquis, deinde ad æstum solis exponitur, vt nitidum ac candidum colorem induat. Quisquis candidari desiderat, parare se debet, vt & aquam laborum & æstum febrium & morborum patiat. Subierunt aquam & æstum laborantes & ægrotantes, qui dixerunt: *Transiuimus per aquam, & ignem*. Nec quidem vna sola aspersione, vel vno ardoris æstu linteamina candidantur; multis indigent ablutionibus, plurimis æstibus, vt tandem nitescant & refulgescant. Nec satis est semel subire laborem, semel morbum tolerare: necesse est laboribus ac morbis variis hominem exerceri, vt in eum statum veniat, quem candidus in cruce TIMON repræsented. Repræsented hunc eundem CHRISTVS ipse, qui & rogandus: Rex gloriose, qui candidus & rubicundus es, & tales cupis esse ministros, dealba me, & munda cor meum, vt in Sanguine tuo candidatus, laboribus ac simul morbis dealbatus, fiam de numero eorum qui venerunt de tribulatione magna, & cælestibus stolis induti, toti albi & toti candidi in oculis maiestatis tuæ comparent.

Leua-

Leuamen laborantis & ægrotantis.

REx gloriosus candidus & rubicundus in passione sua apparuit, vt ostenderet sine sanguine non posse fieri peccatorum remissionem, quæ est animæ purgatio, & spiritus dealbatio. Hinc CHRISTVS ipse candidus in Hostia est, in calice verò rubicundus, vt in Sanguine Agni candidi spiritus noster candideret & purgetur. Vnde & Sacerdos celebraturus, cùm induit se Alba nitente, dicit: *Dealbame Domine, & munda cor meum, vt in sanguine Agni dealbatus, gaudiis perfruar sempiternis.* Hæc vestis nuptialis est, quæ Baptismo candidatur, pœnitentiâ reparatur, decoratur Eucharistiâ, quam accipit decedens è viuis homo ad cælestes Agni nuptias vocatus & inuitatus, nec licet ad eas ingredi sine nuptialis vestis candore atque nitore.

Vivens Eucharistiâ.

Vaticum.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

CVM Rex Martyrum sacræ suæ impenderet se passioni, *frigus erat.* Ad huc hiems non abierat, quæ condit in cælo niues. Patitur mundus in hieme, vt adueniente vere, floribus ornetur. Patiebatur frigoris tempore CHRISTVS, vt candidas se-

*Honor alit
artem be-
nè viuendi
& moriendi.*

*Ioan. 18,
18.*

cum niues inueheret in Ecclesiam , quibus sacros suos ministros virtute suæ passionis dealbaret. Hunc appetebat candorem Rex ille , qui dicebat : *Asperges me hyssopo , & mundabor ; lauabis me , & super niuem dealbabor.* Postquam iam hiemales niues cessarunt , coronatur annus solaris , sicut & ipse Rex declarat : *Benedices coronæ anni benignitatis tuæ , &c.*

Pfal. 64,
22.

Post niues crucifixis ac cruciferis , qui suarum candori animarum student , accessus datur securus ad coronam : Rex enim Martyrum patienti animæ dicit : *Imber abiit & recessit , surge , propera amica mea , & veni.* Vocatur illa ad coronam & laureolam , *Veni de Libano , veni coronaberis.* Libanus à niuibus nomen habet. Inde anima inuitatur ; vt & ipsa dealbata , candidatum Martyrum numerum in sua coronatione referat , & comitetur. Vocabatur huc S. Laurentius Iustinianus , qui proximus morti suos monuit : *Hactenus , fili , per iocum res acta est , serio nunc agitur. Propè est sponsus , eundum illi obuiam : & sublatis oculis in cælum , Venio , inquit , ad te Domine IESU.* Venit ad sponsum vita candidus , moribus purus & mundus.

Extrema
verba mo-
rientis.

Prodeat in publicum spectaculum sanctus FAV-
STVS ; in quo , veluti in speculo , propter iustitiam
laborantis & ægrotantis forma conspicitur.

EM-

31- *Faus tus ero , si non biberint tua tela cruorem :
Si largum biberunt ; tum magis Faustus ero .*

EMBLEMATICA IMAGO XXXI.

S. FAVSTI CRVCIFIXI

E X P L I C A T A.

 ANCTVS FAVSTVS sub Decio Imperato-
 re crucis patibulo adiudicatus , suspen-
 susque , spatio quinque dierum superstes
 fuit , vt , quò pœna productior , cò ma-
 ior esset remuneratio. Faustus & *beatus vir* , qui non Psal 1, r.
abiit in consilio impiorum , & in via peccatorum non ste-
tit , & in cathedra pestilentiae non sedit , sed in lege Domini
voluntas eius , & in lege Domini meditabitur die ac nocte.
Et erit tamquam lignum , quod plantatum est secus decur-
sus aquarum , quod fructum suum dabit in tempore suo. Et
folium eius non defluet , & omnia quaecumque faciet pro-
sperabuntur. Mortales omnes expositi infortuniis su-
 mus. Quis adeò fortunatus & felix , vt aliquando in-
 felix non sit ? Quis semper faustus , quis beatus sem-
 per existat ? Crucis ligno annexa prosperitas , an-
 nexa est beatitudo perpetua. Quapropter canit qui-
 dam : *Cruce precedat omnem actum , & succedat prospe-*
rè. Cruce olim typus infortunii erat , postquam verò Sympathia
 CHRISTVS in ea passus est , imago felicitatis euasit , Christi &
 & qui illam pro iustitiâ patiuntur , fausti sunt ac Fausti Ar-
 fortu- rificum iu-
sta passio-
nis.

Metaph.
 Martyrol.
 Menolog.

Psal 1, r.

Sympathia
 Christi &
 Fausti Ar-
 rificum iu-
 sta passio-
 nis.

Math. 5, 30. fortunati. *Beati, qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum calorum.* Consonat
 1. Petr. 3, 13. & D. Petrus: *Quis est qui vobis noceat, si boni amulatores fueritis? Non officit sagittarius, nec sagitta nocet,*
 4. Petr. 3, 14. *sed, & si quid patimini propter iustitiam, beati.*

CRUX FAVSTI, CRUX IUSTITIÆ.

*Instru-
 tum artis
 bene vi-
 nendi.
 Iacob. 5,
 31.*

Ecce beatificamus eos, qui sustinuerunt, & quidem in venerando Missæ Sacrificio passionem CHRISTI beatam nuncupamus. dicimus enim: *Vnde & nos memores, Domine, serui tui, sed & plebs tua sancta, eiusdem Filij tui Domini nostri tam beatæ passionis.* Ideò beatam appellamus, quia non ex culpa, sed ex iustitia patientis ortum & originem habuit. Multùm discrepant inter se iustitia & culpa; conueniunt tamen in eo, vt sectatoribus suis portandas cruces imponant. Quanta inter cruces differentia reperiatur, sanctus Augustinus exponit in Psalm. 45. *Inter omnes tribulationes humane anime nulla est maior tribulatio, quàm conscientia delictorum.* Namque si ibi vulnus non sit, sanumque sit intus hominis, quod conscientia vocatur, vbi cumque alibi passus fuerit tribulationes, illuc confugiet, & inueniet Deum. Accedit & Bernardus lib. de Considerat. *Quid ditius, quid in corde dulcius, quid in terra quietius est & securius bonâ conscientia? Damna rerum non metuit,*

*Excitatio
 laboran-
 tis.*

metuit, non verborum contumelias, non tormentorum cruciatus, quæ & ipsa morte magis erigitur quàm deprimatur. Peccatum quidem mortem stimulat, vt sui auctores interimat, *Stimulus mortis peccatum*. Vbi peccatum deest, stimulus etiã abest: ex quo fit, vt vir iustus non tam morte deprimatur, quàm deprimat ipsam mortem, & non tam ab ipsa instimuletur, quàm ipse illam instimulet. Nouerat ita esse S. Ignatius martyr. Ad Romanos scribit ille: *Vtinam fruar bestiis, quæ mihi sunt preparata, quas & oro mihi veloces esse ad interitum; & ad supplicium, & allici ad comedendum me, ne, sicut aliorum Martyrum, non audeant corpus attingere! Quòd si venire noluerint, ego vim faciam, ego me vrgebo vt deuorer.*

CRUX FAUSTI, Crux ægrotantis.

Quisquis propter excessum ægrotat, infaustus est, cùm morbus ex culpa procedat. Qui languidus suapte natura est, sanctus censerì non debet, cùm non ex virtute infirmetur, sed ex vitio nature laboret. Faustus & felix æger, qui morbum ex diuino beneplacito, virtute & charitate contraxit. Laborabat hoc morbo Eudoxius apud Basilium. Epist. 118. cùm diceret: *Gratias tibi ago Pater, ò conditor hominum, quòd nos etiã inuitos beneficiis afficis, & per externum homi-*

*Instrum-
tum artis
bene mo-
riendi.*

*Excitatio
ægrotan-
tis.*

nem internum purgas, & per aduersa ad beatum nos finem rationibus tibi notis perducis. Hæc Eudoxius è lecto, in quo iacens decumbebat: laborabat etiam hoc morbo Enochius, ad quem Epist. 91. scribit in hanc sententiam Nazianzenus: Quomodo corpore habes? De anima, quomodo illa valeat, non rogabo: noui enim, quòd admodum rectè, quandoquidem præclarè in illis, quæ corpus concernunt, philosopharis; vt qui quod accidit pro virtutis experimento, non ipsius materiæ disturbance habes, vt beatior sis dum malè afficeris, quàm alij dum sani sunt. Faustus ac beatus æger est, qui sic laborat & orat: Rex gloriose, qui iustus ab iniustis passus es, vt beatam tuam redderes passionem, beatos ac faustos eos qui participes eius forent, concede mihi ægrotanti, vt morbum, quem iacens in lecto patior, non ex mea iniquitate, sed ex virtute, sanctaque tua voluntate feram. Feret ægrotus in hanc formam suas infirmitates, si cor eius similitudinem referat picturæ, & faustum se atque beatum, cùm lecto affixus fuerit, iudicauerit, & in diuinas se manus resignauerit, vt de se vitaque sua pro libito & beneplacito suo Deus decernat atque disponat. Quisquis ad hunc modum se componat, felicior seipso est cùm malè afficitur, quàm cùm benè habet & valet.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

REx gloriosus Martyrum primus omnium pro-
 pter iustitiam passus est, quem postea Marty-
 res omnes secuti sunt, quibus ipse in Euangelio ait,
Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam. Ad Virtus Eu-
charistia.
 has persecutiones ferendas & sustinendas quantum Math. 5,
10.
 profit Eucharistia, vel ex hoc intelligi potest quod
 scribit Cyprianus Epist. 54. *Vincentibus communicatio à
 nobis danda est, vt quos excitamus & exhortamur ad præ-
 lium, non inermes & nudos relinquamus, sed protectione
 Sanguinis & Corporis CHRISTI muniamus.* Hoc mu-
 nimento Martyres excitati ad certandum pro iusti-
 tia se committebant, & victores existebant. Hoc se-
 curi munimine patientes propter iustitiam reddun-
 tur & efficiuntur in extremo mortis articulo sancti Viaticum.
 viri, quos hostis inuadit, & eorum sanctitatem &
 iustitiam miris modis oppugnat, non expugnat.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
 corona aurea & laureola.

Martyr faustus, & Martyrium simul felix, cui Honor aliq
artem ba-
nè viuendi
di & mo-
riendi.
 vel in ipsa Crucis passione conceditur bea-
 titudo; *Beati qui persecutionem patiuntur propter iusti-
 tiam.* vnde pulchrè ait Ambrosius: *Si opprobrium tuum* Math. 5,
10.

gloria est, Domine IESV, quanta est gloria tua? Tuæ igitur participatione quid erimus, cuius sumus opprobrio gloriosi. Tanti hoc faciebat dedecus, vt tenax eius affereret, Hoc opprobrium auferri à nobis nolumus, opprobrium Crucis Domini IESV, quo nostra auferuntur opprobria.

Si tanta gloria hæc est, quanta erit gloria tua, Domine I E S V, quam beatæ tuæ passionis sectatoribus eiusdemque imitatoribus parasti, & reseruasti? *Inebriabuntur ab vbertate domus tuæ, & torrente voluptatis tuæ potabis eos. Quoniam apud te est fons vitæ, & in lumine tuo videbimus lumen. Donec illud lumen veniat, latet necessariò magnitudo sublimis coronæ gloriæ, & eminentia laureolæ triumphalis, quæ viris patientibus propter amorem iustitiæ decreta est. Nec oculus vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparauit Deus diligentibus se. Propter amorem iustitiæ profitebatur pati se Patroclus martyr, cuius fuit extrema vox: In manus tuas Domine commendo spiritum meum: tu enim scis Domine, quòd propter nomen tuum has patior pœnas.*

Psal. 35, 9.

*Laureola
iustitiæ.*

1. Cor. 2, 9.

*Extrema
verba mo-
ricus.*

Prodeat in publicum spectaculum sanctus P I O N I V S ; in quo, velut in speculo, apparet effigies ferentis incentores malorum & morbos.

Smyrna fuit quondam Plutoni $\sigma\upsilon\upsilon\sigma\upsilon\upsilon\alpha$: sed ecce
32. Oblita Pionij sanguine $\sigma\upsilon\upsilon\sigma\upsilon\upsilon\alpha$ Deo est.

Very faint text at the bottom of the page, possibly a footer or a page number, which is illegible.

EMBLEMATICA IMAGO XXXII.

S. PIONII PRESBYTERI CRVCIFIXI

EXPLICATA.

ANCTVS PIONIVS Presbyter sub Decio Metaph. Euseb.
Imperatore delatus, quòd Christianus &

CHRISTI Sacerdos esset, cruci & simul
flammis addictus, suiipsius sacrificio Sa-

cerdotium consummauit. Cælestis CHRISTVS cæ-
lestes nos omnes voluit. *Qualis cælestis, tales & cæle-* 1. Cor. 15, 48.

stes. Cælum quidem, cum calores æstusque magis
vigent, magis nitescit, magis splendescit: cælestis
quoque PIONIVS torretur & inflammatur, & tor-
tus simul & tostus magis emicat & effulgescit, simi-
lis B. Laurentio, qui martyr æstius extitit, totus-
que cælestis effectus respondit Datiano: *Mea nox*

obscurum non habet, sed omnia in luce clarescunt. CHRI- Sympathia Christi & Pionij Artisticum tolerata criminatio- nis.
STVS Dei Agnus in ara crucis torridus extitit, & ex
se tantum splendorem emisit, vt omnium oculos il-
lustraret. Nec CHRISTO nec Christianis desunt

nec deerunt vmquam persecutores & incentores ma-
lorum, quales apparent in effigie PIONII. Fouent
& accendunt ignem persecutionis, qui mala præ-
stant officia. Fouerunt passionis ignem Pontifices &

Sacer-

Sacerdotes, cùm CHRISTVM innocentem fortiter accusarunt, & ita pertinaciter vrserunt & institerunt, vt morte crucis damnaretur. Incenderunt ro- gum PIONII, qui flammis & ignibus materiam subministrarunt: istos verò alij incentores præcesserunt, qui & eum apud iudicem detulerunt, quòd Christianus & Sacerdos CHRISTI foret. Grauis Sanctorum crux, cùm apud viros potentes proce- resque delatores & criminatores se insinuant, vt ipsis noceant & officiant.

CRUX PIONII, Crux incentoris malorum.

*Instrumen-
sum artis
benè vi-
uendi.
Daniel. 3.*

CRUCEM PIONII passi sunt tres Hebræorum pueri, quos apud Regem suum malorum per- fidia accusauit & denigrauit. Fouerunt ignem, & flammam accenderunt, quibus de Regis mandato ad- dicti fuerunt. Notat Ambrosius Serm. 20. in Psal- mum 118. duplicem esse fornacem, ferream vnã, auream alteram: vnã, in qua sectatores suos munda- dus vrit & consumit; alteram, in qua Deus asseclas suos tamquam aurum probat, excoquit, & purgat.

*Deut. 4,
20.*

Hebræi quamdiu in Ægypto erant, in fornace erant ferrea. Unde scriptum est; quia eduxit eos de fornace ferrea ex Ægypto. Fornax erat ferrea, quia nullius adhuc in Ægypto opera plena virtutum elucebant, nullius aurum illic fuerat

fuerat

fuerat comprobatum, nullius plumbum iniquitatis exustum. Dura fornax, fornax noctis perpetua. Quam fornacem nullus poterat euadere, quæ omnes consumeret, in qua esset solus dolor & luctus. Hæc crux, hæc fornax mundanorum est. At verò fornax, in qua Ananias, Azarias, Excitatio laborantis. Misael hymnum Deo canebant, fornax illa aurea non ferrea, per quam toto orbe sapientia fide deuotionis illuxit. Erat etiam hæc fornax in Babylonia, vbi aurum non erat nisi spiritale, nisi fortè captiuum: captiuam enim duxit Psal. 62, 29. captiuitatem. Hoc erat aurum in Dei Sanctis, qui captiui erant apud Babylonios corpore, spiritu autem liberi apud Deum, soluti vinculis captiuitatis humanæ, iugo gratiæ spiritualis innexi. Hæc Crux, hæc fornax eorum, qui criminatores & incentores malorum, more CHRISTI & PIONII martyris generosè patiuntur.

CRUX PIONII, CRUX ægrotantis.

DEus pius ac clemens, qui non vult mortem Instrumentum artis bene moriendi. peccatoris, ante mortem præmittit ignes febriles, vt cum illos delibauerit peccator, æternos ardores timeat & effugiat. *Descendant*, Psaltes ait, in infernum viuentes. Quod si cultores iustitiæ infirmi existant, indigeantque purgatione, ne acribus Purgatorij flammis mancipentur, febriles ignes patientur: Excitatio ægrotantis. & si puri ac mundi sunt, ardor febrium ad splen-

dorem deferuiat animarum. Consonant sibi morbus & martirium PIONII : consonant sibi rogi & ignis Purgatorij, quemadmodum CHRISTVS ipse suæ Birgittæ exposuit libro 6. cap.35. *Vidisti animam illius Monachi defuncti in specie stellæ, & meritò, quia idem in vita sua lucidus & ardens erat quasi stella, quia me præ omni creatura dilexit, vixit & in obseruantia Præpositi sui. Hæc etiam anima ostendebatur tibi, antequam moreretur, in statu illo in quo tunc fuit, quando monstrabatur tibi, & hoc fuit quando ipsa venit ad vltimum terminum vitæ suæ, & quando signa ægritudinis demonstrantia mortem aderant. Hæc ergo cùm ad vltimum terminum mortis appropinquaret, venit ad purgatorium, & illud purgatorium erat corpus suum, vbi purgabatur doloribus & infirmitatibus. Et ideò quasi stella in vase aperto demonstrabatur tibi, & hoc fuit, quia arsit charitate mea, & ideò nunc est in me, & ego in ea. Nec quidem talis anima euasisset, nisi inter ardores febriles cor suum in similitudinem picturæ efformaret, patientiæ virtute fulgeret, splenderet charitate.*

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Virtus Eucharistia.

REx gloriosus passus est grauium in centores malorum. Accenderunt illi rogi, in quo torridus Agnus apparuit ipse, & ipse se comedendum patien-

patientibus incentores malorum & morborum præstitit, vt eorum malignitatem magis tolerabilem sua virtute redderet. Sacra Eucharistia cælestis roris instar est iis, qui igne accenso probantur. Et quidem dum lecto affixus febribus ardet homo, non caret incentoribus malorum, cùm in se habeat humores, qui accendunt flammam & ignes, vt intus & foris crucietur & concremetur. Socrus Simonis in hoc ipso statu erat, cùm ingressus eius domum CHRISTVS Dominus *imperauit febrim, & dimisit illam.* Dimisit illam ad tempus, in tempore reditura. Cùm verò CHRISTVS morientis domum ingreditur, & in Viaticum accipitur, imperat morbo, imperat febrim, imperat incentoribus vtriusque, vt relinquunt ægro- tantem, & liberum abire sinant in terram illam viuentium, vbi clamor ultra non erit, *nec ullus æstus.* Non percutientur ab æstu, quorum exitum comitantur Sacramenta illa cælestia, quæ diuina pascua sunt, & tantæ quidem virtutis, vt omnem animarum esuriem tollant, omnem sitim planè extinguant.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
coronâ aurea & laureola.

Martyrium PIONII vir patiens suo experi-
mento facile discit verum esse quod dicit de

*Honor alie
artem be-
nè viuendi
& moriendi.*

incentore malorum cap.28, II. Ecclesiasticus : *Ho-
mo iracundus incendit litem, &c. & lis festinans effundit
sanguinem : & lingua testificans adducit mortem*, vt qui
eius tyrannidem patitur, martyr esse censeatur, di-
gnus profectò præmio confessoribus destinato, si ta-
men ignem patienter ferat, Deo suum sanguinem
offerat, & inflictam mortem subeat.

*Laurea
tolerata
crimina-
tionis.*

Hoc illud præmium coronæ aureæ & laureolæ,
cuius meminit Dauid Psalm.30. *Quàm magna multi-
tudo dulcedinis tuæ Domine, quam abscondisti timentibus
te ! Abscondes eos in abscondito faciei tuæ à conturbatione
hominum. Proteges eos in tabernaculo tuo à contradictione
linguarum.* Sub hac protectione erat martyr laurea-
tus, cui cùm diceret tyrannus, *Resipisce; atque senten-
tiam muta, & auferentur clauis*; respondit martyr : *Eos
inesse sensi.* Et cùm paulisper cogitabundus mansisset;
Idcirco, inquit, *dormire festino, vt celerius surgam.*

*Extrema
verba mo-
rientis.*

Prodeat in publicum spectaculum sanctus APOL-
LONIVS ; in quò, veluti in speculo, ferentis perpe-
tuos labores & morbos forma conspicitur.

Facta perennarint tua si malefacta, Perenni;
33. Mors tibi, martyribus vita perennis erit.

THE HISTORY OF THE UNITED STATES

EMBLEMATICA IMAGO XXXIII.
S. APOLLONII CRVCIFIXI
EXPLICATA.

ANCTVS APOLLONIVS Iconij sub Præ-
fide Perennio passus crucis suspendium,
vitam absoluit, cæloque donatus est; sub
Perennio passus est, vt incorrecta perfe-

Metaph.
Martyrol.
Menolog.

cutoris malitia, & inuicta Confessoris patientia ma-
gis innotescerent. CHRISTVS cùm esset affixus cru-
ci, non admisit, sed reiecit iniquorum Iudæorum
consilia dicitæque suadentium atque dicentium,

Sympathia
Christi &
Apollonij
Artificum
perpetua
patientia.
Matth. 27.

Descendat nunc de cruce, & credimus ei. Videbantur
quodammodò optare, & simul conari, ne perpetua
crux CHRISTI esset; CHRISTVS verò mentis alte-
rius erat, ne desereret, vt & redemptionem nostram
absolueret, & nos ad crucis perpetuitatem vocaret
& excitaret. Ergo si quis aliquando suggesserit, vt
passionem intermittas, & de patientia remittas, ne
eius suggestionibus acquiescas, memor CHRISTI
& APOLLONII, quorum crux perpetua fuit. Sub Præ-
fide Perennio patitur, quem semper hostis infestat,
opprimiit semper & torquet, ne crux vñquam desit,
sed neque deesse oportet, cùm S. Leo dixerit Sermon. 9.

42.

Qua-

Quadrag. *Nemo est, dilectissimi, cui per conditionem temporis societas huius gloriæ denegetur, tamquam tranquillitas vacua sit occasione virtutis, Apostolus enim prædicat*
 1. Tim. 3, 12. *dicens: Omnes, qui volunt in CHRISTO piè viuere, persecutionem patiuntur; & idèò numquam deest tribulatio persecutionis, si numquam desit obseruantia pietatis.*

CRUX APOLLONII, Crux perpetui laboris.

Instrumentum artis benè viuendi.

HABET cum aqua tribulatio consonantiam, & quidem plures tribulationum quàm aquarum fontes sunt. Perennis fons laboris, & tribulationis Crux CHRISTI est, de qua loquitur Augustinus Sermon. 12. de Sanct. & ait: *Crux Domini non tantùm illa dicitur, quæ passionis tempore ligni affixione constructur, sed illa etiam, quæ totius vitæ curriculo cunctarum disciplinarum virtutibus coaptatur.* Accedit & Clemens Alexandrinus, qui lib. 7. Stromat. in hæc verba mysticum Apollonium describit: *Qui cum vera religione vitam instituerit, maximam inter homines dignitatem consecutus, nec sic quidem eò perueniet, vt dicatur in carne perfectus, quoniam hanc appellationem præoccupauit vitæ finis, cum, qui est martyr ex cognitione, iam eò peruenerit, vt perfectum opus ostenderet, sanguine per charitatem ex cognitione profectam, benignè donatum amittens spiritum.* *Beatus hic fuerit, & iure perfectus vocetur, vt sublimi-*

Excitatio laborantis.

tas

tas potestatis sit Dei, & non ex nobis. Accedit & Iustinianus cap. 2. de Sobriet. In hac sobrietatis cruce per totam istam vitam qua in medijs tentationibus posita est perpetuò debet pendere Christianus.

CRUX APOLLONII, CRUX ægrotantis.

HOC APOLLONII, imò & veri Apollinis CHRISTI oraculum est: *Qui perseverauerit usque in finem, hic saluus erit.* Pulchrè Bernardus, qui semper ægrotus vixit, Serm. 1. in die Paschat. dixit: *Non cessemus tollere crucem nostram, donec dicet Spiritus, ut requiescamus à laboribus nostris.* Deus quidem, donec mundus absolueretur, more suo laboravit, postea verò quieuit, præluxitque exemplo homini, ut donec ipse mundo, in quo viuit, absoluator labore & infirmetur, expectetque donec post obitum in requiem cælestem admittatur. *Tunc temporis absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, & mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abierunt.* Conuenit APOLLONIVS cum CHRISTO dicente: *Me oportet operari opera eius qui misit me, donec dies est.* Cùm è cruce iam penderet, opus suum absoluit ac dixit: *Consummatum est.* Diem igitur totum in Patris obedientia posuit, & sanctæ crucis passione ac patientia opus suum om-

Instrumentum artis bene moriendi.
Matth 24, 13.
Excitatio ægrotantis.

APOC. 21, 4.

IOAN. 9, 4.

IOAN. 19, 30.

nino perfecit. Conueniat & æger cum CHRISTO, & anteaçtæ vitæ labores, dum iacet in lecto, laudabili suæ infirmitatis tolerantia perficiat & consummet. Finis coronat opus, & tranfactam iam vitam mors gloriosa superueniens honorat & illustrat. Huc venerat iam moriturus Abbas Pambo, & post perpetuos labores adstantibus sibi viris ait: *Ex quo veni in hunc locum solitudinis, & fabricaui mihi cellam, & habitauit, extra laborem manuum mearum non recolo me comedisse, nec pœnituisse de sermone quem locutus sum vsque ad hanc horam. Et sic vado ad Dominum, quomodo qui nec initium fecerim seruiendi Deo.*

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Virtus Eucharistia.

R Ex gloriosus ingrediens in hunc mundum, obtulit se passioni, & à primo momento creationis cœpit laborare, nec quieuit, donec in cruce expirauit. In memoriam tantæ passionis sacram Eucharistiam condidit, vt perpetua eius patientia coleretur, & cultores ac communicatores omnes acciperent tolerantiam, qua labores & infirmitates perpetuas sustinerent. Hæc natura, hæc conditio est venerabilis Sacramenti, vt quæ in eo colitur virtus, communicantibus illam dispenset ac tribuat. Requies laboris perpetui sacrosancta Hostia est, & tunc maximè

maximè suam ostendit vim, cùm natus ad laborem homo sacrum percipit Viaticum, cuius cælesti officio ac beneficio mors ipsa finis laborum est, & post molestum ac laboriosum humanæ mortalitatis iter placida quies & requies promissa datur viantibus & laborantibus, qui *in Domino moriuntur*: qui in exitu viæ ac vitæ illum in Sacramento percipiunt.

Apoc. 14.
13.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

Perpetuum quoddam martyrium professori artis viuendi indicitur: *Statutum est hominibus semel mori*. quin potiùs semper mortificari, vti cum Davide testatur Apostolus scribens ad Romanos cap. 8. *Quis nos separabit à charitate CHRISTI? tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum? an persecutio? an gladius? (sicut scriptum est. Quia propter te mortificamur tota die, aestimati sumus sicut oves occisionis.)* Vel ob hanc causam S. Lucam celebrat Ecclesia, cuius hæc oratio est: *Interueniat pro nobis, quaesumus Domine, sanctus tuus Lucas Euangelista, qui crucis mortificationem iugiter in suo corpore pro tui nominis honore portauit.*

Honor alit
artem be-
nè viuendi
& moriendi.

Quem ferat fructum continua & perpetua mortificatio, testatur Apostolus 2. Corinth. cap. 4, 8. *fr*

omnibus tribulationem patimur, sed non angustiatur; aporiamur, sed non destituimur; persecutionem patimur, sed non derelinquimur; deicimur, sed non perimus: semper mortificationem IESV in corpore nostro circumferentes, ut et vita IESV manifestetur in corporibus nostris. CHRISTVS Rex viuit & regnat perpetuò, ex quo fit, Christianum virum, in cuius corpore vita eius patefit, debere corona æterna illustrari; cumque illa perpetua sit, perpetuis debet laboribus comparari. Accedit Iustinianus de Casto connub. cap. 7. Quosdam supra communem modum, & ultra humanas vires Dei sapientia tentari permittit, ut illos continua & acerrima pugna præ ceteris gloriosiores faciat. Neque ad momentum permittuntur quiescere, ut devicto triumphatoque hoste iucundiùs in perpetuas gaudeant æternitates: gaudeant coronati, triumphant laureati. Interim tamen dum perpetuò laborant & ægotant, sit eorum supplicatio, quæ fuit Fulgentij Episcopi Ruspensis extremè iam ægotantis: Domine, da mihi hîc modò patientiam, postea indulgentiam.

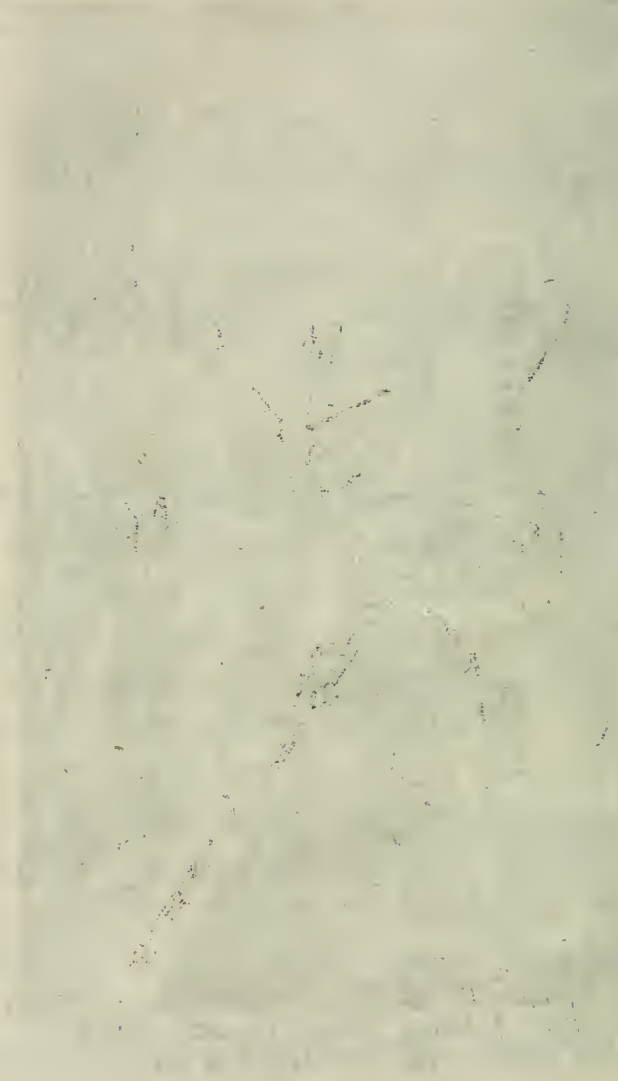
*Laurea
perpetui
laboris.*

*Extrema
verba mo-
rientis.*

Prodeat in publicum spectaculum sanctus THEODVLVS; in quo, veluti in speculo, ferentis iniquam seruitutem & infirmitatem forma conspicitur.

Obsequium Domino fidum Theodule dedisti:
34. Nil potis es factis addere: liber eris.

EMBLEMATICA IMAGO XXXIV.

S. THEODVLI CRVCIFIXI
EXPLICATA.

ANCTVS THEODVLVS , Diocletiano & Euseb. Martyrol.
Maximiliano Imperatoribus, fidus seruus
Præsidentis Firmiliani , pro suo in herum
seruitio crucis tormentum passus , merce-

dis loco suspendium crucis inuenit , inuenit & apud
Deum, cui fideliter inseruierat, cælestis vitæ stipen-
dium. Conditionem probi serui declarat iniqua ser-
uitus. Castitatem & modestiam modesti & casti Io-
sephi heræ suæ impudicitia fatis ostendit. Seruie-
bant Hebræi Ægyptiis , & dominorum sæuitia vir-
tutem seruorum prodidit. Laudabilis seruus , qui
vel iniquo domino in rebus decoris obsequium de-
bitum præstat ; in rebus verò indecoris suum dene-
gat famulatum. THEODVLVS Firmiliani man-
datis obtempèrauit , quamdiu æqua & honesta il-
le imperabat : abusus est dominio suo , & fidelis
seruus infidele recusauit imperium, defecit à Firmi-
liano, qui & eum supplicio immeritæ crucis affecit.
Disce, qui seruitio alieno adstringeris, more CHRIS-
TI, dominanti, etiam iniquo, sedulam obedi-

*Sympathia
Christi &
Theoduli
Artificum
tolerata
iniqua ser-
uitutis.*

tiam

tiam præstare, si tamen imperata, si iussa fuerint æqua; sin minùs, mandata detrecta, nega obedientiam. Nouit Deus obsequia debita heris iniquis æterna mercede soluere, cùm iura virtutis seruantur. Auctor est mihi Augustinus libro de Vera inuocat. cap.34. *Ita à plebibus Principes, & à seruis domini sunt ferendi, vt sub exercitatione tolerantie sustineantur temporalia, & sperentur æterna: auget enim meritum virtutis, qui propositum non violat religionis.*

CRUX THEODVLI, Crux iniquæ seruitutis.

*Instrumen-
tum artis
benè vi-
uendi.
1. Pet. 2,
18.*

AD THEODVLI crucem vocat Apostolus, cùm dicit: *Serui, subditi estote in omni timore dominis, non tantùm bonis & modestis, sed etiam dyscolis; hæc est enim gratia CHRISTI Domini nostri.* Non tam æqua quàm iniqua, non tam suavis quàm aspera seruitus virtutis meritum auget: vbi maior iniuria, maius est in præmium ius. Eapropter Paulus Apostolus seruis omnibus commendat, vt non modò blandis & mitibus, sed etiam diris ac duris Principibus humile suum obsequium impendant. *Hæc est enim gratia CHRISTI Domini nostri, qui existens in forma Dei, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo, sed semetipsum exinaniuit, formam serui accipiens, vt sub for-*

Phil. 2, 6.

ma serui non Deo Patri solùm , sed & impiis ac ingratis dominis ac Principibus vsque ad mortem, mortem autem crucis inseruiret. Nec dubium, quin gratiâ CHRISTI dispositum sapienter sit , vt THEODVLVS foret sub dominio Firmiliani , quandoquidem ex iniqua seruitute gloriosum eius martyrium ortum habuerit. Benè censet ac iudicat Isidorus libro 3. Sentent. cap. 47. dum sic definit : *Melior est subiecta seruitus, quàm elata libertas. multi enim inueniuntur Deo liberè seruietes sub dominis constituti flagitiosis, qui etsi subditi sint illis corpore , prælati tamen sunt mente.* Sub domino iniquo ac flagitioso erat Lucius, cuius meminit Nicephorus lib. 3. cap. 3. Martyr hic egit gratias Præfecto , gaudens à malis se dominis liberari, & ad Deum Patrem, & ad Regem optimum transire.

CRUX THEODVLI, CRUX ægrotantis.

Seruitutem corruptionis , & illam fatis iniquam, Somnes homines patiuntur. Nam, vt pulchrè Dionysius Eccles. Hierarch. cap. 3. Parte 3. §. II. ait, *Instrumentum artis benè moriendi.* naturam humanam , ab initio diuinis bonis imprudentiâ suâ spoliata, vita passionibus obnoxia, & tetra mortis exitus exceperit : Unde homo miserè aternitatem cum mortalitate commutauit, & qui originem à corruptibili generatione acceperat, ad interitum origini suæ consentaneum iure merito

Eccli. 8, 6. *properavit. Quare memento quoniam omnes in corruptione sumus*, ait Ecclesiasticus. Et Paulus Apostolus capite 8. ad Romanos hoc ipsum confirmat: *Vanitati enim creatura subiecta est non volens, sed propter eum, qui subiecit eam in spe: quia & ipsa creatura liberabitur à seruitute corruptionis, in libertatem gloriæ filiorum Dei.* Hæc dura & dira, hæc iniqua seruitus est, à qua eximitur nemo, nemo excipitur: hæc nos lecto ægros, sepulchro mortuos nos addicit. Cùm ægrotamus, & morimur, iura huius iniquæ seruitutis soluimus: nec in lecto solùm, sed etiam in ipso sepulchro debitum à nobis corruptionis exigitur, in corpore luimus, & illud pendimus. Huius seruitutis impatientissimus Paulus exclamabat, *Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius?* Corpus mortis appellat, corruptioni omnino subiectum. Nec quidem caro nostra mortalis proprietatis iure solùm, sed etiam iure possessionis & apprehensionis ad mortem iam pertinet, quandoquidem *omnes morimur, & quasi aqua dilabimur.* Interim dum homo corrumpitur & moritur, captus tenetur spiritus, & cupit dissolui, & esse cum CHRISTO. In hoc statu erat Basilii, cùm Epist. 60. scriberet ad Ecclesiam Antiochenam: *Quis dabit mihi alas instar columbæ? Nunc verò non solùm alis destituor, sed ipso quoque corpore,*

Rom. 7,
24.

2 Reg. 13,
14.

Excitatio
ægrotan-
tis.

pore,

pore, quod & longa iam dudum agrotatione; & nunc continuis laboribus prorsus attritum est. Attrita vestis corporis erat morbis atque laboribus, quæ mutanda iam in æternæ incorruptionis ornamentum sperabatur. Pater noster Deus est, qui cùm vestes charorum sibi filiorum iam tritas & corruptas videt, de indumentis incorruptionis dandis cogitat, vt habitum seruilem in gloriosum ornatum commutent. Commutauit eum THEODVLVS, commutabit & æger, si cor eius in similitudinem euadat picturæ, & in statu corruptionis suæ incorruptis moribus Deo sanus & æger ipse inseruierit.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

REx gloriosus veluti verus Ioseph ante filios Is-
Virtus Eucharistia.
 raëlis missus est, vt iniquam seruitutem pateretur, & exemplo prælucere iis, quos eadem expectabat conditio seruitutis. Quòd si Iosephus fratribus de annona prouidit, vt ingredientes Ægyptum alerentur, & simul excitarentur ad seruitutis Ægyptiacæ tolerantiam; verus Ioseph nobis condidit Eucharistiam, qua refecti, iugum seruitutis humanæ, etsi iniquæ, laborantes & ægrotantes æquo animo feramus, donec, sumpto iam Viatico, ex mundi Ægy-
Viaticum.
 pto excamus. Quàm bonus est ille exitus, in quo

CHRISTVS ducem se constituit, & offert diram & sæuam carnis seruitutem patienti, atque in extremis dicenti: *Deduces me, & enutries me.* Quem sacra sua carne fouet CHRISTVS & nutrit, hunc eundem per viam mortis arduam, dubiam & periculosam ducit ac regit. Prouidit Deus olim de Angelo incluso nube, qui præiret & præcederet Hebræos, cùm euaderent iam liberi ex captiuitate Ægyptiaca, nec illos defereret, donec eos in tuto sisteret & statueret. Excedit hoc beneficium maiorem in modum Eucharistica gratia, cuius fauore non Angelus è cælis mittitur, qui abeuntem comitetur, sed ipse Rex Angelorum nube candida Hostiæ inclusus, adhæret obeunti, vt ducatum suum illi præstet qui ex Ægypto mundi egreditur, & eius lateri adhærens, nusquam deserat, donec per auia & inuia mortis itinera in patriam cælestem reducat, vbi summa libertas est, & vbi solemnis semper agitur de iniqua seruitute triumphus.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

*Honor alit
artem be-
nè uiuen-
di & mo-
riendi.*

Satis graue iniquæ seruitutis martyrium, quod passus & expertus est vetus ille Patriarcha, cuius meminit David, & martyrium eius exposuit Psal-

MO 104, 17. *Misit ante eos virum, in seruum venundatus est Ioseph. Humiliauerunt in compedibus pedes eius, ferrum pertransiit animam eius, donec veniret verbum eius. Ferrea hæc seruitus erat, cuius meritum adhuc in ipso seruitutis loco Deus clemens compensauit. Eloquium Domini inflammavit eum: misit rex, & soluit eum; princeps populorum, & dimisit eum. Constituit eum dominum domus suæ, & principem omnis possessionis suæ. Ut erudiret principes eius sicut semetipsum, & senes eius prudentiam doceret.* Subiungit deinde Psalter: *Et intravit Israël in Ægyptum.* Ingressus Ægyptum est, vbi iniquam passus populus est seruitutem, cuius præcursor extitit prius Iosephus, præco simul & vates præmij & remunerationis, quæ ferentibus hanc crucem diuinitus promittitur & conceditur, postquam iniqua seruitus patienter tolerata exitum suum habuerit.

Habuit exitum gloriosum seruitus illa Hebræorum, quandoquidem in egressu terræ Ægyptiæ, & transgressu maris Rubri donati iam libertate, voce consona cecinerunt: *Cantemus Domino: gloriosè enim magnificatus est, equum & ascensorem deiecit in mare.* Canticum hoc gloriosum non solum in littore Rubri maris, sed etiam in regno cæli sonant ac resonant Israëlitæ, de sæua mundi huius seruitute so-

lemnem triumphum agentes ac celebrantes , cùm cap. 15: Apocalypsis Ioannes dicat : *Et vidi tamquam mare vitreum mistum igne, & eos qui vicerunt bestiam, & imaginem eius, & numerum nominis eius, stantes super mare vitreum, habentes citharas Dei, & canentes canticum Moyfi serui Dei.* Canunt victores coronati & laureati, ac celebrant suam ab iniqua feruitute liberationem. Coronatus & laureatus canit hymnum triumphalem THEODVLVS, cuius extrema vox erat in martyrio suo : *Vestimenta quidem à corpore diuellere poteris, mentis autem fidem non auertes in aeternum.*

Laureola iniqua seruitutis tolerata.

Extrema verba morientis.

Prodeant in publicum spectaculum Sancti SCILITANI, speculum & forma eorum, qui laboribus & morbis vndique affliguntur.

35. *Dum videt in stadio paribus tot currere fatis
Christus; Non vni, Paule, βαβαῖον, ait.*

EMBLEMATICA IMAGO XXXV.

SS. SCILLITANORVM
CRVCIFIXORVM
EXPLICATA.

ANCTOS SCILLITANOS, Seucro Impe-
ratore, Saturninus Præfectus cruci addi-
xit, & affixit. Nomina Martyrum sunt:

Beda.
Martyrol.

*Speratus, Natalus, Cythinus, Beturius, Fe-
lix, Aquilinus, Letatius, Ianuarius, Generosa, Bessia, Do-
nata, Secunda,* qui omnes ab insula Scilla Nomencla-

turam suam acceperunt. Quid passio CHRISTI est,
nisi vastus & magnus Oceanus? *Veni, inquit cruci-
fixus, in altitudinem maris, & tempestas demersit me.*

Sympathia
passionis
Christi &
Scillitano-
rum.
Psal. 68, 3.

Habet mare insulas suas, habet & pelagus sacræ
passionis insulanos, & SCILLITANOS suos, in
quorum martyrio Deus honoratur, Deus glorifica-

tur. *Cantate Domino canticum nouum, laus eius ab extre-
mis terræ. Qui descenditis in mare, & plenitudo eius; in-
sula, & habitatores earum. Subleuetur desertum, & ci-
uitates eius: in domibus habitabit Cedar. Laudate habita-
tores Petræ, de vertice montium clamabunt. Ponent Do-
mino gloriam, & laudem eius in insulis nuntiabunt. Con-
templare SCILLITANOS in insulam quamdam re-*

Itai. 41, 10.

da-

ductos : hinc & inde crucibus plena omnia , sicut in effigie apparet : apparet & apertum cælum , vnde subsidium expectatur. Insula cingitur mari , & cùm quis passionibus CHRISTI obsidetur , & vndique laborum fluctibus impetitur , similis SCILLITANIS est.

CRUX SCILLITANORVM, CRUX vndique afflictorum.

*Instrumentum artis
benè viuendi.*

Qui degunt & habitant in insulis vasti Oceani, nihil extrà considerant, nisi sæuum mare, fluctus , procellas & tempestates : sunt & afflictæ animæ, quæ ex omni parte vexantur : quidquid vident extra se molestum sibi , graue & laboriosum est. Redacti ad insulam sunt , & tamquam cum insulanis colloquitur Bernardus in Psalm.90. *Vigilate , & orate , vt non intretis in tentationem : quoniam vndique circumdati estis tentationibus : vnde & legistis , quia vita hominis tentatio est super terram. Itaque si tot tentationibus plena est vita nostra , vt non immeritò tota ipsa tentatio debeat appellari ; peruigili circumspèctione opus est, ne inducamur in eam : vnde & est illud in Oratione Domini-*

ca , Et ne nos inducas in tentationem ; quia vndique circumdatus sic es tentationibus, scuto circumdabit te veritas eius, vt quemadmodum vndique bella, ita & vndique sint præsidia.

*Matt.6,13.
Excitatio
laboran-
tis.
Psal.90,5.*

præsidia. Attende. Ex insulis quidem non solum mare despicitur, verum etiam cælum prospicitur: ex mari labor ascendit, ex cælo verò fauor omnis descendit. *Qui habitat in adiutorio Altissimi, in protectione Dei cali commorabitur. Dicit Domino: Susceptor meus es tu.* Hæc vox SCILLITANORVM, & vndique afflictorum est. In hoc statu Basiliius erat, ad quem Epist. 39. scribit Gregorius: *Non sum veritus, vt aliquid alienum à Philosophia in hisce rebus tristibus designares: sed arbitror nunc potissimum Basilium meum conspiciuum futurum, illumque quam Philosophiam mecum amplexus est, insultusque velut altos quosdam fluctus superaturum, ac reliquis perturbatis immotè persistiturum esse.*

CRUX SCILLITANORVM, CRUX ægroantium.

Similes SCILLITANIS iudicandi ægri sunt, qui bus ad instaurandam valetudinem omnes viæ intercluduntur: cibus nocet, potus officit, medicina non profunt, desperant Medici, morbus ingrauescit. Quisquis ita malè habet, capitur vndique morbis, vndique tenetur & obsidetur, ne subsidium corpori infirmo accedat: patet tamen cælestis via, per quam remedium descendat. In hunc statum re-

*Instrum-
tum artis
benè mo-
riendi.*

*Excitatio
ægrotan-
tis.*

scribit ad Olympiadem : *Triginta propemodum dies, aut etiam amplius, cum acerbis febribus colluctari non destiti, atque ita longum hoc & molestum iter agebam, aliisque item grauissimis stomachi morbis obsessus.* Benè

Pfal. 40, 4.

precatur iacenti in lecto Dauid, cum ait, *Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius.* Considerat Dauid cinctum vndique doloribus & languoribus hominem ægrotantem, qualis ciuitas esse solet, cum ab hostibus arctam obsidionem patitur. Hostes naturæ nostræ morbi sunt, à quibus illa obsidetur, capitur, tenetur in lecto, in morte, & in sepulchro iacet. Nouit Deus sic obsessis auxilium, subsidium &

Pfal. 33,
20.

opem ferre. *Multæ tribulationes iustorum, sed de his omnibus liberabit eos Dominus.* Basilius in hunc locum: *Si quando in morbis, in corporis mutilatione, orbitatibus, plagis, ignobilitate, omni denique egestate, ac bonorum amissione, iustos homines constitutos videris, reminiscere Verbi huius quòd multæ sunt tribulationes iustorum, & ex omnibus liberabit eos Dominus.* Confluant vndique

1. Pet. 3,
13.

hostes, vndique & morbi composito agmine inuadant, non est cur timeat æger, si tamen cultor iustitiæ sit. *Quis est, qui vobis noceat, si boni emulatores fueritis?* Muniat se scuto patientiæ, quo se CHRISTVS communiuit, vt saluus & incolumis ex morbo suo euadat, cursum vitæ peragat, & brauium cæli capi-

piat.

piat. Redactus ad insulam erat S. Ephræm, dum loquitur in Testamento: *Omni ex parte lingueo atque dissoluor, & ferre nequeo, doloresque me grauius conficiunt.* Dum impetum immanem morborum miser homo totus afflictus patitur, opem à Deo imploret, preceturque totus supplex: Rex gloriose, qui nostra circumdatus infirmitate, semper vixisti & obiisti, adesto misero ægro, quem vndique morbi inuadunt, circumdant, ac simul conturbant.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus potestati sæui maris dominatur, Virtus Eucharistia. & frementes eius fluctus imperio suo sedat ac mitigat. In signum huius dominij apud Matthæum cap. 8. *Surgens imperauit ventis & mari, & facta est tranquillitas magna.* Idem ipse venit in altitudinem maris passionis suæ, vt ostenderet se dominatum & imperium in pelagus tribulationum & morborum habere & exercere, quandoquidem seruis suis afflictis vndique virtute sanctæ Crucis & Eucharistia succurrit. Mirabilis Agnus Dei in Eucharistia est, qui sedat mirabiliter sæuum mare, componitque imperio suo animos afflictorum, ne afflictionum timeant fluctus & ictus tribulationum & dolorum non solum illæsi excipiant, sed etiam incolumes

omnino eos repellant & frangant. Nouit summa Dei omnipotentia effræne comprimere mare, nouit turgidum claudere & concludere pelagus, ac proinde Deus agens de potentia sua in mare testatur:

Iob 38, 10. *Circumdedi illud terminis meis, & posui vectem & ostia. Et dixi: Usque huc venies, & non procedes amplius, & hic confringes tumentes fluctus tuos.* Pulchrè ad hunc locum Gregorius lib. 28. Moralium cap. 9. *Quid, inquit, est mare nisi cor nostrum furore turbidum, rixis amarum, elatione superbiæ tumidum, fraude malitiæ obscurum, cui Deus terminum posuit, ne omnia bona animæ subrueret. Circumdat illud terminis suis, quia cor nostrum tentationibus timidum, occultis donorum distributionibus mitigat, ne ad consensum mali veniat. Hinc dum electus quisque tentatur vitiis, & tamen facere mala suggesta renititur, quasi mare clausum tenetur, quod mare quidem in tumorem se erigit, sed dum fixa deliberatione cordis illiditur, fractum redit. Turgebat & tumescebat magnum*

Psal. 68, 3. *passionis mare, de quo CHRISTVS: Veni in altitudinem maris.* Hoc ipsum terminis Eucharisticis conclusit, & posuit vectem & ostia, ne per panis & vini accidentia daretur locus passioni, accessus & ingressus prohiberetur. *Et dixi: Usque huc venies, & non procedes amplius, & hic confringes tumentes fluctus tuos.* Huc vsque venit, & amplius non procedit
 fauum

ſæuum dolorum mare , cuius tumentes fluctus virtute ſacræ Eucharistiæ confringuntur , præſertim cùm tempeſtas mortis aſurgit , & ſacri Viatici vi *Viaticum.* deiicitur & diſſoluitur.

Glorioſum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

Diuus Bernardus docuit & oſtendit ſacrum ac *Honor alit*
validum ſcutum veritatis, quo cingitur vndi- *artem be-*
que homo , cuſtoditur ac defenditur contra concur- *nè viuen-*
ſum aquarum, & contra confluxum turgentium tu- *di & me-*
mentiumque in mari fluctuum , quibus vir patiens *viendi.*
impetitur & verberatur. Scutum inuenit Bernardus
datum & oblatum à Rege Hebræorum Dauide, qui
redactus ipſe in inſulam , & ſimul concludus dice-
bat : *Circumdederunt me mala, quorum non eſt numerus.* *Pſal. 39,*
& rurfus : *Circumdederunt me dolores mortis.* *Expertus* *13.*
ipſe diuinum protegentis Dei auxilium , dixit affli- *Pſal. 17.5.*
cto vndique homini : *Scuto circumdabit te veritas eius.* *Pſal. 90.5.*

Post hæc in eodem Pſalmo Dauid tentatum vndique & afflictatum iubet ſperare benè de Deo, qui amanter cum eo loquitur : *Quoniam in me ſperauit,* *Pſal. 90,*
liberabo eum : protegam eum , quoniam cognouit nomen *14.*
meum. Clamabit ad me , & ego exaudiam eum : cum ipſo
ſum in tribulatione , eripiam eum , & glorificabo eum.

Longi-

Laureola omnimoda afflictionis.
Psal. 90. 10.
Job I. 10.
Extrema verba morientis.

Longitudine dierum replebo eum, & ostendam illi salutare meum. Loquitur cum mystico Iobo, cui bona hæc contigerunt; agensque cum eo David, certum reddidit, nullum nocumentum mala inflicta paritura; alitura potius coronam & laureolam gloriosam. *Non accedet ad te malum.* Basilii in Scholiis: *Diabolicos insultus vinces, nec damni quidquam ex illis patieris. Ad hunc modum domum Job diuina gratia obsepsit. Et testis huius est hostis ipse clamans: Numquid tu obuallasti interiora & exteriora eius? Ut verò Deus permisit, mox & satan malitiam suam ostendit, & athletam iustus iudex victoriam consecutum coronauit. Coronauit & Martinum, cuius lecto cum accedere tentaret sæuus & immanis hostis, eum expulit infirmus. Quid, inquit, adstas cruenta bestia? nihil in me funeste reperies.*

Prodeat in publicum spectaculum sanctus P E-
 TRVS BALSAMVS; in quo, veluti in speculo, reli-
 giosi status, & simul morbi forma conspicitur.

*Balsama ne functum stipent tibi, Balsame, corpus:
36. E ligno vitæ nulla putredo venit.*

Very faint, illegible text at the bottom of the page, possibly bleed-through from the reverse side or a caption. The text is mirrored and difficult to decipher.

EMBLEMATICA IMAGO XXXVI.

S. PETRI BALSAMI CRVCIFIXI

EXPLICATA.

DIVVS PETRVS, qui cognominatus Surius in Ianuar. est BALSAMVS, imperante Maximiano roscum balsami colorem in se præferens expressit, & in odorem suauitatis, fracto corporis alabaastro, in crucis ara spiritum suum effudit. Faceſſat hinc proditor Iudas, nec dicat, *Ut* Matth. 26, 8. *quid perditio hæc? Nisi gloriosus PETRVS in cruce balsamum vitale effudisset, ac perdidisset, actum de illo esset, & periisset. Qui amat animam suam, perdet* Ioan. 12, 28. *eam: & qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. Euasit suo prototypo similis, qui totum seipsum dedit, vt nos acquireret sibi. Nisi* Ioan. 12, 24. *granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet; si autem mortuum fuerit, multum fructum adfert. Prior CHRISTVS pretiosi balsami instar in cruce seipsum profudit, edoctusque ab ipso BALSAMVS, se cruoremque suum in cruce deuouit, monuitque cruciferos omnes, Vouete, & reddite Domino* Sympathia Christi & Balsami Arisficum perfectionis religiosa. Psal. 75, 12. *Deo vestro. Quæ verba versans & explicans Augustinus Epist. 45. scribit: Et si non vouisses, quid aliud tibi*

suadendum fuit, aut quid melius ab homine fieri potest, vt ei restituat à quo institutus est, præsertim quia charitatis erga nos Dei tantum apparet atque illuxit iudiciũ, vt Filium suum vnigenitum mitteret, qui pro nobis moreretur. Quid si monasticam vitam ingressus, & in ea professus, vota religiosa paupertatis, obedientiæ & castitatis emisericis? Cruci CHRISTI te adstrinxisti, vt mysticus balsamus esses, & incruento martyrio te totum Deo sacrares, mancipares, & afflares gratam tam Deo quàm hominibus fragrantiam. Competit itaque tali viro, vt reliquos ad te pertrahas, ac quosdam appropinquantes tibi pretiosi cuiusdam unguenti fragrantia, morum tuorum comitate adimpleas. Hæc Basiliius Epistola 45.

CRUX PETRI BALSAMI, Crux hominis Religiosi.

*Instrumentum artis
benè viuendi.
Matth. 19,
17.*

Petrus Apostolus cunctorum Religiosorum vi-
ces & partes agens asseruit: *Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te. Non coactè, sed spontaneè omnia reliquimus. Benè Chrysostronus Homil. 42. in Genes. Dominus noster, non quanta dentur, consuevit attendere, sed voluntatis largitatem, & ob hoc etiam parua magna facit. Secuti sumus te non necessitate compulsi, sed attracti voluntate, quæ nos in tui potestatem*

tem

tem transtulit. Benè Augustinus lib. I. Soliloq. cap. 7.

Constanter Deo crede, ei que totum te committe quantum potes. Noli esse velle quasi proprius, & in tua potestate, Excitatio laborantis.

sed eius clementissimi & utilissimi Domini te seruum esse profiteri. Ita enim te ad se subleuare non desinet, nihil que tibi euenire permittet, nisi quod tibi prosit, etiamsi nescias.

Secuti sumus te, non imperio, sed consilio, castas animas offerentes, quæ sunt templum Spiritus sancti.

Benè rursus Augustinus in Psal. 131. *Quid volumus Deo, nisi vt simus templum Dei? Nihil gratius ei possumus offerre, quàm vt dicamus ei quod dicitur in Isaia,*

Posside nos. Pretiosum balsamum est, quod sponte sua ex arbore profluit, & in possidentis manus venit.

Hoc PETRI BALSAMI sacrificium est, & hoc ipsum in ara crucis religiosæ Deo immolandum est,

cùm CHRISTVS dicat: *Si quis vult post me venire, ab-*

neget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me. Luc. 9, 23.

CRUX PETRI BALSAMI, CRUX ægrotantis.

Natura necessitate, voluntate gaudet gratia. Si naturam tuam consideres, necesse est vt malè habeas, & ex hac vita discedas: si verò gratiâ ducaris, id efficias, vt quod necessarium est, spontaneum & voluntarium reddatur. Nouerat Paulus, necessa-

Instrumentum artis benè moriendi. Excitatio ægrotantis.

Heb. 9, 27. riò sibi moriendum, cùm dixerit, *Statutum est homi-*
nibus semel mori : & necessitatem hanc libera volun-
 Phil. 1, 23. tate præueniens asseribat, velle se *dissolui, & esse cum*
 CHRISTO. Redolebat balsamum Paulus, vnde &
 2. Cor. 2, 15. dicit: CHRISTI *bonus odor sumus in omni loco*, ac pro-
 inde instar balsami desiderio CHRISTI sua spon-
 te liquefactus deperibat. Redolet balsamum æger,
 qui inuisentes se virtutum & bonæ ædificationis
 odore reficit ac pariter recreat, vnde cum ægrotis
 suis agens sanctus noster Patriarcha, Regul. 50. Sum-
 marij præscribit: *Qui ægrotat, humilitatem & patien-*
tiam præ se ferendo, non minorem ædificationem dum mor-
bo laborat, iis qui ipsum inuisent, & cum eo versabun-
tur & agent, quàm dum valebat corpore, ad maiorem Dei
gloriam præstare curet verbis piis & ad ædificationem fa-
cientibus, quæ ostendant ægritudinem acceptam, vt donum
de manu Creatoris: quandoquidem non minus donum est
quàm sanitas. Et quidem lectus ægritudinis quædam
 forma Religionis est, quam & ipse CHRISTVS in le-
 cto suæ Crucis condidit & instituit. CHRISTVS in
 P. sal. 68, 30. cruce dicit, *Ego sum pauper & dolens*. Apparuit Vir-
 ginis Filius, iuxta quem Virgo MARIA stetit: totus
 Phil. 2, 8. obediens fuit, *factus obediens usque ad mortem, mor-*
tem autem crucis. Mundus paupertati, corpus castita-
 ti, dæmon obedientiæ reluctanter; & qui nudus in
 lecto

lêcto iacet , instar luctatoris cum iis tribus hostibus manus conferit. Caueat igitur qui decumbit, ne succumbat, sed hostes suos prosternat, quos BALSAMVS in cruce sua prostravit, & odore sacrificij sui omnem cupiditatem & arrogantiam fugauit, & attraxit ad se Deum, cui se totum dedit & obtulit in odorem suauitatis.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus non solùm formam Religiosi status in cruce sua constituit, sed eandem etiam instituit in veneranda Eucharistia, siquidem Sacerdotis consecrantis voci obtemperat, nihil de mundo accipit, munditiem omnem præ se fert, quam etiam in se sumentibus exigit. Sumat æger Religiosus sacrosanctam Eucharistiam, vt pro statu suo etiam in ægritudine sua religiosam habeat consolationem, & consolatorem eum, cui se in odorem suauitatis obtulit, & religiosè consecrauit. Hæc lex religiosa est, vt quod naturæ necessitate tandem futurum est, cùm mortis tempus imminet & vrget, spontanea priùs & voluntaria mortificatione fiat. Quis vocanti Deo non obtemperat in morte? Quis in morte carne sua non exuitur? Quis omnibus fortunæ bonis non priuatur & spoliatur? Hic status obe-

Virtus Eucharistia.

obedientiæ, castitatis & paupertatis, quem mors necessario inducit, mortificatione fit spontaneus & voluntarius, vt cum homo moriturus iam sit, ne detrectet vocanti Deo acquiescere, bonis temporalibus exui, carne propria spoliari. Præludium igitur mortis in statu suo vir religiosus agit, vt cum illa venerit, instructum & paratum inueniat, & spontè acceptet id, quod aliàs necessarium est. Præmisit Eucharistiam CHRISTVS, in qua futurum suæ mortis statum præsignauit, & deinde *oblatus est, quia ipse voluit*: & qui Religiosus est, præmunitur Eucharistia, vt non coactè, sed spontaneè mortem, quæ propriæ voluntatis, corporis & bonorum spoliatio est, acceptet & amplectatur.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

*Honor alit
artem be-
nè uiuen-
di & mo-
riendi.*

BALSAMVS martyr in cruce vir Religiosus est, qui bonum & suauem odorem paupertatis, obedientiæ & castitatis emittit ex se, quandoquidem Thomas Kempensis Serm. 12. dixerit: *Potest quilibet in ordine & statu suo religiosè & deuotè uiuendo, palmam martyrii obtinere, si contra vitia sua fortiter dimicet; si castitatem illibatam strenuè seruat, si obedientiam vsque ad mortem exemplo CHRISTI custodit, si de omni-*
bus

bus terrenis & necessariis huius vitæ semper minùs quàm plus habere desiderat, si beneplacitum Dei sequitur, & suum velle relinquit.

Adhuc & ipse post multa: Cùm piger aliquis laborare cogitur, tunc manibus & pedibus ad locum martyrii traditur: & si obedierit ad omnia sibi iniuncta, præmiabitur cum martyribus, quorum manus vinculis fuere ligatæ, & pedes in equuleo suspensi. Cogitare ergo debet bonus obediens Frater, quia proprii corporis non habet potestatem, sed Prælati, cui propter Deum se resignavit liberè, ut eat & faciat quod ille iusserit, pro animæ suæ salute.

Sic enim obtinebit cum Martyribus patientiæ palmam, & æternæ vitæ coronam. Balsamum, quod sponte sua fluit, maiore pretio æstimatur, & quidem pretiosa est mors mystica sanctorum Religiosorum, qui non necessitate, sed propria voluntate se diuinis obsequiis per paupertatem, obedientiam & castitatem manciparunt. Hæc quidem viuendi ratio, institutio quædam est futuræ mortis, in qua summa paupertas erit, perfecta obedientia, & omnimoda carnis denudatio: quæ certè tria mortem naturalem comitantur. Ea propter qui benè atque religiosè instituuntur, planè & plenè disponuntur, ut quod necessarium est, nimirum mori, hoc voluntarium & spontaneum fiat, & sit vel ex hac parte *pretiosa in conspectu Domini mors*

*Laureola
victoria
Religiosa.*

Psal. 115,

15.

*Extrema
verba mo-
rientis.*

Sanctorum eius. Pretiosa mors Prosperi Aquitanici, qui dum voluntariè moritur, ait : *Ea est meta ad quam diu propero, & ad quam semper omnia contuli vota.* Cùm ad hanc venisset metam Seruulus paralyticus, cuius meminit Gregorius lib.4. Dialogor. cap.14. ad cantum suos vocavit, & cùm ipse simul cum illis caneret Psalmos, *Tacete*, inquit. *Numquid non auditis quanta resonent laudes in celo?* Concludit Gregorius in mystici præfati Balsami elogium : *Dum ad easdem laudes, quas intus audierat, sancta illa anima carne soluta est. Quæ scilicet exeunte, tanta illic fragrantia conspersa est, vt omnes, qui illic aderant, inæstimabili suauitate replerentur.*

Prodeant in publicum spectaculum sancti THEOPHIMVS & THALVS; in quibus, velut in speculo, culturæ labores & ægritudinis forma conspicitur.

Immortale bonum quisquis sectare salutis,
37. Hæc tibi calcanda est semita trita crucis.

EMBLEMATICA IMAGO XXXVII.

SS. THEOPHIMI ET THALI
CRVCIFIXORVM
EXPLICATA.

SANCTI THEOPHIMVS & THALVS Laodi-^{Metaph.}
 ceæ sub Diocletiano Imperatore pro tu-^{Martyrol.}
^{Menolog.}
 tunda fide CHRISTI multa tormenta pas-
 si, tandem crucifixi sunt. Habes in effigie
 Sanctorum vnam & alteram sacræ passionis cru-
 cem, habes & tortorem malleatorem, habes regu-
 lam ac malleum, quibus viui Sanctorum lapides
 excoluntur, vt, cum exculti iam fuerint, locis cæle-
 stibus inferantur. Hoc sonat, hoc cantat, hoc mo-
 dulatur Ecclesia:

Scalpri salubris ictibus,

Et tunfione plurima,

Fabri polita malleo

Hanc saxa molem construunt,

Aptisque iuncta nexibus

Locantur in fastigio.

Saxa siue lapides, qui domorum vsibus parantur &
 aptantur, mortui sunt, & tamen cum ferro tangun-
 tur & feriuntur, sonum & strepitum edunt: lapides

verò qui excoluntur & assumuntur in aulae caelestis fabricam, viui sunt, & tamen cum ferreo malleo tunduntur, & cruci affiguntur, tacent, & omnino silent. *Non murmur resonat, non querimonia, sed corde impauido, mens bene conscia, conseruat patientiam.* Qui regula crucis aptatur, & malleo quatitur ac tunditur, viuus lapis est, & in aulam caelestem assumitur, si tamen grauia nouerit in silentio pati. CHRISTVS ipse primus ac primarius lapis crucem & malleum expertus, siluit in passione sua, *sicut mutus non aperiens os suum, vt angulari capiti mirabiliter infereretur, & insertus est. Lapidem quem reprobauerunt edificantes, hic factus est in caput anguli. A Domino factum est illud, & est mirabile in oculis nostris.*

*Sympathia
Christi &
Martyrum
Artificum
sanctifica-
tionis.*
Psal. 37,
14.
Psal. 117,
23.

CRUX THEOPHIMI & THALI, CRUX culturae Sanctorum.

*Instrumen-
tum artis
bene vi-
uendi.*

NOuit Deus ex terra debili fortes lapides con-
ficere, nouit ex puluere Adami robustos vi-
ros efformare, vt caelorum sedibus annectantur. An-
tequam pro structura sacri templi lapides aduche-
rentur, iuxta mandatum Salomonis poliebantur.
Mysterium erat, in quo adumbrabatur, quid facto
opus viuis & electis lapidibus, vt in fabricam tem-
pli gloriae disponderentur. Non aptantur sine malleo
myistici

3. Reg. 5,
6.

mystici lapides. Quapropter Apostolus omnes ac singulos Patriarchas passionibus pressurisque elaboratos esse ostendens, concludit: *Alij distenti sunt, non* Hcb. ix, 35. *suspicientes redemptionem, vt meliorem inuenirent resurrectionem. Alij verò ludibria & verbera experti, insuper & vincula & carceres: lapidati sunt, secti sunt, tentati sunt, in occisione gladij mortui sunt. Crucem & malleum tulerunt, & vtrumque nos ferre oportet. Ad Excitatio laborantis. *crucem & malleum nos Augustinus hortatur Sermone 7. de Ædificat. Eccles. Conquadràmini, dolàmini in laboribus, in necessitatibus, in vigilijs & ieiunijs, ad omne opus bonum paramini; vt in aeterna vita velut in compage, in societate Angelorum requiescere mereamini. Ad malleum Cruciferos CHRISTI vocat agens de Patientia Ephræm: Simus tamquam incudes quædam, quamuis cadamur, non tamen ledamur, neque notas in nobis admittamus.**

CRUX THEOPHIMI & THALI, CRUX ægrotantium.

Vui Sanctorum lapides etiam in lecto excolluntur, vbi & regula crucis lectus doloris est, & morbus malleus. Sub cruce & malleo aeger diuus Franciscus erat, cum à cellula in celum assumendus in puncto mortis cantauit, more caelestis cygni: *Vo-* Psal. 141, 1.

ce mea ad Dominum clamaui, voce mea ad Dominum deprecatus sum. & concludit: Me expectant iusti, donec retribuas mihi. dein cælesti fabricæ infertus est. Accedit & Gregorius 3. Pastoral. admonit. 13. Dicendum est aegris, ut si cælestem patriam suam esse credunt, necessariò in hac labores velut in aliena patiantur. Hinc est enim, quòd lapides extrà tumsi sunt, ut in constructione templi Domini absque mallei sonitu ponerentur, quia videlicet nunc foris per flagella tundimur, ut intus in templum Dei postmodum sine disciplina percussione disponamur, quatenus quidquid in nobis est superflui, modò percussio refecet, & tunc sola nos in edificio concordia charitatis liget. Sub hoc malleo Paulus erat, cùm in Asia excoleretur, & iam excultus scriberet ad Corinthios: *Supra modum grauari sumus, supra virtutem, ita ut tæderet nos etiam viuere. Sed ipsi in nobismetipsis responsum mortis habuimus, ut non simus fidentes in nobis, sed in Deo qui suscitatur mortuos: qui de tantis periculis nos eripuit, &c.* Quisquis ergo sub malleo est, patitur THEOPHIMI & THALI crucein, & excolitur cum Paulo, ynde quod præstitit Apostolus, & ipse præster, recurat ad preces & orationes, & oret. Laborabat cùm testamentum suum conderet Ephræm, & sub malleo erat, cùm oraret: *Rogo atque obsecro te seruator meus, ne me affligens miserum reddas, & conterens*

Excitatio
aegrotan-
tis.

2. Cor. 1, 8.

me dolore afficias, atque condemnes. Roget sub malleo æger: Rex noster crucifixe, qui lapis malleo percussus, & in cruce sancta excultus, excultor Sanctorum tuorum es; cultor patientiæ tuæ ego sum, tuisionibus atque pressuris dolorum atque morborum redde me expolitur lapidem, vt in gloriosi templi tui fabricam tandem assumar.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus, cùm à Patre suo feriretur, malleo quoque Hebræorum percussus est, ad solatium Sanctorum suorum, qui tamquam lapides viui in eandem omnino formam excoluntur & expoliuntur. Commentum Hebræorum fuit, repertum à Rege Salomone vermem, cuius sanguine lapides pro structura templi blandi ac molles redderentur, vt faciliùs malleo & regula dolarentur. Hoc certum & verum est, CHRISTVM affirmare de se, *Ego sum vermis*; Psal. 22, 7. *et non homo*, cuius pretiosus sanguis effusus & consecratus viuos lapides emolliat, vt pro cælesti fabrica meliùs elaborentur & perficiantur. Cùm viui lapides esse debeant, qui fabricæ cælesti deseruiant, virtute sacræ Hostiæ obdurantur contra labores & morbos, & simul spiritualiter viuificantur, vt post acceptum Viaticum suis locis collocentur & connectantur. Viaticum.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

Heb. 11.
Honor alit
artem be-
nè viven-
di & mo-
riendi.

PAulus inter hanc incudem crucis & malleum tribulationis positus quatiebatur & excolebatur, nihilominus inter reciprocos ictus mirabiliter gestiebat, cum aduerteret se de eorum numero fore, qui testimonio fidei probati, acceperunt in cælis repromissionem, & simul coronationem, necdum quidem perfectam, donec qui adhuc sunt sub crucis incude & malleo penitus excolantur. Tunc consummata erit gloriatio, erit perfecta coronatio, cum omnes Crucifixi atque Cruciferi de incude ad lauream, de malleo ad coronam peruenerint, ut cum Rege suo glorioso agant solemnem triumphum. Cum esset iam in procinctu Carilephus presbyter ad cælestem hunc triumphum apud Deum celebrandum, liber à malleo & incude dicebat: *Proficiscor à morte ad vitam, à labore ad requiem, ab afflictione & mœrore ad gaudium, à fame ad epulas, de tenebris ad lucem, de ignominia ad regnum & gloriam sempiternam.*

Laurea
cultura
Sancto-
rum.

Extrema
verba mo-
rientis.

Prodeant in publicum spectaculum sancti LEONTIVS & CARPOPHORVS; in quibus, velut in speculo, curationis animæ & corporis forma conspicitur.

Vni si veteres non sat plausere Poëta
38. Carpophoro, geminos quo satis ore canam?

EMBLEMATICA IMAGO XXXVIII.

SS. LEONTII ET CARPOPHORI

CRVCIFIXORVM

EXPLICATA.

MOBILES & illustres Medici LEONTIVS & Martyrol. Menolog.
CARPOPHORVS sub. Diocletiano & Ma-

ximiano Imperatoribus palo crucis alli-
gati, lapidibus impetiti, telis confossi, ca-
pitate demum plectuntur. Bona medicinæ ars, quæ
circa vitam salutemque negotiatur. Præstantior ars
crucis est, de qua Apostolus: *Mihi autem absit gloria-* Gal. 6, 14.

ri, nisi in cruce Domini nostri IESV CHRISTI, in quo

est salus, vita, & resurrectio nostra. Ars Medica sæpè

deficit, sæpè fallit ac fallitur, loco salutis & vitæ

morbum sæpè auget, & mortem adfert. Quàm alia

CHRISTI crux est! numquam errat, numquam la-

bitur, nec decipit aut decipitur, certum remedium

salutis, vitæ ac resurrectionis est. Canit hoc ipsum

non nemo, inquiens: *Crux est mundi medicina, per*

quam bonitas diuina facit mirabilia. Crux est optima me-

dela contra zabolonis tela, valdè salutifera. Cedit ars

medici cruci, qua sola cælestis Medicus vsus est, vt

animas nostras sanaret & curaret. Salus nostrarum

*Sympathia
Christi,
Leontij &
Carpophori
Artificum
curationis
spiritalis.*

animarum tunc perdita , cùm proceres naturæ nostræ vetitum ligni fructum degustarunt. Notauit tunc temporis Deus lignum,

Ut medelam ferret inde,

Hostis unde laferat.

Recipe crucem , si sanus esse cupis. Sic monent LEONTIVS & CARPOPHORVS , qui per passionem crucis suæ in primis salutem propriam , dein verò alienam consulunt , & monent extrema pro salute animæ agenda. Faceffant hinc profani Medici , quos damnat Concilium Lateranense c.22. *Cùm anima multò sit præstantior corpore , sub interminatione anathematis prohibemus , ne quis Medicus pro corporali salute aliquid ægroti suadeat , quod in periculum animæ conuertatur.*

CRUX LEONTII & CARPOPHORI, CRUX curandæ animæ.

*Instrumentum artis
benè viuendi.*

Luc 4, 23.

Excitatio laborantis.
Eccli. 4.
33.

EVangelicum illud prouerbium, *Medice cura te ipsum* , in vnoquoque nostrum , qui medicus propriæ animæ est , locum habet , vt & illam à culpa præseruet , & si lapsa interdum fuerit , animæ ægrotæ succurrat. Quàm difficilis & ardua ista curatio sit , declarat Spiritus sanctus. *Pro iustitia agonizare pro anima tua , & vsque ad mortem certa pro iustitia , & Deus expugnabit pro te inimicos tuos.* Non dixit, agoniz-

agonizare pro corpore, sed, pro anima tua, vt & illa iusta ac sana fiat. Hinc illa vox Vitalis martyrìs ad Vrsicinum Medicum paululùm in tormentis titubantem : *Vrsicine Medice, qui alios curare solitus es, caue ne te mortis eternæ iaculo conficias.* Composuit de medicina animæ celebrem sermonem Augustinus, ex quo pauca hæc delibanda sunt. *Nostris, fratres charissimi, omnes homines sanitatem corporis querere. Quæ quamuis sit bona, multò tamen melior est sanitas cordis. Unde omnes Christiani semper debent orare, vt anima incolumis ascendat in cælum. Nam qui solùm pro corporis sanitate sollicitè se gerit, similis est bestiis. Et quàm multi sunt, quod peius est, qui si infirmari cœperint corpore, dolent : si autem in anima non solùm vulnerentur, sed etiam moriantur, non solùm non dolent, sed nec sentiunt?* Addo & alia ex eodem Augustino in Psalm. 115. *Salus animæ facit, vt fiat quod faciendum esse cognoscitur, & vsque ad mortem corporis, si hoc flagitat extrema tentatio, pro diuinorum testimoniorum veritate certetur.* Certarunt pro salute animæ LEONTIVS & CARPOPHORVS, certemus & nos, vt spiritu valeamus. Legimus in libro Apophthegmat. sanctorum Patrum, quòd cùm vrgeret matrem filius pro venia intrandi monasterium, ac diceret : *Saluare volo animam meam,* tandem obtinuit. Factus monachus, vixit gessitque se negligenter.

genter. Mortua est mater, & filius magna infirmitate vexatus, mentis excessum passus, raptus est ad iudicium, cui mater aderat, & aiebat; *Quid est hoc filii? Vbi sunt sermones tui, saluare volo animam meam?* Confusus ille rediit ad se, & vitam asperam egit: cumque rogaretur vt sibi temperaret, respondit: *Si improperium matris meæ sustinere non potui, quomodo CHRISTI, & Sanctorum accusationem & obiurgationem potero in die iudicij sustinere?*

CRUX LEONTII & CARPOPHORI, CRUX ægotantium.

Instrumentum artis bene moriendi.

LEONTIVS & CARPOPHORVS affixi crucibus, salutem animarum consulunt. Cùm ægritudo ingrauescit, omnes impedit functiones, vt vna tantum sit de spiritali valetudine cura. Antequam LEONTIVS & CARPOPHORVS crucibus affigerentur, sanandorum corporum habebant curam: iam verò crucifixi, Medici spiritales sunt, & affixos lecto monent, vt illam salutem velint, illam quærant, quæ in cruce & CHRISTO crucifixo posita est. Hic ille cælestis Medicus, de quo virgo Elisabetha Epistola 7. scripsit ad sororem Bonon. *Sapiens Medicus concupiuit sanare languores animæ vestræ, primùm apponens acerbicatem, & postea leuiter palps, & suaue vnguentum*

guentum imponens, & sic alligauit vulnera vestra, sicut olim venit Saluator sanare agrotos. Nolite à vobis repellere Medicum salutis, quoadusque sanitatem recipiatis. Alliciendus est hic Medicus, non repellendus; vocandus, & etiam rogandus: CHRISTE sancte, nostræ salutis amator, & curator nostræ ægritudinis, qui LEONTIVM atque CARPOPHORVM salutarem crucis artem docuisti, iuxta hanc salutis methodum medere animæ meæ, propitiare omnibus iniquitatibus meis, sana animam meam, quia peccaui tibi. Quis Psal. 40, 5.

quis secundùm salutarem artem crucis interiùs cupit sanari, curare non debet, si exteriùs morbis vexetur; quandoquidem medicina animæ & spiritus Excitatio

infirmas corporalis est. Eapropter cùm quidam Agrotantis.

Monachus S. Ioannem Abbatem, vti refert in Vitis Patrum Hieronymus, rogaret, vt se à morbo & ardentissima febre, qua laborabat, liberaret, responsum accepit; Rem tibi necessariam cupis abiicere. Vt enim corpora linimentis abluuntur à sordibus, ita animæ languoribus aliisque huiusmodi castigationibus purificantur. Hanc tibi purgationem CHRISTVS è cruce offert, cùm laboras & ægrotas, recipe ac serua, qui quæris & affectas animo benè habere & valere.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

*Elevata
virtus sa-
cra Eucha-
ristia.*

REx gloriosus princeps est medicinæ spiritua-
lis, quæ sine crucis & passionis amaritudine
non fit, sed eius amaritudo mysterio Eucharistico
mirabiliter dulcescit. Amara potio melle & saccha-
rode sua acrimonia asperitateque remittit; remittit
quoque de rigore & feueritate sua crux laboriosa; si
non sola capiatur, sed cum melle & saccharo sacrae
Eucharistiæ sumatur. Hæc sacrae Eucharistiæ virtus
est, vt amaritudinem tollat, & contra venenum, &
veneno infectas sagittas præsentaneum antidotum
sit. Amara mors est, & eius iacula venenata om-
nino sunt, sed qui hunc panem manducat, dulcẽm
mortem, eiusque salutare sagittas experietur, per
quas anima sana redditur. Ergo qui curandæ ani-
mæ vacas, monente sic Iustiniano Serm. de Euchar.

viaticum. *Hoc cibo sanctificato, hoc caelesti vtere pane, ne peregrina-
tionis huius lassescas in via, neque spiritualis mortis suc-
cumbas articulo. Nec carnis nec spiritus morti suc-
cumbit homo, qui cibo hoc sanctificato alitur &
pascitur.*

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

CVratur per corpus anima, cuius salus in cor-^{Homor alis}
poris infirmitate est. Aphorismus Dei est: *Vir-^{artem be-}*
tus in infirmitate perficitur: & iuxta hunc aphori-^{nè viuen-}
simum de se ipso Paulus loquitur: *Cùm infirmor, tuusc^{di & mo-}*
potens sum. Ne superbiret caro, & anima malè habe-^{riendi.}
ret, carnifex sibi Paulus erat, & se martyrio afficie-^{2. Cor. 12,}
bat. *Castigo*, inquit, *corpus meum, & in seruitutem re-^{19.}*
digo. Cùm morbida dominatur in corpore qualitas,^{1. Cor. 9,}
donec illa subiiciatur; ægrotat necessariò homo; &^{27.}
dum prauitas carnis humanæ dominium habet in
animam, necesse est, vt spiritus malè valeat: ac pro-
inde castigandum corpus est, donec in debitam re-
digatur seruitutem, ex qua salus tota pendet. Car-
nem suam morbidam nouerat Rex, qui dicebat,
Non est sanitas in carne mea; & vt saluti animæ suæ ^{Psal. 37. 4.}
consuleret, minimè sibi parcebat, qui & aiebat:
Castigatio mea in matutinis. ^{Psal. 72,}

Hæc punitio & castigatio similis est martyrio,
quod multiplex & varium pro varietate pœnarum,
quibus addicit se homo, vt propriæ animæ consu-
lat, & prouideat valetudini. Multiplex hoc marty-
rium vna CHRISTI crux importat, cùm dicat Pau-
lus:

Gal. 6, 14. *lus: Mihi autem absit gloriari, nisi in Cruce Domini nostri IESV CHRISTI, in quo est salus, vita, & resurrectio nostra, per quam saluati ac liberati sumus. Vbi crux Dominica est, ibi salus, ibi vita, ibi saluatio, ibi corona, ibi laureola est. Nec coronabitur, nisi per corporis detrimenta fecerit homo curationem animæ suæ, & per carnis infirmitatem salutem spiritus quæsierit & obtinuerit. Quæsiuit & obtinuit curationem suæ animæ per carnis detrimenta Iustinianus, qui in extremo suo morbo dolebat ita sibi prouideri, & dicebat: En quanta ob huius sacci vilis sanitatem parantur, cum interea pauperes CHRISTI non panem, non stratum, non ignem habent, vbi calefiant.*

*Laureola
salutis
anima.*

*Extrema
verba mor-
rientis.*

Prodeant in publicum spectaculum ZOTICVS & Discipuli; in quibus, velut in speculo, festinantis & ægotantis forma conspicitur.

39 *Ad vexilla crucis vobis qui voce praevii,
Dum vocat, accelero: vos sociate gradus.*

EMBLEMATICA IMAGO XXXIX.

S. ZOTICI ET DISCIPVLORVM
EXPLICATA.

SANCTVS ZOTICVS & discipuli sub Cæsare Maximiano in Pontica regione capti, extremoque addicti supplicio, viam crucis agredientes magnis passibus, sicut ostendit effigies, cælum intrarunt. Præcucurrit omnium primus magister ZOTICVS, sicut datur in imagine, & vt festinent discipuli, monet, hortatur, & iubet. Præcessit CHRISTVS omnes, omnes cursu suo superauit. Nisi quis seipsum accingat, suosque affectus constringat, non festinat. Quapropter diuites & opulenti, cum fastu & pompa incedentes, vt iter in cælum faciant, opus est vt se nudent exuantque; sin minùs, in via hærebunt, & numquam portum attingent. *Quàm difficile, qui pecunias habent, in regnum Dei intrabunt. Facilius est enim camelum per foramen acus transire, quàm diuitem intrare in regnum Dei.* Patiuntur simul hanc difficultatem, qui vanæ sapientiæ opes iactitant, turgescunt & intumescunt, sicut olim Philosophi intumescebant & superbiebant, de quibus Sermone 45. Augustinus in

Menolog.
Martyrol.Sympathia.
Christi &
Martyrum
Artificum
diligentia.Luc. 18,
24.

hæc

hæc verba : *Fuerunt quidam Philosophi de virtutibus & vitis subtilia multa tractantes, diuidentes, definiendes, ratiocinationes acutissimas concludentes, libros implentes, suam sapientiam buccis crepitantibus ventilantes, qui etiam dicere auderent hominibus, Sequimini nos, sectam nostram tenete, si vultis beatè viuere; sed non intrant per ostium. Veniunt onusti, veniunt onerati & grauati, nequeunt festinare, porta clauditur, foris manent.*

CRUX ZOTICI & discipulorum, Crux festinantium ad astra.

*Instru-
mentum artis
benè vi-
uendi.*

AMbrosius Sermone 10. *Hæc nostræ Christianitatis summa est, vt amantibus vicissitudinem, ledentibus patientiam rependamus. Qui enim fuerit patientior ad iniuriam, potentior constituetur in regno. Non enim ad imperium calorū peruenitur superbiâ, diuitiis, præfectorâ, sed humilitate, pauperie, lenitate. Hæc via crucifixorum hæc cruciferorum est, in qua minimè cunctandum, magna opus festinatione est: sicut Apostolus monet 1. Corinth. 9. Nescitis, quòd ij, qui in stadio currunt, omnes quidem currunt, sed vnus accipit brauium? sic currite, vt comprehendatis. Omnis autem qui in agone contendit, ab omnibus se abstinet: & illi quidem vt corruptibilem coronam accipiant, nos autem incorruptam. Ego igitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi aërem verberans;*

*Excitatio
laboran-
tis.*

verberans; sed castigo corpus meum, & in seruitutem redigo, ne cum aliis prædicauerim, ipse reprobus efficiar.
 Currebat CHRISTVS, exultauit vt gigas ad currendam Pfal. 18, 7.
*viam, & in suo cursu dicit: Si quis vult post me veni- Luc. 9, 23.
re, abneget semetipsum, tollat crucem suam quotidie, & se-
*quatur me. Dicamus & singuli: Trahe me post te, cur- Cant. 1, 5.
*remus in odorem vnguentorum tuorum.***

CRUX ZOTICI & discipulorum, Crux ægrotantium.

TOto tempore quo viuimus, in stadio sumus, Instrumentum artis bene moriendi.
 & currimus vt brauium accipiamus: cum
 ægrotamus, ad metam iam accedimus, & opus est
 vt magis acceleremus. Dictum nobis esse à Paulo
 existimemus, *Sic currite, vt comprehendatis.* Etenim 1. Cor. 9, 24.
 res omnes suapte natura ductæ, quò accedunt ma-
 gis ad centrum, eò magis properant & festinant.
 Cum extremè laboramus, centro nostro appropin- Excitatio ægrotantis.
 quamus: *Festinemus ergo ingredi in illam requiem.* Fe- Heb. 4, 11.
 stinabat in sua ægitudine Olympias, quam pro-
 pterea laudat & commendat D. Chrysostomus Epi-
 stola 6. dum scribit: *Quid ni enim, quæso, fabulam ap-*
pelles, cum corpus mortale nacta sis, & tamen mortem
perinde contemnas, vt qui exteram terram deserere, at-
que ad suam patriam redire festinant. Humanam vitam

fabulam Olympias appellabat , quæ in cælis veram vitam sperabat & affectabat, & in eius possessionem festinis gressibus rapiebatur. Hæc conditio est beatarum animarum, vt cùm iam sint in extremis constitutæ extrema præstent. Extrema præstabat S. Virgo Elisabetha, quæ vicina morti ac centro proxima, vt eius historia tradit, adstantibus sibi dixit : *Non miremini, quòd sic anxie tracto de cunctis quæ pertinent ad exitium meum, quia necesse est hoc à me fieri, dum aliquas vires habeo : ne cùm defecerit omnino virtus mea, in aliquo imparata inueniar.* Elisabetha non erat de numero illarum virginum, quæ nimis ferè venientes, clausam portam inuenerunt ; erat ex prudentibus virginibus, quæ accelerarunt gradus & gressus suos, vt in tempore Sponso occurrerent. Qui festinat, *cor suum dabit in similitudinem picturæ*, vt iter magnum conficiat, & mortis foueam transiliat, quemadmodum transiliuit Aldephardus, qui exultans præ gaudio, in lecto iam moriturus ait : *Hinc ibo, & ad Deum meum veniam, letus moriar, letusque transibo ingentes huius vitæ foueas.*

Eccli. 38,
28.

Leuamen laborantis & ægrotantis. ¶

Rex gloriosus exultauit ut gigas ad currendam Pfal. 18, 7.
 viam, & sic festinauit in cursu, vt dixerit Isaias: Virtus Eu-
 charistia.
Voca nomen eius, accelera, festina prædari. Festinos ac Isai. 8, 3.
 celeres sectatores suos voluit; & ne de cursu remit-
 terent, & in via salutis deficerent, prouidit de vene-
 rabili Sacramento, cuius ea virtus est, vt se sumen-
 tes magnis passibus facere & conficere iter suum
 præster. Adumbratum est in Elia; cum in fortitudi-
 ne cibi illius; qui typus Eucharistiæ erat, ambula-
 uit & festinauit vsque ad montem Dei Horeb. Reg. 19,
 Edendimus, transfiliamus ergo metas ac terminos 8.
 mortalitatis nostræ; more ZOTICI & discipulo-
 rum: toti simus Eucharistici, vt ducti spiritu Eliæ,
 festinemus & properemus. Quæ motu coacto atque
 violento concitantur & ducuntur, in principio pro-
 perant & festinant, at in fine de sua celeritate re-
 mittunt: quæ naturali motione cidentur & agitan-
 tur, quò magis ad metam suam accedunt, cò ma-
 gis maturant, & velociùs currunt. Maturemus &
 curramus, quibus mors naturalis est; & quibus sa-
 cra impenditur Eucharistia, vt, more CHRISTI; Viatum.
 non coactè, sed spontaneè vitam nostram absolua-
 mus.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

R Ex martyrum CHRISTVS totus militaris est,
& militariter quidem cælestis regni amatores
hortatur & monet; *Regnum calorum vim patitur, &
violenti rapiunt illud.* Cùm fit in ciuitatem insultus;
milites inuasores certatim currunt vt illam ingre-
diantur & obtineant, opulentas diripiant domos, &
spoliis fruantur opimis. *Sic currite, vt comprehendatis.*
Crucifixi atque cruciferi more bellantis Dauidis;
qui de se ipse testatur: *Cucurri in siti:* more Pauli,
qui loquitur de se ipso: *Bonum certamen certavi, cur-
sum consummaui, fidem seruaui, in reliquo reposita est mi-
hi corona iustitiæ.*

Honor alit
artem be-
nè viuendi
& moriendi.
Matth. 11,
12.

1. Cor. 9,
24.

Psal. 61, 5.

2. Tim. 4,
7.

Accedit sanctus Laurentius Iustinianus de Inte-
riore conflictu, cap. 9. in quo quales esse in pugna
debeant, qui in spiritali sunt conflicturi stadio;
optimè describit & concludit: *Semper virtutum desi-
derio munitus incedat, qui vi calorum conatur diripere
regnum: Non lassescet, non deficiet, non dormitabit vir-
tutis amator. Currunt in spiritali hoc stadio multi, sed so-
lus hic perfectionis accipit prælium. O. quàm beatos dixe-
rim amantiū pedes, qui per virtutum itinera feliciter
gradientes, cælestis patrie deliciis perfruuntur, has post
agonis*

agonis spiritualis consummatum opus perficient dapes. Non enim est eorum labor inanis in Domino. Si igitur, ô CHRISTI milites, intimæ charitatis concupiscitis pacé potiri; si supernæ vocationis gloriam festinatis arripere; si imprudabilibus thesauris ditari concupiscitis; si immundorum laqueos vos euitare delectat; spirituales animæ vestra pedes ab omni immoderato affectu excutite, interioris desidia vincula soluite, & seruilis onera timoris abiucite; quatenus, superatis hostibus, gradu concito ad alta tendentes, amoris hymnum Deo cantare possitis. Hoc quippe Propheeta futurum in se sperabat, cum diceret: Deus Dominus Psal. 17, fortitudo mea, & ponet pedes meos quasi ceruorum, & 34. super excelsa mea deducet me victor in Psalmis canentem. Ceruorum itaque & vos pedes habete, si victoriæ carmen in excelsis charitatis monte cordis cum iubilo decantare nitimini. Nitebatur id ipsum præstare Gothardus Episcopus, qui tempore mortis suæ præcepit suis, vt canerent, *Benedictus Dominus Deus Israël.* & cum peruenirent ad versum, *Illuminare iis, qui in tenebris,* & Luc. I, 68. *Umbra mortis sedent,* Gothardus voce languida cecinit, *Ad dirigendos pedes nostros in viam pacis:* & hymno dicto cursum vitæ mortalis feliciter absoluit. Extrema verba morientis. Absoluit & cursum feliciter Ursinus Presbyter apud Gregorium lib. 4. Dialogor. cap. 11. cuius maturantis festinantisque suprema vox illa fuit: *Venio, venio,*

gratias ago. Repetitio illa *venio, venio*, vox festinantis est, & quidem ad centrum diuinitatis. agitque prætereà gratias pro dono ac beneficio, quod se accepisse recognoscit: cùm enim sanctæ animæ ad Deum properant suum; vt in eo tamquam in centro suo conquiescant, summum donum, summum beneficium est, vnde principium habet earum sempiterna remuneratio.

Prodeant in publicum spectaculum sancti CLAVDVS, ASTERIVS & NEON; in quibus, velut in speculo, fraternitatis & infirmitatis forma conspicitur.

O verè fratres! animus quos in cruce concors
40. Vnius natos comprobat esse Dei..

Faint text or a title located below the illustration, likely describing the content of the drawing or map. The text is illegible due to its low contrast and fading.

EMBLEMATICA IMAGO XL.

SS. CLAVDII, ASTERII ET NEONIS

CRVCIFIXORVM

EXPLICATA.

CLAVDIUS, ASTERIVS & NEON fratres Metaph. Pet. Natal.
germani in Cilicia, Diocletiano Impe-

ratore & Præside Lysia, post varia tor-
menta crucis supplicio multantur. Pfal. 132, 1.

Quàm bonum, & quàm iucundum habitare fratres in unum!

Quos natura fratres genuit, fratres in CHRISTO re-
ligiosa crux effecit. Consentit in Psalm. 87. Augu-

stinus. *Eos fratres suos facere dignatus est CHRISTVS,* Sympathia Christi & fratrum

qui sacramentum crucis intelligunt, & non solùm de illa Artificum fraternam dilectionis.

non erubescunt, verùm etiam in illa fideliter gloriantur, dilectionis.
non se de suis meritis extollentes, sed eius gratiæ non in- Ioan. 1, 47.

grati, vt vnicuique eorum dici possit: Ecce verè Israëlita,

in quo dolus non est. Non solùm gloriosi Martyres vir-
tute sanctæ Crucis fratres CHRISTI, & in CHRISTO

constituuntur, sed omnes etiam Cruciferi, qui for-
mam vitæ religiosæ sectantes fraternitatem monasti-

cam profitentur. Religiosa haud dubiè communitas
mutuæ crucis communicatio est, ad quam hortatur
Apostolus: *Alter alterius onera portate, & sic adimple-* Gal. 6, 2.

bitis legem CHRISTI. CHRISTVS quoque ipse associatus crucifigitur, & sociorum secum crucifixorum onera pro nostra instructione sustinuit. Fraternitas carnis & sanguinis bonorum temporalium communicationem inducit: fraternitas religiosa secum adfert onerum, laborum, ægritudinum ac malorum communionem. Qui pertinent ad hanc formam fraternitatis, sibi è cælo dictum putent ab Apostolis

1. Petr. 1, 22. *Petro & Paulo: Animas vestras castificantes in obedientia charitatis, in fraternitatis amore, simplici ex corde invicem diligite attentius. Supportantes invicem in charitate, solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis.*

Ephes. 4, 2.

CRUX CLAVDII, ASTERII & NEONIS, CRUX fraternitatis Religiosæ.

*Instru-
mentum
artis
benè vi-
uendi.*

DAuid Rex omnibus modis curavit, vt quos filios ipse genuerat, mutuam inter se pacem concordiamque seruarent, nec tamen obtinuit. Quod intra suam aulam consecutus Rex non est, in templo ac domo Dei esse deprehendit, cum gaudens & simul canens exclamavit: *Ecce quàm bonum, & quàm iucundum, habitare fratres in vnum!* Verus amator fratrum in sola domo religiosa Dei reperitur, cuius bonas dotes Bernardus Serm. 12. in Cantica pulchrè describit: *Omnis qui in vobis fraternas in-*

firmi-

Psal. 132,
1.

*Excitatio
laboran-
tis.*

firmitates, tam corporum quàm animarum, non solum patienter supportat, sed insuper, si licet, & si valet, iuuat obsequiis, confortat alloquiis, consiliis informat; si hoc non potest propter disciplinam, sollicitis saltem orationibus solatiari non cessat infirmos. Omnis, inquam, qui talia operatur in vobis, bonum omnino spargit odorem inter fratres, & odorem de vnguentis optimis, balsamum in ore huiusmodi, frater in congregatione monstratur digito, & dicunt de eo omnes: Hic est fratrum amator & populi Israël qui multum orat pro populo & vniuersa ciuitate.

2. Mach.
15, 14.

CRUX CLAVDII, ASTERII & NEONIS, CRUX ægrotantium.

CVM in sacris Religionibus charitas & amor fratrum mirum in modum eluceat, tunc splendet maximè cum Religiosi infirmantur. Omnes inuisunt ægros, solantur, excitant, recreant, ac de eorum salute solliciti, Deum salutis auctorem deprecantur, vt malè habentes sanitati pristinæ restituat. Laborant cum ægrotantibus, cum infirmis infirmantur, communem inter se crucem morborum ferentes & sustinentes. Vnusquisque fratri ægrotanti dicit, quod de Gerardo suo Sermon. 26. in Cantica Bernardus asserit: *Quis ita mihi pernecessarius? cui æquè dilectus ego? Frater erat genere, sed religione ger-*

*Instrumentum artis
benè moriendi.*

*Excitatio
ægrotantis.*

manior. *Dolete quæso vicem meam vos, quibus hæc nota sunt. Infirmus corpore eram, & ille portabat me; pusillus corde eram, & confortabat me.* Hæc charitas religiosa erga fratres infirmos est. Considerant in singulis iacentem in lecto **CHRISTVM**, & decumbenti auxiliantur more Simeonis, qui & **CHRISTVM** crucem suam baiulantem comitatus est, & eius adiutor extitit. Adest **CHRISTVS** fratris instar, vt suis cruciferis ægris, ac crucifixis Martyribus assistat. *Ubi duo vel tres fuerint congregati in nomine meo, ibi sum*, sum in cruce cum fratribus crucifixis, sum in lecto cum fratribus ægrotantibus, vt solatium & auxilium eis adferam, & eos ad tolerantiam & patientiam simul excitem. Excitet se Religiosus æger, & oret: Rex gloriose, qui cunctis fratribus tuis primas in cruce tulisti, & **CLAUDIO**, & **ASTERIO**, & **NEONI** fratribus præcessisti; præi, sequor debilis, æger te infirmum, afflictus afflictum, lecto affixus crucifixum. Hic est fratrum amator, adiutor & consolator, qui bonum spargit odorem, & simul balsamum, vt recreet, reficiat, & fanet ægros.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Virtus sacra Eucharistia.

Rex gloriose in peruiugio passionis suæ recumbens cum fratribus, instituit & condidit Eucha-

Eucharistiam, vt eos omnes charitatis vinculo sibi annecteret, connecteretque inter se, vt se amore fraterno laborantes & ægrotantes, dum viuerent, complecterentur. Hinc Paulus 1. Corinth. 10, 16. fraterni amoris partes pulchrè agens, arguit & simul conuincit, dum scribit: *Calix benedictionis, cui benedicimus, nōne communicatio Sanguinis CHRISTI est? & panis, quem frangimus, nōne participatio Corporis Domini est? Quoniam vnus panis, vnum corpus multi sumus, omnes qui de vno pane participamus.* Nec quidem solum mysterio cælestis panis vnum hîc corpus componimus, sed etiam in regno Dei: & idcirco cum vicinus morti est, & homo ad regnum iam appropinquat, ministratur Eucharistia, cuius virtute & *viaticum.* fauore ad cælestem veniat gloriosi corporis compositionem.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

VEræ fraternitatis elogium composuit sapientissimus Dauid: *Ecce quàm bonum, & quàm iucundum, habitare fratres in vnum! Sicut unguentum in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron. Quod descendit in oram vestimenti eius: sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion. Quoniam illic mandauit Domi-*

*Honor alit
artem be-
nè viuen-
di & mo-
riendi.
Psal. 132,
1.*

nus benedictionem, & vitam vsque in sæculum. Satis pulchræ similitudines sunt rosis cælestis & vnguenti Sacerdotalis, quibus germani in CHRISTO fratres comparantur. Ros frigidum ex se est, vnguentum calidum, & tamen tanta vis charitatis est, vt quæ inter se videntur esse contraria, amica faciat, & vera fraternitate connectat. Connectit itaque nationes, conditiones, opiniones, vt nullum sit inter religiosos fratres dissidium, vna sit mens, vna voluntas. Quòd si verè fratres efficit passio martyrij, hæc in religioso statu reperitur, vt dicere possit Ecclesia:

Psal. 132.
3.

Hæc est vera fraternitas. Hæc est, inquam, vera fraternitas dicata & consecrata, cui mandauit Dominus benedictionem, & vitam vsque in sæculum. Vita hæc æterna est, quæ eos qui similes sibi existunt, in æternum beabit & coronabit. Ad hanc beatitudinis laureolam in corona fratrum suorum magnus Antonius excessit, & omnibus valedicens dixit: *Antonius mihi grat, & iam non erit in presenti sæculo vobiscum.*

Extrema
verba morientis.

Prodeant in publicum spectaculum sancti DIOMEDES & socij; in quibus, velut in speculo, ferentis suspensionem animæ & morbum forma conspicitur.

Gens inimica Deo toties cur sanguine ferrum
41. Innocuo satiat? Gens inimica Deo est.

EMBLEMATICA IMAGO XLI.

SS. DIOMEDIS ET SOCIORVM

CRVCIFIXORVM

EXPLICATA.

SANCTI DIOMEDES, IVLIANVS, PHI-^{Martyrol.}
 LIPPVS, EPTYCHIANVS, HESYCHIVS,
 LEONIDES, PHILADELPHVS, MENA-
 LIPPVS, & PENTAGOPE flammis, aquis,
 ferro & palo adiudicati sunt. Quatuor igitur ele-
 menta, aqua, ignis, terra, & aër, Martyres cælo &
 Deo cælestes ac diuinos pepererunt. Mare submer-
 sos produxit, terra suo ferro cæsos edidit, ignis flam-
 mis combustos protulit, suspensos in cruce extulit in
 sublime aër. Accedunt ad Martyres qui suspendun-
 tur in aëre cruciferi omnes, quorum res in suspen-
 so sunt. Pendebat in aëre Paulus cùm dicebat: *Ni-*^{I. Cor. 4, 4.}
hil mihi conscius sum, sed non in hoc iustificatus sum: qui
autem iudicat me, Dominus est. Pendebat, cùm sub-
 iungebat: *Castigo corpus meum, & in seruitutem redigo,*^{I. Cor. 9,}
ne cùm aliis prædicauerim, ipse reprobus efficiar.^{27.} Nescit
 mortalis animæ suæ statum, nescit conditionem,
 ignorat an reprobus an saluus futurus sit. Hinc la-
 bor ingens, hinc opus magnum procedit, hinc crux

*Sympathia
Christi
crucifixi
& cruci-
fixorum
Artificum
tolerata
suspensio-
nis.*

& suspensio nascitur. Potuisset, si CHRISTVS voluisset, vel in mari submersus mori, vel in terra plecti capite, vel cremari igne & flammis, maluit tamen cruci affigi, exaltari, & in media sublimis aëris regione suspensus redimere humanum genus, vt redemptos suos in suspensio teneret omnes, bono animo suspensos esse iuberet, benè de Deo sperarent, de seipsis desperarent. Appositè S. Ephræm agens de Patientia ait: *Debet anima sermonem Domini sequens, atque amplectens crucem eius ferre quotidie, sicut scriptum est: Qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non potest meus esse discipulus. Hoc est paratum esse ad sufferendum amore CHRISTI tribulationem ac tentationem quamcumque, siue manifestam siue occultam, & spe à Deo aptum esse atque pendere.* Hæc crux Religiosa est. Vnde idem S. Ephræm, agens de timore, ait: *Quid porrò est Monachus? Similis est Monachus viro ex alto demisso, qui funem excelso intervallo pendentem arripit, & se illi appendit, & indefinenter pro auxilio ad Dominum clamat, scientè, si defecerit, & sumquæ vtriusque manus perdiderit, præcipitem illicò ruiturum & moriturum.*

Math. 10.
38.

CRUX DIOMEDIS & sociorum, Crux
suspensionis animæ.

DEus in corpore humano animam rationalem Instrumentum artis bene viuendi. fixit, & corpus ita efformauit, vt crucis formam referret. Crux corporis recta est, quæ animam suspensam habet, certam quidem finis sui, mali vel boni futuri sui prorsus nesciam. Quàm graue suspendium huius martyrij sit, vel ex hoc intelligi potest, quod est apud Ecclesiastem cap.9. *Sunt iusti atque sapientes, & opera eorum in manu Dei: & tamen nescit homo vtrum amore vel odio dignus sit, sed omnia in futurum seruantur incerta, eò quòd vniuersa aquè eueniant iusto & impio, bono & malo, mundo & immundo, immolanti victimas & sacrificia contemnenti: sicut bonus, sic & peccator; vt periurus, ita & ille qui verum deierat. Hoc est pessimum inter omnia quæ sub sole fiunt.* Si quis in terra premitur, contradictionis aquis sub-Excitatio laborantis. mergitur, igne persecutionis aduritur, dirum martyrium patitur, hoc est magis laboriosum, sed gloriosum nescire se, dum hæc patitur, an dignus sit amore vel odio, nec scire quò labores isti pergant, & laborantem deducant.

CRUX DIOMEDIS & sociorum, Crux
ægrotantium.

*Instrumen-
tum artis
benè mo-
riendi.*

OMnia elementa, quæ contra DIOMEDEM & socios conspirarunt, conspirant quoque in ægrotum, incerto simul euentu. Quamdiu anceps res, & in ambiguo est, manet in suspenso æger, iam meliùs iam peiùs habet, modò viuit modò perit, ex quo fit vt anxius & afflictus æger in vitæ ac mortis medio constitutus, totus pendeat. Hoc suspendium patiebatur, cùm extremè laboraret, & positus in confinio vitæ & mortis assereret Ezechias; *Attenuati sunt oculi mei, suspicientes in excelsum. Domine, vim patior, responde pro me.* Pendet ægrotus ad meritum, si iustus sit; si verò iniustus, ad pœnam & supplicium.

1. Reg. 18, Suspenditur more peccatoris Absalonis, qui pendulus è quercu periit. Pendebat ad meritum in extrema infirmitate Elisabetha, quæ in mortis agone posita, sicut eius historia narrat, assererat: *Nondum ego quidem aliquid certitudinis accepi à Domino, verumtamen iustum est, vt habeam sollicitudinem animæ meæ, vt disponam de iis quæ pertinent ad exitum meum.* Da mihi iustum virum, in quem omnia elementa conspirent, vexent, & affligant morbi, inter febriles ardores & dirorum tormenta ingentia dolorum, hæc cogitatio

*Isai. 38,
14.*

*1. Reg. 18,
1.*

gitatio quid de se futurum sit , magis animum sol-
 licitat , oretque ille propterea : Rex noster crucifixe,
 qui in cruce & aëre pependisti , & Sanctos tuos pen-
 dere voluisti , respice suspensum ægrum in vitæ &
 mortis confinio , quid de se futurum , nescium , to-
 tumque propterea sollicitum . Quis sollicitus non
 sit , cùm nesciat homo utrùm amore vel odio dignus
 sit ? Soletur tamen seipsum , quòd Deus non vult ^{Excitatio}
 mortem peccatoris , sed mauult vt conuertatur , & ^{ægotan-}
 viuat . Soletur seipsum , quòd *diligentibus Deum omnia* ^{Rom. 8,}
cooperantur in bonum , etiam suspendium , vt maius ^{28.}
 apud Deum sibi meritum acquirant . Eapropter san-
 ctus Iobus , cùm grauitè ægotaret , assererat : *Elegit* ^{Iob 7, 15.}
suspendium anima mea . Vbi suspendium est , ibi & de-
 speratio est , & quidem Iobus de seipso desperabat ,
 vt omnem suam fiduciam in Deo suo statueret . Col-
 locauit illam , cùm enuntiaret , Dauid : *Mihi autem* ^{Psal. 72,}
adherere Deo bonum est , ponere in Deo meo spem meam . ^{28.}
 Pendebar à se & à Deo sanctus Rex , pendebar à se &
 diffidebat , pendebar à Deo suo & confidebat . Hoc
 suspendium anima patientis Iobi sibi voluit , & vel-
 le sibi Christianus & potest , & debet .

Leuamén laborantis & ægrotantis.

*Virtus fa-
stra Eucha-
ristia.*

Rex gloriosus suspendium in cruce elegit, vt electos suos in sua suspensione solaretur & excitaret. In hunc eundem finem sacram condidit Eucharistiam, quandoquidem certum incertæ saluationis nostræ pignus altaris Sacramentum concessum est. Exclamat propterea Ecclesia: *O sacrum conuiuium, in quo CHRISTVS sumitur, recolitur memoria passionis eius, mens impletur gratia, & futuræ nobis gloriæ pignus datur.* Sacrum hoc pignus talis conditionis est; vt si quis de digna eius sumptione & perceptione certus fiat, sciat certò se esse in eo statu, cui vita æterna respondet, cui summa gloria debetur. Accipit hoc pignus æger, vt illud deponat post obitum apud Deum, qui liberans fidem suam, fideli seruo æternam vitam & felicitatem rependet.

Viatium.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona auréa & laureola.

*Honor alie
artem be-
nè viuendi
& moriendi.*

*Prou. 13,
11.*

Suspenduntur in aëre Martyres, & torquentur: suspenditur in incertum anima, & patitur magnum tormentum. Grande martyrium, dum nescit utrùm amore vel odio digna existat. Quòd si certa spes, dum differtur, *affligit animam*, incerta omnino expecta-

expectatio maiorem afferet afflictionem. Certus de statu suo Paulus erat, & cùm adhuc expectaret, grauitè cruciabatur, & inter medios cruciatus in clamores prorumpēbat, & dicebat: *Infelix ego homo*, Rom. 7. 24. *quis me liberabit de corpore mortis huius?* Securus erat Apostolus de sua felicitate, & tamen se infelicem iudicabat, quòd cùm cuperet dissolui, esse cùm CHRISTO & regnare, coronatio eius futura procrastinaretur. Certus & securus erat, cùm diceret: *Sic curro, non quasi in incertum*: & ob certæ spei dilationem securus ab afflictione non erat. Si spes certa torquet animam, expectatio omnino incerta erit causa maioris & acerbioris martyrij.

In hoc spiritali martyrio, vt ait Iustinianus cap. 16. de Monastic. conuersat. cùm reluctatur CHRISTI seruus, ne succumbat, vterque homo, caro scilicet & spiritus, crucifigitur; & nisi diuina virtute humana in tali conflictu infirmitas roboraretur, proculdubid deficeret. Præbet autem præsidium diuina misericordia homini sic oppresso, nunc hostem repellendo, nunc virtutem fortiter resistendi præstando, nunc dolores & flagella mitigando, nunc gustum internæ pacis infundendo, nunc celsitudinem, immensitatemque æterni præmij victoribus repromisso lumine quodam ineffabili patefaciendo. Sicque spiritus sapientie de regalibus sedibus spirans in corde afflictæ quando Laureola suspensa anima.

vult,

vult, & quomodo vult, eundem ab instanti pressura respirare facit. Hæc Iustinianus, cum suspensa anima agens, ne desperet. Huc pertinet monitum illud extremum, quod moriturus Antonius discipulis suis tradidit: *Incertæ conditionis vitam ancipitem quotidie pertractate, & caeleste vobis præmium sine cunctatione tribuetur.*

*Extrema
verba mor-
talis.*

Prodeat in publicum spectaculum sanctus GEMELLVS; in quo, velut in speculo, laborantis cum CHRISTO & simul ægotantis forma conspicitur.

*Perculit attonitum si dextrâ Scevola Regem ;
+2. In Gemino gemini causa stuporis erit.*

EMBLEMATICA IMAGO XLII.

S. GEMELLI CRVCIFIXI

EXPLICATA.

SANCTVS GEMELLVS , imperante Iulia-
 no , multis pœnis & tormentis afflicta-
 tus, affectus demum extremo crucis sup-
 plicio , Ancyrae in Galatia victor ad cœ-
 lum migravit. Nullus Martyr , præter CHRISTVM,
 solus in passione sua certavit , CHRISTO soli fas est
 dicere : *Torcular calcaui solus, & de gentibus non est vir*
mecum. Nullum adiutorem habuit, nullius subsidio
 indiguit. Ceteris Martyribus CHRISTVS præstò
 in tormentis & in laboribus fuit, auxilio & præsidio
 iuuit, animos eorum accendit, viresque in certami-
 ne dedit. Non tam nomine GEMELLVS quàm re-
 ipsa gemellus erat, in quem Iulianus desæviit. Mul-
 tum quidem intercedit inter cruciferos CHRISTI,
 & baiulos crucis mundanae. CHRISTVS cruciferum
 suum numquam deserit , adest semper laboranti,
 qui & dicit : *Cum ipso sum in tribulatione.* Vnde fit,
 quòd Paulus de se fateatur, *Omnia possum in eo, qui me*
confortat. Mundus verò patientem baiulū suum mi-
 nimè curat , omni prorsus ope auxilioque destituit.

Metaph.
Mencioz.
Martyrol.

Isai. 63, 3.

Sympathia
Christi &
Gemelli
Artificium
mutua pas-
sionis.

Psal. 90,
15.
Philip. 4,
13.

Eccle. 4,
10.

Væ soli, mundano scilicet homini, *quia, cùm ceciderit, non habebit subleuantem se.* Contigit aliquando, vt magnus Antonius, diram ac duram luctam cum tetro dæmone passus, amanter exoptularet & postularet à CHRISTO, vbinam tempore conflictus fuisset. Respondit Dominus, cum Antonio simul certasse, & ipse cum victoriam & triumphum reportasse. Cùm ita se res habeat, GEMELLVS hic crucifixus est, GEMELLVS & crucifer CHRISTI est.

CRUX GEMELLI, CRUX CHRISTI & hominis patientis.

*Instrumen-
tum artis
benè vi-
nendi.*

1. Cor. 15,
11.
Gal. 4, 19.

GEminus Paulus erat, qui ferens crucem clamabat, *Non ego, sed gratia Dei mecum.* Hic idem Apostolus, cùm spiritaliter suas proles parturiret, gemellas singulas edere nitebatur, & enitebatur. *Filioli mei, quos iterùm parturio, vt formetur CHRISTVS in vobis.* CHRISTVS ipse de se nequaquam dixisset,

Math. 28,
20.

Ecce ego vobiscum sum vsque ad consummationem seculi, nisi nobis adfuturus ita esset, vt per assistentiam gratiæ suæ gemellus vnusquisque nostrùm esset euasurus. Ferdinandus Rex Castellæ cognomento & ipse *Sanctus*, timor & terror Maurorum, Catholicæ fidei gloriosus propugnator, geminus erat, qui scriptum in vexillis præferbat: *Dominus mihi adiutor.* Hic

idem

idem adiutor tuus. Ergo cùm crucis onus expendis, Excitatio laborantis.
 & te imparem ferendo consideras, memor eris
 CHRISTI Domini, qui virtutis suæ præsidio cruci-
 feris suis assistit. Occurrit Augustinus libro de Sym-
 bolo, & monet: *Si vires tuæ in pugnando sunt parvæ,*
 CHRISTVM inuoca Saluatorem, CHRISTVM inuoca ad-
 iutorem. *Dum te prospexerit fideliter inuocantem, qui pro*
te pependit in ligno, victoriam & coronam victoriæ præ-
parabit in cælo.

CRUX GEMELLI, CRUX ægrotantis.

Qui iacet in lecto æger, si CHRISTVM apud Instrumen-
tum artis
benè me-
riendi.
 se habeat, in se quidem gemellus est, & cum Gal. 2, 16.
 Paulo dicere potest, CHRISTO *confixus sum cruci:*
 potest simul & cum Dauide iactare, *Non timebo* Psal. 22, 4.
mala, quoniam tu mecum es. Deus est, qui affirmat de
 se, *Cum ipso sum in tribulatione,* & quidem cum tribus Psal. 90,
15.
 pueris adstitit in medio fornacis, cum Patriarcha Io-
 sepho vinc-tus in carcere mansit: *In vinculis non dere-* Sap. 10,
14.
liquit eum. Nec Paulum ægrum deseruit, cùm scri-
 pserit ipse 2. Corinth. 11. *Libenter igitur gloriabor in in-*
firmi-tatibus meis, vt inhabitet in me virtus CHRISTI.
 CHRISTVS ipse est, qui de se ipso testatur: *Quoties* Math. 23,
37.
volui congregare filios tuos quemadmodum gallina congre-
gat pullos suos, & noluisti. Hæc singularis pietas indi-

ta huic domesticæ aui est, vt cum infirmis pullis infirmetur & ipsa, quemadmodum expendit Augustinus Tract. in Ioan. *Videtur autem, fratres, quemadmodum gallina infirmetur cum pullis suis. Nulla alia auis, quòd sit mater, agnoscitur. Videmus nidificare passeret quoslibet ante oculos nostros, hirundines, ciconias, columbas videmus quotidie nidificare; quos nisi quando in nidis videmus, parentes esse non cognoscimus: gallina verò sic infirmatur in pullis suis, vt etiamsi ipsi pulli non sequantur, & filios non videas, matrem tamen intelligas.* Quòd si ita se res habeat, cum CHRISTO infirmari quis non gaudeat? Gaudebat D. Bernardus, qui Serm. 25. in Cantica dicit: *Optanda infirmitas, qua CHRISTI virtute compensatur. Quis dabit mihi non solum infirmari, sed & destitui, ac deficere penitus à memetipso, vt Domini virtute stabiliar?* Etsi morbo & morte ipsa ægrotus iustus deficiat, cum apud se CHRISTVM adiutorem habeat, non est cur timeat, sed habet causam, vt animosè oret & supplicet: Rex noster crucifixe, qui torcular solus calcasti, & socius Martyrum in sua passione fuisti, assiste mihi ægrotanti.

Nam et si ambulauero in medio vmbra mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es.

*Excitatio
ægro-
tanti.*

Psal. 124.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus vocat nos ad ferendam secum Eleuata virtus sacra Eucharistia. crucem. *Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me.* Luc. 9, 23.

Hic ipse Rex in sacra collocauit se Eucharistia, non solum vt nobiscum semper esset, sed etiam vt nobiscum laboraret. vnde & dicit: *Ecce ego vobiscum sum usque ad consummationem sæculi.* Math. 28, 20. Et cum secum laboranti dicat **CHRISTVS**, *tollat crucem suam quotidie, vt & cum illo ipse quotidie labore, orare Patrem iubet, Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Qui manducat hunc panem, mysticus Gemellus est, siquidem CHRISTVS ait: Qui manducat meam Carnem, & bibit meum Sanguinem, in me manet, & ego in illo.* Math. 6, 11. Ioan. 6, 57.

Nouerat ita esse S. Nicolaus Tolentinus, qui extremo laborans morbo, sacrum sibi Viaticum postulabat, vt & dicere possit in hostes. *Dominus mihi adiutor, & ego despiciam inimicos meos.* Psal. 117, 7.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

CHRISTVS occiditur in crucifixo, **CHRISTVS** Honore alie arte be- nẽ viuendi & moriendi. patitur in crucifero, vt gemellus vterque existat. Cum res de præmio cælesti agitur, solus Martyr
cruci-

crucifixus, solus & crucifer patiens laureantur & coronantur. Testis mihi Paulus est, qui dum esset in laboribus, vnus erat, & geminum se ostendebat, &

Phil. 4. 13. dicebat: *Omnia possum in eo qui me confortat.* & alibi:

1. Cor. 15. 10. *Non ego, sed gratia Dei mecum.* Hic ipse cùm agit de

Laureola patientis. *Reposita est mihi corona iustitiæ.* Secùs in castris humanis plerum-

2. Tim. 4. 8. que accidere solet, in quibus gregarij milites robore

ac virtute sua prosternunt hostes, hostilesque debellant acies; & tamen, cùm duces & Imperatores pa-

rum vel nihil gesserint, sibi victoriam adscribunt, sibi palmam & lauream arripiunt, vt dicere miles

queat, *Tulit alter honores.* Honores non aufert, qui feruienti sibi dicit: *Si quis mihi ministrauerit, honorificabit eum pater meus, qui in calis est.* Hinc factum est,

Ioan. 12. 26. vt cùm se gemellum in lecto consideraret agens ani-

mam Carilephus Presbyter assereret: *Confirmatum est cor meum in Domino, & exaltatum est cor meum in Deo salutari meo.*

1. Reg. 2. 1. *Extrema verba morientis.*

Prodeat in publicum spectaculum sanctus PHILEMON; in quo, veluti in speculo, forma attentionis & ægritudinis conspicitur.

43. *Esse putas Felix, cui tanta in fata potestas? .
Quin magis hic felix, qui pia fata tulit.*

171

EMBLEMATICA IMAGO XLIII.

S. PHILEMONIS CRVCIFIXI

EXPLICATA.

SANCTVS PHILEMON martyr sub Cæsa-
 re Aureliano, & Præside Feliciano atro-
 cia tormenta passus, in crucem actus, &
 ictus in capite clauo, clauum fortunæ suæ
 feliciter imposuit. Contenderunt PHILEMON & Fe-
 licianus de consequenda obtinendaque felicitate, Fe-
 licianus agendo, PHILEMON patiendo: victus est
 Felicianus, vicit PHILEMON. *Beatus vir, qui suffert*
tentationem, quoniam cum probatus fuerit, accipiet coro-
nam vitæ. Felicianus reipsa infelix, at PHILEMON
 felix euasit, qui rotam felicitatis suæ glorioso clauo
 fixit & stabiliuit. Hic clauus diuersus ab eo est, quo
 fortis & animosa Iahel tempora Ducis Sisaræ pene-
 trauit: *Sinistram manum misit ad clauum, & dexteram*
ad fabrorum malleos, percussitque Sisaram, querens in ca-
pite vulneri locum, & tempus validè perforans. Inter pe-
des eius ruit. PHILEMON more CHRISTI in cruce
 stat, ruit Sisara. Nemo quidem est, cuius caput cla-
 uo confixum non sit. Si mundanus & terrenus ho-
 mo existat, caput eius deorsum vergit, inclinatur in

Baronius
 Tom. 2.
 Menolog.
 Martyrol.

Iacob. 1.
 11.

Iud. 5, 26.

Sympathia
 Christi &
 Philemonis
 Artificum
 attentio-
 nis.

terram , & terræ affixus instar Sifaræ cadit , ac ruit. Si iustus ac sanctus fuerit , caput in altum erigit, rebus supernis adhæret , & quasi quodam clauo earum meditatione & conuersatione tenetur. Tenebatur in cruce PHILEMON, tenebatur Paulus, cùm diceret, *Conuersatio nostra in cælis est.* CHRISTVS elatus in altum cælestia meditabatur, & Paulus, qui dicit de se, *CHRISTO confixus sum cruci,* more CHRISTI, sublimia firma ac fixa mente speculabatur.

CRUX PHILEMONIS, Crux sanctæ attentionis.

*Instrumentum artis
benè viuendi.*

EX primo delicto ortum & originem habuit, vt vaga mens cogitationes colligere , ac tenere profus nequeat. Non datur facilè modus tenendi cogitationem , per diuersa loca discurret , per varia diuagatur obiecta. Iam domi , iam foris , iam in templo , iam in foro , iam in cælo , iam in terra diuersatur. Hæc crux exigua non est cælestibus viris, qui terrena bona contemnunt, affectant cælestia, & tamen, cùm minùs cogitant, in oratione & meditatione diuertit animus ad ea quæ mundana & profana sunt. Crux ista grauis erat contemplatiuo Hieronymo , qui cùm esset in solitudine , tenere cogitationem non poterat , quominùs ad Romana theatra aliquando

aliquando diuerteret. Rogandus Deus est, vt caput, in quo mens suam sedem habet, sepositis aliis curis, vni rei attendat, cui attendebat sedens ad CHRISTI pedes Maria, non sic Martha, cui dictum legimus; *Martha, Martha, sollicita es, & turbaris erga plurima:* Luc. 10. 41. *porrò vnum est necessarium: Maria optimam partem elegit, quæ non auferetur ab ea.* Non poterat illa auferri, quoniam pedibus Domini caput, mens, & cogitatio Mariæ adstringebantur, & quod amplius est, affigebantur. Affixam sic animam esse cupiebat sanctus Ephræm, cùm ageret de lucta spirituali, ac diceret: *Attende tibi ipsi, Frater charissime, ne in tuis orationibus extollaris, & huc illucque mente euageris, sed cùm precaturus ad Deum accesseris, magno cum timore ac desiderio coram ipso consistas. Esto per omnia veluti celestis Angelus in oratione, & viriliter in agone decerta, vt oratio tua sit sancta ac munda, impolluta & immaculata.* Excitatio laborantis.

CRUX PHILEMONIS, Crux ægrotantis.

Clauus capitis infirmo est, cùm lecto affixus inhæret, & ratione officij sui audire cogitur, quæ caput lædunt & frangunt. Clauus capitis infirmo est, vt cùm aliquando lubeat, & velit quiescere, clamantium strepitu, vel etiam præcepto Medicorum optato somno priuatur. Clauus capiti infixus

est, cùm fundere preces cupit, nec tamen præ capitis dolore licet. Cùm sit in hoc statu æger, meminerit dicentis Pauli: *Orabo spiritu, orabo & mente*: meminerit canentis Daudis: *Eruetavit cor meum verbum bonum*: oret spiritu, oret corde, oret mente: Rex gloriose, cuius vertex sacrosanctus perforatus spinis acutis est ad instructionem, & simul consolationem Martyris PHILEMONIS, consolare capite dolentem, & penitus deficientem, corde orantem, & opem suam implorantem & expectantem. Respondent sibi membra, & caput perforatum PHILEMONIS; manus siquidem & pedes, ac totum reliquum corpus crucis ligno affixum est, & similiter confixum clauo eius apparet caput. Accidit ita ægrotanti, vt cùm caput diris doloribus angitur, cetera quoque membra ægrotantis capiti suo condoleant. Quòd si capitis dolor per omnia pertinet membra, necesse quoque est vt & virtus patientiæ pertineat. Cùm D. Bernardus extremè iam laboraret, clauus doloris capiti affixus erat: cumque Godefridus venerabilis Lingonicæ sedis Antistes multis cum illo ageret, nec attendere posset æger ad ipsius Antistitis admirationem, respondit paucis Bernardus: *Ne mireris, ego enim iam non sum de hoc mundo*. PHILEMON de hoc mundo non erat, qui pia fata tulit, idcirco sæpè

Deus

Deus acerbos capitis dolores immittit iacenti in lecto homini, vt cum nequeat ille attendere, in similitudinem picturæ caput confixum habeat, & fateatur de se: *Ego iam non sum de hoc mundo.* Recipiat se ad cordis & pectoris sui sacrarium, in quo Deus cum infirmis agit, & infirmi Deo loquuntur. Gaudet Deus solitudine, vt & anima sibi attendat, & ipse animæ. *Ducam eam, inquit, ad solitudinem, & loquar ad cor eius.* Ofec 2, 14.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus, cuius caput spinis perforatum & simul coronatum est, nostræ sic attendit Virtus sacra Eucharistia. redemptioni, vt esse sui immemor videretur. Hic ipse gloriosus Rex in memoriam sacræ passionis, & simul suæ attentionis reliquit venerabile Sacramentum, cuius virtute positus extra se, non solùm temporalium rerum, sed etiam suiipsius penitus obliuiscatur, vt soli Deo intentus & attentus sit, dicatque diuino refectus cibo: *Quid mihi est in cælo, & à te quid Psal. 72, 25.* volui *super terram?* Compertum est quotidiano experimento, vt post acceptum Viaticum homines viaticum. aliàs rebus mundanis distracti ita se colligant & recipiant, vt attendant cælo & Deo, cuius creaturæ sunt, & cuius passionis gratia acceperunt corporis & animæ redemptionem.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

*Honor alit
artem be-
nè viuen-
di & mo-
riendi.*

CAPUT PHILEMONIS CHRISTVS erat, & capiti suo attentus, sub illo vulnerato vulnerari & ipse voluit, & diram mortem subire. Attentus Martyr attentos nos esse cupit, vt passionibus Redemptoris cum ipso communicantes, etiam cum ipso in reuelatione gloriæ exultantes gaudeamus. Igitur tamquam strenui bellatores, quodlibet tentationis genus alacri animo & virili toleremus. Nequaquam vereamur ad tempus membra CHRISTI sub CHRISTO & pro CHRISTO pati. Breuis est pugna, & sine vlllo dilabens interuallo; remuneratio perpetua & multa nimis. Exempla nos roborent Sanctorum ad patientiam, & innocens vita crucifixi. Hæc est felicitas nostra, hæc laurea, hæc corona, vt cuius mystica sumus membra, in laboriosa passione simus partes principales in gloria & remuneratione. Hinc orta vox extrema sacri martyris Platonis: *Mihi viuere* CHRISTVS, & *pro ipso mori lucrum & gloria.*

Laurea attentionis.

*Extrema
verba morientis.*

Prodeant in publicum spectaculum sancti DECEM MARTYRES crucifixi; in quibus, velut in speculo, custodiæ Decalogi & morbi forma conspicitur.

Cur ad Theiopolin vitales linquitis auras ?
44. Seruet vt æternum corpora Theiopolis.

Eec

EMBLEMATICA IMAGO XLIV.

SS. DECEN MARTYRVM

CRVCIFIXORVM

EXPLICATA.

THEOPOLI sub Cosrhoë Rege DECEM

Ado.
Beda.

Christiani comprehensi, ab impiis Sa-

Martyrol.

racenis decem crucibus affixi, agentes
de impiis & de impietate triumphum,

vitam suam concluderunt. Consonant sibi Decalo-

gus legis diuinæ, & Denarius Confessorum, & qui-

dem rectè, cum verum sit quod Damianus Sermo-

ne de Inuentione Crucis affirmat: *Perspicuum est,*

quòd ipsa tabula Legis Crucis Dominicæ prætulerunt sa-

cramentum. Denarius enim numerus per litteram X. de-

signatur, quæ non tantum exteriorem crucis prætendit

imaginem, sed & mysticam eius quamdam videtur indica-

re virtutem, videlicet, quòd præcepta veteris Testamenti

Euangelicæ legi copularit Deus: teste Dauide, finxit labo-

Psal. 93,
24.

rem in præcepto. Ne nos per fugam laboris custodiam

Sympathia
Christi &
Decem

legis ommitteremus, Deus ipse factus est homo, vs-

que ad mortem crucis obediens. Quòd si denarius

Martyrum
Artificum
custodia
Decalogi.

numerus per formam crucis signatur, X^{PC} qui Rex

summæ gloriæ est, hunc eundem numerum sacro

Ecc 2

suo

suo nomine præfert, & crucifixus perfectam obedientiam Decalogi exprimit. Quare X^{PS} ipse lib. i. Reuelat. cap. ii. suæ Birgittæ dixit : *Quia manus meæ extensæ sunt cum clavis, propterea opera tua, quæ figurantur in manibus, extendentur ad pauperes, & ad præcepta mea.* Crucifixum CHRISTVM suum DECEM MARTYRES contemplantati sunt, & ad eius formam patientes pro sanctis Dei legibus sanguinem suum profuderunt, & cruciferos monuerunt, vt legalem crucem secum sumerent & portarent.

CRUX DECEM crucifixorum, Crux custodiæ Decalogi.

*Instrum-
tum. artis
bene vi-
uendi.*

RES vna crux est, ex duobus lignis compacta, numeri denarij typus. Lex quoque Evangelica vna est, quæ ex duabus præceptionibus charitatis Dei & proximi componitur ac resumitur. Hanc legem simul & crucem sibi imponi precabatur David Rex, *Legem pone mihi Domine.* Lex crux est, crux ara, in qua religiosus custos legis seipsum per obedientiam immolat & sacrificat; cum 1. Regum cap. 25. dixerit Samuel : *Numquid vult Dominus holocausta, & victimas, & non potius vt obediatur voci Domini? Melior est enim obedientia quam victimæ, & auscultare magis quam offerre adipem arietum.* In hanc quoque sententiam

*Psal. 118.
33.
Excitatio
laboran-
tis.*

tentiam

tentiam loquitur Ecclesiasticus cap.4. *Custodi pedem tuum ingrediens domum Dei, & appropinqua vt audias. Multò enim melior est obedientia, quàm stultorum victima.* Dictorum rationem reddit Gregorius lib.36. Moral. cap.11. *Obedientia victimis iure præponitur, quia per victimas aliena caro, per obedientiam verò voluntas propria maculatur. Tantò igitur quisque Deum placat, quantò ante eius oculos, repressa arbitrij sui superbia, gladio præcepti se immolat. Quot sunt præcepta, tot gladij, tot cruces sunt, & decies se immolat homo, cùm Decalogum legis custodit & seruat patiens. Ait enim Ephræm Orat.2. de Patient. *Patiens in exequendis mandatis obediens est.**

CRUX DECEM crucifixorum, Crux ægotantium.

Decem sunt præcepta Decalogi, quæ sub vna *Instrumentum artis bene moriendi.* dilectione comprehenduntur: *Plenitudo legis est dilectio.* Quamuis varij morbi, & diuersæ sint ægri- *Rom.13,* tudines, in vnum amoris morbum conuerti possunt. ^{10.} Laboret quis febre, stomacho, capite, latere, & ceteris id genus infirmitatibus; si tamen iustus sit, & propter Dei amorem mala patiat, dicere fas est, *Amore languo.* Ad vnâ amoris crucem decem legis *Cant.1,5.* mandata referuntur, & in vno charitatis languore

omnes morbi continentur. Et quidem Paulus Apo-
 2. COL. II, stulus, cùm rogaret, *Quis infirmatur, & ego non in-*
 29. *firmor? quis scandalizatur, & ego non vror?* amore cha-
 ritatis ardebat, & in vno amoris morbo morbos
 1. COR. I, 3, omnium complectebatur, ac sustinebat; (*charitas pa-*
 4. *tiens est*) & quisquis languet amore, patiens in mor-
 Excitatio aorotam- it...
 bis erit. Felix morbus qui procedit ex amore, infe-
 lit ille qui ex defectu charitatis suam originem ducit. Lique-
 hoc in paralytico, cuius meminit Ioan-
 nes. *Erat autem quidam homo ibi triginta & octo annos*
habens in infirmitate sua. Hæc infirmitas ex defectu
 amoris debiti procedebat, cùm asserat S. Augustinus:
Si ergo quadragenarius numerus habet perfectionem legis,
& lex non impletur nisi in gemino præcepto charitatis;
quid miraris quia languebat, quia ad quadraginta duo mi-
nus habebat? Nec datur ambigendi locus, quòd languidus ille
ex violatione legis infirmaretur, cùm
 Ioan. 5, 14. *non multò post dixerit illi CHRISTVS: Ecce sanus*
factus es, iam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat.
 Cùm hic paralyticus ex defectu amoris in pro-
 ximum laboraret, mirum non est quòd in ægritudine
 sua non haberet ille hominem, cuius ministerio
 vteretur. *Hominem non habeo,* inquit. Luit debitas
 pœnas æger, cùm ab homine deseritur, cui debi-
 tum non soluit amoris. Homo derelictus ab homi-

ne, à clementissimo Deo, quem diligere debuit, nec dilexit, non deseritur: accurrit ægrotanti, ac dicit: *Vis sanus fieri?* Impertit ægrotanti sanitatem, vt ver-^{Ioan. 5, 6.} bis blandis allēctus, & beneficiis attractus discat diligere Deum, & ex eius amore omnes labores, omnes morbos sustinere, sicut & patres sustinuerunt, quorum exequias celebrat S. Ephræm, & ait: *Angeli Sanctos felices ac beatos prædicant, & ad eos dicunt: Bèati estis vos, qui CHRISTI amore & desiderio, benè prudenterque magna cum vestra patientia scapham vestram tutò mandatis CHRISTI optimis direxistis: quapropter ad tranquillum iam portum peruenistis, & CHRISTVM recepistis, quem tantopere desiderastis & amastis.* Quàm bona sit medicina, exacta legis custodia, vel vnus agnouit ethnicus Euripides in Belerophonte. *Morbi mortalium, inquit, alij sponte, & alij & nostra culpa fiunt, alij diuinitus immittuntur, quibus lege medemur.*

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus XPS, qui Decalogum legis nomine suo præfert, & eius obseruantiam legalem in cruce satis ostendit, vt tædium eius obseruationis à nostris cordibus auferret, sacram instituit Eucharistiam, cuius virtute cor humanum excitatur & confir-

Virtus sacra Eucharistia.

confirmatur, vt tempore prosperæ aduersæque va-
 letudinis legi diuinæ afficiatur, & per custodiam
 Decalogi denarium diuinum, cuius pignus Eucha-
 ristia est, lucretur & consequatur. Conueniunt in-
 ter se Decalogus & Eucharistia, quandoquidem in-
 stitutio sacramenti vocari solet *mandatum*, & idcir-
 cò sic appellatur, quia tunc CHRISTVS legem amo-
 ris sanciuit: *Hæc mando vobis, vt diligatis inuicem.* Et
 quidem ad vnam & eandem summam amoris De-
 calogus legis, & mysterium Eucharistiæ rediguntur,
 & è vita decedentibus simul præcipiuntur.

Ioan. 15.
17.

vintium.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
 corona aurea & laureola.

*Honor alie
 artem be-
 nè viuen-
 di & mo-
 riendi.*

LEx Decalogi intra Sancta sanctorum seruaba-
 tur, & in Altari summo custodiebatur, vt vel
 ex loco ipso colligeretur, sanctum esse sacrificium,
 quo quis per Decalogi obseruationem se dicaret &
 consecraret. Legis huius, quæ fit per obedientiam
 oblatio & immolatio conditionem declarat S. Lau-
 rentius Iustinianus cap. 9. de Contemptu mundi. *Lex
 obedientia, quæ à Deo in paradiso primis est iniuncta pa-
 rentibus, & quæ per Moysen, iubente Deo, est instituta
 Hebrais, & quæ per CHRISTVM est prærogata fide-
 libus, facta est merendi seu demerendi occasio, obedientia
 disci-*

disciplina, liberi arbitrij doctrix, desideriorum cordis propalatrix, & custodita perennis vitæ brauium.

Hæc, inquam, lex, tametsi per diuersitatem temporum nomina varia sortiatur, vnum tamen habet effectum, idemque merendi institutum, excepto quòd legem naturæ atque Decalogi in hoc præcellit lex gratiæ, quòd obseruatorem suum transmittit ad calos, cetera autem minimè; quoniam iusti, qui in ipsis militauerant Deo, præstolabantur CHRISTVM in carne venturum, qui futurus erat primogenitus mortuorum, Ecclesiæ caput, Dei & hominum mediator, redemptorque, ante quem nemo dignus fuerat transferri calo. Transferuntur iam post CHRISTVM Decalogi obseruatores, qui ex lege ipsa Decalogi sibi conficiunt crucem, in qua Deo cæli immolati & consecrati componuntur, vt vestigiis CHRISTI inhærentes, cælestia exemplaria ingrediantur, vbi custodita lex habet & præbet aternæ vitæ brauium.

Plenitudo legis, dilectio est: & quisquis eam virtute dilectionis impleuit, gratuletur sibi vel in ipsa mortis hora de accipiendo statim brauiio & denario, cum Polycarpo, cuius extrema fuit illa oratio: Pater dilecti & benedicti Filij tui IESV CHRISTI, per quem tu

*Lauræ
Decalogi.*

cognitionem accepimus, gratias tibi ago, quòd me huius diei & horæ celebritate donasti. Sic dum ad mortem pergunt (inquit S. Dionysius Ecclesiast. Hierarch. cap. 7.

*Extrema
verba morientis.*

§. I.) qui sanctam vitam traduxerunt, ad veras Dei promissiones intuentes, quarum veritatem quodammodo in resurrectione iam conspexerunt, cum firma & vera spe gaudioque diuino ad mortis terminum, tamquam ad finem certaminum, proficiscuntur; quòd certò sciant, sua omnia, propter futuram suam resurrectionem in tuto fore in illa perfecta aeternaque vita & beatitudine.

Prodeant in publicum spectaculum sancti IGNOTI crucifixi; in quibus, velut in speculo, ignobilitatis & morbi forma conspicitur.

*Sæua dies frustra Sanctorum nomina condis:
45. Hæc erit ignoto nomine nota phalanx.*

EMBLEMATICA IMAGO XLV.

SS. INCOGNITORVM

CRVCIFIXORVM

EXPLICATA.

E mandato Diocletiani in Phœnicia ho-
 mines aliquot Christiani, quorum sunt Niceph. Martyrol.
 incognita nomina, crucis supplicium
 subierunt. Hebræi ignotum omnino

CHRISTVM & sine nomine esse voluerunt, cùm Sympathia Christi & Incognito-
rum Mar-
tyrum Ar-
tificum
tolerata
ignobili-
tatis.
 dixerint: *Quando morietur, & peribit nomen eius?*

Omnes vno ore & vna voce clamarunt: *Mittamus*
lignum in panem eius, & eradamus eum de terra viuen-
tium, & nomen eius non memoretur amplius. Plal. 40, 6.

Votis eorum minimè respondit euentus, quin potiùs è cru-
 cis morte nomen sibi *Crucifixus* comparauit: Phil. 2, 8.

Humiliauit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mor-
tem autem crucis, propter quod & Deus exaltauit illum,
& dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Gloria quidem nominis nobilitas est, obscuritas verò fa-
 mæ crux mundanæ ignobilitatis est. Crucis igno-
 miniosæ consortes CHRISTVS Sanctos suos voluit,
 qui ignobilia & contemptibilia elegit, vt fortia qua-

que confunderet. vnde & Paulus ait: *Vos nobiles, nos* 1. Cor. 4,

autem ignobiles. Hic idem Apostolus monet, vt ser-
 uiamus omnes Deo per gloriam & ignobilitatem, per
 1. Cor. 6, 8. infamiam & bonam famam, sicut qui ignoti & cogniti,
 sicut INCOGNITI CRVCIFIXI vixerunt & obierunt.
 Accedit Ephræm de Vita spirituali: Ne igitur animum
 despondeas, videns te in hac vita inglorium, cogita hæc
 etiam viros iustos sustinuisse.

CRUX INCOGNITORVM CRVCIFIXORVM, Crux ignobilitatis.

Instrumentum
 artis
 bene vi-
 uendi.
 Psal. 125,
 6.

CRUCIFIXOS pariter & cruciferos David contem-
 platus canebat: Euntes ibant & flebant, mitten-
 tes semina sua: venientes autem venient cum exultatione,
 portantes manipulos suos. Quod feritur, iacet in terra
 ignotum, iacet profus sine nomine; dein verò no-
 bile & gloriosum resurgit. Seminatur in ignobilitate,
 1. Cor. 15, 43. surgit in gloria. CHRISTVS ignobilis satus est, sed
 postea gloriosus ipse surrexit. Nisi granum frumenti
 cadens in terra, mortuum fuerit, ipsum solum manet: si
 autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Cùm
 cecidit in terram CHRISTVS, profus sine nomine
 fuit; Humiliauit semetipsum, factus obediens usque ad
 mortem, mortem autem crucis. Dein verò sublimi no-
 mine IESV auctus est. Propter quod & Deus exaltauit
 illum, & donauit illi nomen, quod est super omne nomen,
 Phil. 2, 8.

ut

Ut in nomine IESV omne genu flectatur, caelestium, terrestrium, & infernorum. Ad formam CHRISTI Martyres crucifixi, atque cruciferi, dum serunt, & in terra seruntur, ignorantiam sui nominis libenter ferunt, cùm nouerint in caelo nomina sua scripta, nullo tempore obliteranda, nulla obliuione delenda. Hoc idem Christianæ humilitatis institutum, hoc consilium est Apostolicæ perfectionis, sicut adstruit Augustinus in Psalm. 150. Omnium fidelium qui diligunt CHRISTVM, qui ambulant viam eius humiliter, quam ipse docuit humilis, nomina scripta sunt in caelo: cuiusque contemptibilis in Ecclesia, qui credit in CHRISTVM, & diligit CHRISTVM, & amat pacem CHRISTI, nomen scriptum est in caelo. Ipsa est perfectio nostræ humilitatis. Faceffat hinc humanæ gloriæ studiosus, cum quo rem habet S. Ephræm agens de vita spiritali: Sed & ego, dices, in miseris atque angustiis vitam obscurus & inglorius transigens, post mortem nullam mei memoriam relinquam, Extrema dementiæ, & animi vana gloria pleni hic morbus est. Quàm multi sunt putas, qui persecutiones pro Salvatore nostro pertulerunt, & adhuc obscuro & ignoti Deo viuunt?

*Excitatio
laboran-
tis.*

CRUX INCOGNITORVM CRVCIFIXORVM,
CruX ægrotantium.

*Instrumen-
tum artis
benè mo-
riendi.*

AD classem INCOGNITORVM Sanctorum per-
tinent ægri, qui de bonis suis testantes, magni-
ficas sui memorias non extollunt, sed pia opera pro-
mouent, ex quibus non tam nomen apud homines,
quàm apud Deum & Angelos sibi acquirant. Natus
quippe Regi & aulæ, licet rusticis sit ignotus, con-
temnit, nec curat; & vir iustus cùm Deo & Angelis
innotescat, parui facit si lateat ipse in mundo, vbi me-
rus paganismus est. Eapropter Patriarchæ, qui subli-
mem Ierosolymam affectabant, in casulis moraban-
tur, insinuantes se in vasto mundi præsentis pago ha-
bitare, donec supernam Dei ciuitatem ingrederen-
tur. Cogita, æger, de cælesti Ierosolyma, & existi-
ma, sicut monet Nazianzenus Epist. 124. morbum
corporalem tibi pedagogiam quamdam esse ad id quod
*utile est, utpote contempto corpore, & quæ corporea sunt,
simulque quidquid fluxum, turbulentum & perditum est,
totus ad cæleste consortium transceas, proque præsentis sæ-
culo, viuas futuro.* Vera quippe nobilitas ibi est, ad
quam per ignobilitatem aditus aperitur. *Seminatur,*
inquit Apostolus, *in ignobilitate, surget in gloria.* Quem
locum versans Basiliius in Psalm. 104. dicit: *Compa-*

1. Cor. 15,
43.

ra, *quæso*, *genesi mortem*, *ac desine lugere mortuum*, *ab ignobilitate ista liberatur*. Sordidæ conditionis homo est, & tunc maximè apparet, cùm æger in lecto est, & morti tributum pendit. Ignobilis est dum viuit, quia mortalitati suæ censum præbet; ignobilior est in morbo, quia non tam mortalitati quàm morti debitum vectigal reddit. Soletur seipsum recollectione sancta optimi & maximi Regis, qui dum viuit, & dum obiit, tributarius esse voluit, voluit & ignobilis haberi, vt socios suos ignotos esse doceret. Dicat ergo æger, qui iacet in lecto ignotus: Rex noster crucifixe, qui vilis & ignobilis in cruce habitus es; præsta, vt qui ignotus & occultus æger in lecto iaceo, in cælestibus notus fiam. Hic effectus morbi est, vt qui illum patitur, deformetur quidem mundo, Deo verò & cælo formetur, quibus per patientiam suam innotescit.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

R Ex gloriosis, cùm summè nobilis esset, tamquam ignobilis habitus passusque est, & inde ortum suum nobilitas Christiana duxit. Nobilitas itaque nostra in cruce est, & quos seruos in ea CHRISTVS nobilitauit, ad epulum Euchariæ vocauit & inuitauit, vt eos non solum nobilium more,

Virtus sacra Eucharistia.

sed etiam iitu Regum tractaret & recrearet. *Pinguis est panis CHRISTVS, & præbebit delicias Regibus.* Hæc Regum conditio est, vt non tam ex proprio nomine, quàm ex regali titulo velint cunctis mortalibus esse noti: & Reges in CHRISTI mensa parum de humano nomine curant, cùm titulo gaudeant diuino. Mysticos Reges sacra reddit & constituit Eucharistia; cuius virtus tanta est, vt eos Serenissimos efficiat, quos regaliter tractat & effert. Principes, quos orbis Serenissimos vocat vel ex eo maximè, quòd vario rerum euentu non turbentur, turbantur cùm accedit mortis sententia, & esse Serenissimi desinunt.

Viaticum. Verùm enimuerò Eucharistici Reges ac Principes suam seruant ac retinent serenitatem, etiam cùm mors appropinquat, premit & opprimit.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

I. Cor. 4,
11.

*Honor alit
artem be-
nè viuendi
& moriendi.*

Ioan. 1, 10.

INuidebat nequaquam Paulus claris & conspicuis viris; cùm diceret: *Vos nobiles, nos autem ignobiles;* contentus quidem forte & conditione, qua cum suo Rege conueniebat. Rex gloriæ inglorius prorsus in mundo erat. *Mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognouit.* Vixit ignotus CHRISTVS; & tamquam ignobilis ipse ignominiosa morte affectus

ctus

ctus est. Regis ad exemplum Paulus componebatur, & summæ gloriæ ducebat, esse se cum CHRISTO in gloriam, & in ipsa crucis ignobilitate totam suam nobilitatem, ac nominis claritatem constituebat, cùm diceret: *Mibi autem absit gloriari, nisi in Cruce Domini nostri IESU CHRISTI.* Gal. 6, 14.

Rex gloriæ IESVS CHRISTVS vbi summum regnum habet, ibi regalem nobilitatem & dignitatem ostentat. Coram Romano Præsidente CHRISTVS stabat, cùm ingenuè fateretur; *Regnum meum non est de hoc mundo.* Fessus est se regnare in cælo velle, & ibidem velle se post sacram passionem triumphare. Solemnem agens triumphum, cæleste regnum ingreditur, festiuis excipitur acclamationibus: *Attollite portas, principes, vestras, & eleuamini portæ aternales, & introibit Rex gloriæ.* Cùm hæc sit claritas CHRISTI, *Gloria hæc est omnibus Sanctis eius*, quibus in Euangelio annuntiatur, *De mundo non estis*, vt in mundo ignobiles esse cupiatis, & solùm de vera nobilitate cogitatio vestra sit, quæ solùm in regno cælesti inuenitur, & quidem laureata & coronata, cuius splendore conspicui SANCTI IGNOBILES apparebunt, quibus visis exclamabunt mundani & profani nobiles: *Nos insensati vitam illorum aestimabamus insaniam, & finem illorum sine honore.* Ecce quomodo com-

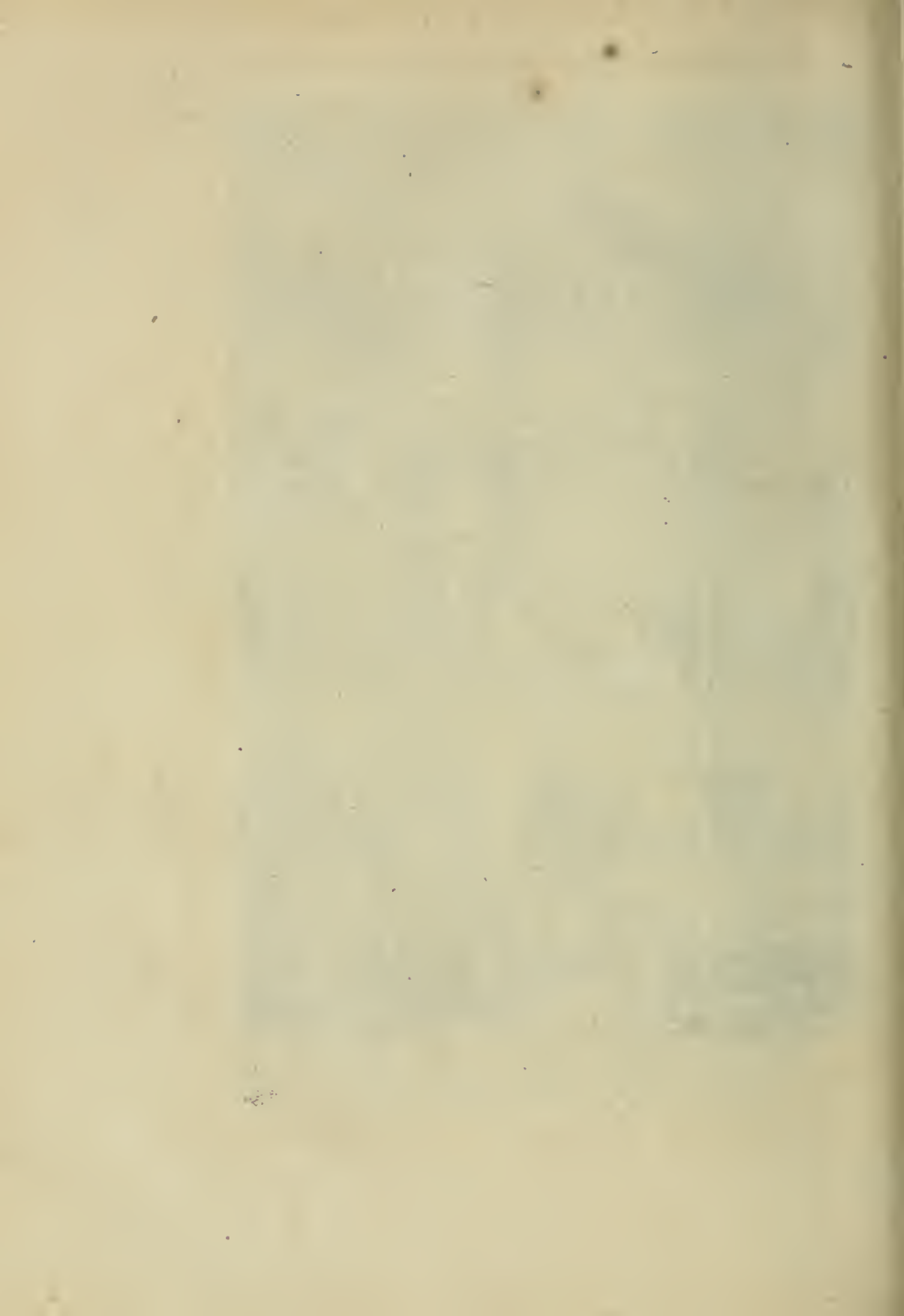
putati sunt inter filios Dei, & inter Sanctos fors illorum est. Hinc factum est, vt nobilis Iustinianus desiderans esse ignotus, dixerit moriturus: Facite quod iubeo, nolite pompam parare: neque enim is sum quem existimatis, Antonium imitatus & Hilarionem, qui in locis obscuris, ne colerentur, sepeliri voluerunt.

*Extrema
verba mo-
rientis.*

Prodeant in publicum spectaculum sancti CLEONICVS, EVTROPIVS & BASILISCVS; in quibus, velut in speculo, ferentis mundum & morbum forma conspicitur.

Quis neget amplecti victricia signa Tonantis ,
46. Sub queis victoris præmia victus habet?

EMBLEMATICA IMAGO XLVI.

SS. CLEONICI, EVTROPII
ET BASILISCI CRVCIFIXORVM

EXPLICATA.

LEONICVS, EVTROPIVS & BASILISCVS Græcæ tabul.

milites insignes CHRISTI, sub Maximo imperante, & Asclepiade Præsidente, quidquid mundus amat & habet Martyr ol.

despicientes, cruciatus atque cruces subierunt. *Omne quod est in mundo, concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum, & superbia vitæ.* Tres istas concupiscentias CLEONICVS, EVTROPIVS & BASILISCVS virtute sanctæ crucis debellarunt, & à nobis superandas esse monent. *Qui sunt CHRISTI, carnem suam crucifixerunt cum vitiis & concupiscentiis.* 1. Ioan. 1, 16.

CLEONICVS in effigie sua totus armatus comparet, & carnis concupiscentiæ bellum indicit. EVTROPIVS erecto vultu in cruce describitur, & concupiscentiæ oculorum, id est, rerum terrenarum omnino renuntiat. BASILISCVS totus curuatus & humiliatus, superbiæ & elationi humanæ se opponit. Omnes tres, & singuli cum Paulo dicunt: *Mihi mundus crucifixus est, & ego mundo.* Gal. 5, 24. Symphasia Christi & Martyrum Artificum superata concupiscentiis.

Igitur vt mundum & tres eius affectio- Gal. 6, 14.

fectiones pariter crucifigamus , quid efficere debeamus , è crucibus Martyres monent ; monet & S. Augustinus Serm. 4. de Ascensione : *Nulla te mundi oblectamenta inclinent , nulla aduersitates deiiciant . Absit tibi gloriari , nisi in Cruce Domini nostri IESV CHRISTI , per quem tibi mundus crucifixus est , & tu mundo crucifixus .* Accedit Bernardus de Modo benè viuendi , Serm. i. *Qui crucem portat , debet mundo mori ; nam crucem ferre , semetipsum est mortificare .*

CRUX CLEONICI , EVTROPPI & BASILISCI ,
 CRUX mundanæ concupiscentiæ .

*Instrumentum artis
 benè viuendi .*

MVndus nos à tribus partibus impetit : quem si vincere velimus , à tribus nos illum partibus inuadamus . Per carnem , per oculos , per vitam nobis bellum ingerit mundus , & nos in eius appetitiones crucis arma moueamus . Cùm mundus carnis concupiscentia animam tuam inuadit , maceratione carnis te arma (CLEONICVS ait) hostem propulsabis , & victoriam comparabis . Cùm aggreditur per concupiscentiam oculorum , lacrymas funde coram Deo (sicut hortatur EVTROPIVS) & effusione lacrymarum impetum hostilem retundes , triumphumque reportabis . Quòd si impetu superbiæ deiicere te contendat , eius vanitas (vt suadet

BAST-

BASILISCVS) humilitatis amore dissoluenda est, & deprimis aduersarium. Crux triplex & grauis est, ^{Excitatio laborantis.} hisce concupiscentiis sæpè impeti, & non succumbere, sed per spem certæ victoriæ leuior crux ista redditur, sicut testatur in hæc verba Bernardus Sermone in Octaua Paschæ: *Vis ergo nosse quis est qui vincit mundum? Quæ in eo vincenda sunt, diligenter intueri; siquidem & hoc ipsum beatus Joannes indicat, dicens: Charissimi, nolite diligere mundum, neque ea quæ in mundo sunt, omne enim quod in mundo est, concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum, & ambitio sæculi. Hæ sunt tres turmæ, quas fecerunt Chaldei. Sed meminimus quoque S. Iacob fecisse tres turmas, cùm timeret à facie Esau, rediens ex Mesopotamia. Et vobis ergo aduersus triplex genus tentationis triplici opus est munimento, vt carnis concupiscentia ipsius mortificatione vincatur: oculorum verò concupiscentiam superet studium compunctionis, & assiduitas lacrymarum: porrò ambitionis vanitatem virtus charitatis excludat. Cùm Matthæi capite 10. CHRISTVS dixerit, Omnis qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus; explicat Cyrillus in Ioan. lib. 12. cap. 28. Nihil aliud significat, (vt arbitror) quàm mundo propter Deum renuntiare, & huic corporali vitæ bona, quæ per fidem speramus, antepone-
1. Ioan. 2, 16.
Gen. 33, 1.*

CRUX CLEONICI, EVTROIPI & BASILISCI,
 CRUX ægrotantium.

*Instrumen-
 tum artis
 bene mo-
 riendi.*

CUM mundo & eius appetitionibus diram lu-
 ctam homo gerit, & cum incidit in morbum,
 totum secum mundum quasi prosternit. Prosternit
 carnem, ne voluptate trahatur; deiicit oculos, ne
 diuitiarum & opum falsa specie capiantur; depri-
 mit omnem superbiam, ne animus inani gloria fe-
 ratur & efferatur. Vnde & dicere fas est ægro, cum
 Gal. 6, 14. lecto doloris affigitur: *Mihi mundus crucifixus est, &
 ego mundo.* Audiamus philosophantem pulchrè Na-
 zianzenum Epist. 70. ad Philagrium: *Honestum esse
 censeo dolori resistere, atque animo vel nunc maximè ex-
 purgari, at morbum nihil aliud ducere, quàm vtilem quam-
 dam institutionem, hoc est, vt corporea omnia, & quidquid
 fluxum est & caducum aspernans, totum te celesti patriæ
 addicas.* Prosternit virtute patientiæ æger mundum
 & eius principem, quemadmodum Iobus & Laza-
 rus prostrauerunt, & quidem cum infirmi essent, vt
 astruit in Asceticis Basilius. *Fit autem, inquit, iuxta
 postulationem satanæ aliquando, vt veluti magnum agoni-
 stam ad certamen illi committat benignus Dominus, & in-
 solentiam illius per extremam seruatorum suorum toleran-
 tiam deiiciat, quod in Job factum esse dicimus, vel ad
 exemplum*

exemplum illis, qui nihil ferre sustinent molestiæ in medium adducatur à Deo, qui ad mortem vsque in tristibus perdurare possunt, qualis erat Lazarus, qui cùm talibus obrutus esset vulceribus, nusquam commemoratur quòd præsentem calamitatem molesto animo tulerit.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus omnem mundi vanitatem & *virtus sacra Eucharistia.* concupiscentiam è cruce sua damnauit, & ad huc mundum eiusque appetitiones damnat in Eucharistia, quæ nihil carnale nihil terrenum sapit, & efficit, vt Regis gloriosi conuiuæ rebus mundanis renuntient. Quamuis in hac renuntiatione excelluerit Augustinus, pro humilitate sua cap. 13. Soliloq. exclamat, *Mundus clamat, Deficio; tu verò clamas, Reficio: & miseria mea praua magis sequitur deficientem quàm reficientem. Planè infirmitas mea hæc est.* Infirmitas planè est, cùm iacens in lecto æger, appetit ea quæ valetudini nocent: at cùm exoptat quæ salutis suæ proficiunt, in via salutis est. Cùm idem ipse mundanis affectibus ducitur, infirmus censendus est: si verò renuntians terrenis appetitionibus, cælestia quærit *viaticum.* alimenta, in via salutis & vitæ incedit & ambulat vsque ad mortem, cùm dixerit CHRISTVS: *Qui* Ioan. 6, 60. *manducat hunc panem, viuet in æternum.*

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

*Honor alit
artem be-
nè viuen-
di & mo-
riendi.*

*Laureola
deuicta
concupi-
scentia.*

Matth. 5, 8.

Matth. 5, 3.

Luc. 14,
11.

Gal. 5, 24.

*Extrema
verba mo-
rientis.*

Nodus triplex concupiscentiæ carnis, & concu-
piscentiæ oculorum, atque superbiæ vitæ, im-
plicitus adeò est, vt explicari non queat, cuius disso-
lutioni annexum est regnum cælorum, decreta co-
rona & laureola conceditur. Hæc corona & lauro-
la destinata castitati: *Beati mundo corde, quoniam ipsi*
Deum videbunt. Hæc paupertati decreta; *Beati paupe-*
res spiritu, quoniam ipsorum est regnum cælorum. Hæc hu-
militati concessa: *Qui se humiliat, exaltabitur.* Pro tali
regno & imperio necesse est vt nodus ille frangatur,
& cùm manuum ministerio dissolutio non succedat,
recursus ad crucem fiat, cuius ope & opera crucifixi
atque cruciferi *carnem suam crucifixerunt cum vitiis &*
concupiscentiis, & bono hoc omine & nomine regnum
cælorum intrarunt & occuparunt. Cùm iam intra-
rit, & simul occuparit hoc regnum Calliopius apud
Metaphrasten, passus ingenuè est: *Malo CHRISTI*
cruce affigi, quàm caducis stulti mundi deliciis frui.

Prodeat in publicum spectaculum S. MARINVS;
in quo, veluti in speculo, ferentis furiosos homines
& morbos forma conspicitur.

Subiacui furijsq; hominum, furijsq; ferarum :
47. Sed mihi plus homines quam nocuere ferae.

1. 1000
1000

EMBLEMATICA IMAGO XLVII.

S. MARINI CRVCIFIXI

EXPLICATA.

NAZARBI in Cilicia sub Diocletiano, ^{Martyrol.}
Præside Lyfia, S. MARINVS senex ^{Menolog.}

primò flagris cæditur, dein ligno suspenditur, & in eo mirum in modum excarnificatur, postremò capite obtruncatur, & corpus canibus ac feris vorandum traditur. Feras & rabidos canes truculentia sua homines superarunt. Benè simul & verè lib. 5. de Ciuit. Dei cap. 28. dicit S. Augustinus : *Inhumaniùs homines hominem viuum, quàm bestie solent decerpere cadauer abietum.* Feræ crudeles suapte natura sunt, homines suopte ingenio mites & mansueti, peccati verò malitia redduntur sæui, furiosi, truculenti. Nihil peccato crudelius, nihil sæuius. Quamuis culpa ita barbara & fera sit, potens mansuetudo est, vt vincat omnem eius sæuitiam, omnem eius truculentiam. Contra hominum degenerem inhumanitatem, ac feram crudelitatem S. MARINVS suam patientiam obiicit, & dum baculis contunditur, ait : *Fru mentum CHRISTI sum, contundor baculis, vt panis mundus inueniar.* Dum vnguibus lania-

Pfal. 29, 12. laniatur, dicit Deo : *Conscidisti saccum meum, & circumdedisti me letitia.* Vim vi repellere licet, vi nimirum

Sympathia Christi & Marini Artificum superati furoris. patientiæ vim sæuitiæ & truculentia. Sic CHRISTVS furias humanas repressit, de quibus David : *Quare fremuerunt Gentes, & populi meditati sunt inania? Adstiterunt reges terræ, & principes conuenerunt in unum aduersus Dominum, & aduersus CHRISTVM eius.*

CRUX MARINI, CRUX patientis humanum furorem.

Instrumentum artis bene viuendi. **I**Mmanis hominum crudelium furor. *Furor illis secundum similitudinem serpentis : sicut aspidis surdæ, & obturantis aures suas, quæ non exaudiet vocem incantantium, & venefici incantantis sapienter.* Edoctus experientia loquebatur, furorem Regis Saulis expertus fuerat, & contenderat rabidam eius iram cantu citharæ temperare David, nec tamen potuit : potuit tamen eius rabiem, & proiectam in se lanceam deuotare. *Homines pestilentes, ait Salomon, dissipant ciuitatem, sapientes verò auertunt furorem.* Cùm pestis sæuit, cauere sibi homines solent ne vento infecto tangantur & inficiantur; cumque pestis crudelis instar homines furiosi sint, furorem declinant sapientes, curantque omnibus modis, ne aura indignationis; & iræ frementis vento per impatientiam corripian-

tur.

tur. Confugiunt ad CHRISTVM patientem, qui furoris humani crucem tulit, & ferre docuit eos qui dicunt: *Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israël, nisi quia Dominus erat in nobis, cùm exurgerent homines in nos, fortè viuos deglutissent nos. Cùm irasceretur furor eorum in nos, forsitan aqua absorbuisset nos. Torrentem pertransiuit anima nostra: forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem. Benedictus Dominus, qui non dedit nos in captionem dentibus eorum.* HÆC MARINI imitatores; sed, vt ait S. Ephræm agens de Pœnitent. *Martyres ob amorem Dei dissec̄ti meruerunt accipere coronam, nos autem, cùm sine tormentis Martyres esse queamus, potiùs contraria agentes, inutiles permanemus.*

CRUX MARINI, CRUX ægrotantis.

LÆditur à seipso æger; fera sibi humana est: *Instrumentum artis benè moriendi.* Quæ dum valet; vincitur & ligatur; cùm malè habet, soluitur, vt à se diris pœnis discerpatur, doloribus dilanietur, & lecto affixus crucem MARINI patiat, si tamen eius patientiam imitetur, memor regis Ezechix, qui cùm grauitè vexaretur acerbis ac diris ægritudinis doloribus, quasi leonis vnguib; disrumpebatur & dilaniabatur. *Quasi leo sic contriuit omnia ossa mea.* Ita contingere solet, vt incidat in leonem, & eius vngues incurrat, qui iacens in lecto

æger diris pœnis exercetur. Interim dum exercetur, Deus orandus est : Deus & homo, qui feritatem hominum & dolorum expertus es, mitiga furentes elementares humores, qui ferarum instar miseram carnem impetunt & dilaniant. Dum caro humana dirumpitur & laniatur, virtute patientiæ æger se seruet, atque intus se custodiat. Benè Basilii in Asceticis : *Neque incisiones igitur, neque vsiones, neque graueolentiam, ac molestorum pharmacorum dolores, neque inediam, neque exactam dietæ mensuram, neque abstinentiam eorum quæ noxia sunt, recusari à nobis recta ratio dicitur; ita tamen, quod rursus dico, vt animæ iuuandæ scopus obseruetur, quæ quasi exemplo ad suam ipsius curam instituat. Cùm æger ex vna parte doloribus diuexatur, & ex altera duris ac diris pharmacis ac medicinis curatur, cor suum dabit in similitudinem picturæ, & considerabit se mysticum esse MARINVM, qui ex vno & altero latere verberatur ac laniatur. Mare magnum passio CHRISTI est, dicitque propterea ipse, *Veni in altitudinem maris*. Mare tumultuatur, intumescit, sæuit & fremit, & tamen animantia, quæ ferocia in terra sunt, in pelago furenti atque frementi mitescunt. Mansuetus agnus CHRISTVS inter passiones & furias. Talis & MARINVS exitit, talis & æger existat.*

*Excitatio
agrotantis.*

*Ecclesi. 38,
28.*

Psal. 68, 3.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

REx gloriosus mansueti agni instar furias ho-
 minum passus est, & se manducandum dedit, *virtus sacra Eucharistia.*
 vt agnos redderet homines, qui, licet discerperen-
 tur à lupis, & diris morbis ac doloribus disrumpe-
 rentur, nihilominùs & lupis & morbis euaderent
 superiores. Robur cælestis panis hoc est, vt qui se
 communicauerit, totus mitis, totus mansuetus fiat,
 & virtute mansuetudinis omnem impetum furio-
 sum frangat, furias vincat, & tam luporum quàm
 morborum omnium furorem omnino superet.
 Quòd si dæmon ipse, *sciens quia modicum tempus* *Apoc. 12.*
habet, inuadit ægrotum, & miris modis illum affli-
 git & torquet, meminerit magni Antonij, qui cùm
 esset in extremis, assistentes sibi monuit, primos es-
 se dæmonis feroces impetus, sed deinde vires eius
 esse prorsus effeminatas. Tunc maximè debilis & in-
 firmus est, cùm sacro Eucharistiæ Viatico præmu- *viaticum.*
 nitum hominem reperit. Hæc enim virtus Eucha-
 ristia est, vt cor humanum confirmet, diabolicum
 robur infirmet.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

*Honor alie
artem be-
nè viuèn-
di & mo-
riendi.
Matth. 5,
12.*

2. Cor. 7, 4.

Rom. 8,
18.

2. Cor. 4,
17.

*Laurea de-
uisti furo-
ris,*

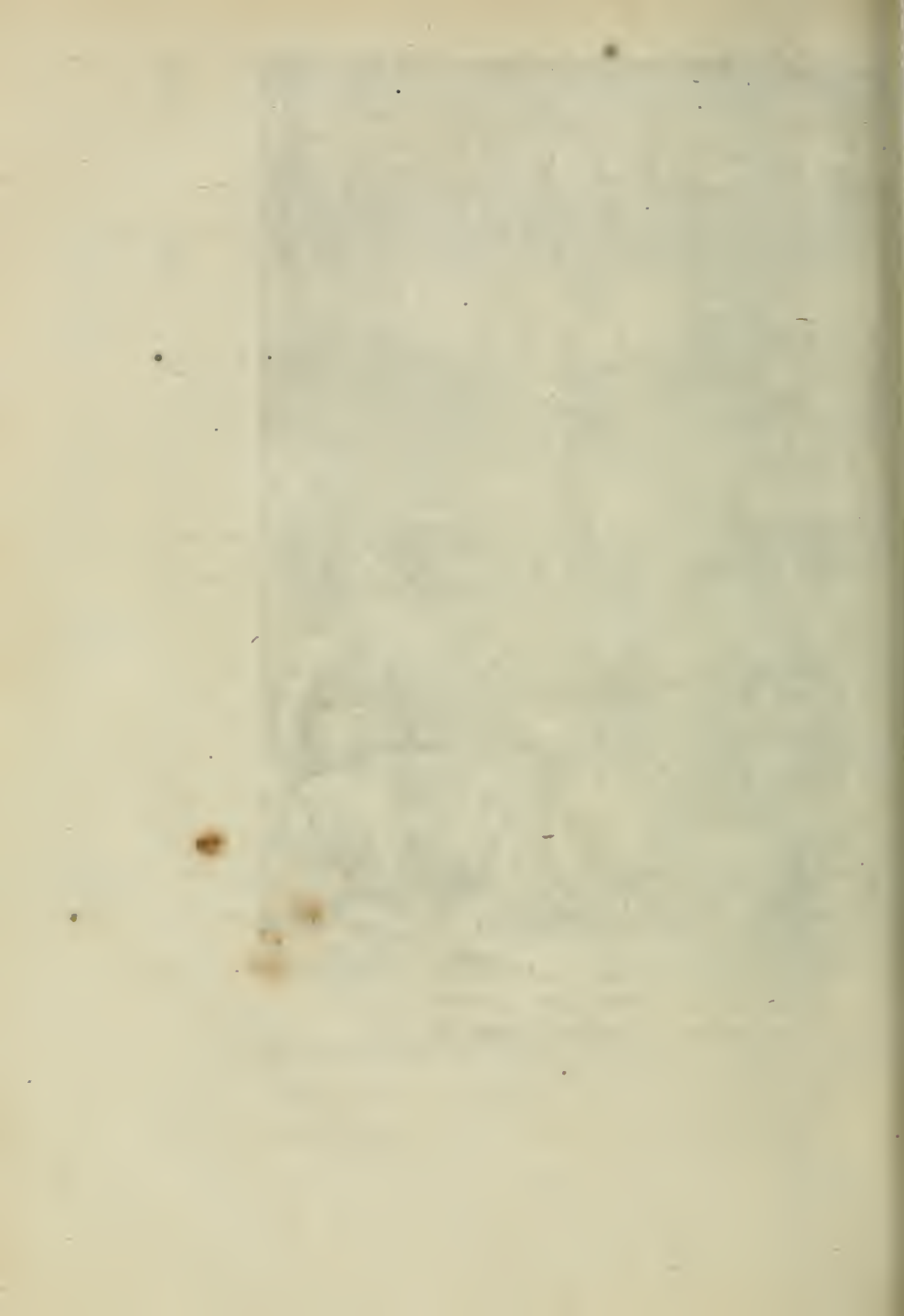
*Extrema
verba mo-
rientis.*

CRucifixos & cruciferos in ipsis pœnis & cruciatibus monet CHRISTVS: *Gaudete, & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis.* Ad hanc vocem Paulus excitatus & recreatus, inter furias humanas constitutus, flagris & verberibus totus ruptus dicebat: *Superabundo gaudio in omni tribulatione nostra.* Quid sic? *Non sunt condignæ passiones huius temporis ad futuram gloriam, quæ reuelabitur in nobis.* & rursus: *Momentaneum & leue tribulationis nostræ æternum gloriæ pondus operatur in nobis.* Per morbidas furias & furores simul humanos itur ad regnum cælorum, vbi summa pax est, & quidem coronata & laureata; itur ad Agnum, qui splendet in cælesti ciuitate. Hac iuit Calliopius crucifixus, contusus & vulneribus incisus, qui rogatus à tyranno concitato, & acto in rabiem, *Tormentorum sentis acerbiteratem?* respondit: *Dulcedinem promissæ à CHRISTO quietis degusto, (&) tormenta non sentio.*

Prodeant in publicum spectaculum beati MARTYRES IAPONIAE; in quibus, velut in speculo, forma spiritalis circumcisionis & morbi conspicitur.

48. *Cedite nunc Fotoqui, Christi vicere tropæa.
Germinat è nostro sanguine dia fides.*

EMBLEMATICA IMAGO XLVIII.

BEATORVM IN IAPONIA

CRVCIFIXORVM

EXPLICATA.

HABVIT gloriosus Rex in Iaponia Martyres suos, quos Taicosama cruci addixit & affixit. Affixi sunt è Societate IESV, PAVLVS, IACOBVS, & IOANNES : ex familia verò S. Francisci sex, PETRVS BAPTISTA, MARTINVS, FRANCISCVS, PHILIPPVS, GONSALVVS, FRANCISCVS. Accesserunt septemdecim laici, ALOISIVS puer duodennis, PAVLVS, LEO, COSMVS, PAVLVS, MICHAEL cum filio annorum quindecim, ANTONIVS annorum tredecim, IOACHIMVS, FRANCISCVS, GABRIEL, THOMAS, IOANNES, MATHIAS, VENTVRA, PETRVS, & FRANCISCVS. Omnes crucifixi sunt, sinistrae auris parte ablata, & dextro simul latere transfossò. Cordibus ergo & auribus circumcisi, caeleste regnum intrarunt. Circumcisionem cordis & aurium desiderabat sanctus Stephanus in iis, quos cap. 7. Actuum meritò redarguebat : *Dura ceruice, & incircumcisis cordibus & auribus, vos Spiritui sancto resistitis.* Nostris verò cruci-

crucifixis neutra circumcisio defuit, cùm particula auris abscissa, & circumciso corde per crucem in aulam Dei cæli sunt admissi. Eadem disciplina est sanctæ Crucis, & doctrina mysticæ Circumcisionis, vt multis probat Ambrosius lib. i. de Abraham. nos

Ioan. 14, 6. *Sympathia*
Crucis
Christi &
Circumci-
sionis spi-
ritualis, &
utriusque
Artifi-
cium.
 inde hæc pauca desumimus. *Aduenit Dominus IESVS,*
qui ait, Ego sum via, veritas, & vita: qui non partem
exiguam corporis in signo, sed totum circumcidit hominem
in veritate. Signum destruxit, veritatem induxit; quia
postea quàm venit quod perfectum est, quod ex parte erat
euacuatum est; & idè cessauit circumcisio partis, vbi re-
fulget circumcisio vniuersitatis. Iam enim non ex parte, sed
totus homo saluatur, in corpore scilicet & anima. scriptum
 Luc. 9, 23. *est enim: Qui vult post me venire, abneget semetipsum,*
& tollat crucem suam, & sequatur me. Hæc crux So-
cietatis IESV & eius sociorum est.

CRUX BEATORVM CRVCIFIXORVM, CRUX circumcisionis spiritalis.

Instrumen-
tum artis
bene vi-
uendi.
Nihil ad perfectum lex perduxit, nec ipsam circumcisionem, quæ ante CHRISTI passionem imperfecta erat, cùm CHRISTVS in cruce dixit, *Consummatum est,* omnem pariter oblationem & circumcisionem spiritus perfecit, & consummauit. Rursus Ambrosius: *Hæc est perfectio circumcisionis,*
quia

quia per corporis oblationem redimitur anima, de qua ipse Dominus ait : *Quoniam qui perdiderit animam suam propter me, inueniet eam.* Beati, qui crucis circumcisionem patiuntur, quia crucifixo CHRISTO assimulantur. Nihil in homine reformatione non eget, ac proinde non ita gladio quàm cruce CHRISTI circumcidendus est : gladius quippe partem hominis scindit, crux verò totum hominem capit, affligit atque configit. *Qui sunt CHRISTI, carnem suam crucifixerunt cum vitiiis & concupiscentiis.* Lex ista cunctis imponitur & intimatur, circumcisio enim crucis, vt ait Zenon Sermone de Circumcisione, *non sexu, non atate, non conditione depellitur, sed gloriosa in omnibus reperitur.* Hæc item in IAPONENSIBVS cernitur & spectatur.

Ioan. 12.
25.
Excitatio
laboran-
tium.

Gal. 3, 24.

CRUX IAPONENSIVM, Crux ægrotantium.

VIta quidem humana subiecta gladio est, & in partes illa diuiditur, donec accesserit mors. Cùm iam affixus lecto ægrotus est, vt vitæ suæ imponat finem, subiacet cruci, quæ totam vitam absumit, totumque hominem abripit, sicut visum est in MARTYRIBVS IAPONIAE, quorum corporeas partes priùs gladius abscidit & abstulit. Horum sacrorum MARTYRVVM passio in circumcisione fuit, &

Instrumen-
tum artis
benè mo-
riendi.

*Excitatio
ægro-
tantis.*

etiam in circumcissione consistit sæpè labor hominis ægrotantis. Hinc magnum sanctitatis argumentum est si homo ita infirmeretur, vt potentior efficiatur; & si infirmus ita circumcidatur, vt maior patientiæ cultor ipse reddatur. Qui seruit in castris CHRISTI, noverit sternendam sibi viam ad crucem Domini per tolerantiam mysticæ circumcissionis, vt passionis Dominicæ effectus socius, comes etiam fiat remunerationis, adscriptus catalogo eorum, qui Psalm. 76. loquuntur in hæc verba apud Hieronymum: *Nos filij sub IESV duce venimus, & circumcisi sumus circumcissione spirituali, & ablatum est à nobis opprobrium Ægypti. Nunc ipse IESVS dux noster gladium tenet, & semper nos præcedit, & pugnat pro nobis, & vincit aduersarios. Canimus Sacerdotalibus tubis, & circumimus Iericho, hoc est, istum mundum, & cadunt muri eius, & nos ingredimur, & victores existimus.* Vincimus diuina gratia per morbos quos toleramus; triumphamus per gloriosa martyria fociorum, qui sanguinem suum pro CHRISTO & eius nomine profuderunt.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

*Virtus sa-
cræ Eucha-
ristiæ.*

Rex gloriosus punctus est in circumcissione, & sacer eius carnis saccus conscissus est in passione, vnde & effusus est thesaurus nostræ redemptionis,

ptionis, cuius beneficij memoria recolitur in altaris Sacramento. Quisquis illum recolit, & more debito sumit, tanti virtute mysterij, siue pungatur morbis, siue morte saccus corporis penitus conscindatur, insensibilis efficitur; & cum effluit eius spiritus, lætus obit, in cælum abit, & in eius dicit ingressu: *Conscidisti saccum meum, & circumdedisti me* Viaticum.
latitia. Dum viueret in corporis sacco, anima circumdata quoque erat, sed tristitia atque mœrore; sed cum è corpore egreditur, circumcingitur alacritate & lætitiâ, cuius primitias accipit in Viatico Eucharistiæ, cuius effectus est, desolatam animam consolari & recreare: & eius solatium in morte ipsa non extinguitur, sed accenditur, cum in cælum ascenditur. Quæ sunt terrena gaudia, cum pereunte homine pereunt: quæ verò sunt cælestia atque diuina, qualia Eucharistica sunt, post obitum non tolluntur, non minuuntur, sed augentur. Psal. 29. 12.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
 corona aurea & laureola.

MYsticæ vitis palmites sunt gloriosi MARTY- Honor alie
 artem be-
 nè viuendi
 & moriendi.
 RES & CONFESSORES IAPONIÆ, quos miris modis magnus agricola excoluit virtute circum-
 cisionis. Vnde pulchrè Iustinianus, *Nemo, inquit, iu-*

stus, teste Apostolo, ab hac purgatione secernitur. ait enim:

2. Tim. 3,
12.

Omnes, qui piè volunt viuere in CHRISTO, persecutionem patiuntur. Quamobrem conuersis Hebræis & afflictis

Heb. 12, 8.

dicebat: Quis enim filius, quem non corripiat pater? Quòd si extra disciplinam estis, cuius participes facti sunt omnes; ergo adulteri, & non filij estis. Quanti verò sit meriti hu-

Heb. 12,
11.

iusmodi purgatio, eisdem intimaui, dicens: Omnis autem disciplina in presenti quidem non videtur esse gaudij, sed mœroris; postea autem fructum pacatissimum exercitatis per eam reddet iustitiæ. Propter quod remissas manus, & soluta genua erigite, & rectos gressus facite semitis vestris. Esto talis & tu, purgeris à CHRISTO: caue tamen, ne purgatus murmures, & agricolæ detrahas sapientiæ. Nequaquam dolorem vulneris, sed sanitatis attende dulcedinem. Purgationis incisionem abhorrere noli, si centuplicatum fructum percipere concupiscis. Palmes in lecto erat

*Laurea
circumci-
sionis spi-
ritalis.*

Gallus Episcopus Auernorum, & cum vi febris ardentis barbam & capillos simul amitteret, spiritu circumcisus, & animo simul serenus & tranquillus, dixit fratribus moriturus: Vale dicimus vobis fratres: & obiit corde & spiritu circumcisus.

*Extrema
verba mo-
rientis.*

Prodeat in publicum spectaculum HIORAMVS Iaponensis; in quo, veluti in speculo, natiuitatis & infirmitatis humanæ forma conspicitur.

EM-

*En populi explodor, placeam vt tibi Christe, catharma.
49. Displiceam: hoc ipsum displicuisse placet.*

EMBLEMATICA IMAGO XLIX.

HIORAMI CRVCIFIXI
EXPLICATA.

HIORAMVS fenex venerabilis à Rege Iapo-
nensi, qui fidem acceptam deseruerat,
Bungi comprehensus cruci adiudicatus
est. De mandato eiusdem Regis cum the-

Ex litteris
Iaponicis.

ca reliquiaria, imagine CHRISTI, & Matris, qui-
bus pium cultum exhibebat, appensus in cruce est.
Moris solet esse in militia, vt cùm quis strangulatur
tamquam rebellionis reus, ad collum eius quædam
tabella appendatur, & in ea culpa defectionis de-
scribatur. Suspenditur HIORAMVS, & ad pectus ta-
bella Matris & Filij apponitur & appenditur, in qua
fides & fidelitas boni senis describitur & innotescit.
Hæc ipsa fides innotuit in monacho Christiano, &
Mariano summo cultore imaginis quæ MARIAM
gestantem suam prolem exprimebat. Hic cùm gra-
uissimè torqueretur à dæmone, & dæmon illi pro-
mitteret se de pœnis ac tormentis remissurum, si re-
mitteret ipse de imaginis cultu & veneratione, ex
consilio Abbatis Theodori constanter respondit: *Do-
minum Deum meum adorabo, & tibi non obediam.* Præces-
ferat

ferat antè cultor Filij simul & Matris fidus ac fidelis senex. Euangelicus ille Simeon, qui cùm Filium simul & Matrem in templo sibi assistere contemplaretur, mortem ipsam non timuit, sed cecinit:

Luc. 2, 29. *Nunc dimittis seruum tuum Domine, secundum verbum tuum in pace: quia viderunt oculi mei salutare tuum, quod paraisti ante faciem omnium populorum, lumen ad reuelationem gentium.* Hunc ipsum senem, qui infantem

Sympathia
Simeonis
portantis
Christum
& Hiorami,
& utriusque
Artificium.

intra vlnas suas accepit, HIORAMVS in se refert, in captiuitate & libertate, in vita & morte, in cruce & eius felice sorte. Qualis debeat esse mysticus CHRISTI Simeon, vel mysticus Hioramus, declarat Ambrosius lib. 2. in Lucae cap. 12. *Qui vult dimitti, veniat in templum, veniat in Ierusalem, expectet CHRISTVM Dominum, accipiat in manibus verbum Dei, complectatur velut quibusdam fidei suae brachiis: tunc dimittetur, ut non videat mortem, qui viderit vitam.* Amplectatur etiam celebres Reliquias Sanctorum, de quibus Basiliius in Psalm. 104. *Quando apud Iudeos moriebantur, abominabilia dicebantur morticina; quando autem pro CHRISTO quisquam moritur, pretiosae Reliquiae Sanctorum eius.*

CRUX HIORAMI, CRUX natiuitatis
humanæ.

NON immeritò Iobus, cùm miserias humanas Instrumen-
tum artis
bonè vi-
uendi. ad summam quamdam reduceret, in capite
posuit, esse natum de muliere mortalem hominem.
Homo natus de muliere (ex quo capite proueniunt & Iob. 1, 2.
procedunt cetera) *brevi viuens tempore, repletur multis
miseriis, quasi flos egreditur & conteritur, & fugit velut
umbra, & numquam in eodem statu permanet.* Miser fi-
lij hominis status, misera conditio, indigna prorsus
æstimatione & fauore. *Quid est homo, quòd memor es* Psal. 8, 5.
*eius? aut filius hominis, quoniam visitas eum? Quòd
maior miseria est, eò maior crux, sub cuius onere
filius hominis gemit: Miser factus sum, & curuatus* Psal. 37, 7.
sum vsque in finem. Cùm homo tanta sarcina preme- Excitatio
laboran-
tis. retur, venit de cælo, natus est de femina Deus, vt
filius hominis factus, cum filio hominis crucem hu-
manam portaret. Quid enim Maria CHRISTO nisi
mystica crux extitit, cùm Homilia de Laudibus Vir-
ginis dixerit Epiphanius, thronum simul & crucem
esse? Fuit CHRISTO Maria crux, *extendens enim
sanctas vlnas, Dominum portauit.* Cùm natus de mu-
liere homo grauem suam crucem portat, instar HIO-
RAMI est, nec tamen sine solatio, cùm in sua con-

ditione Deum ipsum habeat socium, ortum de Virgine matre, cui dicere fas est, *I E S V M benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende.* Interrim natus de muliere tutum aliquod quærat & petat
 Psal. 45, 2. *refugium. Deus refugium nostrum, & virtus.* In quem locum Basilius: *Homo ob insitam sibi à natura debilitatem pluribus in se rebus tristibus & laboriosis irruentibus multo indiget auxilio, ex omnibus circumstantibus refugium quærens, velut in tutum se recipiens locum ad aliquem acutum verticem, inexpugnabili circumdatum muro, ob inimicorum incursum securum sese munit.* Vertex **CHRISTVS** est, murus **MARIA** est.

**CRUX HIORAMI, CRUX ægrotantis
& extremè laborantis.**

Instrumentum artis benè moriendi.

Excitatio ægrotantis.

CVM iaces in lecto æger, sacris Reliquiis mutus, mysticus Hioramus es, si **CHRISTI** & eius Matris opem imploraueris: quam cum impetraueris, primæ natiuitatis tuæ misérias facilè effugies. Satis benè Basilius in Psalm. 104. *Sanctorum virorum exitus in hac vita nequaquam plorandus, sed magis genesis, & in hanc vitam ingressus, qui multum secum iniustitiæ sordiumque ac malorum affert, quorum speculum si quis cerneret, viuentium nullus sustinere facile posset.* Offert **HIORAMVS** ægroto imaginem **CHRISTI** Domini,

Domini, vt cùm in lecto iacuerit, statim ad illum recurrat; priùs ad salutis auctorem, quàm ad medicam artem recursus fiat. Confirmat hoc ipsum Ambrosius lib. 1. de Cain & Abel. cap. 10. *Ne videamur de humanis artibus, medendi peritia, herbarumque succis sperare magis remedium, quàm de Deo, ad CHRISTVM priùs est confugiendum, qui nostræ curare possit animæ passionēs. Verùm præpostero ordine antè sibi ab hominibus accersant opem: vbi autem humana subsidia defecerunt, tunc opinantur postulandam diuini fauoris gratiam.* Non CHRISTVM solùm, sed etiam sacratissimam Matrem offert ægrotanti H I O R A M V S. Huius virginis opem, cùm extremè laboraret, sensit Reginaldus: adfuit enim ægrotanti ipsa, & in eius comitatu virgines & martyres Cæcilia & Catharina. Rogatur æger quid vellet, & dubius quid responderet, non nihil substitit. Accessit vna ex comitibus, & monuit: *Nihil certi petas, frater, sed omnia petenda illi committe; siquidem meliùs illa tibi dare, quod necesse est, nouit, quàm tu postulare.* Acquieuit consilio æger, & se in manus Virginis resignauit. Accepit MARIA oleum, Reginaldum vnxit, & ita cõualuit, vt reliquo vitæ tempore nullum inordinatum & inhonestum carnis motum vnquam senserit.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

*Virtus sa-
cra Eucha-
ristia.*

REx gloriōsus similis sibi est in natiuitate & morte: nudus ex matre nascitur, nudus iuxta matrem moritur, vt humanæ conditionis p̄ncipium & simul exitum pateretur. Hoc graue Adami iugum, quod idem Dominus virtute sacre Eucharistia reddidit dulce fati ac suaue. Reddidit dul-

Ioan. 6, 58. cem natiuitatem, cùm dicit: *Sicut misit me viuens Pater, & ego viuo propter Patrem, & qui manducat me, ipse viuet propter me.* Fecit exitum humanæ vitæ

Verf. 59. suaue, cùm addit: *Non sicut manducauerunt patres vestri manna, & mortui sunt. Qui manducat hunc paviaticum,*

Ibidem. Bethleem, panis est, *Hic est panis, qui de celo descendit: cùm moritur Ierosolymis, panis est.* hinc illa

Icerm. 11, 19. vox: *Mittamus lignum in panem eius.* Venerat in mundum CHRISTVS, vt nostræ natiuitatis, mortalitatis & mortis miseriis mederetur, & eorum medicamentum constitutum esse in pane, ostendit & declarauit.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

*Honor alit
artem be-
nè viden-
di & mor-
tendi.*

HAbet ante oculos suos in virginalibus brachiis martyr affixum Cruci Regem martyrum

rum CHRISTVM, qui præit crucifixos & cruciferos passione & admonitione, *Qui vult post me venire, Luc 9, 23. abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me.* Præuiderat hoc ipsum mysterium Dauid, cùm Psalm. 90. cecinit, *Scapulis suis obumbrabit tibi, & sub pennis eius sperabis.* Mysterium obumbrationis declarat in hæc verba Basilius: *Erit enim propugnator tuus, protegetque te, vbi impugnaberis. Posuit autem hoc ex eorum metaphora, qui in bellis primi instant in acie, ac scapulis suis eos, qui à tergo sunt, protegunt.* Nec dubium, quin in acie crucis & mortis primi steterint CHRISTVS & MARIA vnici ac singulares protectores crucifixorum & cruciferorum, quorum vnus extitit H I O R A M V S suspensus cum imagine Matris & Filij, sacrisque Reliquiis Sanctorum, qui primi etiam in certamine steterunt & vicerunt.

Ergo quisquis ab ortu suo vsque ad metam fixam vitæ grauissimam crucem portat, & in acie constitutus semper pugnat & decertat, consideret ante se CHRISTVM, MARIAM & Sanctos, à quibus in certamine obumbratur protectione, patrociniis & subsidiis, vt quos sequitur in pugna, subsequatur in victoria, in gloria palmæ & coronæ, quæ debetur

*Laureola
victa hu-
manitatis.*

*Extrema
verba mo-
rientis.*

lecto affixus Richardus Episcopus Ciceſtrenſis, qui moriturus dicebat creatori Deo: *In manus tuas commendo ſpiritum meum, & ſimul Matri:*

Maria mater gratia,

Mater miſericordia,

Tu nos ab hoſte protege,

Et hora mortis ſuſcipe:

præcepit inſuper adſtantibus miniſtris, vt ea verba ad eius aures pronuntiare non ceſſarent. Accedat & Eleazarus Comes, qui cùm eſſet in extremis, & luctaretur cum hoſtibus, inquit: *Magna eſt demonum vis, ſed eam penitus eneruarunt myſteria ſacroſanctæ Incarnationis & paſſionis IEſu Chriſti.*

• Prodeat in publicum ſpectaculum ALFONſVS CAſTRIVS è Societate IEſu, ſpeculum & forma Sociorum IEſu laborantium & ægrotantium.

I decus, i nostrum, tot ponti emense pericla
50. Classibus; hac melius sidera puppe petes.

EMBLEMATICA IMAGO L.
ALPHONSI CASTRII CRVCIFIXI
EXPLICATA.

ALPHONSVS CASTRIVS, natione Lusitanus, dignitate Sacerdos, Religiosus è Societate IESV, ad Malucas insulas propter fidem CHRISTI à Mauris captus, nauì affixus in formam crucis, capite tandem cæsus, portum in cælo cepit. ALPHONSVS noster in ipso portu vitæ iacturam fecit, prosperè tamen nauigauit, & saluus emerfit. Qui perdiderit animam suam in mundano pelago, haud dubiè in portu cæli eam inueniet. Quid nauì cum cruce? Augustinus lib. 1. de Verbis Domini Serm. 54. *Quando Rex aliquis impiæ voluntatis, maximæque potestatis, persecutionem indicit Ecclesiæ, quantum in ipso est, Christianum nomen conatur extinguere; super nauiculam CHRISTI grandis unda consurgit, sed in iis tentationibus erigitur antenna, ut suspensa arbori crucem figuret. Hanc Christianus respiciat, ut non deficiat. Huic antennæ, id est, cruci CHRISTI; simplex conuersatio, & pura confessio; tamquam cadentia vela religentur, & hæc vela nostra fluctibus abluantur; ut sine macula & ruga inueniantur.* Quid cruci cum

Histor.
Indic.
Maffeus!

Sympathia
nauis &
crucis
Christi, &
vtriusque
Artificium.

M m m

naue?

naue? Ambrosius Sermon. 66. *Arbor quedam in naui est crux in Ecclesia. Suspenditur in arbore CHRISTVS, suspenditur Socius eius ALPHONSVS, socius passionis, vt sit consolationis comes, iuxta oraculum Pauli 2. Corinth. 1. Scientes quoniam sicuti socij passionum estis, sic eritis & consolationis.*

CRUX ALPHONSI crucifixi, Crux Sociorum IESV.

Instrumentum artis benè viuendi. Matth. 5, 13.

SOcij CHRISTI sunt, quibus conuenit illa vox, *Vos estis sal terræ. Accedit Chrysofomus Homilia 15. in Matth. Attendite, quid dixerit, Vos estis sal terræ, per quod ostendit, quàm necessariò ista præcipiat. Non enim pro vestra, inquit, tantùm salute, sed pro vniuerso orbe vobis certamen erit, &c. Hic finis vocationis eorum, quos in suam Societatem CHRISTVS adsciuit, vt propriæ saluti attendentes, & alienam quoque curantes, totum peragrent mundum, totum pelagus traherent. Benè nauigant IESV Socij, benè nauigant, vt ait Ambrosius in Psalm. 47. qui in nauibus CHRISTI crucem sicut arborem præferunt, atque inde explorant flabra ventorum, vt corpora sua dirigant ad sancti Spiritus gratiam in ligno Domini tuti atque securi, nec permittunt naues suas vago fluctu errare per maria, sed ad portum salutis, & ad consummationem gratiæ cursus suos dirigere contendunt,*

Excitatio laborantis.

tendunt, vt fida statione potiantur, quo dissoluti cursus suos possint in resurrectione reparare, vbi naufragium timere non possint. Et nos igitur circumspettemus hanc gratiam, speculatores eius simus, exploremus eam, vt fiant corpora nostra naues Tharsis. Tunc enim caro ad seruitutem redigitur, cum ad Dei intendimus gratiam, vt id quod amarum ad tempus sit, non quod dulce & voluptarium sequamur.

CRUX ALPHONSI crucifixi, CRUX ægotantis.

NAues Tharsis corpora nostra sunt. Nauigat in corpore homo, & cum benè habet, expansis velis in sæculi mari nauigat; cum morbum lethalem contrahit, tempus iam esse vela vitæ contrahendi, in sua effigie exprimit & ostendit ALPHONSVS. Contrahebat vela Paulus, cum vastum emensus mare fuisset, & appellens iam ad portum dicebat: Ego enim iam delibor, & tempus resolutionis meæ instat. Bonum certamen certavi, cursum consummaui, fidem seruaui. Non renuit ALPHONSVS pati, qui totum nauigauit mare, nec exire recusauit, qui vela in portu contraxit. Diuersus omnino erat à monacho quodam ægro, quem libro de Mortalitate proponit S. Cyprianus. Cum quidam de collegis, inquit, & consacerdotibus nostris iam in infirmitate defessus, atque de appropinquante

*Instrum-
tum artis
benè mo-
riendi.*

*2. Tim. 4.
6.*

*Excitatio
ægotian-
sis.*

morte sollicitus commeatum sibi precaretur, adstitit deprecanti iuuenis honore & maiestate venerabilis, statura excelsus, & clarus aspectu, & quem assistentem sibi vix posset humanus aspectus oculis carnalibus intueri, nisi quòd talem videre iam poterat de saculo recessurus. Atque ille non sine quadam animi ac vocis indignatione infremuit, & dixit: *Pati timetis, exire non vultis, quid faciam vobis?* Pulchrum fatis exemplum, cuius lectione mirum in modum recreatum fuisse S. Augustinum, in eius Vita memorat Possidonius. Habes in vno ALPHONSO & eius effigie formam, quam in ægro CHRISTVS optabat, vt & dicas cum Terefia, & ipsa quidem infirma, *Aut mori, aut pati.* Dicas appellens ad portum cum Ludouico Episcopo Caroli II. Regis Siciliae filio, *Ego morior, & gaudeo quasi terram videns, venturusque in portum ex longa nauigatione huius vasti & indomiti maris, quod mihi diu in votis fuit.*

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Virtus sacra Eucharistia.

Malach. 1.
23.

Felix vitæ Religiosæ nauigatio, quæ definit in IESV nomen, in cuius exaltationem ipsa sacra Eucharistia condita est. *Ab ortu enim vsque ad occasum magnum est nomen meum in gentibus; & in omni loco sacrificatur & offertur nomini meo oblatio munda: quia magnum est nomen meum in gentibus, dicit Dominus exercituum.*

Ab

Ab ortu vsque ad occasum magnum est hoc Sacramentum, ab ortu scilicet hominis, ad eius occasum, in quo post vitæ nauigationem optatum portum ingreditur. Appellentem iam ad portum, & accipientem Eucharisticum Viaticum, faustis suis clamoribus *Viaticum.* & acclamationibus Sermon. de Euchar. sequitur ac prosequitur Iustinianus. *Protegant, inquit, te sancta mysteria, & inter medios seculi fluctus ante mystici Pharaonis faciem gradiëris illæsus: illum itaque in intellectuâli pelago suffocatum adspicias constitutus in littore. Tunc lætitiæ initiato carmine, magna cordis cum exultatione clamabis: Cantemus Domino, gloriosè enim magnificatus est, Exod. 15, equum & ascensorem proiecit in mare. Proiecit per Crucem, proiecit per Eucharistiam: vnâ & alterâ colit in altari Sacerdos, de Pharaone agens solemnem triumphum; vnâ & alterâ velit sibi, veneretur & teneat ægrotus, qui affixus iacet in lecto, & simul augustissimum nomen IESV, cuius socius est, imploret, vt suam victoriam perfectam & consummatam agat pariter & celebret.*

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

Quotquot è Societate IESV crucem ferunt, nauigant simul cum CHRISTO, in eadem naue certant *Honor alis artem bene viuendi & moriendi.*

tant & triumphant, viui Martyres habiti, quorum Abbas Piamon apud Cassianum collat. 18. cap. 7. facit honorificam mentionem : *Illos patientia atque districtio, qui tam deuotè in hac, quam semel acceperunt professione, perdurant, vt numquam suas expleant voluntates, crucifixos quotidie huic mundo, viuosque Martyres facit.*

Viui Martyres socij IESV euaserunt Maria, Ioannes & Magdalena, quorum sanguis effusus non est, sed

*Laureola
Sociorum
IESV.
Cant. 2., 5.*

finis eorum trium dignus corona & laureola in lecto gloriosus fuit, vt dixerit decedens Maria, *Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.* dixit

Cant. 3., 1. Magdalena : *In lectulo meo per noctes quasiui quem*

Cant. 1., 16. *diligit anima mea.* & dicere potuerit Ioannes : *Lectulus noster floridus.* Lectus dolorum, lectus florum est ei,

qui veniens ad portum nauigationis suæ vsurpat extrema verba Archiepiscopi Dunstani : *Ipse benignus*

*Extrema
verba morientis.*

Deus, qui direxit iter meum ad se, dirigat ad omnem voluntatem suam corda & corpora vestra in pace.

Prodeat in publicum spectaculum VENERABILIS SACERDOS crucifixus; in quo, veluti in speculo, ferentis hæreticam prauitatem & infirmitatem forma conspicitur.

51. *Ne fors sim nimium tibi vilis Rector olympi
Victima, me Nati nobilitabit honos.*

EMBLEMATICA IMAGOLI.
SACERDOTIS CRVCIFIXI
EXPLICATA.

AERETICI in Gallia per ludibrium VENE-
RABILEM SACERDOTEM compulerunt,
vt in vrbe Houdam, diœcesis Carthonen-
fis, solemnna Missæ perageret. Dum cele-

Theat. cru-
delit. nostri
temporis.

braret, faciem eius manibus verberarunt, & corpus pugionibus perfoderunt, ac denique super ligneam crucifixi CHRISTI imaginem ipsum affixum, sclopetis suis traiecerunt. Verus Regis gloriosi & eius imaginis cultor, & quidem in eam formam, quam præscripsit Carolo Magno Gregorius Pontifex II. à quo imaginem CHRISTI Domini petierat. *Scimus, inquit, quia tu imaginem Seruatoris nostri ideò non petis, vt pro Deo aut quasi Deum colas, sed ob recordationem Filij Dei, vt in eius amore recalescas, cuius tu imaginem videre desideras. Et nos quidem, non quasi ante diuinitatem, ante illam prosternimur, sed illum adoramus, quem per imaginem, aut natum, aut passum, aut in throno sedentem recordamur. Et dum nos illa pictura, quasi scriptura, ad memoriam Filij Dei reducit, animum nostrum de resurrectione lætificat, aut de passione demulcet.* Crucifixores

VENERABILIS SACERDOTIS iconomachi erant, & in despectum iconis CHRISTI, & eius ministri qui sacram colebat imaginem, & propterea idololatram impudenter nominabant, affixerunt illum imagini crucifixi, cuius amor pectus eius accendebat, passio mulcebat. Dignus altari SACERDOS, cui verè dicere licet: CHRISTO *confixus sum cruci*. Dignus gloria Sacerdotali, cui fas est gloriari: *Si enim complantati facti sumus similitudini mortis eius, simul et resurrectionis erimus; hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, vt destruaturs corpus peccati, & vltra non seruiamus peccato.* Manus crucifigentium CHRISTO famulatae sunt crucifixo, vt sacrificium suum in cruce ageret & perficeret: ministrarunt quoque VENERABILI SACERDOTI, vt in corpore suo, quæ deerant CHRISTI passionibus, in cruce ipse completeret, & crucifixus compleuit. Hoc sacrosanctum officium, hoc munus Sacerdotum est, sic in altari seruire, sic ministrare, vt CHRISTI personam gerant, & per oblationem sui CHRISTO crucifixo adhæreant. Qui personam Regis gerit, refert & ipsum Regem; & qui vices CHRISTI agit, debet ipsi assimilari. Crucifixores CHRISTI, qualis CHRISTVS, & quales quoque & ipsi essent, facto suo declararunt: & sacrilegi Galliaë hæretici, quales Sacerdotes, qua-

*Sympathia
Christi &
Sacerdotis
Artificum
tolerantia
circa hære-
ticos.
Gal. 2. 16.
Rom. 6. 5.*

les etiam ipsi forent, ostenderunt. Ostendit quoque Paulus cap.6. ad Hebræos: *Impossibile est enim, eos qui semel sunt illuminati, gustauerunt etiam donum cælestè, & participes facti sunt Spiritus sancti, gustauerunt nihilominus bonum Dei verbum, virtutesque sæculi venturi, & prolapsi sunt; rursus renouari ad pœnitentiam, rursus crucifigentes sibimetipsis Filium Dei, & ostentui habentes.*

CRUX CRUCIFIXI SACERDOTIS, CRUX FERENTIS hæreticos.

BEnè Augustinus lib.3. de Verbis Domini, Ser-
mone 8. *Hæretici comparate vos Judæis: illi contempserunt CHRISTVM pendentem in ligno, vos contemnitis sedentem in cælo: illis suggerentibus stetit titulus CHRISTI, vobis instantibus deletur Baptismus CHRISTI.* Magna crux hæreticorum CHRISTO & eius ministris incumbit. Qualis illa sit, ostendit idem Augustinus lib.16.de Ciuitate Dei cap.2. *Callidum est genus hæreticorum, non spiritu sapientiæ, sed versipellis astutiæ, quo solent hæreticorum feruere præcordia, & pacem conturbare Sanctorum; sed hæc in vsum cedunt proficientium, iuxta illud Apostoli: Oportet esse hæreses, ut probati manifesti fiant in vobis, vnde etiam scriptum est: Filius eruditus sapiens erit, impudenti autem ministro vte-
tur.* Nec sunt, nec possunt esse impudentiores mi-

*Instrumentum artis
benè vi-
uendi.*

*Excitatio
laboran-
tis.*

*1. Cor. 11,
19.*

nistri, quàm illi ipsi, quorum manus famulatæ sunt Redemptori. Sapiens Dei Filius eorum ministerio vsus, sacrificium suum peregit, quod & nunc Sacerdotes in altaribus suis conficiunt. Confecit VENERABILIS iste SACERDOS, & sacrum suum in ara crucis perfecit, qui filij sapientis instar impudentibus ministris vsus est. Impudentes certè hæretici tam in CHRISTVM mortuum in cruce, quàm in Reliquias Sancti huius SACERDOTIS, qui eidem CHRISTO commoritur, & mundus obit. *Ante hoc tempus, vt notat Basilus in Psalm. I. dictum est Sacerdotibus, Non contaminabitur super aliquo mortuo; nunc autem felicitate nominis Christiani, & Dei nostri ac Seruatoris nostri IESV CHRISTI munificentia quicumque Martyres eius attigerit, illius iustitiæ sanctitatisque quodammodò particeps, ob gratiam ex eorum corporibus procedentem, efficitur.*

CRUX crucifixi SACERDOTIS, CRUX
ægotantis.

*Instrumen-
tum artis
benè mo-
riendi.*

NOS omnes genus electum, regale Sacerdotium sumus: nostræ igitur memores conditionis sub quodam Sacerdotio seruiamus, adhærentes crucifixo, vt vnusquisque nostrum in lecto iacens dicere possit cum Paulo: CHRISTO *confixus sum cruci.*

Non

Non sine causa crucifixi imago ægrotantibus exhibetur: idè porrigitur, vt comunicantes CHRISTI passionibus, adhæreant CHRISTO patienti, & eius exemplo ad tolerantiam ægritudinis excitentur.

Confirmat hoc ipsum Gregorius 3. Parte Pastoralis, admonit. cap.3. *Admonendi*, inquit, *sunt ægri, quatenus patientiæ virtutem seruent, vt incessanter, quanta* Excitatio
ægrotan-
tis.

Redemptor noster ab iis, quos creauerat, pertulit mala, considerent. Considerent in effigie conditionem suam

venerabiles Sacerdotes, qui CHRISTO crucifixo debent esse arctè & strictè coniuncti. Vnde sacra virgo Elisabetha moritura, iam è lecto adstantes sibi

Sacerdotes monens officij sui, *Vestrum est*, inquit, *dilectissimo Domino vos exhibere familiares magis ceteris hominibus, per bonam conuersationem, & sanctum ministerium vestrum, quatenus in regno suo post hanc vitam sibi*

familiarius vos iungat. Huic Domino Crucifixo ita se Bernardus adiunxit & adstrinxit, vt cùm iam in extremis esset, & Sacerdotium absolueret, fuerit in

hanc sententiam locutus: *Fateor, non sum dignus ego, nec possum propriis meritis regnum obtinere calorum: ceterùm duplici iure illud obtinens Dominus meus, hereditate scilicet Patris, & merito passionis: altero ipse contentus, alterum mihi donat, ex cuius dono illud mihi vendicans non confundor.* Hoc ius crucis & passionis est,

Eccli. 38.
28.

quod tenet ac possidet VENERABILIS iste SACERDOS, & qui eodem dono & priuilegio frui desiderat, *Cor suum dabit in similitudinem picturæ*, & iacens in lecto æger non solum adhærebit, sed etiam crucifixo CHRISTO inhærebit, vt feliciter decedat. Teste enim Basilio in Psalm. 33. *Qui cum CHRISTO simul moriuntur, in bona sunt morte.*

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Virtus sacra
Eucharistia.

Rex gloriosus hominem, quem assumpserat, secum in crucem euexit, & Patri sacrificauit, & vt Sacrificium conficeret, vocatus à Deo est tamquam Aaron. Idem ipse secundum ordinem Melchisedech factus Sacerdos, panem & vinum obtulit, & præbuit seipsum edendum, qui & dixit:

Ioan. 6. 57.

Qui manducat meam Carnem, & bibit meum Sanguinem in me manet, & ego in illo. Felix, & satis felix SACERDOS, qui simul in cruce & lecto, in altari & sacrificio cum Rege glorioso manet, ac dicit,

Rom. 8.
35.

Quis nos separabit à charitate CHRISTI? Hic arctus & strictus nexus diuini amoris componitur & connectitur, operante venerabili Sacramento, quemadmodum aduertit & monet S. Laurentius Iustinianus cap. 19. *Monastic. perfect.* *Pia mens, inquit, tanti sponsi letificata presentia venerando hoc mediante Sacramento repletur*

tur gaudio, exultatione perfunditur, humilitate deicitur, lumine irradiatur, pace satiatur, roboratur fide, deuotione saginatur, atque indissolubili amoris vinculo Redemptori interiùs copulatur. Hæc copula tunc perficitur, cum ^{viaticum.} anima munita Viatico in cælum assumitur.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

BENÈ sancta mater Ecclesia canit de glorioso ^{Honor alit} Martino: *O beatum Pontificum, qui totis visceribus ^{artem be-} diligebat CHRISTVM Regem, & non formidabat imperij ^{ne uiuere-} principatum! ô sanctissima anima, quam etsi gladius perse- ^{di & mo-} cutoris non abstulit, palmam tamen martyrij non amisit!* ^{riendi.}
Accedit Iustinianus Sermone de S. Martino: *Quomodo, martyrij gloriam ipsum non habere censendum est, qui flagrans amore martyrij pro fidei testificatione Catholica terrenorum principum nec expauit potentiam, nec hereticorum sauitia cessit, quin constanter veritatis propalaret regulam, eorumque confutaret errores. Toties igitur martyrij promeruit palmam; quoties se inimicis fidei disputando opposuit. Sapienter Deus prouidit in gratiam propugnatorum fidei, vt licet proprium sanguinem non funderent, Martyres esse possent, quoties pro veritate ^{Laurea} pugnarent, corona aurea & laureola decertarent; qui- ^{propugna-} bus effecti victores, in cælis ornarentur & illustrarentur. ^{ta heresis.}*

rentur. Ergo cùm hæretici fraudulentè abstinere volunt à sanguine, ne numerum augeant Martyrum, seipfos planè decipiunt, quandoquidem incruentum est martyrium, eorum errores conuellerè, & insanias refutare. Toties debetur palma & corona, quoties propugnatores fidei hostibus veritatis opponunt se fortiter, & animosè aduersantur. Non augent numerum Martyrum crucifixorum, sed implent catalogum cruciferorum, zelantium videlicet ministrorum, imitatorum gloriosissimi Martini, cuius elogium concludit in hæc verba Iustinianus: *Meritò itaque sancto huic Martyri non est deneganda corona, qui Ecclesiarum curam gerens, ac proximorum salutem zelans, nec mori timuit, nec viuere recusauit. Vixerat cum CHRISTO, & cum CHRISTO mortuus est, sicut & Herulus martyr, qui ligno affixus dicebat: Esto mihi adiutor Domine, & Redemptor. cui CHRISTVS: Noli timere; sum enim tecum, & Deus tuus ego sum.*

*Extrema
verba morientis.*

Prodeat in publicum spectaculum PETRVS HELVICVS crucifixus; in quo, veluti in speculo, ferentis repulsam & morbum forma conspicitur.

*Nouit amor mutas in verba resolvere fauces.
52. I nunc, et linguam velle profana cohors.*

EMBLEMATICA IMAGO LII.
 PETRI HELCII CRVCIFIXI
 EXPLICATA.

AROCI in Africa PETRVS HELCIVS Histor. Indic.

Madritanus hortatus est Mauritanos, vt partes CHRISTI sectarentur, & eos qui semel à fide Christiana defecerunt, ad

primam fidem redirent. Quam ob causam captus est, & iussu Regis urgente, linguâ auulsâ, pro valuis portæ in formam crucis affixus, animosè caput dedit, vt ferreo clauo traiceretur. Extractus è capite clauus gutturi infixus est: cumque ne gutta quidem sanguinis è vulneribus antè fluxisset, effluxit deinde, & tinctâ sanguine portâ, mundum reliquit. Cùm homo in angustias eas reducitur, vt aditus querelis non pateat, sed ex omni parte via intercipiatur & claudatur, laboriosa satis crux est. Hanc crucem passus est Iobus, cùm iustis querelis familiares aures claudebant. Hæc crux, quam tulit Iosephus, cùm eius deprecationibus sæui fratres non attenderent, & cùm esset in Ægypto captus, nec sui domini nec Regis gratas sibi aures impetraret. Ad has angustias redacta erat Susanna, cùm,

clauso pomario , nemo esset qui eius voces exciperet , diceretque proinde , *Angustia sunt mihi undique*,

Dan. 13,
12.

*Sympathia
Christi &
Petri Hel-
cuj Artifi-
cum tole-
rata re-
pulsæ.*

CHRISTVS quoque ipse in porta & extra portam passus est , è cruce clamabat , & tamen non audiebatur. Clamavit non tam voce linguæ quàm sanguinis , cuius vocem nemo adimere queat , licet adimere linguam , imò & ipsam vitam auferre possit. Potuit Maroci Rex euellere PETRI linguam , ne verba formaret , efficere tamen non potuit , ne eius sanguis effusus ad portam , cui confixus erat , clamaret Deo , cuius ianux omnibus facilè patent. *Semper porta Domini* , vt ait agens de Patientia Ephræm , *cunctis patet hominibus , paruis simul & magnis.*

CRUX PETRI MADRITANI crucifixi, Cruce datæ repulsæ.

*Instrumentum
artis
benè vi-
uendi.*

NOuerat Rex Salomon , quanta crux ista esset , & vt eius onus indicaret , dixit cap. 9. Ecclesiastæ : *Ciuitas parua , & pauci in ea viri : venit contra eam Rex magnus , & vallauit eam , extruxitque munitiones , inuentusque est in ea vir pauper & sapiens , & liberauit urbem istam per sapientiam suam , & nullus deinceps recordatus est hominis illius pauperis. Et dicebam ego , meliorem esse sapientiam fortitudine. Quomodo ergo sapientia pauperis contempta est , & verba eius non sunt audita?*

audita? Inter summos illos labores, quibus mundus repletus est, vnus & præcipuus est, quòd monita sapientum à Principibus non audiantur. Erat ad fores palatij Mardochæus, & cùm graciosus Aman multum posset apud suum Assuerum, omnem portam obserauit, ne Mardochæi totiusque populi Hebræorum clamores ad aures Regis venirent. Verùm Excitatio laborantis. enimuerò non est prudentia, non est consilium contra Dominum, qui nouit iustis querelis aditum ac portas aperire. Dedit Estheræ Reginae accessum, coram Rege exposulauit, postulauit caput gratiosi, qui malorum caput fuerat, & impetrauit. Interim dum sanguis pauperum clamat, & clamores in palatio non audiuntur, crucem patitur Mardochæus, patitur & HELCIUS MADRITANVS. Secùs faciebat olim Alexander, cuius & exemplo & testimonio vtitur Basilius Epist. 54. *Audiuisse quidem non negamus, negamus quidem Timotheum esse, qui calumnias in te fabricauerit. Cùm autem omnino audiuerimus, si nihil aliud, vel illud saltem Alexandri dicemus, Alteram auriculam delato illibatam ac sinceram conseruamus.*

CRUX PETRI crucifixi, CRUX ægrotantis.

HANC crucem patitur æger, cùm iustè queritur, nemo tamen audit aut credit. Recurrendum Instrumentum artis benè moriendi.

dum tunc ad Deum, cuius aures attentæ & intētæ sunt clamoribus ægrotorum. Testatur ipse qui dicit, *Clamabit ad me, & ego exaudiam eum.* Benè Ephræm Discept. de Patient. ait: *Quid hoc beatius, quàm consequi talis Regis beneuolas aures?* Clamauit Ezechias æger, qui conuertit ad parietem faciem suam, & per murum clausum, obseratum & obstructum voces suas intromisit, & illas Deus excepit. Excipiet & tuas, si dicas cum Ezechia: *Sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor ut columba.* Quamuis Rex ille Ezechias multos haberet ministros, multos Medicos, solum confugit ad Deum, & solum Deum consuluit, vt diuino eius fauore sanatus, & à morbo recreatus, soli Deo pro valetudine sua ageret & haberet gratias. Eapropter non semel, sed sæpè Deus claudit suas portas, & vias intercludit humanas pro adipiscenda salute, vt necessitate ductus, & etiam coactus ægrotus, recursum ad Deum habeat, cui post acceptæ valetudinis beneficium gratus existat. Ad Regis illius exemplar componat se æger, & quidem sic monet in Asceticis Basilii: *Quemadmodum Ezechias massam ficorum non primam duxit sanitatis suæ causam, neque curandi corporis rationem illi tribuit, sed gloria Dei, qui ficos condidit, gratiarum actionem obtulit: ita & nos plagas à Deo recipientes, qui benè & prudenter*

Pfal. 90,
15.

Excitatio
ægro-
tantis.
Isai. 38, 21.

Isai. 38, 21.

denter

denter vitam nostram moderatur, principio quidem inquiramus cognitionem rationis ob quam nos flagellet, deinde & liberationem à doloribus & patientiam, & præterea vt tentationi præbeat exitum, vt tolerantes esse possimus: datam verò medicandi gratiam siue per oleum vino mixtum, vt in eo qui inciderat in latrones; siue per ficos, vt in Ezechia, grato animo suscipiamus. Reddita ergo sibi sanitate, in Ecclesia referat æger actionem gratiarum, more Ezechiaë Regis, imitator crucifixi PETRI, cuius vt inhæreat vestigiis, pro foribus stabit, & cor suum dabit in similitudinem picturæ. Quòd si statio vitæ deferenda sit, oret sicut moriturus iam, & stans pro foribus orauit Eligius, cuius meminit SURIUS: *Suscipe me secundum magnam misericordiam tuam, & non confundas me ab expectatione mea. Aperi mihi properanti portas tuas.*

Eccli. 38,
28.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Rex gloriosus extra portam passus est, repul-
sus quidem à Proceribus Hebræorum, quibus Virtus sacra Eucharistia.
monita salutis dabat, & cui portas suas clauserat humana potentia: statim ianuas suas diuina omnipotentia aperuit; vnde mandatur cælestibus potestatibus.
Attollite portas, principes, vestras, & eleuamini portæ aeternales, & introibit Rex gloriae. Ergo qui in portâ PSAl. 23, 7.
patitur,

patitur, & in ea repulsam subiit, soletur seipsum, & cælos apertos consideret, qui patent dignè & piè communicantibus. Huc alludens præcius cecinit olim David: *Januas celi aperuit Dominus, & pluit illis manna ad manducandum.* Hinc Gregorius lib.4. Dialog. cap.58. *Quis fidelium habere dubium possit, in ipsa immolationis hora cælos aperiri, choros Angelorum adesse?* Repulsus Stephanus vidit cælos apertos, & IESVM stantem à dextris virtutis Dei, & virtute eiusdem favoris *obdormiuit in Domino.* Qui pellitur iam ex mundo, & accipit Eucharistiam, eundem sub accidentibus CHRISTVM Dominum consideret, vt sacræ virtute Communionis in Domino quiescat, piè que ac sanctè dormiat, & somno tranquillo fruatur.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

*Honor alit
artem be-
nè viuen-
di & mo-
viendi.*

LAzarus pauper ad ianuam avari diuitis erat, & cum tantum vlcerum & vulnerum martyrium patientissimè perferret, maior crux erat afflicto in necessitate extrema cum clamor non audiretur, & iusta eius petitio repelleretur. Paulò post mutata sunt rerum vices, quando simul repellentem & repulsam mors arripuit, & locis suis ambos addixit. Repulsus Lazarus, in sinum Abrahæ deportatus manibus

nibus & plausibus Angelorum ; diues verò purpurarius & simul auarus, in tartara deturbatus : vbi cùm à sancto Patriarcha vnã exposceret guttam aquæ, est passus semel repulsam, & iterùm, cùm rogaret, vt nuntium mitteret, qui fratres de statu suo mone-
ret, & cauere sibi à pœnis & tormentis inferorum iuberet.

Ergo qui patitur nunc repulsam, exemplo Lazari se soletur, & speret intra aulam Dei aliquando recipiendum, qua exulant tyrannicè repellentes, repulsi verò patientes in ea honorantur & coronantur. Meminerit gloriosi martyris Stephani, qui cùm à contribulibus suis expelleretur, vidit sursum gloriam Dei, & exclamauit, *Ecce video calos apertos*, & Act. 7, 56.
 IESVM *stantem à dextris virtutis Dei.* Cælestes videt ianuas, habet & portas apertas, qui clausas sibi hîc fores tolerat patienter. Expectat ad ianuam CHRIS-
 TVS, vt venientem cruciferum suum excipiat, hono-
 ret, & coronet virum, quem expulit à se mundus. Cùm è mundo expelleretur Longinus Centurio, monuit socios : *Jam aperta est porta quæ est in cæ-* Extrema
verba mo-
rientis.
lis, & Angeli sunt nostras accepturi animas, & oblatu-
ri Filio unigenito. Ecce & lampades video, & apparent
mibi brauia, cum quibus sistendi sumus ad iudicis tri-
bunal.

PRodeant modò in publicum spectaculum sacri Tyrones , siue Pueri honorarij gloriosi Regis : de quibus Rex ipse ait : *Confiteor tibi , Pater , Domine cali & terra , quia abscondisti hæc à sapientibus , & prudentibus , & reuelasti ea paruulis.* Matth. II, 25.

Prodeat verò omnium primus SIMON, paruüm speculum mysticæ resurrectionis, & patientiæ ægrotantis.

In speculo paruo imagines parue videntur, quia pro modo speculi videntur. S. Augustinus libro de Quantitate animæ.

53. *Paruule, quem dulci raptauit ab vbere tortor,
I nunc, cælesti nectare pelle sitim.*

PLATE I
GENERAL VIEW OF THE TEMPLE OF
APOLLO AT CORINTH

EMBLEMATICA IMAGO LIII.

S. SIMONIS PVERI CRVCIFIXI

EXPLICATA.

ANCTVS SIMON puerulus Tridentinus, Surius in Martio. Martyrol. trigesimo ætatis mense nondum completo, captus & raptus à Iudæis est; vt victima Paschalis immolaretur. Ergo in ipso

Paschatis die à Rabbi Moyse nudatur vestibus, circumciditur, crucifigitur, & stylis ferreis infantulus circumfoditur. Cùm esset iam in extremis, & extremum spiritum emitteret, oculos in cælum extulit, & mundam simul animam efflauit. *Quem docebit* 1 Cai. 28, 9.

scientiam? & quem intelligere faciet auditum? ablaetatos à lacte, auulsos ab vberibus. Crucis scientiâ & intelligentiâ SIMON ab vtero materno raptus instruitur & imbuitur, instruit & imbuit nos, vt mysteria passionis CHRISTI, & simul resurrectionis expendamus. Prouidit nobis Deus de agnello isto Paschali, qui corde tactus, tangat & corda nostra; dicatque cum Augustino lib. 4. de Ciuitate Dei: *Considerate ergo diligenter ineffabilis viscera pietatis, perpendite immensum & inuestigabile pondus diuinæ charitatis: quia in rebus humanis inuenire non poterat pretium nostræ redem-*

Sympathia Christi & Simonis Artificum mystica resurrectionis.

ptionis, Redemptor noster seipsum obtulit Patri pro nobis hostiam in odorem suauitatis : sic ipse factus est Sacerdos, & Sacrificium, ipse Redemptor, & Pretium. Audistis nunc reparationis nostræ mirabile sacramentum, audite etiam salutis nostræ opportunum valdè consilium. Tradidit seipsum pro nobis ad mortem, mortificemus & nos eius amore omnem in nobis terrenæ concupiscentiæ voluntatem.

CRUX SIMONIS, Crux mysticæ resurrectionis.

Instrumentum artis bene viuendi.

PVeri suo pte ingenio rudes indigent Catechismo ; sed sapiens SIMON Ioannem Baptistam refert , in cuius elogium modulatus est Zacharias :
LUC. 1, 76. *Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis, præibis enim ante faciem Domini parare vias eius, ad dandam scientiam salutis plebi eius.* Non tam ad discendam, quàm ad dicendam scientiam infantulus crucem ascendit, ex qua tamquam ex cathedra mysticæ resurrectionis mysterium declarat. Ergo in sancto Paschatis die, cum puram efflaret animam, extulit in altum oculos, & puer nos catechizans monuit : Coloss. 3, 1. *Si consurrexistis cum CHRISTO, quæ sursum sunt querite, quæ sursum sunt sapite, non quæ super terram.* Hæc mystica mentis nostræ resurrectio fieri nequit, nisi crucem feramus pro CHRISTO, & simul cum CHRISTO, qui vel in
 sua

fua refurrectione crucem in manu gestans describitur. Succurrit Augustinus lib.2. de Diuin. inquisit. cap.4. *Quantò magis CHRISTO appropinquat affectu pietatis, tantò magis exterior homo corrumpitur: sed interior renouatur de die in diem, omnisque lux illa ingenij, quæ ad inferiora vrgebat, ad superiora conuertitur, & à terrenis quodammodò aufertur, vt magis magisque huic sæculo moriatur, & vita eius abscondatur cum CHRISTO in Deo.*

CRUX SIMONIS, CRUX ægrotantis.

CVM pueri malè habent, ad charos sibi parentes lacrymantes oculos erigunt. Nouerat SIMON Patrem sursum in supernis esse, conuertitque lumina in cælum, quasi diceret, *Pater noster, qui es in cælis.* Nobilis conditio hæc est, qua ductus Rex Ezechias in ægitudine sua sursum oculos leuauit, dixitque: *Sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor vt columba.* *Attenuati sunt oculi mei, suspicientes in excelsum.* quis affigitur lecto, ingenui nobilisque pueri instar, Patrem suum in cælis quærat, more Gerardi, qui cùm esset in extremis, vt refert Bernardus Serm.26. in Cantica, dicebat: *Quanta dignatio, Deum Patrem hominum esse! & quanta hominum gloria, Dei filios esse heredes!* Pertinet huc, quod refertur inter Apophthegmata Patrum. Cùm nuntiaretur mors patris, nuntian-
ti

ti respondit monachus, *Desine blasphemare, meus enim pater immortalis est.* Oportet in doloris lecto Patrem summum inuocare, quem inuocauit, coluit & adorauit CHRISTVS, cùm in lecto crucis infirmaretur. Hinc Gregorius p.3. Pastoral. cap.13. *Admonendi sunt ægri, quòd pro nobis Patrem, quamuis diuinitate esset æqualis, adorauit.* Magna reuerentia Patris est, & tunc maximè ostenditur, cùm ab eo morbis punitur homo, infirmitatibus castigatur, quemadmodum Serm.I. de Visitat. infirmor. decernit Augustinus, & simul monet ægotantem: *Disciplinam patris tui ne abiicias fili. Nemo filius, quem non corripit pater. Sed noli deficere à disciplina Domini, & ne fatigeris, dum ab eo argueris. Quem enim Deus corripit, flagellat, & quasi pater in eo complacet sibi.* Adhuc puer erat Basilus, & dum ægotaret, disciplinam non abiiciebat, sed de manu paterna prouenire recognoscebat, ac proinde non molestè illam ferebat, nec fatigabatur longitudine infirmitatis, sed grandæuus, & adhuc æger in diuturna sua ægitudine iudicium Dei venerabatur. vnde & Epist. 77. scribit; *Corporis imbecillitate impediior, quam planè haud ignoratis, quanta mihi sit à prima ætate ad istam vsque senectam vna mecum educata, meque, iuxta iustum Dei iudicium, qui omnia sapienter disponit, castigans & erudiens.* Castigatus & eruditus in eadem schola

Prou. 3, 11.
Heb. 12, 6.
Excitatio
ægotantis.

schola cum CHRISTO, qui didicit ex iis quæ passus est Heb. 5, 8.
obedientiam. CHRISTVS quidem Doctor paruulorum
 est, & eos in laboribus & infirmitatibus suis orare
 docet, *Pater noster, qui es in calis, sanctificetur nomen* Matth. 6,
tuum. Hunc ipse vocauit & inuocauit, cum esset in
 lecto crucis: *Pater, dimitte illis.* & rursus: *Pater, in* Luc. 23,
manus tuas commendo spiritum meum. Orauit Patrem, 34.
 & inclinato capite emittens spiritum, Genitorem Luc. 23,
 suum adorauit. 46.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

MOribus antiquis Ecclesiæ post sacri Baptisma- virtus sa-
 tis susceptionem augustissimum Sacramen- cræ Eu-
 tum infantibus ministrabatur, cuius solemnis con- charistia.
 suetudinis Cyprianus Serm. 5. de Lapsis, & Hugo Vi-
 ctorinus lib. 1. de Ecclesiast. Officiis cap. 20. memine-
 runt. Laudabilis tunc ille vsus, quando vel ipsa Ec-
 clesia suam agebat infantiam, sacrosanctisque vberibus
 Eucharistiæ lactabatur & nutriebatur. Qualem in
 tenera ætate infantia & pueritia suæ erga se
 Deum experiebatur Ecclesia, talem seipsam erga in-
 fantes, puerosque aqua lustrali tinctos ostendebat &
 exhibebat. Consonat dictis præscius primæ & pri-
 mæuæ domus Ecclesiæ Salomon: *Sapientia edificauit* Prou. 9, 1.
sibi domum, excidit columnas septem. Immolauit victimas

suas, miscuit vinum, & proposuit mensam suam. Misit ancillas suas vt vocarent ad arcem, & ad mœnia ciuitatis. Si quis est paruulus, veniat ad me, & insipientibus locuta est: Venite, comedite panem meum, & bibite vinum quod miscui vobis. Relinquire infantiam, & viuite, & ambulate per vias prudentiæ. Cesset igitur illa antiqua la-
 Thren. 3, *mentatio: Paruuli petierunt panem, & non erat qui*
 4. *frangeret eis. Paruuli nunc sub Patris disciplina exi-*
 Matth. 6, *stentes panem petunt: Panem nostrum quotidianum da*
 12. *nobis hodie. Frangit illis panem gloriosa Patris Sa-*
 Matth. 26, *pietia, quæ & pueris suis ait: Accipite, & comedite.*
 17. *Accipit, & comedit mysticus Dei Simon, & ait ver-*
 Psal. 22, 4. *beranti Patri: Virga tua & baculus tuus ipsa me conso-*
lata sunt. Paraasti in conspectu meo mensam aduersus eos,
viaticum. qui tribulant me. Hæc mensa laborum & dolorum le-
uamen est, & in extremo agone Viaticum pro reme-
diõ adhibetur, cùm homo nudus in terram reuer-
tens repuerascit.

Prodeat in publicum paruum speculum GVILIELMI pueri, in quo splendet imago ferentis carnem & morbum.

*Lumina crudeli quid funere pascis Apella?
54. Mox dabitur propria cor satiare nece.*

EMBLEMATICA IMAGO LIV.
GVILIELMI PVERI CRVCIFIXI
EXPLICATA.

CHRISTVS *nusquam Angelos apprehendit, sed* Heb. 2. 16.
semen Abrahamæ apprehendit. Semen Abrahamæ Exstat hi-
 præcesserat in Isaac, in cuius celebri sa- stor. An-
 crificio præludia sanctæ crucis prælux- glican.
 erunt & apparuerunt. Apprehendit CHRISTVS mor- Sympathia
 talem hominum statum, qui subire crucem potuit; Christi &
 immortalem conditionem Angelorum, quæ passio- Guilielmi
 nem carnis ignorat, assumere recusauit. CHRISTVS Artificum
 itaque factus homo, & Angelus magni consilij, an- tolerata
 gelos homines fecit, quibus secum crucem ferre, & carnis.
 mortem pati liceret. Ad hanc Angelorum classẽ
 pertinet GVILIELMVS Anglus, qui cùm puerulus ef-
 fet, in vrbe Nordicensi à Iudæis peremptus est eo-
 dem mortis genere, quo & ipse à CHRISTO redem-
 ptus erat. Angelus in carne fuit, & cùm viueret in
 carne, acerbam crucis passionem cum CHRISTO
 tulit. In carne ambulare, & non secundùm carnem
 militare, Angelicum est. Adstruit hoc Paulus cùm
 dicit: *In carne ambulantes, non secundùm carnem milita-* 1. Cor. 10.
mus. Ambulat in carne Paulus, cùm terrenus homo 3.

fit; non militat secundum carnem, cum totus angelicus viuat. Quamdiu ille in carne viuit, cum vir angelicus sit, caro crux laboriosa est. vnde & dicit: *Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius?* Gemit angelicus homo sub carnis passibilis onere.

CRUX GVILIELMI crucifixi, Crux corporis.

Instrumentum artis bene visendi.

Matth. 16. 24.

Excitatio laborantis.

Nisi caro viro angelico crux foret, Angelus magni consilij non assereret, *Abneget semetipsum, tollat crucem suam, & sequatur me.* Monuit Angelorum Rex, vt homo abnegando se suamque carnem, assurgeret, & in societatem Angelorum seipsum insinuaret. Benè Bernardus Serm. 23. inter paruos: *Ceciderat à seipsa* (nempe natura humana) *à societate Angelorum, à visione Dei, id est, à libertate, à dignitate, à beatitudine.* *Audiat ergo consilium, & abnegando semetipsum, id est, propriam voluntatem, seu libertatem recuperet tollendo crucem suam, id est, carnem suam cum vitiis & concupiscentiis crucifigendo per continentiae bonum, recuperet societatem Angelorum, sequendo CHRISTVM, id est, eius passionem imitando, recuperet claritatis eius visionem: quia si compatimur, & conregnabimus.* Adde ex Basilio Epist. 41. ad Maximum Philosophum: *Ne-*

que

que enim certè parum vtilitatis habet eum, qui ex ampla familia, & illustri genere ad angelicam vitam transiit, rationis moderamine quasi fræno quodam cohibere iuuentam, & carnis affectum in seruitutem redigere rationis. Qui mysticus velit esse Guilielmus, carnem, quam fert, loco crucis habeat, & ferat, & oret cum Augustino lib. Contemplat. *Fac me, quæso, dulcis IESV, pie, bone, semperque benedicte, tuo amore, & tuo desiderio onus carnalium desideriorum, & terrenarum concupiscentiarum superare & calcare.*

CRUX GVILIELMI, CRUX ægrotantis.

GVILIELMVS debili carni adstrictus, & simul Instrum-
tum artis
benè mo-
riendi. cruci alligatus, tormenta sic sustinebat, vt non tam homo passibilis quàm Angelus passionis expertus esse videretur. Tolerare dira remedia, dura medicamenta sic ferre, quasi careas corpore humano, non tam humanum quàm angelicum spectaculum est. Quanti hoc habendum sit, Chrysostronus agens de Patientia pulchrè ostendit. *Nihil est, inquit, tam horrendum tamque tremendum, quàm quòd hi qui vel morbo aut pœnis discruciantur, non superentur, si diuino sint amore incensi: ita vt neque ignis, neque ferrum, neque inopia, neque languor aliquis, neque mors, neque aliud quidpiam huiusmodi graue aut molestum appareat ei, qui hunc sit erga Deum*

Deum amorem consecutus. Totus hoc amore accensus & totus angelicus in suis infirmitatibus & morbis, qui nihil graue nihil molestum sentiret, patientissimus Iobus erat, de quo Ambrosius Tract. 2. de Interpellat. Dauid cap. 1. dicit: *Non egrotabat animo, et si doleret in corpore, quia non erat in carne anima eius, cuius passionibus non adhaerebat, sed in spiritu, cuius virtute se texerat.* Cùm æger D. Nazianzenus esset, ad statum hunc angelicum adspirabat, & simul suspirabat Epist. 99. apud Basilium: *Vociferabor aliquid aduersum meipsum. Sit autem venia dolenti, si quæ dolentis sunt locutus fuero. O carunculam prauam & malignam, quibus me malis afficis? quæ mala perpetras?* In hoc angelico statu Ecclesiastica historia lib. 6. cap. 2. describit Beniaminum, qui cùm gratia sanitatis diuinitus esset donatus, ægris multis medebatur, ipse tamen perpetuò infirmabatur, dixitque admirantibus sociis: *Rogate Deum tantùm pro anima mea, de corpore parum estote solliciti, quia etiam dum sanus eram, ad nihil id mihi vtile erat.* Mysticus Guilielmus est, qui sic ægrotat in carne, vt carne & eius passionibus videatur esse nudatus, & vnicae animæ suæ curam habeat. Quòd si Democritus dicere solebat discipulis, *Si corpus animum in ius vocaret, haud quaquam futurum, vt ille muneris malè administrati crimen effugeret,*

acci-

*Excitatio
ægrotan-
tis.*

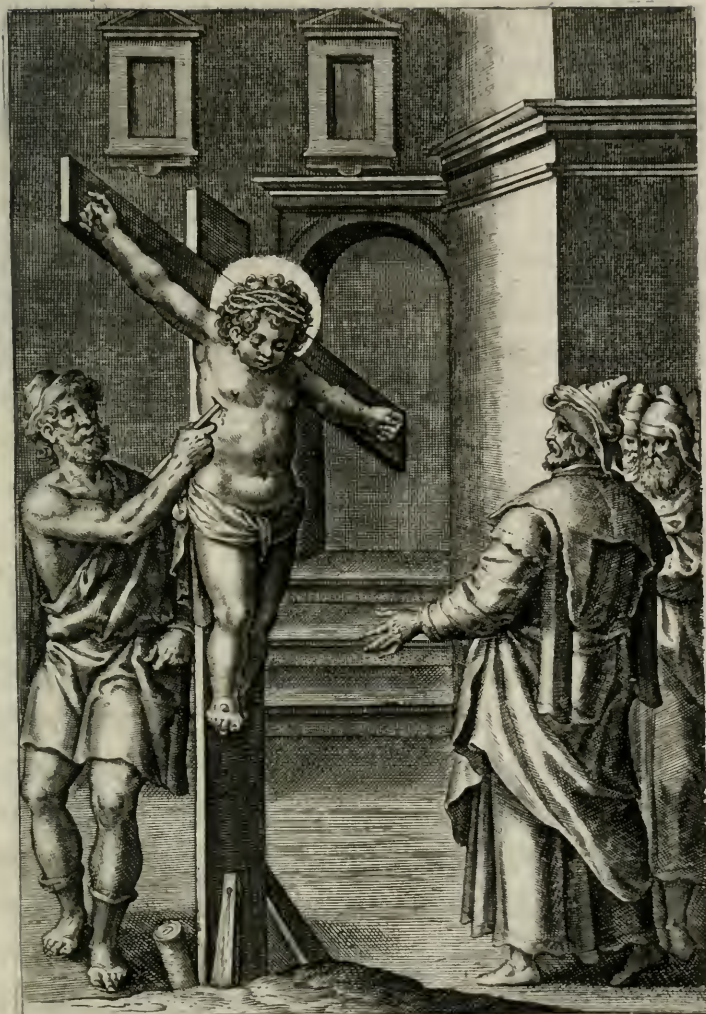
accipiendum ita est, vt reus corporis sit, qui ratione non ducitur, sed voluptate seducitur. hic enim in corpus suum grauiter peccat, grauiter delinquit.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

CEffet illa querimonia, *Paruuli petierunt panem*, Thren 3,
et non erat qui frangeret eis. Petierunt à cælesti 4. Virtus sa-
 cra Euch-
 ristia.
 Patre panem, *Panem nostrum quotidianum da nobis ho-*
die, quem non solùm impetrarunt, sed etiam abun- Matth. 6,
 12.
 danter obtinuerunt per manus gloriosi Regis, qui
 & illis panem fregit, inuitansque ad epulum ait: *Si* Prou. 9, 3.
quis est paruulus, veniat ad me. Venit paruulus ange-
 licam vitam ducens, & cum eo more cælesti agi-
 tur; *Panem Angelorum manducauit homo*, vt totus an- Psal. 77,
 25.
 gelicus redditus, carni & eius passionibus omnino
 renuntiet. Benè Nyssenus Homilia 8. in Ecclesiast.
Qui hanc amat carnem, non est amicus suæ carnis; et qui
in hunc sanguinem est affectus, mundus erit à sensili san-
guine. Vnde cùm res est de carnis & spiritus diuisione
 ne, peropportunè sacrum Viaticum porrigitur & Viaticum.
 administratur, vt dediscat homo diligere carnem
 suam, & discat è carne purus & mundus abire in
 consortium Angelorum, qui de pane Dei diuino
 aluntur & nutriuntur. Fuit olim apud Græcos mos,
 vt postquam maioris ætatis homines cælesti forent

pabulo recreati , ingenui pueri , & maximè puri ac nitidi accerferentur , & sacratissimis Eucharistiæ reliquiis reficerentur. Consule Nicephorum lib.17. capite 25. Consonat hic ritus cum moribus cælestis Numinis , quod cùm sublimibus dapibus gloriæ suæ diuinitus aleretur , ad gloriosas earum reliquias fumendas & accipiendas creauit & vocauit Angelos & homines , adhuc Angelis per omnia similes euocat & accerfit.

Prodeat in publicum paruum speculum HVGONIS pueri , in quo splendet imago innocentiae & patientiae ægrotantis.

*Paruule ne plores raptæ dispendia lucis:
55. Maturus caelo non cadit ante diem.*

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

EMBLEMATICA IMAGO LV.

HVGONIS PVERI CRVCIFIXI
EXPLICATA.

INCOLNIAE in Anglia S. HVGGO puer in Histor. Anglic.
 odium CHRISTI crucifixi à Iudæis cruci
 suffixus fuit. HVGGO tenellus pendens
 è ligno crucis, puritatem, munditiam
 & innocentiam spirat, inspiratque intuentibus se, vt
 vitæ puritatem, & innocentiam morum semper in
 se custodiant. Magnus thesaurus vitæ innocentis est.
Habemus thesaurum istum in vasis fictilibus, & ita fra- 2. Cor. 4.
 gilibus, vt non solùm vno ictu, sed vno etiam aspe- 7.
 ctu violentur & confringantur. Hinc fit, vt si sana
 & integra innocentia seruetur virtus, res miraculo
 similis habeatur, & mirabilis ille sit, qui puerilem,
 dum viuit, referat innocentiam, cuius causam egit in
 cruce, & peregit innocens CHRISTVS. Satis ardua
 res est, & proxima ipsi martyrio, depositum istud
 seruare. Mundus plenus periculis est, & inter omnia
 eius pericula innocentiam custodire, summæ solli-
 citudinis est. Benè Augustinus Serm. 150. *Nemo di-* Sympathia Christi & Hugonis Artificum innocentia.
cat, quòd temporibus nostris martyrum certamina esse non
possunt; habet enim & pax nostra martyres suos. Nam,

sicut frequenter suggestimus, iracundiam mitigare, libidinem fugere, iustitiam custodire, pars magna martyrij est. Hanc custodire quàm sit difficile & arduum, satis ostendit Ambrosius Epistola ad Heliodorum: *Quod esse discrimen putas inter eum qui moritur puer, & eum qui demoritur senex, nisi quòd hic peccatis abeat oneratio, & plurium coram Deo culparum reus, quàm ille. Præstat igitur puerum quàm senem mori.*

CRUX HVGONIS crucifixi, CRUX innocentiæ.

*Instrumentum artis
benè viuendi.*

1. Tim. 6,
12.

Morum integritatem & vitæ innocentiam seruare, magna crux est, & ad eius ferendum onus validis est opus humeris, quos Paulus in suo inuenit Timotheo. *Certa, inquit, bonum certamen fidei, apprehende vitam æternam, in qua vocatus es, & confessus bonam confessionem coram multis testibus. Præcipio tibi coram Deo, qui viuificat omnia, & CHRISTO IESV, qui testimonium reddidit sub Pontio Pilato, bonam confessionem, vt serues mandatum sine macula, irreprehensibile, vsque in aduentum Domini nostri IESV CHRISTI. Coniungit Paulus hoc loco confessionem fidei CHRISTI quæ per martyrium habetur, cum fida legis custodia, in qua integritas morum vitæque innocentia consistit. Seruemus sine macula præceptum, seruia-*

feruiamus imperanti Deo, etimusque de Martyrum illorum numero, qui candidati in cælis degunt. Fauet dictis Clemens Alexandrinus lib. 4. Stromat. *Quicumque Seruatoris mandata exequuntur, in vnaquaque actione sunt martyres, facientes quidem quod vult.* Accedit & Hieronymus Epistola ad Eustochium: *Parvula tua Dominus, & quò magis gaudens mater tua longo martyrio coronata est. Non solum effusio sanguinis in confessione reputatur, sed deuotæ quoque mentis seruitus immaculata quotidianum martyrium est.* Custodi innocentiam ornatam non sanguinis effusione, sed diuinæ legis obseruatione. Maluit illam HVGGO seruare, quàm vitam ipsam tueri. Et quidem B. Iobus pluri-
Excitatio laborantis.
 ma passus est, opum, honoris & prolium detrimenta generoso animo tulit, vna innocentia contentus, quam inter varios euentus variaque rerum discrimina tenuit ac conseruauit. Vix innocens Iobus erat, & agens infantem dixit: *Nudus egressus sum de vtero* Iob 1, 21. *matris meæ, & nudus reuertar illuc.* Lacerauit vestes suas, & cùm esset tantus homo, repuerascens instar innocentis HVGONIS in cruce positi, nudus ille & mundus corde comparuit. Conuersus in paruulum Iobus innocens est. Quomodo conuerti debeamus & fieri sicut paruuli, rogatus Basilius Regul. 216. respondit: *Ipsa nos hac Euangelij pericope docet, quo argumento*

gumento dictum sit declarans: ne videlicet affectemus eminentiam, sed aequalitatem honoris ex natura prouenientem agnoscamus: diligamusque aequalitatem etiam in illis, qui in quibusdam etiam minores esse videntur. Nam tales inter se sunt & paruuli, qui nondum eorum malitiæ, cum quibus conuersantur, assueti sunt.

CRUX HVGONIS crucifixi, Crux ægotantis.

Instrumentum artis bene moriendi.

Excitatio agrotantis.

PRimus innocentiaë status immunis erat à morbo: decidit ab illo homo, & incidit in infirmitates, & maior ab eo distantia causa fit maiorum malorum. Quapropter homo, si minuere & extenuare cupiat corporalem ægritudinem quam patitur, curet ad pristinum se statum reuocare, & cor suum reformare in similitudinem picturæ, & HVGONI similis fieri. Ad eius imitationem excitant ægotantem verba illa Nazianzeni Epist. 70. *Honestum esse censeo dolori resistere, atque animo vel nunc maximè expurgari.* Item cùm more HVGONIS immaculati purgetur & expurgetur homo, vt redeat ad innocentiam, mirari non debet, si quando patiatür infirmitates, cùm & ipsa innocentia in lecto crucis laborauerit, quemadmodum aduertit Gregorius 3. Pastor. admonit. 13. *Quis sana intelligentia de percussione sua ingratus existit,*

si

si ipse hinc sine flagello non exiit, qui hinc sine peccato vi-
xit? Rosæ instar innocentia est, nec sine spinis rosa,
sicut nec sine morbis puritas vitæ est. Rectè Basilus
Sermone de Paradiso: Rosa hinc spinis est coniuncta, ex-
terna gratia molestiam obtegens, & tantum non aperta nos
voce contestans, ac dicens: Quæ iucunda vobis sunt, ô ho-
mines, tristibus permixta sunt. Nam verè in humanis bonis
ita comparatum est, vt nullum eorum sincerum sit, sed con-
festum letitiæ & hilaritati conglutinetur mœstitia, coniugio.
viduitas, puerorum educationi cura & sollicitudo, fecun-
ditati abortus, vitæ splendori ignominia, prosperis successi-
bis dispendia, deliciis fastidium, sanitati infirmitas. Vera
rosa CHRISTVS erat, & illa coronata spinis apparuit
in lectulo suæ crucis, & inde aperta nos voce mone-
bat, quæ tacita rosa monuit. Hoc ipsum loquitur
puerulus HVGEO è cruce, in qua instar placidæ rosæ
corona spinarum cingitur, & simul in spinis aculea-
tis morborum & ægritudinum coronam sitam de-
clarat. Non coronabitur æger, nisi legitimè certau-
erit; nec certauerit, nisi parauerit se per cultum vitæ
innocentis. Refert Hieronymus in Vita Hilariionis,
quòd cum puer adhuc esset, & ad eum venissent la-
trones, & quasi per iocum rogarent puerum, Quid
faceres, si latrones ad te venirent? respondit ille:
Nudus latrones non timeo. At illi aiunt: Occidi potes.

Possum, inquit, possum, & idè latrones non timeo, quia mori innocens paratus sum.

Leuamen laborantis & ægrotantis.

Thren. 3.
4.
Virius sa-
cra Eucha-
ristia.

FAcessat illa querela, *Paruuli petierunt panem, & non erat qui frangeret eis.* Petierunt & impetrarunt qui iustitiam esuriebant. Hic iustitiæ panis offertur simul & frangitur à manu ipsa Regis cælestis, qui & dicit: *Si quis est paruulus, veniat ad me.* Venit inuitatus & rogatus, sumit hostiam sanctam & immaculatam, & orat post Communionem, vt tanti virtute Sacramenti sanctum & immaculatum se in posterum custodiat ac seruet: *Corpus tuum, Domine, quod sumpsi, & sanguis quem potaui, adhæreat visceribus meis, & presta, vt in me non remaneat vlla scelerum macula, quem tam pura & sancta refecerunt Sacramenta.*

Viticum.

Hinc haurit moriturus homo innocentiam, vt spiritum purum reddat.

Prodeat in publicum paruulum speculum RICHARDI pueri, in quo splendet imago orantis & ægrotantis.

Ut Solem Atlantes, in se redeunte sagittâ,
56. Sic Christum opprobrijs gens recutita petit.

EMBLEMATICA IMAGO LVI.

S. RICHARDI PVERI CRVCIFIXI

EXPLICATA.

RICHARDVS Gallus, adhuc puer, in no-^{Paulus}
 stræ Religionis ludibrium, porrectis in ^{Aemil.}
 altum manibus, cruci suffixus à perfidis ^{Richard.}
 Iudæis est. Sacræ eius Reliquiæ in Ec-
 clesia sanctorum Innocentium Parisiis asseruantur,
 vbi & multa miracula earum veneratione patran-
 tur. RICHARDVS innocens erat, & puras manus
 erexit, vt dignum de se sacrificium immolaret, to-
 rusque Dauidicus ait: *Eleuatio manuum mearum sacri-* ^{Psal. 140,}
sificium vespertinum. CHRISTVS ipse primus in preci-
 bus suis hæc protulit, de quo S. Augustinus Psal-
 mo 64. *Extendit manus in cruce, vt diceret: Dirigatur*
oratio mea sicut incensum in conspectu tuo, eleuatio ma-
nuum mearum sacrificium vespertinum. Describit & ip-
 se Augustinus libro de Vita CHRISTI, cap. 15. præ-
 claras dotes, quibus Richardus mysticus insignitus
 esse debet. *Ille meritò ad Deum extollit manus, ille preces*
bona conscientia fundit, qui potest dicere: Tu nosti Do-
mine, quàm innocentes, quàm puræ sint ab omni fraude,
quas ad te expando, manus. Sunt qui, dum orant, in

crucis formam se componant, nec dubium, quin inter se crux & oratio consonent & conueniant.

*Sympathia
Christi &
Richardi
Artificum
orationis.
Pfal. 23, 4.*

Compositus in formam Crucis CHRISTVS Dominus, cùm in Caluariæ monte pateretur, sacras preces & supplicationes fudit. *Quis ascendet in montem Domini, aut quis stabit in loco sancto eius? Innotens manibus, & puro corde; RICHARDVS scilicet, & qui est Richardo similis. Erectio manuum coniuncta cum oratione, mystica est, & sacrum eius mysterium lib. 7. Stromat. Clemens Alexandrinus explanat. Caput, inquit, & manus in calum extendimus vnà cum verbo, corpus à terra ducere conantes, erectam & eleuatam animam: desiderio meliorum cogimus in sancta progredi, magno animo corporis vinculum despicientes.*

CRUX RICHARDI, CRUX orationis.

*Instrumentum
artis
benè viuendi.*

CORpus humanum erigit & eleuat à terra crux, oratio verò animam in altum tollit, vt Augustinus Serm. 230. de Tempore definit. *Quid oratio, nisi ascensio animæ de terrestribus ad caelestia, inquisitio superiorum, inuisibilem desiderium? Consonat & Damascenus lib. 3. de Fide Orthodoxa cap. 24. Oratio est ascensio mentis in Deum. Ne palmites terrâ reperent, clauiculos, quibus innixi ad superiora contenderent*

*Excitatio
laborantis.*

&

& conscenderent, beneficio naturæ acceperunt. Nos omnes palmites sumus, vt ab ipso CHRISTO didicimus, *Ego sum vitis, vos palmites*: ne solo terræ re- Ioan 15, 5.
 pamus, sed in cælum ascendamus, imitemur palmitem CHRISTI, qui suarum manuum clauiculis vsus, ad sublimia gradum facit. Fecit orando Dauid: *Leuaui manus meas ad mandata tua, quæ dilexi.* Psal. 118,
 vnde Paulus & ipse Dauidicus ait, *Volo viros orare in* 48. 1. Tim. 2,
omni loco leuantes puras manus. Quid sic? Respondet 8.
 S. Ephraim in Panoplia: *Verè arcus areus est contra inimicos, expansa in oratione manus in scientia orantis, sicut etiam sagitta directâ emissa ab eo qui arcum librat.* Hinc
 Dauid: *Posuisti vt arcum areum brachia mea.* Hæc Psal. 17,
 orandi forma sic placuit, sic arrisit Constantino, vt, 35.
 teste Eusebio lib. 3. cap. 3. voluerit suam statuam more precantis, manibus expansis, oculisque in cælum sublatis, in publico collocari. Quid autem sibi velit gestus prædictus oratoris, exposuit Tertullianus in Apologia cap. 30. *Paratus est, inquit, ad omne supplicium habitus orantis Christiani: quasi orans protestetur, Præstò sum, neeste & pleecte, si vis, aut certè miserere.*

CRUX RICHARDI, CRUX ægrotantis.

QVAM RICHARDVS puer in cruce formam seruauit, seruauerat & Martinus, cùm in lecto Instrumentum artis benè moriendi.
 iaceret

iaceret infirmus. canit enim Ecclesia: *Oculis ac manibus in cælum semper intentus, inuictum ab oratione spiritum non relaxabat.* Ad hanc ergo normam & formam se omnis æger componat. Extendunt manus medicis curantibus ægotantes, vt pulsum tangant, explorent, dequæ statu morbi & eius remediis decernant. Deus omnium medicorum facile princeps est, *qui dat salutem Regibus.* Cum Medico illo diuino agendum est, more crucifixi RICHARDI, porrigendæ manus sunt, vt quod libuerit, de valetudine nostra statuatur & disponatur. Extendebat Eudoxius æger ad Deum & cælum manus, commendatus à Gregorio Nazianzeno Epist. 120. apud Basilium. *Nihil ita, inquit, ad reprimendos doloris affectus facundum reddit, atque ipsa animi passio.* Fluebat quodammodo sermo noster; tu verò, cum loquebar, quasi quibusdam stimulis excitatus, manibus in cælum extensis, vultuque quasi ad Orientem verso (*Orientem enim aspicere poteras*) exclamabas: *Gratias tibi ago, Pater, ô conditor hominum.* Admonendus itaque æger est, vt Deo porrigat manus, nec ita Medicis confidat humanis, quemadmodum Rex Afa fidebat, & malè cessit. *Nec in infirmitate sua quæsiuit Dominum, sed magis in Medicorum arte confisus est.* Non sic RICHARDVS, nec æger RICHARDO similis, qui Dominum salutis quærit, & ad

Pfal. 143,
10.
Excitatio
ægotan-
tis.

2. Paralip.
15, 12.

ad Deum manus extendit. Hæc manuum extensio & eleuatio signum sacrificij est, quo se totum totamque vitam suam in manibus Medici diuini generosè resignat. *Eleuatio manuum mearum sacrificium* Psal. 140.
vespertinum. Hæc eleuatio sic frequens & chara Simone Stylitæ erat, vt in publicis solemnitatibus ab occasu ad ortum solis, sublatis in cælum manibus, totam noctem steterit, neque somno victus, nec labore defessus. Consule Surium. Hanc etiam formam seruabat deuotus Gerson, qui morti iam proximus, pueros, quos docebat, euocabat ad templum; & ostiis clausis, in medio eorum, porrectis ad sacrarium manibus, dicebat, vt eius historia tradit: *Deus meus, creator meus, miserere pauperis famuli tui Joannis Gerson.* Non precatoris solùm, sed & victoris hic gestus est, cùm Psalm. 17. dixerit nomine Dauidis *Basilii: Dum manus ad precandum in tentationibus extendo, eas vinco.*

Leuamen laborantis & ægrotantis.

NE iam vterius dicatur, *Paruuli petierunt panem*, Thren. 3. 4
 & non erat qui frangeret eis, paruulis cælestem Virtus sa-
 panem petentibus, & simul orantibus, *Panem no-* cræ Eu-
strum quotidianum da nobis hodie, datur, & in mensa à charissia.
Matth. 6,
12.

CHRISTO frangitur. *Hic est panis, qui de celo descen-* Ioan. 6, 59.

T t t

dit,

dit, ad cuius sacram sumpcionem inuitat paruulos.

Prou. 9, 3. CHRISTVS : *Si quis est paruulus, veniat ad me.* Veniamus humiles omnes, mysticum Richardum in nobis pariter præferamus, Eucharistiam postulantes, & in eandem formam simul communicantes. Huc pertinet quod lib. 4. de Fide Orthodoxa asserit Damascenus : *Accedamus desiderio ardenti, manus in formam crucis formantes, crucifixi corpus suscipiamus.* *Corporis loco, quod hora mortis deponimus, corpus sacratissimum CHRISTI sumamus & recipiamus, manus formantes in modum crucis, & quidem exemplo pueri, cuius meminit Thomas à Kempis lib. 2. cap. 28.* Achaz puer, cum esset annorum septem, & ad mortem æger esset, comneatumque sacrum peteret, nec daretur, extensis in cælum manibus, *Tu nosti, inquit, Domine IESV, quòd summa votorum meorum fuit hæc, vt te reciperem, petiui te, feci quod potui, spero confidentius quòd tua præsentia non frustrabor.*

Viaticum.

Prodeat in publicum paruim speculum CHRISTOPHORI pueri, in quo splendet imago ferentis CHRISTVM & morbum.

Dum Christi tormenta refers in corpore, et ipsum
57. Pectore, Christophori nomen et omen habes.

THE [illegible] OF [illegible] IN [illegible] [illegible]

EMBLEMATICA IMAGO LVII.

CHRISTOPHORI INNOCENTIS

C R V C I F I X I

E X P L I C A T A.

PVD Guardiam in Hispania, dominan-
 tibus Ferdinando & Isabella, CHRISTO-
 PHORVS octennis puer omnia CHRISTI
 tormenta sigillatim passus est: cumque
 crudeliter ad columnam caderetur, nullum signum
 doloris dedit, solum in vltimis quinque plagis, quæ
 verberum CHRISTO inflictorum numerum exces-
 serunt, conquestus est. Cùm esset iam cruci affixus,
 dexterum sibi latus effodienti dixit: *Si cor quæris, la-
 tus alterum effodias necesse est.* Sinistro latere effosso, &
 corde per vim extracto, innocens puer regna cæle-
 stia subiit. Christophorus verè erat, qui CHRISTVM
 passum crucifixumque in suo corpusculo tulit. Chri-
 stophorus magnus atque procerus paruulum IESVM
 per aquas fluuij transmisit: paruulus verò CHRI-
 STOPHORVS magnum IESVM in se suscepit, & per
 crucem secum in astra traduxit. Qui pro CHRISTO
 crucifigitur, & pro CHRISTO crucem fert, mysti-
 cus Christophorus est, *Ergo glorificate & portate Deum* 1. Cor. 6,

*Sympathia
 & Artifi-
 cium Chri-
 sti & Chri-
 stophori
 ferentis
 Christum.*

in corpore vestro. Anselmus in Commentario: Glorificate Deum benè operando, & portate Deum, iugum eius super vos tollendo: & hoc facite in corpore vestra, id est, in moderamine corporis vestri, vt nihil in vestro corpore notari queat, quod ad Dei contumeliam spectet, quod non eius gloriam commendet. Non verbis solùm, sed rebus

2. Cor. 4, 8. Christophorum Paulus agebat, cùm diceret, *In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur: aperi-
amur, sed non destituimur: persecutionem patimur, sed non derelinquimur: deicimur, sed non perimus: semper mortificationem IESV in corpore nostro circumferentes, vt & vita IESV manifestetur in corporibus nostris. Apud Hispanos CHRISTOPHORVS nomine Innocentis gloriatur, cui similis ille est, quem Sermone de Ioanne Euangelista Laurentius Iustinianus describit: Meritò ab Angelis honorandus est ille, qui diuinæ charitatis flamma succensus, infatigabiliter innatas concupiscen-
tias eradicare conatur, atque terram sui vtriusque hominis ad pristinum originalis puritatis reformare decorem. Huiusmodi plurimùm amatur à CHRISTO, qui innocen-
tia auctor, & puritatis semper amator exitit. Sinite (inquit ipse) paruulos venire ad me, talium est enim regnum Dei.*

Marc. 10,
14.

CRUX CHRISTOPHORI, CRUX CHRISTVM
ferentis.

PAulus I. Corint. 15, 47. *Primus homo de terra, terrenus; secundus homo de celo, celestis. Qualis terrenus, tales & terreni: & qualis celestis, tales & celestes.* Igitur sicut portauimus imaginem terreni, portemus & imaginem celestis. Excitat nos Paulus, vt non tam Instrumentum artis benè viuendi. Adamum quàm CHRISTVM in nobis feramus. Excitatio laborantis. Commendat nobis Apostolus, vt non tam inuisamus CHRISTI imaginem, quàm vt illam in nobis portemus. Venis ad templum, venis ad Sanctuarium, inuisis statuas, visitas imagines, veneraris, colis, oras, & adoras, recedis inde facta oratione & adoratione. Amplius hoc loco quærit & requirit Apostolus, vt nimirum viuam imaginem CHRISTI tecum portes, tecum feras, vt mysticus Christophorus fias, sicut in Commentario dicit Anselmus: *Imaginem terreni hominis induimus propagatione præuaricationis & mortis, quam nobis intulit generatio; imaginem verò celestis hominis induimus gratiâ indulgentiæ, vitæque perpetuæ, quam nobis per CHRISTVM præstat regeneratio. Vnus enim generat in mortem, alius in salutem.* Carnis voluptate proles suas generat in mortem Adamus; Crucis verò passione suas soboles CHRISTVS enicitur

enititur in salutem , & quidem ad formam sui , vt patienti sibi patientes & ipsæ assistant.

CRUX CHRISTOPHORI, CRUX ægrotantis.

Instru-
tum artis
benè mo-
riendi.

1. Cor. 6,

20.

Excitatio
ægrotan-
tis.

NON solum modò sanis , sed infirmis etiam dictum esto, *Portate Deum in corpore vestro.* Portet & gestet patientem in Cruce CHRISTVM lecto affixus æger, dolores non ægrè sustinens. Summa gloria CHRISTOPHORI est , passum in se patiente CHRISTVM Dominum tulisse ; & summus ægrotanti honor , CHRISTVM patrem futuri sæculi ex mundano incendio plus quàm Troiano eripere in seipso, & decorâ sarcinâ onustum de lecto in cælum ascendere. Mysticus Christophorus est , qui per viuam in se fidem CHRISTVM fert , dum laborat & ægrotat, quo cum agens Augustinus lib. de Symbol. ait : *Aduersarius diabolus mortem minando terrebat, sed CHRISTVS vitam æternam promittebat. Aduersarius diabolus carnem perempturum se esse dicebat , Rex autem noster, vt doceret , quomodo suus exercitus vinceret, in se demonstrauit mortem corporis non esse timendâ, dum prior ipse pro omnibus dignatus est mori, ne eius exercitus à diabolo in anima posset occidi.* Admonendi sunt ægri , vt hunc CHRISTVM crucifixum gestent in corde , in humeris simul & brachiis. Benè Bernardus monet Serm. 8. in-

ter paruos : MARIA portat IESVM in vtero , Joseph in humero in Ægyptum , scilicet iens & rediens , Simeon portat in brachiis . Portet æger cum MARIA CHRISTVM in corde , & expendat quanta sit in cruce passus . Admonendi sunt ægri , sicut Gregorius ait 3. p. Pastoral. cap. 13. *Ut incessanter , quanta Redemptor noster ab iis , quos creauerat , pertulit mala , considerent .* Portet cum Iosepho in humeris suis CHRISTVM , & eius crucem in lecto ferat ægrotus . Ferebat in lecto crucem S. Didacus æger , de quo Seraphica historia testatur , expirasse , dum diceret , *Dulce lignum , dulces clauos , dulcia ferens pondera , quæ sola fuerunt digna portare Regem calorum , & Dominum .* Portet tandem in brachiis cum Simeone æger CHRISTVM crucifixum , accipiat illum in manibus , & mysticus Simeon sit , qualis erat Adelphardus Abbas , de quo Surius : *Erant oculi eius ad Deum defixi , manus verò ad calum extensæ , inuitansque sanctum Spiritum dicebat : Nunc dimittis* Luc. 2, 29. *seruum tuum Domine secundum verbum tuum in pace , quia percepi omnia tui mysterij Sacramenta .*

Leuamen Crucis & passionis sacra Hostia.

O Sacrum Regis conuiuium ! Paruuli petierunt panem , & adepti sunt Eucharistiam , cuius singulari beneficio mystici Christophori euadunt. Eleuata
virtus sa-
cra Eu-
charistia.

Consonat Cyrillus Ierofolymitanus Catech. 4. *Sic enim efficitur christiferi, hoc est, CHRISTVM ferentes, cum corpus eius & sanguinem in membra nostra recipimus.* Ita monet sanos & ægros CHRISTOPHORVS; & Petrus 1. Epist. cap. 2, 1. concludit: *Deponentes igitur omnem malitiam, & omnem dolum, & simulationes, & inuidias, & omnes distractiones, sicut modò geniti infantes, rationabile sine dolo lac concupiscite; vt in eo crescatis in salutem: si tamen gustastis, quoniam dulcis est Dominus.* Suavis est Dominus in sacra sua Eucharistia iis qui patienter ipsum sustinent. Cum sustinentibus se ita se CHRISTVS gerit, vt eos vice reciproca supra se teneat & ferat. Ad hoc vt mysticum suum Christophorum sursum attollat & eleuet, accedit, cum *Viaticum.* Viaticum ministratur. Tunc impletur, quod Deuter. 32. præcinit Moyfes: *Sicut aquila prouocans ad volandum pullos suos, & super eos volitans expandit alas suas, & assumpsit eum, atque portauit in humeris suis.* Ita reuerà fit vt christifer, & simul crucifer CHRISTVM portet, & ipse à CHRISTO portetur.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corona aurea & laureola.

*Honor puerorum alit
artem bene
viuendi & moriendi.*

R Ex Martyrum idem promittit, idem assignat præmium cruci martyrij, & pueritiæ cruci martyrij

martyrij pro præmio decernit regnum cælorum: *Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum calorum.* Hoc ipsum crucifixis & cruciferis pueris diuinus amator paruulorum adscribit & attribuit: *Sinite paruulos venire ad me, tallium est enim regnum calorum.*

Matth. 5,
10.Matth. 19,
14.

Constituit ante oculos nostros Rex gloriosus honorarios suos pueros face patientiæ fulgentes, & martyrij honore decoros, & monet in singulis pueris, *Nisi efficiamini sicut paruuli, non intrabitis in regnum calorum.* Efficitur sicut paruulus Martyr, qui nouit sine sanguine se litare & immolare in eam formam, quam præscribit S. Ephræm, dum de laude martyrum agit. *Huc igitur, inquit, iam age, & sanctorum te Martyrum discipulum præbe. Nam si te illis in discipulum dederis, erunt & ipsi vicissim tibi magistri optimi, addiscesque ab iis passiones quascumque superare ac nullatenus locum eis dare: disces quoque ab iisdem perfectam fidem, dilectionem Dei, ac ingentem commiserationis affectum, futurorumque bonorum desiderium; nam arden-ter hi rogam atque flammam, virtute Dei, fideque perfecta extinxerunt atque vicerunt. Quare tu semper prauæ ac noxiæ concupiscentiæ flammam in te ipse restingue & vince. Varia illi tormenta superarunt, spe quæ est in CHRISTVM, suffulti: vince igitur & tu tyrannidem*

*iracundiæ iisdem instructus armis. Illi palàm martyres fuerunt : at tu in secreto saltem martyrem te præbe. Illi in aperto certamen consummarunt : perfice quoque tu certamen in occulto, vt in die retributionis coronâ cum ipsis doneris, ac in cælesti regno socius gloriæ illorum inueniaris, simulque sempiterno gaudio perfruaris. Hic finis gloriosus puerorum Deo inferuentium est, vnde meritò Iustinianus decedens in cælum ait : *Mihi credite, filij, nihil est præstantius, quàm seruire Domino.* Hæc consummatio vnius & alterius martyrij est, quæ pendet à tolerantia, in eius elogium Tertullianus libro de Patientia cap. 15. asserit : *Patientia martyria consummat, infirmum non extendit, valentem non consumit. Amat in puero, laudatur in iuene, suspicitur in sene, in omni sexu, in omni atate formosa est.* Talis debet esse patientia, quæ comes indiuidua gloriosæ crucis est, quæ per omnes status pertinet, & vbique reperitur ; Oratione enim, *Quòd CHRISTVS sit Deus,* Chrysostomus ait : *Hoc mortis genus diademate gloriosius est : nam Reges positis diadematis crucem suscipiunt, mortis symbolum : in purpura crux, in diademate crux, in precibus crux, in armis crux, & in mensa sacra crux, & in toto orbe crux, & super Solem fulget crux.**

*Lauricola
inuenienti
martyrij.*

*Extrema
verba mo-
vientis.*

